

Treaty Series

*Treaties and international agreements
registered
or filed and recorded
with the Secretariat of the United Nations*

Recueil des Traités

*Traités et accords internationaux
enregistrés
ou classés et inscrits au répertoire
au Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies*

Copyright © United Nations 2001
All rights reserved
Manufactured in the United States of America

Copyright © Nations Unies 2001
Tous droits réservés
Imprimé aux Etats-Unis d'Amérique

Treaty Series

*Treaties and international agreements
registered
or filed and recorded
with the Secretariat of the United Nations*

VOLUME 1992

Recueil des Traités

*Traités et accords internationaux
enregistrés
ou classés et inscrits au répertoire
au Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies*

United Nations • Nations Unies
New York, 2001

*Treaties and international agreements
registered or filed and recorded
with the Secretariat of the United Nations*

VOLUME 1992

1997

I. Nos. 34106-34114

TABLE OF CONTENTS

I

*Treaties and international agreements
registered on 1 October 1997*

	<i>Page</i>
No. 34106. Federal Republic of Germany and Bolivia:	
Agreement concerning the consolidation of foreign debts of the Republic of Bolivia (with annexes). Signed at La Paz on 10 April 1987	3
No. 34107. Federal Republic of Germany and Bolivia:	
Agreement concerning the consolidation of Bolivian obligations arising from loans by German banks for German supplies and services (with annexes). Signed at La Paz on 10 April 1987	5
No. 34108. Federal Republic of Germany and Bolivia:	
Agreement concerning the consolidation and reconsolidation of foreign debts of the Republic of Bolivia (with annexes). Signed at La Paz on 24 May 1989	7
No. 34109. Germany and Bolivia:	
Agreement concerning the consolidation and reconsolidation of foreign debts of the Republic of Bolivia (Bolivia III) (with annexes). Signed at La Paz on 15 February 1991	
Agreement amending the above-mentioned Agreement (with annex). Signed at La Paz on 4 May 1992	9
No. 34110. Germany and Bolivia:	
Agreement concerning the consolidation and reconsolidation of foreign debts of the Republic of Bolivia (Bolivia IV) (with annexes). Signed at La Paz on 25 January 1993	
Agreement amending the above-mentioned Agreement (with annexes). Signed at La Paz on 27 October 1994.....	11

*Traités et accords internationaux
enregistrés ou classés et inscrits au répertoire
au Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies*

VOLUME 1992

1997

I. N°s 34106-34114

TABLE DES MATIÈRES

I

*Traités et accords internationaux
enregistrés le 1er octobre 1997*

	<i>Pages</i>
N° 34106. République fédérale d'Allemagne et Bolivie :	
Accord concernant la consolidation de dettes étrangères de la République de Bolivie (avec annexes). Signé à La Paz le 10 avril 1987	3
N° 34107. République fédérale d'Allemagne et Bolivie :	
Accord concernant la consolidation des obligations boliviennes provenant des prêts bancaires allemands pour des fournitures et services allemands (avec annexes). Signé à La Paz le 10 avril 1987	5
N° 34108. République fédérale d'Allemagne et Bolivie :	
Accord concernant la consolidation et la reconsolidation des dettes étrangères de la République de Bolivie (avec annexes). Signé à La Paz le 24 mai 1989	7
N° 34109. Allemagne et Bolivie :	
Accord concernant la consolidation et la reconsolidation des dettes étrangères de la République de Bolivie (Bolivie III) [avec annexes]. Signé à La Paz le 15 février 1991	
Accord modifiant l'Accord susmentionné [avec annexe]. Signé à La Paz le 4 mai 1992	9
N° 34110. Allemagne et Bolivie :	
Accord concernant la consolidation et la reconsolidation des dettes étrangères de la République de Bolivie (Bolivie IV) [avec annexes]. Signé à La Paz le 25 janvier 1993	
Accord modifiant l'Accord susmentionné (avec annexes). Signé à La Paz le 27 octobre 1994.....	11

	<i>Page</i>
No. 34111. Germany and Bolivia:	
Agreement concerning the reduction and consolidation of foreign debts of the Republic of Bolivia (Bolivia V) (with annexes). Signed at La Paz on 29 September 1995	13
No. 34112. Germany and Bolivia:	
Agreement concerning the reduction and restructuring of foreign debts of the Republic of Bolivia (Bolivia VI) (with annexes). Signed at Bonn on 16 October 1996.....	15
No. 34113. Denmark (on behalf of the Faeroe Islands) and Norway:	
Agreement on free trade between Norway and the Faeroe Islands (with annexes). Signed at Copenhagen on 28 August 1992.....	17
No. 34114. Denmark (on behalf of the Faeroe Islands) and Switzerland:	
Agreement on free trade between the Faeroe Islands and Switzerland (with protocols). Signed at Copenhagen on 12 January 1994.....	295

	<i>Pages</i>
N° 34111. Allemagne et Bolivie :	
Accord concernant la réduction et la consolidation des dettes étrangères de la République de Bolivie (Bolivie V) [avec annexes]. Signé à La Paz le 29 septembre 1995	13
N° 34112. Allemagne et Bolivie :	
Accord concernant la réduction et la restructuration des dettes étrangères de la République de Bolivie (Bolivie VI) [avec annexes]. Signé à Bonn le 16 octobre 1996.....	15
N° 34113. Danemark (à l'égard des îles Féroé) et Norvège :	
Accord relatif au libre-échange entre la Norvège et les îles Féroé (avec annexes). Signé à Copenhague le 28 août 1992	17
N° 34114. Danemark (à l'égard des îles Féroé) et Suisse :	
Convention sur le libre-échange entre les îles Féroé et la Suisse (avec protocoles). Signé à Copenhague le 12 janvier 1994	295

NOTE BY THE SECRETARIAT

Under Article 102 of the Charter of the United Nations every treaty and every international agreement entered into by any Member of the United Nations after the coming into force of the Charter shall, as soon as possible, be registered with the Secretariat and published by it. Furthermore, no party to a treaty or international agreement subject to registration which has not been registered may invoke that treaty or agreement before any organ of the United Nations. The General Assembly, by resolution 97 (I), established regulations to give effect to Article 102 of the Charter (see text of the regulations, vol. 859, p. VIII).

The terms "treaty" and "international agreement" have not been defined either in the Charter or in the regulations, and the Secretariat follows the principle that it acts in accordance with the position of the Member State submitting an instrument for registration that so far as that party is concerned the instrument is a treaty or an international agreement within the meaning of Article 102. Registration of an instrument submitted by a Member State, therefore, does not imply a judgement by the Secretariat on the nature of the instrument, the status of a party or any similar question. It is the understanding of the Secretariat that its action does not confer on the instrument the status of a treaty or an international agreement if it does not already have that status and does not confer on a party a status which it would not otherwise have.

*
* *

Unless otherwise indicated, the translations of the original texts of treaties, etc., published in this *Series* have been made by the Secretariat of the United Nations.

NOTE DU SECRÉTARIAT

Aux termes de l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tout traité ou accord international conclu par un Membre des Nations Unies après l'entrée en vigueur de la Charte sera, le plus tôt possible, enregistré au Secrétariat et publié par lui. De plus, aucune partie à un traité ou accord international qui aurait dû être enregistré mais ne l'a pas été ne pourra invoquer ledit traité ou accord devant un organe des Nations Unies. Par sa résolution 97 (I), l'Assemblée générale a adopté un règlement destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte (voir texte du règlement, vol. 859, p. IX).

Le terme « traité » et l'expression « accord international » n'ont été définis ni dans la Charte ni dans le règlement, et le Secrétariat a pris comme principe de s'en tenir à la position adoptée à cet égard par l'Etat Membre qui a présenté l'instrument à l'enregistrement, à savoir que pour autant qu'il s'agit de cet Etat comme partie contractante l'instrument constitue un traité ou un accord international au sens de l'Article 102. Il s'ensuit que l'enregistrement d'un instrument présenté par un Etat Membre n'implique, de la part du Secrétariat, aucun jugement sur la nature de l'instrument, le statut d'une partie ou toute autre question similaire. Le Secrétariat considère donc que les actes qu'il pourrait être amené à accomplir ne confèrent pas à un instrument la qualité de « traité » ou d'« accord international » si cet instrument n'a pas déjà cette qualité, et qu'ils ne confèrent pas à une partie un statut que, par ailleurs, elle ne posséderait pas.

*
* *

Sauf indication contraire, les traductions des textes originaux des traités, etc., publiés dans ce *Recueil* ont été établies par le Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies.

I

Treaties and international agreements

registered

on 1 October 1997

Nos. 34106 to 34114

Traités et accords internationaux

enregistrés

le 1er octobre 1997

N°s 34106 à 34114

No. 34106

FEDERAL REPUBLIC OF GERMANY
and
BOLIVIA

**Agreement concerning the consolidation of foreign debts of
the Republic of Bolivia (with annexes). Signed at La Paz
on 10 April 1987**

Authentic texts: German and Spanish.

Registered by Germany on 1 October 1997.

RÉPUBLIQUE FÉDÉRALE D'ALLEMAGNE
et
BOLIVIE

**Accord concernant la consolidation de dettes étrangères de la
République de Bolivie (avec annexes). Signé à La Paz le
10 avril 1987**

Textes authentiques : allemand et espagnol.

Enregistré par l'Allemagne le 1er octobre 1997.

[TRANSLATION]

AGREEMENT¹ BETWEEN THE
FEDERAL REPUBLIC OF
GERMANY AND BOLIVIA
CONCERNING THE CON-
SOLIDATION OF FOREIGN
DEBTS OF THE REPUBLIC OF
BOLIVIA

*Not published herein in accordance
with article 12 (2) of the General Assem-
bly regulations to give effect to Arti-
cle 102 of the Charter of the United
Nations, as amended.*

[TRADUCTION]

ACCORD¹ ENTRE LA RÉPU-
BLIQUE FÉDÉRALE D'AL-
LEMAGNE ET LA BOLIVIE
CONCERNANT LA CONSOLI-
DATION DE DETTES ÉTRAN-
GÈRES DE LA RÉPUBLIQUE
DE BOLIVIE

*Non publié ici conformément au para-
graphe 2 de l'article 12 du règlement de
l'Assemblée générale destiné à mettre
en application l'Article 102 de la Charte
des Nations Unies, tel qu'amendé.*

¹ Came into force on 10 April 1987 by signature, in accordance with article 6.

¹ Entré en vigueur le 10 avril 1987 par la signature, conformément à l'article 6.

No. 34107

FEDERAL REPUBLIC OF GERMANY
and
BOLIVIA

Agreement concerning the consolidation of Bolivian obligations arising from loans by German banks for German supplies and services (with annexes). Signed at La Paz on 10 April 1987

Authentic texts: German and Spanish.

Registered by Germany on 1 October 1997.

RÉPUBLIQUE FÉDÉRALE D'ALLEMAGNE
et
BOLIVIE

Accord concernant la consolidation des obligations boliviennes provenant des prêts bancaires allemands pour des fournitures et services allemands (avec annexes). Signé à La Paz le 10 avril 1987

Textes authentiques : allemand et espagnol.

Enregistré par l'Allemagne le 1er octobre 1997.

[TRANSLATION]

AGREEMENT¹ BETWEEN THE
FEDERAL REPUBLIC OF
GERMANY AND BOLIVIA
CONCERNING THE CON-
SOLIDATION OF BOLIVIAN
OBLIGATIONS ARISING
FROM LOANS BY GERMAN
BANKS FOR GERMAN SUP-
PLIES AND SERVICES

*Not published herein in accordance
with article 12 (2) of the General Assem-
bly regulations to give effect to Arti-
cle 102 of the Charter of the United
Nations, as amended.*

[TRADUCTION]

ACCORD¹ ENTRE LA RÉPU-
BLIQUE FÉDÉRALE D'AL-
LEMAGNE ET LA BOLIVIE
CONCERNANT LA CONSOLI-
DATION DES OBLIGATIONS
BOLIVIENNES PROVENANT
DES PRÊTS BANCAIRES
ALLEMANDS POUR DES
FOURNITURES ET SERVICES
ALLEMANDS

*Non publié ici conformément au para-
graphe 2 de l'article 12 du règlement de
l'Assemblée générale destiné à mettre
en application l'Article 102 de la Charte
des Nations Unies, tel qu'amendé.*

¹ Came into force on 10 April 1987 by signature, in accordance with article 9.

¹ Entré en vigueur le 10 avril 1987 par la signature, conformément à l'article 9.

No. 34108

**FEDERAL REPUBLIC OF GERMANY
and
BOLIVIA**

**Agreement concerning the consolidation and reconsolidation
of foreign debts of the Republic of Bolivia (with annexes).
Signed at La Paz on 24 May 1989**

Authentic texts: German and Spanish.

Registered by Germany on 1 October 1997.

**RÉPUBLIQUE FÉDÉRALE D'ALLEMAGNE
et
BOLIVIE**

**Accord concernant la consolidation et la reconsolidation des
dettes étrangères de la République de Bolivie (avec an-
nexes). Signé à La Paz le 24 mai 1989**

Textes authentiques : allemand et espagnol.

Enregistré par l'Allemagne le 1er octobre 1997.

[TRANSLATION]

AGREEMENT¹ BETWEEN THE
FEDERAL REPUBLIC OF
GERMANY AND BOLIVIA
CONCERNING THE CON-
SOLIDATION AND RECON-
SOLIDATION OF FOREIGN
DEBTS OF THE REPUBLIC OF
BOLIVIA

*Not published herein in accordance
with article 12 (2) of the General Assem-
bly regulations to give effect to Arti-
cle 102 of the Charter of the United
Nations, as amended.*

[TRADUCTION]

ACCORD¹ ENTRE LA RÉPU-
BLIQUE FÉDÉRALE D'AL-
LEMAGNE ET LA BOLIVIE
CONCERNANT LA CONSO-
LIDATION ET LA RECON-
SOLIDATION DES DETTES
ÉTRANGÈRES DE LA RÉPU-
BLIQUE DE BOLIVIE

*Non publié ici conformément au para-
graphe 2 de l'article 12 du règlement de
l'Assemblée générale destiné à mettre
en application l'Article 102 de la Charte
des Nations Unies, tel qu'amendé.*

¹ Came into force on 24 May 1989 by signature, in accordance with article 6.

¹ Entré en vigueur le 24 mai 1989 par la signature, conformément à l'article 6.

No. 34109

**GERMANY
and
BOLIVIA**

**Agreement concerning the consolidation and reconsolidation
of foreign debts of the Republic of Bolivia (Bolivia III)
(with annexes). Signed at La Paz on 15 February 1991**

**Agreement amending the above-mentioned Agreement (with
annex). Signed at La Paz on 4 May 1992**

Authentic texts: German and Spanish.

Registered by Germany on 1 October 1997.

**ALLEMAGNE
et
BOLIVIE**

**Accord concernant la consolidation et la reconsolidation
des dettes étrangères de la République de Bolivie (Boli-
vie III) [avec annexes]. Signé à La Paz le 15 février 1991**

**Accord modifiant l'Accord susmentionné (avec annexe).
Signé à La Paz le 4 mai 1992**

Textes authentiques : allemand et espagnol.

Enregistrés par l'Allemagne le 1er octobre 1997.

[TRANSLATION]

AGREEMENT¹ BETWEEN GER-
MANY AND BOLIVIA
CONCERNING THE CON-
SOLIDATION AND RECON-
SOLIDATION OF FOREIGN
DEBTS OF THE REPUBLIC OF
BOLIVIA (BOLIVIA III)

[TRADUCTION]

ACCORD¹ ENTRE L'ALLE-
MAGNE ET LA BOLIVIE
CONCERNANT LA CONSO-
LIDATION ET LA RECON-
SOLIDATION DES DETTES
ÉTRANGÈRES DE LA RÉPU-
BLIQUE DE BOLIVIE (BOLI-
VIE III)

AGREEMENT² AMENDING THE
ABOVE-MENTIONED AGREE-
MENT (WITH ANNEX).
SIGNED AT LA PAZ ON 4 MAY
1992

ACCORD² MODIFIANT L'AC-
CORD SUSMENTIONNÉ
(AVEC ANNEXE). SIGNÉ À LA
PAZ LE 4 MAI 1992

*Not published herein in accordance
with article 12 (2) of the General Assem-
bly regulations to give effect to Arti-
cle 102 of the Charter of the United
Nations, as amended.*

*Non publiés ici conformément au
paragraphe 2 de l'article 12 du règle-
ment de l'Assemblée générale destiné
à mettre en application l'Article 102
de la Charte des Nations Unies, tel
qu'amendé.*

¹ Came into force on 15 February 1991 by signature, in accordance with article 6.

² Came into force on 4 May 1992 by signature, in accordance with article 4.

¹ Entré en vigueur le 15 février 1991 par la signature, conformément à l'article 6.

² Entré en vigueur le 4 mai 1992 par la signature, conformément à l'article 4.

No. 34110

**GERMANY
and
BOLIVIA**

**Agreement concerning the consolidation and reconsolidation
of foreign debts of the Republic of Bolivia (Bolivia IV)
(with annexes). Signed at La Paz on 25 January 1993**

**Agreement amending the above-mentioned Agreement (with
annexes). Signed at La Paz on 27 October 1994**

Authentic texts: German and Spanish.

Registered by Germany on 1 October 1997.

**ALLEMAGNE
et
BOLIVIE**

**Accord concernant la consolidation et la reconsolidation
des dettes étrangères de la République de Bolivie (Boli-
vie IV) [avec annexes]. Signé à La Paz le 25 janvier 1993**

**Accord modifiant l'Accord susmentionné (avec annexes).
Signé à La Paz le 27 octobre 1994**

Textes authentiques : allemand et espagnol.

Enregistrés par l'Allemagne le 1er octobre 1997.

[TRANSLATION]

AGREEMENT¹ BETWEEN GERMANY AND BOLIVIA CONCERNING THE CONSOLIDATION AND RECONSOLIDATION OF FOREIGN DEBTS OF THE REPUBLIC OF BOLIVIA (BOLIVIA IV)

AGREEMENT² AMENDING THE ABOVE-MENTIONED AGREEMENT (WITH ANNEXES), SIGNED AT LA PAZ ON 27 OCTOBER 1994

Not published herein in accordance with article 12 (2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

¹ Came into force on 25 January 1993 by signature, in accordance with article 6.

² Came into force on 27 October 1994 by signature, in accordance with article 4.

[TRADUCTION]

ACCORD¹ ENTRE L'ALLEMAGNE ET LA BOLIVIE CONCERNANT LA CONSOLIDATION ET LA RECONSOLIDATION DES DETTES ÉTRANGÈRES DE LA RÉPUBLIQUE DE BOLIVIE (BOLIVIE IV)

ACCORD² MODIFIANT L'ACCORD SUSMENTIONNÉ (AVEC ANNEXES), SIGNÉ À LA PAZ LE 27 OCTOBRE 1994

Non publiés ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

¹ Entré en vigueur le 25 janvier 1993 par la signature, conformément à l'article 6.

² Entré en vigueur le 17 octobre 1994 par la signature, conformément à l'article 4.

No. 34111

**GERMANY
and
BOLIVIA**

**Agreement concerning the reduction and consolidation of
foreign debts of the Republic of Bolivia (Bolivia V) (with
annexes). Signed at La Paz on 29 September 1995**

Authentic texts: German and Spanish.

Registered by Germany on 1 October 1997.

**ALLEMAGNE
et
BOLIVIE**

**Accord concernant la réduction et la consolidation des dettes
étrangères de la République de Bolivie (Bolivie V) [avec
annexes]. Signé à La Paz le 29 septembre 1995**

Textes authentiques : allemand et espagnol.

Enregistré par l'Allemagne le 1er octobre 1997.

[TRANSLATION]

AGREEMENT¹ BETWEEN GER-
MANY AND BOLIVIA CON-
CERNING THE REDUCTION
AND CONSOLIDATION OF
FOREIGN DEBTS OF THE RE-
PUBLIC OF BOLIVIA (BO-
LIVIA V)

*Not published herein in accordance
with article 12 (2) of the General Assem-
bly regulations to give effect to Arti-
cle 102 of the Charter of the United
Nations, as amended.*

[TRADUCTION]

ACCORD¹ ENTRE L'ALLE-
MAGNE ET LA BOLIVIE CON-
CERNANT LA RÉDUCTION
ET LA CONSOLIDATION DES
DETTES ÉTRANGÈRES DE
LA RÉPUBLIQUE DE BOLI-
VIE (BOLIVIE V)

*Non publié ici conformément au para-
graphe 2 de l'article 12 du règlement de
l'Assemblée générale destiné à mettre
en application l'Article 102 de la Charte
des Nations Unies, tel qu'amendé.*

¹ Came into force on 29 September 1995 by signature,
in accordance with article 15.

¹ Entré en vigueur le 29 septembre 1995 par la signature,
conformément à l'article 15.

No. 34112

**GERMANY
and
BOLIVIA**

**Agreement concerning the reduction and restructuring of
foreign debts of the Republic of Bolivia (Bolivia VI) (with
annexes). Signed at Bonn on 16 October 1996**

Authentic texts: German and Spanish.

Registered by Germany on 1 October 1997.

**ALLEMAGNE
et
BOLIVIE**

**Accord concernant la réduction et la restructuration des
dettes étrangères de la République de Bolivie (Bolivie VI)
[avec annexes]. Signé à Bonn le 16 octobre 1996**

Textes authentiques : allemand et espagnol.

Enregistré par l'Allemagne le 1er octobre 1997.

[TRANSLATION]

AGREEMENT¹ BETWEEN GER-
MANY AND BOLIVIA CON-
CERNING THE REDUCTION
AND RESTRUCTURING OF
FOREIGN DEBTS OF THE RE-
PUBLIC OF BOLIVIA (BO-
LIVIA VI)

—————

*Not published herein in accordance
with article 12 (2) of the General Assem-
bly regulations to give effect to Arti-
cle 102 of the Charter of the United
Nations, as amended.*

—————

¹ Came into force on 16 October 1996 by signature, in accordance with article 12.

[TRADUCTION]

ACCORD¹ ENTRE L'ALLEMA-
GNE ET LA BOLIVIE CON-
CERNANT LA RÉDUCTION
ET LA RESTRUCTURATION
DES DETTES ÉTRANGÈRES
DE LA RÉPUBLIQUE DE BO-
LIVIE (BOLIVIE VI)

—————

*Non publié ici conformément au para-
graphe 2 de l'article 12 du règlement de
l'Assemblée générale destiné à mettre
en application l'Article 102 de la Charte
des Nations Unies, tel qu'amendé.*

—————

¹ Entré en vigueur le 16 octobre 1996 par la signature, conformément à l'article 12.

No. 34113

**DENMARK
(ON BEHALF OF THE FAROE ISLANDS)
and
NORWAY**

Agreement on free trade between Norway and the Faeroe Islands (with annexes). Signed at Copenhagen on 28 August 1992

Authentic texts: Danish, Faeroese and Norwegian.

Registered by Denmark on 1 October 1997.

**DANEMARK
(À L'ÉGARD DES ÎLES FÉROÉ)
et
NORVÈGE**

Accord relatif au libre-échange entre la Norvège et les îles Féroé (avec annexes). Signé à Copenhague le 28 août 1992

Textes authentiques : danois, féringien et norvégien.

Enregistré par le Danemark le 1er octobre 1997.

[DANISH TEXT — TEXTE DANOIS]

AFTALE MELLEM DANMARKS REGERING OG FÆRØERNES
LANDSSTYRE PÅ DEN ENE SIDE OG NORGES REGERING PÅ
DEN ANDEN SIDE OM FRIHANDEL MELLEM FÆRØERNE OG
NORGE

DANMARKS REGERING OG FÆRØER-
NES LANDSSTYRE

på den ene side, og

NORGES REGERING

på den anden side

I det følgende benævnt de Kontraherende Par-
ter,

SOM HENVISER TIL Færøernes status som
en selvstyrende del af Danmark,

SOM TAGER HENSYN TIL, at Færøerne tid-
ligere var omfattet af Danmarks medlemskab af
Den europæiske Frihandelssammenslutning
(EFTA), men ikke er omfattet af Danmarks
medlemskab af De Europæiske Fællesskaber,

SOM TAGER HENSYN TIL den vitale betyd-
ning for Færøerne af fiskeriet, som udgør deres
vigtigste erhvervsaktivitet, idet fisk og fiskeri-
varer er deres vigtigste eksportartikler,

SOM TAGER HENSYN TIL den vitale betyd-
ning af fiskeriet for Norge og for Norges kyst-
samfund,

SOM ØNSKER at konsolidere og udvide de
bestående økonomiske forbindelser mellem
Færøerne og Norge og under behørig hensyn-
tagen til redelige konkurrencevilkår at sikre en
harmonisk udvikling af deres samhandel inden
for rammerne af europæisk samarbejde;

SOM ER BESLUTTEDE PÅ med dette mål for
øje gradvis at fjerne hindringerne for den væ-
sentlige del af deres handel i overensstemmelse
med bestemmelserne i den almindelige over-

enskomst om told og udenrigshandel vedrøren-
de oprettelsen af frihandelsområder,

SOM ERKLÆRER, at de er rede til i lyset af
alle relevante faktorer og især af udviklingen i
det europæiske samarbejde, at undersøge mu-
ligheden for at udbygge og udbyde deres for-
bindelser for at udvide dem til områder, som
ikke er omfattet af denne aftale,

HAR VEDTAGET til virkeliggørelse af disse
målsætninger og i betragtning af, at ingen be-
stemmelse i denne aftale kan fortolkes således,
at de kontraherende parter fritages for de for-
pligtelser, som påhviler dem ved andre interna-
tionale overenskomster,

AT INDGÅ DENNE AFTALE:

Artikel I

Målsætning

De Kontraherende Parter skal etablere et fri-
handelsområde, omfattende Færøerne og Nor-
ge, i henhold til bestemmelserne i nærværende
aftale.

Denne aftale tager sigte på:

- (a) gennem en udbygning af den gensidige
samhandel at fremme en harmonisk udvik-
ling af de økonomiske forbindelser mellem
Færøerne og Norge og således befordre er-
hvervsaktiviteten, forbedre leve- og be-
skæftigelsesvilkårene og fremme øget pro-
duktivitet og finansiell stabilitet,
- (b) at sikre samhandelen mellem Færøerne og
Norge rimelige konkurrencevilkår,
- (c) på denne måde gennem afskaffelse af hin-
dringerne for samhandelen at bidrage til en
harmonisk udvikling og udvidelse af ver-
denshandelen.

Artikel 2

Anvendelsesområder

Aftalen anvendes på:

- (a) varer, som henhører under kapitel 25 til 97 i det harmoniserede system bortset fra de varer, der er nævnt i bilag 1;
- (b) fisk og andre marine produkter, som omfattes af bilag 2, med oprindelse på Færøerne eller i Norge.

Artikel 3

Oprindelsesregler og administrativt samarbejde

1. Bilag 3 fastsætter oprindelsesreglerne.
2. Bilag 4 henviser til regler og metoder for toldadministrativt samarbejde.

Artikel 4

Forbud mod og afskaffelse af told og afgifter med tilsvarende virkning

1. Ingen ny indførsels- og udførselstold eller afgifter med tilsvarende virkning indføres i samhandelen mellem Færøerne og Norge.
2. Indførsels- og udførselstold og afgifter med tilsvarende virkning skal afskaffes ved denne aftales ikrafttrædelse.

Bilag 5 indeholder bestemmelser for afskaffelse af fiskale told og afgifter på Færøerne fra 1. januar 1993.

Artikel 5

Forbud mod og afskaffelse af kvantitative restriktioner og foranstaltninger med tilsvarende virkning

1. Ingen nye kvantitative import- og eksportrestriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning skal indføres i samhandelen mellem Færøerne og Norge.
2. Kvantitative import- og eksportrestriktioner og foranstaltninger med tilsvarende virkning skal afskaffes ved aftalens ikrafttrædelse med undtagelserne nævnt i bilag 6.

Artikel 6

Handel med olieprodukter

De Kontraherende Parter forbeholder sig deres ret til at træffe særlige foranstaltninger vedrørende handelen med olieprodukter.

Artikel 7

Handel med landbrugsprodukter

1. De Kontraherende Parter erklærer sig rede til, i det omfang, deres landbrugspolitikker tillader det, at fremme en harmonisk udvikling af samhandelen med landbrugsvarer.
2. For at opnå dette mål er der indgået en aftale, som omfatter foranstaltninger for at lette handelen med landbrugsvarer mellem Færøerne og Norge.
3. Med hensyn til veterinære, sanitære og fyto-sanitære spørgsmål anvender de Kontraherende Parter deres bestemmelser på en måde, der ikke medfører forskelsbehandling, og afholder sig fra at indføre nye foranstaltninger, som utilbørligt hindrer samhandelen.

Artikel 8

Toldunioner, frihandelsområder og grænsehandel

Aftalen er ikke til hinder for, at der oprettes eller oprettes toldunioner, frihandelsområder eller arrangementer for grænsehandel, i den udstrækning de ikke har en negativ indvirkning på handelssystemerne i henhold til denne aftale, særlig bestemmelserne vedrørende oprindelsesregler.

Artikel 9

Intern beskatning

1. De Kontraherende Parter afholder sig fra alle foranstaltninger eller praksis af intern fiskal art, der direkte eller indirekte bevirker en forskelsbehandling mellem varer med oprindelse på Færøerne og tilsvarende varer med oprindelse i Norge.
2. Varer med oprindelse på Færøerne og udført til Norge eller varer med oprindelse i Norge og udført til Færøerne må ikke begunstiges med en intern afgiftsgodtgørelse, der er højere end den afgift, disse varer direkte eller indirekte pålægges.

Artikel 10

Betalinger

Betalinger i forbindelse med varesamhandelen såvel som overførsler af disse beløb til Fæ-

røerne eller til Norge, afhængig af, hvor kreditor bor, skal være fritaget for enhver restriktion.

Artikel 11

Generelle undtagelser

Aftalen er ikke til hinder for forbud eller restriktioner vedrørende indførsel, udførsel eller varer i transit, som er begrundet i hensynet til den offentlige sædelighed, orden eller sikkerhed, beskyttelse af menneskers og dyrs liv og sundhed, planteliv og miljø, beskyttelse af nationale skatte af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi, eller beskyttelse af intellektuel ejendomsret, ej heller bestemmelser vedrørende guld og sølv, eller bevaring af ikke-fornybare naturressourcer, såfremt sådanne tiltag bliver iværksat i forbindelse med restriktioner for indenlandsk produktion eller forbrug. Sådanne forbud eller restriktioner må dog hverken udgøre et middel til vilkårlig diskrimination eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem de Kontraherende Parter.

Artikel 12

Undtagelser af sikkerhedsmæssige årsager

Ingen bestemmelse i aftalen forhindrer en kontraherende part i at træffe foranstaltninger, som den anser som nødvendige:

- (a) for at forhindre udbredelsen af oplysninger, der kan skade dens væsentlige sikkerhedsinteresser,
- (b) for at beskytte dens væsentlige sikkerhedsinteresser eller for at gennemføre internationale forpligtelser eller national politik
 - (i) som vedrører handel med våben, ammunition og krigsmateriel, såfremt disse foranstaltninger ikke skader konkurrencevilkårene med hensyn til varer, der ikke er beregnet til specifikt militære formål, samt handel med andre varer, materiel og tjenesteydelser, som udføres direkte eller indirekte for at forsyne et militært anlæg, eller
 - (ii) som vedrører ikke-udbredelse af biologiske og kemiske våben, kernevåben eller andre kernesprængladninger, eller
 - (iii) som træffes i tilfælde af krig eller andre tilfælde af alvorlig international spænding.

Artikel 13

Opfyldelse af forpligtelser

1. De Kontraherende Parter afholder sig fra alle foranstaltninger, der måtte bringe virkeliggørelsen af aftalens målsætninger i fare.
2. De træffer alle generelle eller særlige foranstaltninger til at sikre opfyldelsen af forpligtelser i medfør af aftalen. Såfremt en kontraherende part finder, at den anden kontraherende part har forsømt en forpligtelse i henhold til aftalen, kan den træffe passende foranstaltninger på de betingelser og ifølge de procedurer, der er fastsat i artikel 23.

Artikel 14

Konkurrenceregler

1. Uforenelig med aftalens rette funktion, for så vidt som dette vil kunne påvirke samhandelen mellem Færøerne og Norge er:
 - (a) alle aftaler mellem virksomheder, alle vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder og alle former for samordnet praksis mellem virksomheder, som har til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen, hvad angår produktion og samhandel med varer,
 - (b) en eller flere virksomheders misbrug af en dominerende stilling på hele Færøernes eller Norges område eller på en væsentlig del heraf.
2. Såfremt en kontraherende part finder, at en given praksis er uforenelig med bestemmelserne i stk. 1, kan den træffe passende foranstaltninger efter at have konsulteret med den Anden Part eller tredive dage efter henvisning til sådanne konsultationer.

Artikel 15

Offentlige monopoler

De Kontraherende Parter skal sørge for en tilpasning af ethvert offentligt monopol på Færøerne og i Norge, som driver forretningsmæssig virksomhed, således at der ikke forekommer forskelsbehandling af borgere fra Færøerne og Norge med hensyn til indkøbs- og markedsføringsvilkår for varer.

Artikel 16

Offentlig støtte

1. Enhver støtte givet af en Kontraherende Part eller enhver form for offentlige midler, som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencen, ved at enkelte virksomheder eller produktion af enkelte varer gives fordele, vil i den udstrækning det kan indvirke på handelen mellem Færøerne og Norge være uforenelig med en tilbørlig anvendelse af aftalen.
2. Enhver praksis, som er i strid med stk. 1, må vurderes ud fra de kriterier, som er fastsat i Bilag 7.
3. De Kontraherende Parter skal sikre åbenhed omkring offentlige støtteforanstaltninger gennem udveksling af information, sådan som det er foreskrevet i stk. 4 i Bilag 7.
4. Såfremt en Kontraherende Part mener, at en bestemt praksis er uforenelig med bestemmelserne i stk. 1, kan den iværksætte passende foranstaltninger mod denne praksis, således at tiltagene må stå i forhold til den skade, der er forårsaget af denne praksis, på de vilkår og efter den procedure, som er fastsat i Artikel 23.

Artikel 17

Beskyttelse af intellektuel ejendomsret

1. De Kontraherende Parter skal samarbejde med henblik på gradvis at forbedre den ikke-diskriminatoriske beskyttelse af intellektuel ejendomsret, herunder foranstaltninger til ydelse og håndhævelse af sådan ret. Der skal mellem de Kontraherende Parter udarbejdes regler for beskyttelse af intellektuel ejendomsret. Disse regler skal sikre et beskyttelsesniveau svarende til det, der er gældende i De Europæiske Fællesskaber og i Den Europæiske Frihandelssammenslutnings medlemslande.
2. Med hensyn til punkt 1 skal intellektuel ejendomsret særlig omfatte beskyttelse af copyright, herunder computer-programmer, databaser og naborettigheder; varemærker; geografiske indikationer; industridesign; patenter; topografier af integrerede kredsløb; samt fortrolig information om know-how.

Artikel 18

Offentlig indkøb

1. De Kontraherende Parter ser det som en ønskelig og vigtig målsætning i denne aftale at gennemføre en effektiv liberalisering af deres respektive markeder for offentlige indkøb.
2. Fra denne aftales ikrafttræden skal de Kontraherende Parter give hinandens selskaber adgang til procedurerne for tildeling af kontrakter på deres respektive markeder for offentlige indkøb i overensstemmelse med aftalen om offentligt indkøb af den 12. april 1979, med ændringer fastsat i ændringsprotokol af 2. februar 1987, som blev forhandlet inden for rammerne af den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel.
3. De Kontraherende Parter skal gradvis udvikle og tilpasse reglerne, vilkårene og gældende praksis for deltagelse i offentlige indkøbskontrakter tildelt af offentlige myndigheder og offentlige foretagender, og af private foretagender, som har fået særlige rettigheder eller eneret, for at sikre at der ikke forekommer forskelsbehandling af potentielle leverandører fra de Kontraherende Parter.
4. De Kontraherende Parter skal endvidere anbefale eller eventuelt give sit samtykke til de praktiske detaljer for denne udvikling, herunder bl.a. virkeområde, tidsplan og regler, som kommer til anvendelse.

Artikel 19

Dumping

Såfremt en af de Kontraherende Parter fastslår, at der finder dumping sted i samhandelen med den Anden Part i henhold til definitionen i artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel, kan den træffe passende foranstaltninger mod denne praksis i overensstemmelse med aftalen om implementeringen af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel og de procedurer, der er fastsat i artikel 23.

Artikel 20

Kriseforanstaltninger mod import af bestemte varer

Såfremt der opstår en stigning i indførslen af en vare i et omfang og under forhold, som forårsager eller truer med at forårsage:

- (a) alvorlig skade for indenlandske producenter af tilsvarende produkter eller direkte konkurrerende produkter på Færøerne eller i Norge, eller
 - (b) alvorlige forstyrrelser i en hvilken som helst sektor af økonomien eller vanskeligheder, som kan føre til en alvorlig forværring af den økonomiske situation i en region,
- kan vedkommende Kontraherende Part træffe passende foranstaltninger på de betingelser og ifølge de procedurer, der er fastsat i artikel 23.

Artikel 21

Videreeksport og alvorlige mangelsituationer

Når overholdelse af bestemmelserne i Artikel 4 og 5 fører til

- (a) videreeksport til et tredjeland, over for hvilket den eksporterende Kontraherende Part opretholder kvantitative eksportrestriktioner, eksportafgifter eller foranstaltninger med tilsvarende virkning, for det pågældende produkt, eller
- (b) alvorlig mangel, eller fare herfor, af en vare, der er af vital betydning for den eksporterende Kontraherende Part,

og hvor de ovenfor nævnte situationer medfører eller kan forventes at medføre store vanskeligheder for den eksporterende Kontraherende Part, kan den pågældende Kontraherende Part iværksætte passende foranstaltninger på de betingelser og ifølge de procedurer, der er fastlagt i Artikel 23.

Artikel 22

Vanskeligheder med betalingsbalancen

I tilfælde af betalingsbalancevanskeligheder eller alvorlig trussel herom for Færøerne eller Norge kan den berørte Kontraherende Part træffe de nødvendige foranstaltninger på de betingelser og i overensstemmelse med den procedure, der er fastlagt i Artikel 23.

Artikel 23

Procedure ved iværksættelse af beskyttelsesforanstaltninger

1. Inden proceduren for iværksættelse af beskyttelsesforanstaltninger, der er fastsat i de følgende stykker i nærværende artikel, skal de Kontraherende Parter bestræbe sig på at løse eventuelle uoverensstemmelser gennem direkte konsultationer.
2. Med undtagelse af stk. 6 i denne artikel skal den Kontraherende Part, der påtænker at indføre beskyttelsesforanstaltninger, straks underrette den anden Kontraherende Part herom og give alle relevante oplysninger. Konsultationer mellem de Kontraherende Parter skal finde sted uden ophold med henblik på at finde en gensidigt acceptabel løsning.
3. For anvendelsen af stk. 2 gælder følgende bestemmelser:
 - (a) Hvad angår artikel 16 (offentlig støtte) og 18 (offentlige indkøb) skal den berørte Kontraherende Part give den anden Kontraherende Part al nødvendig bistand til undersøgelse af sagen og skal, når dette er berettiget, bringe de påtalte forhold til ophør. Såfremt vedkommende Kontraherende Part ikke har bragt det påtalte forhold til ophør inden for en frist, som de Kontraherende Parter er blevet enige om, eller, såfremt en sådan enighed ikke er til stede, inden tre måneder efter, at sagen er indbragt for ham, kan vedkommende Kontraherende Part indføre passende foranstaltninger for at afhjælpe de vanskeligheder, der er opstået som følge af den omhandlede praksis.
 - (b) Hvad angår artikel 19 (dumping), 20 (kriseforanstaltninger mod import af visse varer) og 21 (videreeksport og alvorlige mangelsituationer) skal de Kontraherende Parter undersøge situationen og kan træffe alle beslutninger, som er nødvendige for at bringe de vanskeligheder til ophør, som den berørte Kontraherende Part har gjort opmærksom på. Såfremt en sådan beslutning ikke er truffet inden tredive dage efter indbrin-

gelsen af sagen, kan den berørte Kontraherende Part indføre de nødvendige foranstaltninger for at afhjælpe situationen.

- (c) Hvad angår artikel 13 (opfyldelse af forpligtelser) kan den berørte Kontraherende Part iværksætte passende foranstaltninger efter forhandlingernes afslutning eller, efter at der er gået tre måneder fra datoen for meddelelsen.
4. De beskyttelsesforanstaltninger, der iværksettes, skal omgående meddeles den anden Kontraherende part. De skal, hvad angår omfang og varighed, være begrænset til det strengt nødvendige for at afhjælpe den situation, der førte til deres iværksættelse, og skal ikke være mere omfattende end den skade, der er forårsaget af den aktuelle praksis eller vanskelighed. Der skal gives prioritet til foranstaltninger, som griber mindst forstyrrende ind i anvendelsen af aftalen.
5. De beskyttelsesforanstaltninger, der iværksettes, skal være genstand for regelmæssige konsultationer mellem de Kontraherende Parter med henblik på at lempe, erstatte eller afskaffe dem snarest muligt.
6. Når ekstraordinære omstændigheder nødvendiggør et øjeblikkeligt indgreb, som udelukker forudgående undersøgelse, kan vedkommende Kontraherende Part i de situationer, som er omtalt i artikel 19 (dumping), 20 (kriseforanstaltninger mod import af visse varer) og 21 (videreeksport og alvorlige mangelsituationer) umiddelbart iværksætte forebyggende foranstaltninger, som er strengt nødvendige for at afhjælpe situationen. Der skal omgående gives underretning om foranstaltningerne, og konsultationer mellem parterne skal finde sted snarest muligt.

Artikel 24

Konsultationsmekanismer

1. Med henblik på aftalens rette funktion, skal de Kontraherende Parter, når som helst det er påkrævet, udveksle oplysninger og, på anmodning af en af de Kontraherende Parter, afholde konsultationer.
2. De Kontraherende Parter er enige om, at gennemførelsen af denne aftale skal overvåges og forvaltes af en Blandede Komité, der består af repræsentanter fra de Kontraherende Parter. Med henblik herpå skal følgende regler gælde:

- (a) Udvekslingen af oplysninger og konsultationerne omtalt i stk. 1, og særlig konsultationerne og beslutningerne omtalt i Artikel 23, skal, når der er behov herfor, finde sted i Den Blandede Komité.
- (b) Den Blandede Komité kan træffe beslutninger i de sager, denne aftale giver hjemmel for. I andre sager kan Den Blandede Komité fremkomme med anbefalinger.
- (c) For at aftalen kan gennemføres på rette vis skal Den Blandede Komité træde sammen efter behov. Hver af parterne i denne aftale kan anmode om, at møde holdes.
- (d) Den Blandede Komité handler i gensidig forståelse.
- (e) Den Blandede Komité fastsætter sin egen forretningsorden.
- (f) Den Blandede Komité kan beslutte at oprette undergrupper og arbejdsgrupper, som den anser for nødvendige for at bistå komiteen i udførelsen af dens opgaver.
- (g) Den Blandede Komité kan beslutte at ændre bilagene.

Artikel 25

Udviklingsklausul

1. Finder en af de kontraherende parter, at det er i de Kontraherende Parter interesse at udvikle de forbindelser, der er omfattet af aftalen, ved at udstrække dem til områder, der ikke dækkes heraf, forelægger den en begrundet anmodning herom for den anden Kontraherende Part.
2. Aftaler, der følger af den procedure, der er omhandlet i stk. 1, skal ratificeres eller godkendes af de Kontraherende Parter i overensstemmelse med disses egne procedurer.

Artikel 26

Bilag

Bilagene til denne aftale udgør en integrerende del heraf.

Artikel 27

Territorial anvendelse

Denne aftale gælder på den ene side for Færøerne og på den anden side for Kongeriget Norge.

Artikel 28

Opsigelse

Hver af de Kontraherende Parter kan opsigse aftalen ved meddelelse herom til den anden Kontraherende Part. Aftalen ophører med at være i kraft tolv måneder efter tidspunktet, hvor den anden Kontraherende Part modtog denne meddelelse.

Artikel 29

Ikrafttræden

Denne aftale er udfærdiget i tre eksemplarer på dansk, færøsk og norsk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

For Kongeriget Danmarks
Regering:

J. ØRSTRØM MØLLER

For Kongeriget Norges
Regering:

THOMAS RONNENG

For Færøernes
Landsstyre:

ATLI P. DAM

Denne aftale godkendes af de Kontraherende Parter i overensstemmelse med deres egne procedurer. Den træder i kraft på den første dag i den måned, der følger efter dagen, hvor de Kontraherende Parter meddelte hinanden gennem diplomatiske kanaler, at deres respektive krav til denne aftales ikrafttræden er opfyldt.

Indtil ikrafttrædelsen skal den midlertidigt gælde fra 1. september 1992.

Udfærdiget i København den 28. august nitten hundrede og nitito i tre eksemplarer, et på dansk, et på færøsk og et på norsk, som alle har samme gyldighed

BILAG I¹

Produkter henhørende under kapitel 25 til 97, der falder uden for aftalens område:

¹ Not published herein in accordance with article 12 (2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended— Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

BILAG 2

PROTOKOL

om bestemmelserne vedrørende fisk og andre marine produkter

Artikel 1

De Kontraherende Parter skal, når denne aftale træder i kraft, afskaffe importtold og afgifter med tilsvarende virkning på fisk og andre marine produkter af den anden parts oprindelse.

De Kontraherende Parter skal ikke anvende kvantitative restriktioner på import eller tiltag med tilsvarende virkning for fisk og andre marine produkter af den anden parts oprindelse. Ved termen fisk og andre marine produkter forstås produkterne nævnt i tillægget til nærværende protokol.

Artikel 2

Til trods for bestemmelserne i nærværende aftales artikel 5 kan De Kontraherende Parter

anvende, på basis af ikke-diskrimination, restriktioner på eksport af fisk og andre marine produkter i henhold til artikel 21, og artikel 23 stk. 6.

Artikel 3

De Kontraherende Parter vil anvende deres regler vedrørende transit og eksport af fisk, herunder deres regler vedrørende direkte landinger i udlandet, på en sådan måde, at sådan eksport til den anden Kontraherende Part ikke stilles ufordelagtigt sammenlignet med eksport til andre EFTA-lande ej heller til det Europæiske Økonomiske Fællesskab.

TILLÆG TIL BILAG 2¹

¹ Not published herein in accordance with article 12 (2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended — Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

BILAG 3 OM OPRINDELSESREGLER

INDHOLD

AFSNIT I – GENERELLE BESTEMMELSER

- Art. 1 Definitioner

AFSNIT II – DEFINITION AF BEGREBET »VARER MED OPRINDELSESSTATUS«

- Art. 2 Oprindelseskriterier
- Art. 3 Fuldt ud fremstillede varer
- Art. 4 Tilstrækkeligt bearbejdede og forarbejdede produkter
- Art. 5 Utilstrækkelige bearbejdnings- og forarbejdningsprocesser
- Art. 6 Kvalificerende enheder
- Art. 7 Tilbehør, reservedele og værktøj
- Art. 8 Varer i sæt
- Art. 9 Neutrale elementer

AFSNIT III – TERRITORIALKRAV

- Art. 10 Territorialprincippet
- Art. 11 (Dette bilag indeholder ingen artikel 11)
- Art. 12 Genindførsel af varer
- Art. 13 Direkte transport
- Art. 14 Udstillinger

AFSNIT IV – GODTGØRELSE ELLER FRITAGELSE

- Art. 15 Forbud mod toldgodtgørelse eller -fritagelse

AFSNIT V – BEVIS FOR OPRINDELSE

- Art. 16 Generelle betingelser
- Art. 17 Procedure for udstedelse af varecertifikat EUR.1
- Art. 18 Efterfølgende udstedelse af varecertifikat EUR.1
- Art. 19 Udstedelse af et duplikateksemplar af varecertifikat EUR.1
- Art. 20 Udstedelse af varecertifikat EUR.1 på grundlag af på forhånd udstedt eller udformet oprindelsesbevis
- Art. 21 Betingelser for udfærdigelse af en fakturaerklæring
- Art. 22 Autoriseret eksportør
- Art. 23 Gyldigheden af oprindelsesbevis
- Art. 24 Fremlæggelse af oprindelsesbevis
- Art. 25 Indførsel i form af delforsendelser
- Art. 26 Undtagelser for formelt oprindelsesbevis
- Art. 27 Yderligere dokumenter
- Art. 28 Opbevarelse af oprindelsesbeviser og yderligere dokumenter
- Art. 29 Uoverensstemmelser og formelle fejl
- Art. 30 Beløb udtrykt i regningsenheder
- Art. 31 Indførsel fra og genudførsel til Finland, Island og Sverige

AFSNIT VI – METODER FOR ADMINISTRATIVT SAMARBEJDE

- Art. 32 Gensidig bistand
- Art. 33 Kontrol af oprindelsesbevis
- Art. 34 Tvistbilæggelse
- Art. 35 Sanktioner
- Art. 36 Underkomité
- Art. 37 Toldbehandling som ikke-oprindelsesprodukt
- Art. 38 Tillæg

LISTE OVER TILLÆG:

- Tillæg I: »Record of Understanding« og fælleserklæringer
 Tillæg II: Indledende bemærkninger til listen i tillæg III
 Tillæg III: Liste over bearbejdning og forarbejdning, der kræves udført på ikke-oprindelsesmaterialer, for at det fremstillede produkt kan opnå oprindelsesstatus
 Tillæg IV: Varecertifikat EUR. I og ansøgning om varecertifikat EUR. I
 Tillæg V: Fakturaerklæring
 Tillæg VI: De beløb, der svarer til en regningsenhed i de nationale valutaer
 Tillæg VII: Specialstempel

Afsnit 1

Generelle bestemmelser

Artikel 1

Definitioner

I dette Bilag betyder:

- (a) »fremstilling« al slags bearbejdning og forarbejdning, herunder samling eller specifikke arbejdsprocesser;
- (b) »materiale« enhver bestanddel, råvare, komponent eller del osv. anvendt i fremstillingen af varen;
- (c) »produkt« det produkt, der fremstilles, selv om det er beregnet til senere brug i en anden fremstillingsproces;
- (d) »varer« både materialer og produkter;
- (e) »toldværdi« værdien fastsat i overensstemmelse med Aftalen om implementeringen af Artikel VII i Den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel, udfærdiget i Genève den 12. april 1979;
- (f) »ab fabrik-pris« den pris, der betales for produktet af fabrik til fremstilleren på Færøerne eller i Norge, i hvis virksomhed den sidste bearbejdning eller forarbejdning finder sted, forudsat at prisen omfatter værdien af alle anvendte materialer, minus alle indenlandske skatter, der bliver, eller kan blive, refunderet når det færdige produkt udføres;
- (g) »værdi af materialer« toldværdien ved importen af brugte materialer uden oprindelsesstatus, eller, hvis denne ikke er kendt og

ikke kan fastslås, den første pris, det er muligt at fastslå, som er betalt for materialerne på Færøerne eller i Norge;

- (h) »værdi af materialer med oprindelsesstatus« værdien af sådanne materialer, som de er defineret i litra (g) anvendt mutatis mutandis;
- (i) »kapitler« og »overskrifter« de kapitler og overskrifter (4-cifrede koder) anvendt i den nomenklatur, der udgør Det Harmoniserede Varebeskrivelses- og Nomenklatorsystem i dette bilag benævnt »Det Harmoniserede System« eller »HS«;
- (j) »klassificeret« henviser til klassificeringen af et produkt eller materiale under en bestemt overskrift;
- (k) »forsendelse« produkter, som enten sendes samtidig fra en eksportør til en modtager eller er omfattet af et enkelt transportdokument, der omfatter deres forsendelse fra eksportøren til modtageren eller, i mangel af et sådant dokument, af en enkelt faktura.

Afsnit II

Definition af begrebet »varer med oprindelsesstatus«

Artikel 2

Oprindelseskriterier

1. For anvendelsen af aftalen, og uden præjudice for bestemmelserne i afsnit 3 og 4, skal følgende produkter anses som produkter med oprindelse på Færøerne eller i Norge:

- (a) produkter, der fuldt ud er fremstillet på Færøerne eller i Norge i henhold til artikel 3;
- (b) produkter fremstillet på Færøerne eller i Norge, til hvis fremstilling der er medgået materialer, der ikke fuldt ud er fremstillet dér, forudsat at:
 - (i) sådanne materialer har undergået tilstrækkelig bearbejdning eller forarbejdning på Færøerne eller i Norge i henhold til artikel 4, eller at
 - (ii) sådanne materialer har oprindelse i den anden Kontraherende Part i henhold til dette bilag, eller at
 - (iii) sådanne materialer har oprindelse i Finland, Island eller Sverige med anvendelse af oprindelsesreglerne i frihandelsaftalerne mellem Færøerne på den ene side og Finland, Island og Sverige på den anden, i den udstrækning de nævnte regler er identiske med reglerne i dette bilag.
- 2. For produkter med oprindelse i Norge kan bestemmelserne i afsnit 1 (b) (iii) kun anvendes på betingelse af, at det nødvendige administrative samarbejde mellem Norge, Finland, Island og Sverige er til stede hvad angår anvendelsen af disse bestemmelser i overensstemmelse med bestemmelserne i dette bilag.
- 3. Uanset bestemmelserne i litra (b) (ii) og (iii) i afsnit 1 vil produkter med oprindelse på Færøerne eller i Norge, Finland, Island eller Sverige i henhold til dette bilag med anvendelse af de i litra (b) (iii) i afsnit 1 nævnte oprindelsesregler, som udføres fra den ene Kontraherende Part til den anden i uændret stand eller efter i den eksporterende stat eller territorium at have undergået en bearbejdning eller forarbejdning, som ikke går ud over den i afsnit 1 i artikel 5 omhandlede, bevare deres oprindelse.
- 4. For anvendelsen af afsnit 3, når produkter med oprindelse i begge Kontraherende Parter eller i en eller begge Kontraherende Parter og Finland, og/eller Island og/eller Sverige anvendes og disse produkter har undergået en bearbejdning eller forarbejdning i den eksporterende stat eller territorium, som ikke går ud over den i artikel 5, stk. 1 nævnte, bestemmes oprindelsen ud fra det produkt, der har den højeste toldværdi, eller hvis denne ikke kendes og ikke kan fastslås, med den højeste første pris betalt for produktet i vedkommende stat eller territorium.

Artikel 3

Fuldt ud fremstillede varer

1. Som »varer, der er fuldt ud fremstillet« på Færøerne eller i Norge, anses:
 - (a) mineralske produkter, som er udvundet af deres jord eller af deres havbund
 - (b) vegetabiliske produkter, der er høstet dér
 - (c) levende dyr, som er født og opdrættet dér
 - (d) produkter fra levende dyr, som opdrættes dér
 - (e) produkter fra jagt og fiskeri, som drives dér
 - (f) produkter fra havfiskeri og andre produkter som er hentet op fra havet uden for Færøernes eller Norges territorialfarvand af deres fartøjer
 - (g) produkter, der er fremstillet på Færøernes eller Norges fabrikksskibe udelukkende på grundlag af de i litra (f) nævnte produkter
 - (h) brugte produkter, som indsamles dér, og som kun kan anvendes til genindvinding af råmateriale, herunder brugte dæk, der kun kan anvendes til vulkanisering eller bruges som affaldsprodukter
 - (i) affald og skrot fra fremstillingsvirksomhed, som udøves dér
 - (j) varer, som er fremstillet dér udelukkende på grundlag af de i litra (a) til (i) nævnte produkter.
2. Udtrykket »deres fartøjer« og »Færøernes og Norges fabrikksskibe« i stk. 1, litra (f) og (g) omfatter kun de fartøjer og fabrikksskibe:
 - (a) som er optaget i skibsregistret eller registreret på Færøerne eller i Norge
 - (b) som fører Færøernes eller Norges flag
 - (c) som for mindst halvdelens vedkommende ejes af indbyggere på Færøerne eller norske statsborgere, eller af et selskab, hvis hovedsæde ligger på Færøerne eller i Norge, og hvis administrerende direktør eller direktører, formand for bestyrelsen eller tilsynsrådet samt flertallet af disse organers medlemmer er indbyggere på Færøerne eller norske statsborgere, og selskabets kapital desuden, når det drejer sig om et interessentskab eller et anpartsselskab, for mindst halvdelens vedkommende tilhører Færøerne, Norge, offentlige institutioner eller statsborgere eller indbyggere heri
 - (d) hvis kaptajn og skibsofficerer er indbyggere på Færøerne eller norske statsborgere

- (e) hvis besætning er sammensat således, at mindst 75% er indbyggere på Færøerne eller norske statsborgere.

Artikel 4

Tilstrækkeligt bearbejdede og forarbejdede produkter

1. Ved anvendelsen af artikel 2 anses produkter, der ikke fuldt ud er fremstillet på Færøerne eller i Norge, for at have undergået tilstrækkelig bearbejdning eller forarbejdning dér, når det fremstillede produkt henføres under en anden toldposition end den, hvorunder alle de materialer, der ikke har oprindelsesstatus, og som er blevet anvendt til fremstillingen, tariferes, jfr. dog artikel 5, stk. 2.
2. For et produkt, der er anført i kolonne 1 og 2 i listen i bilag III til denne aftale, gælder de for varen i kolonne 3 angivne betingelser i stedet for reglen i stk. 1.
3. For produkter i kapitel 84 til 91 inkl. kan eksportøren i stedet for at opfylde betingelserne i kolonne 3 vælge at anvende betingelserne i kolonne 4.
4. De i stk. 1, 2 og 3 nævnte betingelser definerer for alle produkter, der er omfattet af denne aftale, den bearbejdning og forarbejdning, som skal udføres på de materialer uden oprindelsesstatus, som anvendes i fremstillingen af disse produkter, og gælder kun for sådanne materialer. Følgelig, hvis et produkt, der har opnået oprindelsesstatus ved at opfylde betingelserne for dette produkt, anvendes i fremstillingen af et andet produkt, skal de betingelser, der gælder for det produkt, hvori det indgår, ikke gælde for det, og der skal ikke tages hensyn til de materialer uden oprindelsesstatus, der måtte være blevet anvendt i fremstillingen af det.
5. Denne artikel skal gælde med de undtagelser, der er fastsat i artikel 5, stk. 1.

Artikel 5

Utilstrækkelige bearbejdnings- og forarbejdningsprocesser

1. Følgende bearbejdnings- eller forarbejdningsprocesser betragtes som utilstrækkelige til at give produkterne oprindelsesstatus, uanset om betingelserne i artikel 4 er opfyldt:
 - (a) behandling med henblik på at sikre, at varernes tilstand ikke forringes under transport og oplagring (lufttilførsel,

strækning, tørring, afkøling, anbringelse i saltvand, svovlholdigt vand eller i vand, der er tilsat andre stoffer, fjernelse af beskadigede eller fordærvede dele og lignende)

- (b) simple foranstaltninger bestående i afstøvning, sigtning, sortering, klassificering, sammenstilling (herunder opdeling i sæt, vask, maling og tilskæring)
 - (c) (i) udskiftning af emballage og adskillelse og samling af kolli
(ii) simpel aftapning, påfyldning af flasker, anbringelse i tasker, i etuier, i æsker, på bræt, plader, bakker m.v. samt alle andre simple emballeringsarbejder
 - (d) anbringelse af mærker, etiketter eller andre lignende kendetegn på selve varerne eller deres emballage
 - (e) simpel blanding af varer, hvad enten de er af samme art eller ej, når en eller flere af bestanddelene ikke opfylder betingelserne i dette bilag for at kunne anerkendes som fuldt ud fremstillede varer
 - (f) simpel samling af dele for at kunne danne en komplet artikel
 - (g) kombination af to eller flere af de i litra (a) til (f) nævnte arbejdsprocesser
 - (h) slagtning af dyr.
2. Alle arbejdsprocesser udført på Færøerne eller i Norge på et givet produkt skal betragtes samlet ved vurderingen af, om den bearbejdning eller forarbejdning, vedkommende produkt har undergået, skal betragtes som utilstrækkelig i henhold til stk. 1.

Artikel 6

Kvalificerende enheder

1. Den kvalificerende enhed for anvendelse af oprindelsesreglerne er det produkt, der anses for at være basisenheden ved tarifiering i Det Harmoniserede Systems nomenklatur. Heraf følger, at:
 - (a) når et produkt, der består af en gruppe eller samling af artikler, tariferes i henhold til Det Harmoniserede System under en og samme position, udgør helheden den kvalificerende enhed
 - (b) når en forsendelse består af et antal identiske produkter tariferet under samme position i det Harmoniserede System, behandles hvert produkt for sig ved anvendelsen af oprindelsesreglerne.

2. Når emballagen i henhold til almindelig bestemmelse 5 vedrørende fortolkningen af Det Harmoniserede System er indbefattet i produktet med hensyn til tariferingen, bør dette også være tilfældet ved bestemmelsen af oprindelsen.

Artikel 7

Tilbehør, reservedele og værktøj

Tilbehør, reservedele og værktøj, der leveres som standardudstyr til materiel, maskiner eller køretøjer til en pris, der er indbefattet i varens pris eller ikke faktureres særskilt, betragtes som værende en del af dette materiel eller disse maskiner eller køretøjer.

Artikel 8

Varer i sæt

Varer i sæt i henhold til punkt 3 i de almindelige bestemmelser i det Harmoniserede System betragtes som havende oprindelsesstatus, forudsat at alle produkter, som indgår i deres sammensætning, har oprindelsesstatus. Varer i sæt, der består af produkter med og uden oprindelsesstatus, anses som helhed for at have oprindelsesstatus, forudsat at værdien af produkterne uden oprindelsesstatus ikke overstiger 15% af de pågældende sæts pris ab fabrik.

Artikel 9

Neutrale elementer

Ved bestemmelse af, om et produkt har oprindelse på Færøerne eller i Norge, undersøges det ikke, om energi, anlæg og udstyr, maskiner og værktøj, der er anvendt ved fremstillingen af færdigvarerne, samt varer, der er anvendt ved fremstillingen, men som ikke indgår i eller er bestemt til at indgå i det pågældende produkts endelige sammensætning, har oprindelse eller ej.

Afsnit III

Territorialkrav

Artikel 10

Territorialprincippet

Betingelserne i Afsnit II vedrørende opnåelse af oprindelsesstatus skal opfyldes uden afbrydelse på Færøernes eller Norges territorium. Derfor anses produkter, der har undergå-

et bearbejdning eller forarbejdning på Færøerne eller i Norge og har forladt de Kontraherendes Parters eller Finlands, Islands eller Sveriges territorium, som produkter uden oprindelsesstatus, jfr. dog bestemmelserne i artikel 12.

Artikel 11

(Dette bilag indeholder ingen artikel 11)

Artikel 12

Genindførsel af varer

Såfremt varer, der er udført fra Færøerne eller Norge til et tredieland, senere returneres dertil, anses de for aldrig at have forladt Færøernes eller Norges territorium, hvis der over for toldmyndighederne kan føres tilfredsstillende bevis for, at:

- (a) de returnerede varer er de samme varer, som dem, der blev udført, og
- (b) de ikke har undergået nogen behandling, ud over hvad der var nødvendigt for at sikre, at deres tilstand ikke blev forringet under opholdet i det pågældende land eller under udførslen.

Artikel 13

Direkte transport

1. Den præferenceordning, der er fastsat i aftalen, gælder kun for varer eller materialer, der opfylder betingelserne i dette bilag, og som transporteres inden for Færøernes, Norges, Finlands, Islands og Sveriges territorium. Dog kan produkter, der udgør en enkelt forsendelse, transporteres med passage af andre territorier end Færøernes, Norges, Finlands, Islands og Sveriges, eventuelt med omladning eller midlertidig oplagring på disse territorier, såfremt produkterne til stadsighed har været overvåget af toldmyndighederne i transit- eller oplagingslandet, og de ikke har været underkastet anden behandling end eventuel losning og lastning eller enhver anden behandling med henblik på at sikre, at deres tilstand ikke forringes.
2. Som dokumentation for, at betingelserne i stk. 1 er opfyldt, skal der for indførselslandets eller -territoriets toldmyndigheder fremlægges:
 - (a) enten et gennemgående fragtbrev udstedt i udførselslandet eller -territoriet som grundlag for transporten gennem transitlandet

- (b) eller en erklæring fra toldmyndighederne i transitlandet, der indeholder:
- (i) en nøjagtig beskrivelse af produkterne
 - (ii) datoen for produkternes losning og lastning og eventuelt angivelse af de anvendte fartøjs navne, og
 - (iii) dokumenterede oplysninger om de omstændigheder, under hvilke produkterne har henligget i transitlandet,
- (c) eller i mangel heraf enhver anden dokumentation.

Artikel 14

Udstillinger

1. Varer, som er afsendt fra Færøerne eller Norge til en udstilling i et andet land eller territorium end Færøerne eller Norge, eller Finland, Island eller Sverige, og som efter udstillingen sælges til indførsel til Færøerne eller Norge, opnår ved indførslen de fordele, som følger af denne aftales bestemmelser, forudsat at de opfylder de i dette bilag fastsatte betingelser for at kunne anerkendes som varer med oprindelse på Færøerne eller i Norge, og at der over for toldmyndighederne føres tilfredsstillende bevis for:
 - (a) at en eksportør har sendt disse varer fra Færøerne eller Norge til det land, hvor udstillingen afholdes, og har ladet dem udstille dér
 - (b) at denne eksportør har solgt varerne eller på anden måde overdraget dem til en modtager på Færøerne eller i Norge
 - (c) at varerne under udstillingen eller umiddelbart efter er blevet sendt til Færøerne eller Norge i den stand, i hvilken de blev afsendt til udstillingen
 - (d) at varerne fra det tidspunkt, hvor de blev afsendt til udstillingen, ikke har været benyttet til andre formål end til fremvisning på den pågældende udstilling.
2. Et oprindelsescertifikat skal udstedes eller udfærdiges i overensstemmelse med bestemmelserne i Afsnit V og fremlægges for indførselslandets eller -territoriets toldmyndigheder på de normale betingelser. Udstillingens betegnelse og adresse skal anføres derpå. Om fornødent kan der kræves supplerende dokumentation for varernes art og for de omstændigheder, under hvilke de har været udstillet.

3. Stk. 1 gælder for alle udstillinger, messer eller tilsvarende offentlige arrangementer af kommerciel, industriel, landbrugsmæssig eller håndværksmæssig karakter, under hvilke varerne er under konstant toldkontrol, dog ikke arrangementer med privat formål i forretninger eller handelslokaler med henblik på salg af udenlandske varer.

Afsnit IV

Godtgørelse eller fritagelse

Artikel 15

Forbud mod toldgodtgørelse eller -fritagelse

1. Materialer uden oprindelsesstatus anvendt i fremstillingen af produkter med oprindelse på Færøerne eller i Norge i henhold til dette bilag, for hvilke et oprindelsescertifikat udstedes eller udfærdiges i overensstemmelse med bestemmelserne i afsnit V, skal ikke indrømmes toldgodtgørelse eller -fritagelse under nogen form.
2. Forbudet i stk. 1 skal gælde enhver ordning med refusion, eftergivelse eller ikke-betaling, delvis eller fuldstændig, af told eller afgifter med tilsvarende virkning, der gælder i en Kontraherende Part for materialer anvendt i fremstillingen, hvor sådan refusion, eftergivelse eller ikke-betaling gælder, udtrykkeligt eller de facto, når produkter, der fremstilles af nævnte materialer udføres, og ikke når de anvendes internt i nævnte stat eller territorium.
3. Eksportøren af produkter, der er omfattet af et oprindelsescertifikat, skal være rede til til enhver tid og på opfordring fra toldmyndighederne at fremlægge alle relevante dokumenter som bevis på, at ingen godtgørelse er modtaget, hvad angår de materialer uden oprindelsesstatus, der er anvendt i fremstillingen af vedkommende produkt, og at al told og afgifter med tilsvarende virkning, der gælder for sådanne materialer, faktisk er betalt.
4. Bestemmelserne i stk. 1 og 3 skal også gælde for emballage i henhold til artikel 6 (2), tilbehør, reservedele og værktøj i henhold til artikel 7 og varer i sæt i henhold til artikel 8, når sådanne genstande ikke har oprindelsesstatus.
5. Bestemmelserne i stk. 1 til 4 skal kun gælde for materialer, der er af en slags, som aftalen

gælder for. Desuden skal de ikke forhindre, at Færøerne eller Norge anvender priskompensationsforanstaltninger for landbrugsprodukter, der gælder for udførsel i overensstemmelse med bestemmelserne i aftalen.

Afsnit V

Bevis for oprindelse

Artikel 16

Generelle betingelser

1. Produkter med oprindelsesstatus i henhold til dette bilag skal ved indførsel til Færøerne eller Norge nyde godt af aftalen efter fremlæggelse af:
 - (a) enten et varecertifikat EUR.1, der er vist i tillæg IV;
 - (b) eller, i de i artikel 21(1) nævnte tilfælde, en erklæring, hvis tekst vises i tillæg V, der afgives af eksportøren på en faktura, en følgeseddel eller ethvert andet handelsdokument, der beskriver de omhandlede produkter tilstrækkelig detaljeret til, at de kan identificeres (i det følgende benævnt »fakturaerklæring«).
2. Uanset bestemmelserne i stk. 1 skal produkter med oprindelsesstatus i henhold til dette bilag i de i artikel 26 nævnte tilfælde nyde godt af aftalen, uden at det er nødvendigt at fremlægge nogen af de ovenfor nævnte dokumenter.

Artikel 17

Procedure for udstedelse af varecertifikat EUR.1

1. Et varecertifikat EUR.1 udstedes af den eksporterende stats eller territoriums toldmyndigheder efter skriftlig anmodning fra eksportøren eller, på eksportørens ansvar, fra dennes godkendte repræsentant.
2. Med henblik herpå skal eksportøren eller dennes godkendte repræsentant udfylde både varecertifikat EUR.1 og den ansøgningsformular, der er vist i tillæg IV.
Disse formularer skal udfyldes enten på et af de officielle sprog på Færøerne eller i Norge eller på engelsk, i overensstemmelse med bestemmelserne med den nationale lovgivning i det eksporterende land eller territorium. Hvis de er skrevet i hånden, skal de udfyldes med blæk med blokbogstaver. Va-

rebeskrivelsen skal stå i den dertil beregnede rubrik og anføres uden tomme linjer. Når rubrikken ikke udfyldes fuldstændig, skal der trækkes en vandret streg under varebeskrivelsens sidste linje, og den ikke udfyldte del skal udstreges.

3. Eksportøren, der anmoder om udstedelse af et varecertifikat EUR.1, skal på anmodning af toldmyndighederne i eksportlandet eller -territoriet, hvor varecertifikat EUR.1 udstedes, fremlægge alle relevante dokumenter til bevis for de omhandlede varers oprindelsesstatus samt for opfyldelsen af dette bilags betingelser.
4. Et varecertifikat EUR.1 udstedes af den Kontraherende Parts toldmyndigheder, hvis de omhandlede produkter kan betragtes som varer med oprindelse i den stat eller territorium i henhold til artikel 2 (1) og opfylder de øvrige af dette bilags betingelser.
5. Et varecertifikat EUR.1 kan på de i dette bilag omhandlede betingelser udstedes af en Kontraherende Parts toldmyndigheder, hvis vedkommende produkter befinder sig på dens territorium, og hvis de produkter, der skal udføres, kan betragtes som varer med oprindelse i en Kontraherende Part eller i Finland, Island eller Sverige i henhold til artikel 2(3).
6. I de tilfælde, der er nævnt i stk. 5, forudsætter udstedelsen af et varecertifikat EUR.1 fremlæggelse af et tidligere udstedt eller udformet bevis for oprindelse.

Toldmyndighederne i modtagerlandet eller -territoriet må, gennem administrativt samarbejde kunne få ægte kopier af det tidligere udstedte eller udformede oprindelsesbevis.

7. De udstedende toldmyndigheder skal tage alle nødvendige skridt til at kontrollere varernes oprindelse, og at de øvrige betingelser i dette bilag er opfyldt. Med henblik herpå har de ret til at kræve enhver form for dokumentation og at foretage enhver form for kontrol, de måtte finde hensigtsmæssig.
Det påhviler de udstedende toldmyndigheder at påse, at de i stk. 2 omhandlede formularer er korrekt udfyldt. De skal navnlig kontrollere, at den rubrik, der er beregnet til varebeskrivelsen, er udfyldt på en sådan måde, at det ikke er muligt at foretage svigagtige tilføjelser.
8. Datoen for udstedelsen af varecertifikat EUR.1 skal anføres i den del af certifikatet, der er forbeholdt toldmyndighederne.

9. Et varecertifikat EUR.1 udstedes ved udførslen af de varer, som det vedrører, af udførselslandets eller -territoriets toldmyndigheder. Certifikatet stilles til rådighed for eksportøren, så snart udførslen faktisk har fundet sted eller er sikret.

Artikel 18

Efterfølgende udstedelse af varecertifikat EUR.1

1. Uanset artikel 17(9) kan et varecertifikat EUR.1 undtagelsesvis udstedes efter udførslen af de varer, som det vedrører, såfremt:
 - (a) det på grund af fejltagelser, uforsætlige undladelser eller særlige omstændigheder ikke er blevet udstedt ved udførslen; eller
 - (b) der over for toldmyndighederne kan føres tilfredsstillende bevis for, at et varecertifikat EUR.1 blev udstedt, men ikke blev accepteret ved importen af tekniske årsager.
2. Ved anvendelsen af stk. 1 skal eksportøren i anmodningen anføre sted og dato for udførslen af de produkter, som varecertifikat EUR.1 vedrører og angive grunden til sin anmodning.
3. Toldmyndighederne må kun udstede et varecertifikat EUR.1 efterfølgende, når de har undersøgt, at oplysningerne i eksportørens anmodning er i overensstemmelse med oplysningerne i de tilsvarende dokumenter.
4. På varecertifikater EUR.1, der udstedes efterfølgende, skal anføres en af følgende påtegninger:
 - »UDSTEDT EFTERFØLGENDE«,
 - »ISSUED RETROSPECTIVELY«,
 - »ANNETTU JÄLKIKÄTEEN«,
 - »GIVIN EFTIRFYLGJANDI«,
 - »ÚTGEFID EFTIR Á«,
 - »UTSTEDTSENERE«,
 - »UTFÄRDAT I EFTERHAND«.
5. Den i stk. 4 omhandlede påtegning anføres i rubrikken »Bemærkninger« på varecertifikat EUR.1.

Artikel 19

Udstedelse af et duplikateksemplar af varecertifikat EUR.1

1. I tilfælde af tyveri, bortkomst eller ødelæggelse af et varecertifikat EUR.1 kan eksportøren henvende sig til den toldmyndighed, der udstedte dette, og anmode om udstedelse af et duplikateksemplar på grundlag af de

hos myndigheden beroende udførselsdokumenter.

2. På duplikateksemplaret, der blevet udstedt på denne måde, skal anføres en af følgende påtegninger:
 - »DUPLIKAT«,
 - »DUPLICATE«,
 - »KAKSOISKAPPALE«,
 - »TVÍTAK«,
 - »EFTIRRIT«.
3. Den i stk. 2 omhandlede påtegning anføres i rubrikken »Bemærkninger« på varecertifikat EUR.1.
4. Duplikateksemplaret påføres datoen for udstedelsen af det oprindelige varecertifikat EUR.1.

Artikel 20

Udstedelse af varecertifikat EUR.1 på grundlag af på forhånd udstedt eller udformet oprindelsesbevis

Når produkter, der udgør en enkelt forsendelse, og som er omfattet af et varecertifikat EUR.1 eller en fakturaerklæring, stilles under et toldsteds myndighed på Færøerne eller i Norge, skal det oprindelige oprindelsesbevis kunne erstattes med et eller flere varecertifikater EUR.1 udstedt af dette toldsted med henblik på at sende alle eller nogle af disse produkter til andre toldsteder, uanset om de er beliggende i den samme stat eller territorium eller ej.

Artikel 21

Betingelser for udfærdigelse af en fakturaerklæring

1. En fakturaerklæring, som omtalt i artikel 16(1)(b) kan udfærdiges:
 - (a) af en godkendt eksportør i henhold til artikel 22;
 - (b) af enhver eksportør for enhver forsendelse bestående af et eller flere kolli, der indeholder varer med oprindelsesstatus, og hvis samlede værdi ikke overstiger 5.110 regningsenheder.
2. En fakturaerklæring kan udfærdiges, hvis vedkommende produkter kan anses som produkter med oprindelse på Færøerne eller i Norge i henhold til artikel 2(1) og opfylder de øvrige betingelser i dette bilag.
3. En fakturaerklæring kan i henhold til de i dette bilag nævnte betingelser udfærdiges, hvis vedkommende produkter befinder sig

på udførselsstatens eller -territoriets territorium, og produkterne, der skal udføres, kan anses som produkter med oprindelse i en Kontraherende Part eller i Finland, Island eller Sverige i henhold til artikel 2(3). Bestemmelserne i artikel 17(6) skal anvendes *mutatis mutandis*.

4. Den eksportør, der udfærdiger en fakturaerklæring, skal være rede til til enhver tid og på udførselslandets eller -territoriets toldmyndigheders anmodning at fremlægge alle relevante dokumenter til bevis for vedkommende produkters oprindelsesstatus samt for, at de øvrige betingelser i dette bilag er opfyldt.
5. En fakturaerklæring skal udfærdiges af eksportøren ved med maskinskrift, ved påstempling eller med trykt tekst at påføre fakturaen, følgesedlen eller et andet handelsdokument erklæringen, hvis tekst fremgår af tillæg V, idet han anvender en af de sproglige versioner, der er anført i nævnte tillæg i overensstemmelse med bestemmelserne i udførselslandets eller territoriets nationale lovgivning. Erklæringen kan også skrives i hånden; i så fald skal den skrives med blæk og med blokbogstaver.
6. Fakturaerklæringer skal være påført eksportørens håndskrevne originalunderskrift, jfr. dog bestemmelserne i artikel 22(8).
7. En fakturaerklæring kan udfærdiges af eksportøren ved udførslen af de produkter, den vedrører, eller senere. Hvis fakturaerklæringen udfærdiges efter, at de produkter, den vedrører, er blevet deklareret til indførselslandets eller -territoriets toldmyndigheder, skal fakturaerklæringen indeholde en henvisning til de dokumenter, der allerede er indleveret til disse myndigheder.

Artikel 22

Autoriseret eksportør

1. Uanset bestemmelserne i artikel 17, 18, 19, 21 og 31 skal der i overensstemmelse med nedenfor anførte betingelser gælde en forenklet procedure for udstedelse af dokumentation vedrørende bevisførelse for oprindelse.
2. Udførselslandets eller -territoriets toldmyndigheder kan bemyndige enhver eksportør, i det følgende benævnt »autoriseret eksportør«, som ofte udfører produkter, for hvilke der kan udstedes certifikater EUR.1, og som over for toldmyndigheder-

ne kan tilbyde tilfredsstillende garanti for kontrollen med produkternes oprindelsesstatus samt for, at de øvrige betingelser i dette bilag er opfyldt, til ved udførslen ikke at frembyde varen ved toldstedet i udførselslandet eller -territoriet samt til ikke at indgive den anmodning om certifikat EUR.1, der gælder for disse produkter, i forbindelse med udstedelse af et certifikat EUR.1 på de vilkår, der er fastsat i artikel 17, stk. 1 til 5.

3. Anvendes den forenkledede procedure, kan toldmyndighederne i udførselslandet eller -territoriet bestemme, at der benyttes certifikater EUR.1 med et særligt tegn, så det er muligt at identificere dem.

4. Den i stk. 2 omhandlede bemyndigelse skal, efter toldmyndighedernes skøn, indeholde en bestemmelse om, at rubrik 11 »Toldvæsenets påtegninger« på certifikat EUR.1:

(a) enten forud af toldvæsenet i udførselslandet eller territoriet attesteres med det kompetente toldsteds stempel samt håndskreven eller påtrykt underskrift af en toldembedsmand ved det pågældende toldsted

(b) eller af den autoriserede eksportør forsynes med et særligt stempel, som er godkendt af udførselslandets eller -territoriets toldmyndigheder, og som er i overensstemmelse med det i tillæg VII til dette bilag afbildede stempelaftryk; dette stempel kan påtrykkes formularen.

Rubrik 11 »Toldvæsenets påtegninger« i certifikat EUR.1 udfyldes i givet fald af den autoriserede eksportør.

5. I de i stk 4 (a) omhandlede tilfælde skal rubrik 7 »Bemærkninger« på certifikat EUR.1 forsynes med en af følgende påtegninger:
 »FORENKLET PROCEDURE«,
 »SIMPLIFIED PROCEDURE«,
 »YKSINKERTAISTETTU MENETTELY«,
 »EINFÖLD MANNAGONGD«,
 »EINFÖLDUÐ AFGREIÐSLA«,
 »FORENKLET PROSEDYRE«,
 »FÖRENKLAD PROCEDUR«.

Den autoriserede eksportør skal i givet fald i rubrik 13 »Anmodning om undersøgelse« anføre navn og adresse på den toldmyndighed, der er kompetent til at kontrollere dette certifikat EUR.1.

6. Skulle udførselslandets eller -territoriets toldmyndigheder konstatere, at et certifikat, der er udstedt i henhold til bestemmelserne i denne artikel, er ugyldigt i relation til de leverede produkter, skal de straks underrette indførselslandets eller -territoriets toldmyndigheder herom.

7. Toldmyndighederne kan bemyndige en autoriseret eksportør til at udfærdige fakturaer, der er påført den erklæring, der vises i tillæg V til dette bilag, i stedet for et certifikat EUR.1.

Erklæringen, der afgives af den autoriserede eksportør på fakturaen skal udfærdiges i en af de sprogversioner, der fremgår af tillæg V. Den skal være underskrevet i hånden og skal enten:

- (a) indeholde en henvisning til den autoriserede eksportørs autorisationsnummer, eller
- (b) af den autoriserede eksportør påføres det i stk. 4 (b) omtalte særlige stempel, der er godkendt af udførselslandets eller -territoriets toldmyndigheder. Dette stempel kan påtrykkes fakturaen.

8. Udførselslandets eller -territoriets toldmyndigheder kan dog bemyndige en autoriseret eksportør til ikke at underskrive den i stk. 7 omhandlede erklæring på fakturaen, når der til udformningen og/eller forsendelsen af sådanne fakturaer benyttes telekommunikation eller elektroniske databehandlingsmetoder.

De nævnte toldmyndigheder skal fastlægge betingelserne for anvendelsen af dette stykke, herunder, om nødvendigt, en skriftlig tilkendegivelse fra den autoriserede eksportør, at han påtager sig det fulde ansvar for en sådan meddelelse og erklæring, som om de faktisk havde været underskrevet i hånden af ham.

9. I den i stk. 2 omhandlede bemyndigelse skal toldmyndighederne navnlig angive:

- (a) hvilke betingelser, der skal overholdes ved udfærdigelse af anmodninger om certifikater EUR.1 eller af erklæringen på fakturaen vedrørende produkternes oprindelse
- (b) bestemmelser om opbevaring af disse anmodninger samt af fakturaer, som indeholder eksportørens erklæring, i mindst to år. Disse bestemmelser skal også gælde for certifikater EUR.1 samt for fakturaer, som indeholder eksportørens erklæring, og som har tjent som

grundlag for udstedelse af andre oprindelsesbeviser, som er brugt i henhold til betingelserne i art. 17(5).

10. Toldmyndighederne i udførselslandet eller -territoriet kan undtage visse kategorier af produkter fra de i stk. 2, 7 og 8 nævnte lettelser.

11. Toldmyndighederne skal nægte at give den i stk. 2, 7 og 8 bemyndigelse til eksportører, der ikke tilbyder alle de garantier, de anser for nødvendige.

Toldmyndighederne kan når som helst trække bemyndigelsen tilbage. Dette skal ske, når betingelserne for godkendelse ikke længere er opfyldt, eller når den autoriserede eksportør ikke længere tilbyder disse garantier.

12. Den godkendte eksportør kan blive anmodet om, i overensstemmelse med de regler, de har fastsat, at holde toldmyndighederne underrettet om, hvilke forsendelser han agter at foretage, for at give det kompetente toldsted mulighed for eventuelt at foretage en kontrol, før produkterne afsendes.

13. Bestemmelserne i denne artikel berører ikke anvendelsen af de Kontraherende Parters forskrifter vedrørende toldformaliteter og brugen af tolddokumenter.

Artikel 23

Gyldigheden af oprindelsesbevis

1. Varecertifikat EUR.1 har en gyldighedstid på fire måneder fra datoen for dets udstedelse i udførselslandet eller -territoriet, og skal inden for den nævnte periode frembydes for indførselslandets eller -territoriets toldmyndigheder.

En fakturaerklæring har en gyldighedstid på fire måneder fra datoen, hvor den blev udfærdiget af eksportøren, og skal inden for den nævnte periode frembydes for indførselslandets eller -territoriets toldmyndigheder.

2. Varecertifikater EUR.1 og fakturaerklæringer, som frembydes for indførselslandets eller -territoriets toldmyndigheder efter udløbet af den i stk. 1 nævnte frist, kan godtages som grundlag for præferencebehandling, såfremt overskridelsen af fristen skyldes force majeure eller ekstraordinære omstændigheder.

3. I andre tilfælde af for sen frembydelse kan indførselslandets eller -territoriets toldmyn-

digheder godtage varecertifikater EUR.1 eller fakturaerklæringer, når varerne er blevet frembudt for dem inden udløbet af nævnte frist.

Artikel 24

Frelæggelse af oprindelsesbevis

1. Varecertifikat EUR.1 og fakturaerklæringer skal fremlægges for toldmyndighederne i indførselslandet eller -territoriet i henhold til de i dette land eller territorium gældende bestemmelser. Nævnte myndigheder kan forlange en oversættelse af et varecertifikat EUR.1 eller en fakturaerklæring. De kan desuden kræve, at indførselsanmeldelsen suppleres med en angivelse fra importøren af, at produkterne opfylder de nødvendige betingelser for, at aftalen kan finde anvendelse.
2. I tilfælde, hvor indførselsanmeldelsen overføres ved hjælp af datanet til toldmyndighederne i indførselslandet eller territoriet, er det op til disse myndigheder at afgøre, inden for rammerne af og i overensstemmelse med den nationale lovgivning i dette land eller territorium, hvornår og i hvilket omfang disse dokumenter, som udgør bevis for oprindelsesstatus, faktisk skal fremlægges.

Artikel 25

Indførsel i form af delforsendelser

Når demonterede eller ikke-monterede produkter i henhold til almindelig regel 2 (a) i det Harmoniserede System henhørende under HS Kapitel 84 og 85, efter anmodning fra importøren og på vilkår fastsat af toldmyndighederne i indførselslandet eller -territoriet, indføres i delforsendelser, skal et enkelt oprindelsesbevis for sådanne produkter fremlægges for toldmyndighederne ved indførsel af den første delforsendelse.

Artikel 26

Undtagelser for formelt oprindelsesbevis

1. Produkter i småforsendelser fra privatpersoner til privatpersoner eller produkter, der medbringes af rejsende som personlig bagage, betragtes som varer med oprindelsesstatus, uden at det er nødvendigt at fremlægge formelt oprindelsesbevis, såfremt det drejer sig om indførsel helt uden erhvervmæssig

karakter, og det erklæres, at produkterne opfylder betingelserne i dette bilag, og der ikke er nogen tvivl om denne erklæringsrigtighed. Når det drejer sig om produkter sendt pr. post, kan denne erklæring afgives på tolddeklaration C2/CP3 eller på et ark papir, vedhæftet dette dokument.

2. Som indførsel helt uden erhvervmæssig karakter anses lejlighedsvis indførsel, der udelukkende består af varer bestemt til personlig brug for modtagerne eller de rejsende eller deres familie, og hvis beskaffenhed eller mængde ikke giver anledning til tvivl om, at indførslen sker i ikke-erhvervmæssigt øjemed.
3. Desuden må den samlede værdi af disse varer ikke overstige 365 regningsenheder for så vidt angår småforsendelser eller 1.025 regningsenheder for så vidt angår indholdet af de rejsendes personlige bagage.

Artikel 27

Yderligere dokumenter

Dokumenter nævnt i artikel 17(3) og 21(4) brugt som bevis på, at varer, der er omfattet af et varecertifikat EUR.1 eller en fakturaerklæring, kan anses som varer med oprindelse på Færøerne eller i Norge, og at de opfylder de øvrige betingelser i dette tillæg, kan bl.a. bestå af følgende:

- (a) konkret bevis på de processer, som er udført af eksportøren for at fremstille de pågældende varer, som f.eks. fremgår af hans regnskaber eller interne bogholderi;
- (b) dokumenter, der bekræfter oprindelsesstatus for materialer anvendt ved fremstillingen af de pågældende varer, udstedt eller udfærdiget på Færøerne eller i Norge, hvor disse dokumenter er anvendt i overensstemmelse med dette lands eller territoriums nationale lovgivning;
- (c) dokumenter, der bekræfter den bearbejdning eller forarbejdning, som er udført på Færøerne eller i Norge på materialer anvendt ved fremstillingen af de pågældende varer, udstedt eller udfærdiget i en Kontraherende Stat, hvor disse dokumenter anvendes i overensstemmelse med dette lands eller territoriums nationale lovgivning;

- (d) varecertifikater EUR.1 eller fakturaerklæringer, der bekræfter oprindelsesstatus for materialer anvendt ved fremstillingen af de pågældende varer, udstedt eller udfærdiget af en Kontraherende Part, eller i Finland, Island og i Sverige, i overensstemmelse med dette bilag.

Artikel 28

Opbevarelse af oprindelsesbeviser og yderligere dokumenter

1. Den eksportør, der anmoder om udstedelse af et varecertifikat EUR.1, skal opbevare det i artikel 17(3) nævnte dokumenter i mindst to år.
2. Den eksportør, der udfærdiger en fakturaerklæring, skal opbevare en kopi af denne fakturaerklæring samt de i artikel 21(4) nævnte dokumenter i mindst to år.
3. Toldmyndighederne i udførselslandet eller -territoriet, som udsteder et varecertifikat EUR.1, skal opbevare det i artikel 17(2) nævnte ansøgningsskema i mindst to år.
4. Med forbehold for artikel 24(2) skal toldmyndighederne i indførselslandet eller -territoriet opbevare de for dem fremlagte varecertifikater EUR.1 og fakturaerklæringer i mindst to år.
5. I tilfælde omtalt i artikel 24(2) er det op til indførselslandets eller -territoriets toldmyndigheder at afgøre, i overensstemmelse med dette lands eller territoriums nationale lovgivning, hvordan varecertifikater EUR.1 eller fakturaerklæringer skal opbevares i mindst to år.

Artikel 29

Uoverensstemmelser og formelle fejl

1. Konstateres der mindre uoverensstemmelser mellem oplysningerne på varecertifikat EUR.1 eller på fakturaerklæringen og oplysningerne på de dokumenter, der fremlægges for toldstedet med henblik på produkternes toldklarering, medfører dette i sig selv ikke, at varecertifikat EUR.1 eller fakturaerklæringen er ugyldigt, såfremt det på fyldestgørende måde godtgøres, at dette dokument faktisk svarer til de frembudte produkter.
2. Åbenbare formelle fejl, såsom trykfejl i et varecertifikat EUR.1 eller i en fakturaerklæring bør ikke medføre, at dette dokument afvises, såfremt disse fejl ikke er af en sådan

art, at de skaber tvivl om rigtigheden af oplysningerne i dokumentet.

Artikel 30

Beløb udtrykt i regningsenheder

1. Beløb i udførselslandets eller -territoriets nationale valuta svarende til det i regningsenheder udtrykte beløb fastsættes af udførselslandet eller -territoriet og meddeles den anden Kontraherende Part.

Er beløbene højere end de tilsvarende beløb fastsat af indførselslandet eller -territoriet, skal sidstnævnte godtage dem, hvis produkterne er faktureret i udførselslandets eller territoriets nationale valuta.

2. Såfremt produkterne er faktureret i Finlands, Islands eller Sveriges valuta, skal indførselslandet eller -territoriet anerkende det af den pågældende stat eller territorium meddelte beløb.
3. De beløb, der skal anvendes i en hvilken som helst national valuta, skal i den pågældende nationale valuta svare til de beløb, der er udtrykt i regningsenheder pr. 1. oktober 1990.

Modværdien af en regningsenhed i de Kontraherende Parters, Finlands, Islands eller Sveriges nationale valutaer skal være de beløb, der er angivet i tillæg VI til dette bilag.

4. Beløbene udtrykt i regningsenheder skal revideres, når der er behov herfor, men mindst hvert andet år.

Under denne revision skal den Blandede Komité sikre, at der ikke sker nogen reduktion i de beløb, der skal anvendes i en hvilken som helst national valuta, og skal endvidere vurdere ønskeligheden af at bevare de reelle effekter af de aktuelle værdigrænser. Med henblik herpå kan den beslutte at ændre beløbene udtrykt i regningsenheder.

Artikel 31

Indførsel fra og genudførsel til Finland, Island og Sverige

1. Oprindelsesprodukter i henhold til dette bilag skal ved indførsel til Norge også nyde godt af aftalen ved fremlæggelse af et oprindelsesbevis udstedt eller udfærdiget i Finland, Island eller Sverige, hvori udtrykket »Faroe Islands Trade« er indføjet. Når varecertifikater EUR.1 anvendes, skal dette ud-

tryk indføjes i rubrikken »Remarks« og bekræftes af stempel fra et toldsted i et af disse lande.

2. Når produkter, der tidligere er indført i Norge, ledsages af oprindelsesbevis, som omtalt i artikel 16, stk. 2, udstedt eller udfærdiget på Færøerne, genudføres til Finland, Island eller Sverige, skal Norge i overensstemmelse med stk. 1 forpligte sig til at udstede eller udfærdige oprindelsesbevis med udtrykket »Faroe Islands Trade«, forudsat at produkterne genudføres i samme stand eller har undergået en bearbejdning eller forarbejdning, der ikke går ud over det i artikel 5, stk. 1 nævnte.

Afsnit VI

Metoder for administrativt samarbejde

Artikel 32

Gensidig bistand

1. For at sikre korrekt anvendelse af dette bilag skal Færøerne og Norge bistå hinanden, gennem de kompetente toldmyndigheder, med at kontrollere ægtheden af varecertifikater EUR.1 og fakturaerklæringer samt rigtigheden af de oplysninger, som gives i disse dokumenter.
2. De Kontraherende Parter toldmyndigheder skal forsyne hinanden med aftryk af stempler, der anvendes i deres toldsteder ved udstedelse af certifikater EUR.1.

Artikel 33

Kontrol af oprindelsesbevis

1. Efterfølgende kontrol af varecertifikat EUR.1 og fakturaerklæringer foretages ved stikprøver eller i øvrigt, når indførselslandets eller -territoriets toldmyndigheder nærer begrundet tvivl om dokumenternes ægthed, de pågældende produkters oprindelsesstatus, eller hvorvidt de øvrige bestemmelser i dette bilag er opfyldt.
2. Med henblik på anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1 skal toldmyndighederne i indførselslandet eller -territoriet sende varecertifikat EUR.1 og fakturaen, hvis den er blevet fremlagt, eller af fakturaerklæringen, eller en kopi af disse dokumenter, tilbage til toldmyndighederne i udførselslandet eller -territoriet, idet de i givet fald angiver, hvad der formelt eller reelt berettiger til kontrol.

De skal til støtte for anmodningen om efterfølgende kontrol fremsende alle dokumenter og oplysninger, som det har været muligt at indhente, og som giver grund til at antage, at oplysningerne givet i varecertifikat EUR.1 eller fakturaerklæringen er urigtige.

3. Kontrollen skal udføres af indførselslandets eller territoriets toldmyndigheder. Med henblik herpå har de ret til at kræve ethvert bevis og til at udføre enhver gennemgang af eksportørens regnskaber eller enhver anden kontrol, som de anser for hensigtsmæssig.
4. Såfremt indførselslandets eller -territoriets toldmyndigheder beslutter at udsætte indrømmelse af præferencebehandling til de pågældende produkter, indtil resultatet af undersøgelsen foreligger, skal de tilbyde at frigive varerne til importøren, dog således, at der træffes de sikkerhedsforanstaltninger, der skønnes nødvendige.
5. Toldmyndighederne, der anmoder om kontrol, underrettes om resultatet af den efterfølgende kontrol så hurtigt som muligt. Dette resultat skal klart indikere, om dokumenterne er ægte, og om de pågældende produkter kan anses som produkter med oprindelse på Færøerne eller i Norge og opfylder de øvrige betingelser i dette bilag.

Artikel 34

Tvistbilæggelse

Når der opstår tvist i forbindelse med kontrolprocedurerne i artikel 33, som ikke kan løses mellem de toldmyndigheder, der anmoder om kontrol, og de toldmyndigheder, der er ansvarlige for udførelsen af denne kontrol, eller hvor de rejser spørgsmål med hensyn til fortolkningen af dette bilag, skal en sådan tvist forelægges for de Kontraherende Parter.

Artikel 35

Sanktioner

Der iværksættes sanktioner mod enhver person, der udfærdiger, eller lader udfærdige et dokument med urigtige oplysninger for at opnå præferencebehandling af produkter.

Artikel 36

Underkomité

Der skal i overensstemmelse med artikel 24, stk. 2 i aftalen oprettes en underkomité for told-

og oprindelsesspørgsmål under den Blandede Komité for at bistå denne i udførelsen af dens opgaver og for at sikre en løbende informations- og samarbejdsproces mellem eksperter.

Den skal bestå af eksperter fra Færøerne og Norge, som er ansvarlige for told- og oprindelsesspørgsmål.

Artikel 37

Toldbehandling som ikke-oprindelsesprodukt

Med henblik på anvendelsen af artikel 2, stk. 1, litra (b) (ii) eller (iii) skal ethvert produkt med oprindelse i Færøernes eller Norges terri-

torium, ved eksport til den anden Kontraherende Part, behandles som ikke-oprindelsesprodukt i den eller de perioder, hvor sidstnævnte Kontraherende Part anvender de toldsætter, som gælder for tredjelande, eller andre tilsvarende beskyttelsesforanstaltninger for sådanne produkter i henhold til denne aftale.

Artikel 38

Tillæg

Tillæggene til dette bilag udgør en integrerende del af dette.

Appendices I through VII of the authentic Danish text were not provided. For reference purposes, see annex 3, appendices I through VII, of the Free Trade Agreement of 6 August 1992 between Denmark/Faroe Islands and Iceland — Les appendices I à VII du texte authentique danois n'ont pas été fournis. Pour référence, voir les appendices I à VII de l'annexe 3 de l'Accord du 6 août 1992 entre le Danemark/les Féroé et l'Islande relatif au libre-échange.

BILAG 4

Administrativt samarbejde i toldsager

De Kontraherende Parter er enige om, at reglerne og metoderne for administrativt samarbejde i toldsager skal baseres på den nordiske overenskomst om gensidig bistand i toldsager.

BILAG 5

Afskaffelse af finanstold på Færøerne

Omlægning af told- og afgifssystemet

På trods af bestemmelserne i Art. 4, kan Færøerne, på midlertidig basis, beholde deres nuværende fremstillings- og indførselsafgifter gældende pr. 1. september 1992, indtil 1. januar 1993.

Disse inkluderer:

1. Lagtingslov nr. 119 af 23. december 1991 om indførselsafgift:

En generel indførselsafgift på 33% med visse undtagelser, særlig for råstoffer og for varer, der benyttes af fiskeriindustrien.

2. Lagtingslov nr. 120 af 23. december 1991 om fremstillings- og indførselsafgift:

Fremstillings- og indførselsafgift på en række specifikke varer.

Den 1. januar 1993 vil det bestående system med fremstillings- og indførselsafgift blive ophævet og erstattet af et nyt system for indirekte beskatning baseret på følgende elementer:

- (a) En merværdiafgift (moms), som bygger på princippet om ikke-forskelsbehandling af indførte varer, og
- (b) et system med punktafgifter, som opkræves på lige fod på såvel indenlandske varer som indførte varer.

BILAG 6¹

Lister over produkter som Norge kan beholde eksportrestitusjoner for

¹ Not published herein in accordance with article 12 (2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended — Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

BILAG 7

Om fortolkningen af artikel 16

1. De Kontraherende Parter er enige om, at ved anvendelse af artikel 16 skal følgende kriterier være retningsgivende:
- (a) Foranstaltninger kan kun klassificeres som offentlig støtte, når de resulterer i en nettooverførsel af midler fra offentlige kilder til modtageren gennem direkte subsidier, eller når de fører til tabte skatteindtægter gennem skattelettelse; støtte ydet gennem ordninger, som finansieres fuldt ud af dem, der kommer ind under ordningen, regnes ikke som offentlig støtte i henhold til artikel 16; når virkningerne af offentlig støtte skal vurderes, skal den samlede virkning af alle typer foranstaltninger, modtagerne får, tages i betragtning.
- (b) Følgende foranstaltninger falder normalt uden for artikel 16's rammer:
- (i) kreditter og lån fra offentlige kilder eller organer, dersom renter og afdrag er i overensstemmelse med gældende markedsvilkår;
- (ii) garantier fra staten eller statslige organer, dersom garantiprovisionen dækker ordningens langsigtede omkostninger;
- (iii) kapitalindskud fra staten eller statslige organer, dersom udbyttegraden af sådanne investeringer med rimelighed kan forventes at blive mindst lige så høj som statens omkostninger ved lånoptagelse;
- (iv) skatteforanstaltninger, herunder socialsikringsafgifter, som indgår i almindelige nationale regler for indkomstbeskatning, som er tilgængelig for alle virksomheder, og som anvendes ens for hele landet.
- (c) Følgende foranstaltninger er eksempler på typer af støtte, som normalt er forenelig med bestemmelserne i artikel 16:
- (i) Støtte til forskning, udvikling og fornyelse, forudsat at den som klar målsætning har at stimulere sådan virksomhed, og at sådan virksomhed endnu ikke befinder sig på konkurrencestadiet; med et sådant stadium menes anvendt forskning og udvikling til og med udvikling af en første prototype; sådan støtte kan dække indtil 50 procent af projektets omkostninger eller ydes i form af differentierede skattesatser med tilsvarende virkning; grundforskning kan opnå mere omfattende støtte; jo nærmere markedet et projekt ligger, desto mindre bør det subsidieres;
- (ii) støtte, som ydes til sektorer med overkapacitetsproblemer med det formål at gennemføre en rationalisering af erhvervsstrukturen gennem en organiseret nedtrapning af produktion og arbejdspladser; sådanne foranstaltninger skal være af strengt begrænset varighed og skal ledsages af et tilpasningsprogram; ved vurderingen af overkapacitetsproblemer skal der tages hensyn til den internationale situation som helhed og ikke kun i vedkommende land;
- (iii) generel støtte til eksportfremmende foranstaltninger såsom nationale uger, salgskampagner i forretninger, industrimesser, forudsat at sådan støtte ikke gælder et bestemt selskab;
- (iv) distriktsudbygningstøtte i den udstrækning, det ikke indvirker på redelige konkurrencevilkår; formålet med støtten må være at bringe industrier i egnsudviklingsområder økonomisk på lige fod med industrier i andre dele af landet og ikke at øge kapaciteten inden for sektorer, som allerede har problemer med overkapacitet; retten til at udpege egnsudviklingsområder, herunder områder med industriel tilbagegang, tilkommer alene de Kontraherende Parter, som kan blive opfordret til at fremlægge statistikker med nærmere be-

- grundelse for udpegelsen af sådanne områder;
- (v) støtte i form af almindelige offentlige tjenesteydelser til handel og industri på vilkår og betingelser, som ikke begunstiger bestemte sektorer eller virksomheder;
- (vi) generel støtte til skabelsen af nye beskæftigelsesmuligheder, forudsat at det ikke drejer sig om arbejdspladser i sektorer, der allerede lider af overkapacitet;
- (vii) miljøstøtte, forudsat at princippet om at »forureneren betaler« overholdes; investeringer specielt beregnet på at reducere forurening kan opnå støtte på op til 25 procent eller i form af differentierede skattesatser med samme virkning; i erkendelse af, at lovgivningen og standarderne kan være af forskellig kvalitet i andre lande, og at dette eventuelt kan indvirke på handel og konkurrenceforhold, skal graden af subsidiering for bestemte industrier løbende vurderes;
- (viii) støtte til små og mellemstore virksomheder, hvis formålet er at opveje ulemper, som er direkte knyttet til størrelsen af vedkommende virksomhed; dette gælder virksomheder, som har højst 100 ansatte og en årlig omsætning på under 10 mio. ECU.
- (d) Følgende foranstaltninger er eksempler på typer af støtte, som normalt ikke er forenelig med Artikel 16:
- (i) støtte til dækning af virksomheders driftstab, enten direkte eller gennem eftergivelse af udestående gæld til offentlige myndigheder.
- (ii) kapitalindskud i virksomheder, dersom dette har samme virkning som støtte til dækning af driftstab;
- (iii) støtte til produktion i sektorer, der har problemer med strukturel overkapacitet eller til selskaber, som er i vanskeligheder, dersom støtten ikke ledsages af et tilpassningsprogram og er af strengt begrænset varighed;
- (iv) støtte ydet som redningsforanstaltning til bestemte selskaber, medmindre det er for at give tid til at udvikle langsigtede løsninger og for at undgå akutte sociale problemer;
- (v) støtteforanstaltninger, herunder indirekte beskatning, der anvendes på en måde, der diskriminerer til fordel for indenlandsk producerede varer og til skade for tilsvarende varer produceret i den anden Kontraherende Part;
- (vi) de former for støtte til eksport af varer til den anden Kontraherende Part, som er beskrevet i tillægget til dette bilag.
2. Fortolkningen af art. 16 med hensyn til fiskerisektoren
Medmindre andet er nævnt, falder efter 31. december 1992 støtteforanstaltninger til fiskerisektoren ind under bestemmelserne i Artikel 16 i aftalen og fortolkningen af den i dette bilag.
- (i) Følgende støtteforanstaltninger til fiskerisektoren anses generelt for ikke at være i overensstemmelse med aftalen:
- generelle støtteforanstaltninger, som gælder hele sektoren, og som ikke fuldt ud er rettet mod strukturforanstaltninger i henhold til bestemmelserne i stk. 1 (c) (ii)
 - andre skattelettelser end dem, som direkte opvejer omkostningsulemper, som klart er knyttet til de specielle vilkår i fiskerisektoren
 - sociale foranstaltninger, hvis subsidieelementet i sådanne foranstaltninger overstiger det, som generelt set gælder i andre sektorer, idet der tages hensyn til de specielle vilkår i fiskerisektoren.
- (ii) Følgende støtteforanstaltninger skal normalt anses at være i overensstemmelse med bestemmelserne i Artikel 16 i aftalen:
- Støtteforanstaltninger i form af indenlandske førstehåndsmindstepriser for fisk og køb af overskudsfisk, som anvendes for at modvirke alvorlige markedsforstyrrelser
 - Regionale støtteforanstaltninger i den udstrækning de er nødvendige for at opretholde fi-

skeriet i områder, der i højere grad end gennemsnittet er afhængige af en sådan virksomhed, og hvor indtægten fra fiskeriet klart er under landsgennemsnittet i fiskerisektoren. Sådanne regionale foranstaltninger skal ikke gå ud over at opveje omkostningsulemper i forhold til andre steder med fiskeri. En Kontraherende Part, der indfører eller opretholder sådanne foranstaltninger skal i overensstemmelse med bestemmelserne i dette bilag give tilstrækkelig oplysning om den regionale situation, der fører til indførelsen eller opretholdelsen af sådanne foranstaltninger.

- (iii) Følgende støtteforanstaltninger anses ikke for at være i overensstemmelse med aftalen:
- Støtte i overensstemmelse med stk. 1 (c) (vi) hvad angår fiskerisektoren.

- Støtte i overensstemmelse med stk. 1 (c) (viii) hvad angår fiskeriaktivitet.

Overgangsordninger for Færøerne

3. På trods af bestemmelserne i underafsnit (i) og (iii) i afsnit 2 i dette bilag kan Færøerne opretholde offentlig støtte til fiskerierhvervet indtil 31. december 1994.

Åbenhed i forbindelse med statsstøtteforanstaltninger

4. Foranstaltninger for at sikre åbenhed i henhold til aftalens artikel 16, stk. 3, i aftalen, skal bl.a. omfatte:
- Årlig indberetning om det totale støttebeløb og om fordelingen af støtten,
 - underretning om nye støtteordninger, om muligt inden de iværksættes og senest 60 dage efter, at de er iværksat, og
 - pligt til på anmodning at fremlægge oplysninger om eksisterende støtteordninger og særskilte enkelttilfælde.

*TILLÆG TIL BILAG 7**Illustrerende liste over typer af eksportstøtte omtalt i bilag 7*

- (a) Ordninger, som indebærer tilbageholdelse af valuta eller lignende praksis, som indebærer bonus på eksport og videreeksport.
- (b) Direkte statsstøtte til eksportører.
- (c) Eftergivelse, beregnet i forhold til eksport, af direkte skatter eller socialsikringsbidrag for industri- eller handelsforetagender.
- (d) Fritagelse, når det drejer sig om eksporterede varer, for betaling af andre afgifter eller skatter end afgifter i forbindelse med import eller indirekte skat, som afkræves samme vare på et eller flere stadier, dersom de sælges til indenlandsk forbrug, eller betaling, når det drejer sig om eksporterede varer, af beløb, som overskrider de beløb, som faktisk er opkrævet på disse varer på et eller flere stadier i form af indirekte skat eller afgifter i forbindelse med import eller begge dele.
- (e) Fakturering af priser, som ligger under verdensmarkedspriserne, for leverancer af importerede råvarer til eksportvirksomheder foretaget af staten eller statslige organer til andre betingelser end for indenlandske virksomheder.
- (f) Når det drejer sig om statslige eksportkreditgarantier, fastsættelse af præmier efter satser, som er åbenbart utilstrækkelige til at dække de langsigtede driftsomkostninger og tab ved kreditforsikringsinstitutionerne.
- (g) Eksportkreditter ydet af staten (eller specialinstitutioner, som kontrolleres af staten) til satser, som ligger under de satser, de må betale for at skaffe sig de midler, som anvendes på denne måde.
- (h) Når staten bærer alle eller dele af omkostningerne i forbindelse med eksportørers optagelse af kredit.

[FAEROESE TEXT — TEXTE FÉRINGIEN]

SÁTTMÁLI MILLUM RÍKISSTJÓRN DANMARKAR OG FØROYA
LANDSSTÝRI ØDRUMEGIN OG RÍKISSTJÓRN NOREGS HINU-
MEGIN UM FRÍHANDIL FØROYA OG SVEIS MILLUM

RÍKISSTJÓRN DANMARKAR OG FØROYA LANDSSTÝRI

øðrumegin og

RÍKISSTJÓRN NOREGS

hinumegin,

hereftir nevndir sáttmálapartarnir,

SUM VÍSA TIL stöðu Føroya sum ein sjálvstýrandi part av Danmark;

SUM HAVA FYRILIT FYRI at Føroyar fyrr hava verið partur av Europeiska Frihandilsfelagsskapinum (EFTA) gjøgnum limaskap Danmarkar, men er ikki uppií limaskapi Danmarkar í Europeiska Felagsskapinum;

SUM HAVA FYRILIT FYRI tí lívsneyðuga týdningi fiskivinnan, sum tann týdingarmesta vinnan, hevur fyri Føroyar, við tað at fiskur og fiskavørur eru høvuðsútflutningsvørurnar;

SUM HAVA FYRILIT FYRI tí lívsneyðuga týdningi fiskivinnan hevur fyri Noreg og strandasamfeløg Noregs;

SUM ERU SINNAÐIR at stimbra og víðka um búskaparliga sambandið Føroya og Noregs millum, og við serligum atliti til kappingarumstøður á jøvnum føti at tryggja eina hóvliga menning av sínámillum samhandlinum, sum liður í einum europeiskum samstarvi;

SUM HAVA SETT SÆR FYRI stig fyri stig at taka burtur flestallar forðanir fyri samhandilin samsvarandi treytunum í tí Almenna Sáttmálanum um Toll og Uttanríkishandil (GATT) um stovnseting av frihandilsøkjum;

SUM BODA FRÁ, at teir, við atliti til allar viðkomandi tættir og serliga menningina í europeiska samstarvinum, eru til reiðar at kanna møguleikan fyri at menna og styrkja sambandið teirra millum til eisini at fevna um øki, sum hesin sáttmáli ikki fevnir um;

HAVA AVGJØRT til tess at útinna hesi stevnumið, og við atliti til, at eingin regla í hesum sáttmála kann verða tulkað soleiðis, at sáttmálapartarnir sleppa undan skyldunum í øðrum altjóða sáttmálum,

AT GERA HENDA SÁTTMÁLA:

Grein 1

Endamál

Sáttmálapartarnir skulu seta á stovn eitt frihandilsøki, sum fevnir um Føroyar og Noreg í samsvari við reglurnar í hesum sáttmála.

Sáttmálin hevur til endamáls:

- (a) hóvliga at menna búskaparliga sambandið Føroya og Noregs millum við at økja um sínámillum samhandilin, soleiðis at búskaparliga virksemið verður økt, livi- og arbeiðskorini betrað, framleiðslan økt og figgjargliga støðufestið styrkt;
- (b) at tryggja samhandlinum Føroya og Noregs millum rímuligar kappingarumstøður;
- (c) at vera við til á henda hátt hóvliga at menna og økja heimshandilin við at taka burtur forðingarnar fyri samhandli.

Grein 2

Øki sáttmálans

Hesin sáttmáli fevnir um:

- (a) vørur, sum koma undir kapitlarnar 25 til 97 í Tillag-
aðu Vørulýsingini og Vøruskránni, vøurnar í fylgiskjali 1 tó ikki iroknaðar;
- (b) fisk og aðrar sjóvørur, sum ásettar eru í fylgiskjali
2,

sum hava uppruna sín í Føroyum ella Noregi.

Grein 3

Upprunareglur og fyrisitingarligt samstarv

1. Fylgiskjal 3 ásetur upprunareglurnar.
2. Í fylgiskjali 4 verður víst til reglur og hættir fyrri fyrisitingarligum samstarvi í tollmálum.

Grein 4

Forboð fyrri og avtøka av tolli og avgjøldum við samsvarandi árinum

1. Eingin nýggjur innflutnings- og útflutningstollur ella avgjøld við samsvarandi árinum verða ásett í samhandlinum Føroya og Noregs millum.
2. Innflutnings- og útflutningstollur og avgjøld við samsvarandi árinum verða sett úr gildi, tá hesin sáttmáli kemur í gildi.
3. Í fylgiskjali 5 standa reglurnar um, at figgjartollur verður avtikin í Føroyum 1. januar 1993.

Grein 5

Forboð fyrri og avtøka av avmarkingum í nøgd og tiltøkum við samsvarandi árinum

1. Ongar nýggjar innflutnings- og útflutningsavmarkingar í nøgd ella tiltøk við samsvarandi árinum verða sett í gildi í samhandlinum Føroya og Noregs millum.
2. Innflutnings- og útflutningsavmarkingarnar í nøgd og tiltøk við samsvarandi árinum verða avtikin, tá hesin sáttmáli kemur í gildi, tó eru ásetingarnar í fylgiskjali 6 undantiknar.

Grein 6

Samhandil við jarðoljuúrdráttum

Sáttmálapartarnir taka sær rætt til at seta serlig tiltøk í verk viðvíkjandi samhandli við jarðoljuúrdráttum.

Grein 7

Samhandil við landbúnaðarvörum

1. Sáttmálapartarnir siga seg vera til reiðar til, við fyrilíti til landbúnaðarpolitikk teirra, at stuðla eini hóvligari menning av samhandlinum við landbúnaðarvörum.
2. Við hesum í hyggju er gjørdur sáttmáli um eina skipan, sum ásetur tiltøk, ið lætta um samhandilin við landbúnaðarvörum Føroya og Noregs millum.
3. Sáttmálapartarnir skulu nýta reglurnar á landbúnaðarlíga, heilsulíga og plantuheilsulíga økinum soleiðis, at munur ikki verður gjørdur, og skulu ikki seta nýggjar reglur í verk, sum kunnu tarna samhandilinum óneyðuga.

Grein 8

Tollsamveldi, fríhandilsøki og marknahandil

Sáttmálin forðar ikki fyri, at tollsamveldi, fríhandilsøki ella fyriskipanir um marknahandil verða varðveitt ella stovnað, uttan so at hetta hevur ringa ávirkan á tær samhandilsskipanirnar, sum ásettar eru í hesum sáttmála, serliga ásetanirnar um upprunareglur.

Grein 9

Innlendis avgjald

1. Sáttmálapartarnir skulu halda seg frá einhvørji fyriskipan ella innlendis figgjjarligari gjaldsgongd, sum beinleiðis ella óbeinleiðis ger mun á vörum, sum hava uppruna í Føroyum, og samsvarandi vörum, sum hava uppruna í Noregi.
2. Vørur, sum hava uppruna í Noregi og eru útfluttar til Føroya, ella vørur, sum hava uppruna í Føroyum og eru útfluttar til Noregs, kunnu ikki fáa fyrimun av einum endurgjaldi fyri innlendisavgjald, sum er hægri enn tað avgjaldið, sum beinleiðis ella óbeinleiðis er lagt á tær.

Grein 10

Gjaldingar

Gjaldingar viðvíkjandi samhandlinum eins og flyting av hesum upphæddum til Føroya ella til Noregs eru, alt eftir, hvar kravárin hevur bústað sín, undantiknar øllum avmarkingum.

Grein 11

Almenn undantøk

Sáttmálin forðar ikki fyri forboðum og avmarkingum fyri innflutningi, útflutningi ella umflutningi av vørum, sum eru grundað á almenna siðalagið, lóg og landaskil ella almenna trygd, at verja mannalív og -heilsu, djór ella plantur og umhvørvið; at verja listarlig, søgulig ella fornfrøðilig tjóðvirði; at verja upphavsrátt; ella reglur um gull og silvur; ella at varðveita avmarkað náttúruútlitfeingi, um slík tiltøk verða sett í verk í samband við avmarkingar í heimaframleiðslu ella nýtslu. Slík forboð ella slíkar avmarkingar skulu tó ikki føra til tilvildarlígan mannámun ella duldar avmarkingar í samhandlinum sáttmálapartanna millum.

Grein 12

Undantøk viðvíkjandi trygd

Einki í sáttmálanum forðar fyri, at annar sáttmálaparturin tekur stig, sum hann heldur vera neyðug fyri:

- (a) at forða fyri, at upplýsingar, sum kunnu skaða avgerandi trygdaráhugamál hansara, sleppa út;
- (b) at verja avgerandi trygdaráhugamál hansara ella at seta í verk altjóða skyldur ella landspolitikk
 - (i) viðvíkjandi vápnahandli, lóðuri og krígsútbúnaði, treytað av, at hesar fyriskipanir ikki broyta kappingarumstøðurnar fyri tær vørum, sum ikki eru roknaðar til serlig hernaðarlig endamálar, og handli við øðrum vørum, tilfari og tænastum, sum beinleiðis ella óbeinleiðis verða veittar eini hernaðarstøð; ella

- (ii) móti útbreiðslu av lívfrøðiligum og kemiskum vápnum, kjarnorkuvápnum ella øðrum kjarnorkuspreingievnum; ella
- (iii) um kríggj brestur á ella annar álvarsligur altjóðaspenningur tekur seg upp.

Grein 13

At halda skyldurnar

1. Sáttmálapartarnir skulu halda seg frá øllum tiltøkum, ið kunnu hótta við at gera tað ómøguligt at fremja endamál sáttmálans.
2. Teir skulu taka øll vanlig ella serlig stig til tess at tryggja, at skyldurnar í sáttmálanum verða hildnar.

Heldur annar sáttmálaparturin hin sáttmálapartin hava mishildið skyldu í sáttmálanum, kann hann taka hóskandi stig undir teim treytum og sambært tí mannagongd, sum ásettar eru í grein 23.

Grein 14

Kappingarreglur

1. Niðanfyrirstandandi er ósambæriligt við røttu mannagongd sáttmálans, um hesi ávirka samhandilin Føroya og Noregs millum:
 - (a) allir sáttmálar millum virki, viðtøkur hjá samtøkum og alt samskipað arbeiðslag millum virki, hvørs endamál ella úrslit er at forða, avmarka ella avlaga kappingina viðvíkjandi vøruframleiðslu ella vørusamhandli;
 - (b) eitt ella fleiri virki misnýta sína sterku støðu á landaøki Føroya ella Noregs sum heild ella á meginpartinum av tí.
2. Heldur ein sáttmálapartur eina ávísa mannagongd vera ósambæriliga við reglurnar í 1. stk., kann hann taka hóskandi stig eftir samráðingar við hin sáttmálapartin ella eftir 30 daga tilvísing til slikar samráðingar.

Grein 15

Almennur einkarrættur

Sáttmálapartarnir tryggja, at einhvør almennur einkarrættur til handil í Føroyum og í Noregi verður tillagaður soleiðis, at mismunur á umstøðunum, har vørurnar verða útvegaðar og marknaðarførdar, ikki verður gjørdur millum íbúgvir Føroya og Noregs.

Grein 16

Almennur stuðul

1. Einhvør stuðul frá einum sáttmálaparti ella frá almennari síðu av nøkrum slagi, sum avlagar ella hóttir við at avlaga kappingina við at taka ávísar fyritøkur ella ávísar framleiðslur framum, er í tann mun hann ávirkar samhandilin Føroya og Noregs millum ósambæriligur við røttu mannagongd sáttmálans.
2. Einhvør mannagongd mótsett 1. stk. átti at verið mett við treytunum í fylgiskjali 7 sum grundarlagi.
3. Sáttmálapartarnir skulu tryggja innlit í tiltøk viðvíkjandi almennum stuðli við at skifta upplýsingar sínámillum sum fyrisett í 4. stk. í fylgiskjali 7.
4. Heldur sáttmálapartur, at ávís tiltøk eru ósambærilig við reglurnar í 1. stk., kann hann taka hóskandi stig ímóti hesum tiltøkum, sum skulu ikki elva til størri skaða enn tann, hesi tiltøk hava elvt til, og undir teimum treytum og í samsvar við ta mannagongd, sum ásett er í grein 23.

Grein 17

At verja ogn hugverka

1. Sáttmálapartarnir skulu samarbeiða við tí fyri eyga so líðandi at verja ognarrættindi hugverka betur ímóti mismuni, heruppi í at taka stig til at veita og seta í verk slík rættindi. Reglur sáttmálapartanna millum um at verja ognarrættindi hugverka skulu verða nágreiniliga lýstar. Hesar reglur skulu tryggja vernd á samsvarandi stóði sum í limalondum Europeiska Felagsskapsins og Europeiska Frihandilsfelagsskapsins (EFTA).

2. Viðvíkjandi 1. stk. skulu ognarréttindi hugverka serliga fevna um at verja útgávuréttindi, herundir telduforrit, dátusövn og réttindi næst tí; vörumerki; landafrøðilig eyðkenni; ídnaðarligt snið; einarétt; staðlýsingar av samrásum; eins og loyndar upplýsingar um serkunnleika.

Grein 18

Almenn innkeyp

1. Sáttmálapartarnir halda eitt eftirrynskjandi og týðningarmikið endamál sáttmálans vera munadygt at loysa sínar marknaðir fyri almenn innkeyp.
2. Tá hesin sáttmáli kemur í gildi, loyva sáttmálapartarnir virkjunum hjá hvør øðrum atgongd til at vera við í útboðum og at gera sáttmála um almenn innkeyp sambært sáttmála um almenn innkeyp frá 12. apríl 1979, sum broytt við einum broytingarskjali frá 2. februar 1987, og sum samrátt er um í Almenna Sáttmálanum um Toll og Uttanríkishandil (GATT).
3. Sáttmálapartarnir skulu so líðandi menna og tillaga tær reglur, treytir og framferðarhættir, sum galda fyri at verða uppií sáttmálum um innkeyp hjá tí almenna og hjá almennum fyrítøkum, og hjá privatum fyrítøkum, sum hava fingið tillutað ser- og útilokanarréttindi til tess at tryggja, at eingin mismunur verður gjørdur millum veitarar frá sáttmála-pørtunum.
4. Sáttmálapartarnir viðmæla ella samtykkja harafturat, sum hóskandi er, hvussu hendan menning skal fara fram, heruppií t.d. hvørji øki, tíðarætlan og reglur verða at nýta.

Grein 19

Undirboð

Heldur annar sáttmálaparturin at undirboð verða givin í samhandlinum við hin sáttmálapartin, sambært grein VI í Almenna Sáttmálanum um Toll og Uttanríkishandil, kann hann taka hóskandi stig ímóti hesi framferð sambært sáttmálanum um at seta í verk grein VI í Almenna Sáttmálanum um Toll og Uttanríkishandil og sambært reglunum í grein 23.

Grein 20

Bráðneyðug tiltøk móti innflutningi av serstøkum vörum

Verða vörur innfluttar í so stórum nøgdum og undir slíkum treytum, at tað veldur ella hóttir við at valda:

- (a) framleiðarunum av javnlíkum ella beinleiðis kappingarförum vörum á heimstaðnum í Føroyum ella Noregi álvarsligan skaða; ella
- (b) álvarsligt ólag á búskaparligt øki ella tvørleikar, sum kundu ført álvarsligar broytingar í búskaparligu støðuni í einum landøki við sær,

kann viðkomandi sáttmálapartur taka hóskandi stig sambært treytum og mannagongd ásettum í grein 23.

Grein 21

Endurútflutningur og álvarsligt vørutrot

Tá ið reglurnar í greinunum 4 og 5 føra við sær

- (a) endurútflutning av ávísari vøru til eitt triðja land, tá ið útflytandi sáttmálaparturin hevur ásett útflutningsavmarkingar í nøgd, útflutningsavgjöld ella tiltøk ella avgjöld við samsvarandi árinum fyri viðkomandi vøru; ella
- (b) álvarsligt trot, ella hóttan um slíkt, á vøru, sum er alneyðug hjá útflytandi sáttmálapartinum,

og har støðan, sum víst verður til omanfyri, førir til ella vøntandi fer at føra til stórar trupulleikar fyri útflytandi sáttmálapartin, kann tann sáttmálaparturin taka hóskandi stig sambært treytum og mannagongd ásettum í grein 23.

Grein 22

Gjaldsjavnatrupulleikar

Eru álvarsligir gjaldsjavnatrupulleikar ella stendur hóttan um slíkt fyri durum í Føroyum ella Noregi kann viðkomandi sáttmálapartur taka hóskandi stig sambært treytum og mannagongd ásettum í grein 23.

Grein 23

Tá verndarstig verða tikin

1. Áðrenn verndarstig, sum ásett eru í næstu stykkjum í hesi grein, verða tikin, skulu sáttmálapartarnir royna at loysa sínámillum ósemjur við beinleiðis samráðingum.
2. Uttan at nerva 6. stk. í hesi grein skal tann sáttmálapartur, sum umhugsar at taka verndarstig, beinanvegin boða hinum sáttmálapartinum frá hesum og geva allar viðkomandi upplýsingar. Samráðingar sáttmálapartanna millum skulu fara fram uttan drál til tess at finna eina loysn, sum báðir partar kunnu góðtaka.
3. Tá ið 2. stk. verður nýtt, skulu hesar reglur galda:
 - (a) Viðvíkjandi grein 16 (Almennur stuðul) og grein 18 (Almenn innkeyp) skal viðkomandi sáttmálapartur geva hinum sáttmálapartinum allan tann stuðul, honum tørvar til tess at kanna málið, og um tað er hóskandi, gevast við átalaðu framferðini. Gevst hesin sáttmálapartur ikki við framferð síni innan ta tíð, sáttmálapartarnir hava avtalað, ella, er eingin slík avtala gjörd, innan trýggjar mánaðir eftir, at málið er lagt fram, kann viðkomandi sáttmálapartur taka hóskandi stig til tess at bøta um teir trupulleikar, sum stava frá hesi framferð.
 - (b) Viðvíkjandi grein 19 (Undirboð), 20 (Bráðneyðug tiltøk móti innflutningi av serstøkum vörum), og 21 (Endurútflutningur og álvarsligt vørutrot), kanna sáttmálapartarnir støduna, og kunnu teir taka allar tørvandi avgerðir fyri at fáa enda á teimum trupulleikum, sum viðkomandi sáttmálapartur hevur fráboðað. Er slík avgerð í hesum reista máli ikki tikin innan 30 dagar, kann viðkomandi sáttmálapartur taka neyðug stig fyri at bjarga støduni.
 - (c) Viðvíkjandi grein 13 (At halda skyldurnar), kann viðkomandi sáttmálapartur taka hóskandi stig eftir loknar samráðingar ella trýggjar mánaðir eftir fráboðanardagin.

4. Tá verndarstig eru tikin, skal tað verða boðað hinum sáttmálapartinum frá beinanvegin. Í ummáli og tíð skulu tey verða avmarkað til tað mest neyðuga fyri at fáa tað rættað uppaf tur, sum henda støða hevur ført til, og skulu tey ikki valda størri skaða, enn henda framferð ella hesin trupulleiki hava völdið. Tey verndarstig, sum órógva hendan sáttmála sum minst, skulu verða tikin framum.
5. Verndarstig, sum eru tikin, skulu verða tikin upp til regluligar samráðingar sáttmálapartanna millum við tí í hyggju at slaka, at seta annað í staðin ella at taka hesi av sum skjótast.
6. Tá ið serligar umstøður, har ið neyðugt er at taka stig beinanvegin, útiloka forkanningum, kann viðkomandi sáttmálapartur, har tað kemur fyri í greinunum 19 (Undirboð), 20 (Bráðneyðug tiltøk móti innflutningi av serstökum vörum) og 21 (Endurútlutningur og álvarsligt vørutrot), beinanvegin taka fyribyrðgjandi stig, sum alneyðug eru til tess at bjarga støðuni. Hesi stig skulu verða fráboðað uttan drál, og skulu samráðingar sáttmálapartanna millum fara fram sum skjótast.

Grein 24

Starvsháttur í samráðingum

1. Fyri at sáttmálin kann virka á rættan hátt, skifta sáttmálapartarnir, tá neyðugt er, upplýsingar sínámillum og hava samráðingar eftir áheitan frá øðrum partinum.
2. Sáttmálapartarnir eru samdir um, at ein felagsnevnd við umboðum frá sáttmálapørtunum hevur umsjón við sáttmálanum og fyrisitur virki hans. Við hesum fyri eyga skal hetta galda:
 - (a) Skifti av upplýsingum og samráðingar, sum víst verður til í 1. stk., og serliga tær samráðingar og avgerðir, sum víst verður til í grein 23, verða hildnar í felagsnevndini, tá tað er hóskandi.
 - (b) Felagsnevndin kann taka avgerðir í teim førum, ásett er í hesum sáttmála. Í øðrum førum kann felagsnevndin gera tilmæli.

- (c) Til tess at sáttmálin verður hildin á rættan hátt, hevur felagsnevndin fund, tá tað er neyðugt. Sáttmálapartur kann krevja, at fundur verður hildin.
- (d) Felagsnevndin arbeiðir í felags semju.
- (e) Felagsnevndin ásetur sjálv starvsskipanir sínar.
- (f) Felagsnevndin kann taka avgerð um at seta undirnevndir og arbeiðsbólkar, sum hon heldur vera neyðug at stuðla henni í at útinna arbeiði sítt.
- (g) Felagsnevndin kann taka avgerð um at broyta fylgiskjøluni.

Grein 25

Menningarregla

1. Heldur annar sáttmálaparturin, at tað hevði havt áhuga beggja sáttmálaparta, at samstarvið, sum sáttmálin fevnir um, varð økt til eisini at fevna um øki, sum sáttmálin ikki fevnir um, skal hann bera eina grundaða áheitan fram fyri hin sáttmálapartin.
2. Sáttmálar, sum verða gjørdir eftir regluni í 1. stk., staðfesta ella góðkenna sáttmálapartarnir sambært egnari mannagongd.

Grein 26

Fylgiskjøl

Fylgiskjøluni til hendan sáttmála eru ein fastur partur av honum.

Grein 27

Landøki, sáttmálin fevnir um

Sáttmálin fevnir øðrumegin um Føroyar og hinumegin um kongaríkið Noreg.

Grein 28

Uppsøgn

Annar sáttmálaparturinn kann siga sáttmálan upp við at boða hinum sáttmálapartinum frá hesum. Sáttmálin fer úr gildi tólv mánaðir eftir tann dag, hin sáttmálaparturinn hevði móttikið fráboðanina.

Grein 29

Gildiskoma

Sáttmálin er í trimum eintøkum á føroyskum, donskum, og norskum máli, har hvør tekstur hevur sama gildi.

Sáttmálapartarnir góðkenna sáttmálan sambært egnari manna-gongd. Hann kemur í gildi tann fyrsta dagin í øðrum mánaði, tá sáttmálapartarnir um stjórnarumboð hava boðað hvør øðrum frá, at teirra ávikavísu treytir fyri, at hesin sáttmáli kom í gildi, eru loknar.

Til sáttmálin kemur í gildi, verður hann fyríbils at galda frá 1. september 1992.

Gjørður í Keypmannahavn sjeyogtjúgunda august nítjanhundrað
og nítitvey

Udfærdiget i København, den syvogtyvende august nitten
hundrede og tooghalvfems

Utfærdiget i Kjøbenhavn, den syvogtyvende august nitten
hundrede og toogniti

Fyri Føroya Landsstýri:
For Færøernes Landsstyre:
For Færøyenes Landsstyre:

Fyri ríkisstjórn Danmarkar:
For Danmarks regering:
For Danmarks regering:

Fyri ríkisstjórn Noregs:
For Norges regering:
For Norges regering:

FYLGISKJAL 1¹

Vörur í kapitlunum 25 til 97, sum sáttmálin fevnir ikki um:

¹ Not published herein in accordance with article 12 (2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended — Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

FYLGISKJAL 2

Frumskjal

viðvíkjandi reglunum fyri fiska- og aðrari framleiðslu úr sjónum

Grein 1

Sáttmálapartarnir skulu, tá hesin sáttmáli kemur í gildi, taka av tollgjöld á innfluttum vörum og avgjöld við samsvarandi árinum á fiski og aðrari framleiðslu úr sjónum við uppruna hjá hinum sáttmálapartinum.

Sáttmálapartarnir skulu ikki áseta innflutningsavmarkingar í nøgd ella tiltøk við samsvarandi árinum á fisk og aðra framleiðslu úr sjónum við uppruna hjá hinum sáttmálapartinum. Orðingin "fiskur og onnur framleiðsla úr sjónum" eru at skilja tær framleiðslur, sum umrøddar eru í fylgiskjalinum til hetta frumskjal.

Grein 2

Hóast reglurnar í grein 5 í hesum sáttmála kunnu sáttmálapartarnir, grundað á ikki at gera mismun, seta forðingar fyri fiskaútflutningi og aðrari framleiðslu úr sjónum sambært grein 21 og grein 23, 6. stk.

Grein 3

Sáttmálapartarnir áseta reglur um fiskaumflutning og -útflutning og reglur um beinleiðis landingar í útlondum á ein slíkan hátt, at slíkur útflutningur til hin sáttmálapartin ikki verður fyri mismuni samanborin við útflutning til onnur EFTA limalond ella til Europeiska Búskaparlíga Felagskapin.

UPPÍSKOYTI TIL FYLGISKJAL 2¹

¹ Not published herein in accordance with article 12 (2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended — Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

FYLGISKJAL 3 UM UPPRUNAREGLUR

INNIHALDSYVIRLIT

- PARTUR I - ALMENNAR REGLUR
- grein 1 Lýsingar
- PARTUR II - LÝSING AV HUGTAKINUM UPPRUNAVØRUR
- grein 2 Upprunaeyðkenni
 - grein 3 Vørur við fullum uppruna
 - grein 4 Nóg mikið tilevnaðar ella tilskapaðar vørur
 - grein 5 Ikki nøgtandi tilevning ella tilskapar
 - grein 6 Eyðkennandi eindir
 - grein 7 Tilhoyr, eykalutir og amboð
 - grein 8 Vørur í settum
 - grein 9 Uttanveltað viðurskifti
- PARTUR III- ØKISKRØV
- grein 10 Økismeginregla
 - grein 11 (Hetta fylgiskjal hevur onga grein 11)
 - grein 12 Endurinnflutningur av vørum
 - grein 13 Beinleiðis flutningur
 - grein 14 Framsýningar
- PARTUR IV - TOLLENDURGJALD ELLA FRÍTØKA
- grein 15 Forboð móti tollendurgjaldi ella fritøku fyri tolli
- PARTUR V - PRÓGV FYRI UPPRUNA
- grein 16 Almennar reglur
 - grein 17 Mannagongd tá ið EUR.1 vørustaðfesting verður givin
 - grein 18 EUR.1 vørustaðfesting
 - grein 19 Tvítak av EUR.1 at geva út
 - grein 20 At geva út EUR.1 vørustaðfesting grundað á upprunaváttan útgivið ella skrivað frammanundan
 - grein 21 Reglur fyri skriving av fakturaváttanum
 - grein 22 Góðkendur útflytari
 - grein 23 Rættargildi upprunaváttanna
 - grein 24 At vísa fram upprunaváttan
 - grein 25 Innflutningur í pørtum

- grein 26 Undantök frá formligari upprunaváttan
- grein 27 Undirstöðisskjöl
- grein 28 At goyma upprunaprógv og undirstöðisskjöl
- grein 29 Ósambæri og formligir skeivleikar
- grein 30 Upphæddir ásettar í roknieindum
- grein 31 Innflutningur úr og endurútflutningur til Finnlands, Íslands og Sværikis

PARTUR VI - FYRISITINGARLIGIR SAMSTARVSHETTIR

- grein 32 Sína millum hjálp
- grein 33 Kanning upprunaváttanar
- grein 34 Trætuloysn
- grein 35 Revsing
- grein 36 Undirnevnd
- grein 37 Ikki-uppruna viðgerð
- grein 38 Uppískoyti

UPPÍSKOYTISLISTI

- Uppískoyti I "Record of Understanding" og felags yvir-
lýsingar
- Uppískoyti II Innleiðandi viðmerkingar til listan í uppí-
skoyti III
- Uppískoyti III Listi yvir tilgerð av óupprunaligum tilfari,
sum gevur lidnum vörum upprunastöðu
- Uppískoyti IV Vørustaðfesting EUR.1 og áheitan um vøru-
staðfesting EUR.1
- Uppískoyti V Fakturaváttan
- Uppískoyti VI Upphæddirnar samsvarandi einari roknieind í
innlendis gjaldoyra
- Uppískoyti VII Serstempul

PARTUR I
ALMENNAR REGLUR

Grein 1
Lýsingar

Í hesum fylgiskjali verður:

- (a) "framleiðing" at skilja sum øll sløg av tilevning ella tilskapan, samanseting iroknað, ella serstakar viðgerðir;
- (b) "tilfar" at skilja sum øll sløg av tilfari, ráevni, allar lutir ella partar og tilíkt, ið nýtt er í framleiðingini av vøruni;
- (c) "vøra" at skilja sum tann vøra, ið verður framleidd, eisini um hon er ætlað til seinni nýtslu í eini aðrari framleiðing;
- (d) "góðs" at skilja sum tilfar og vørur;
- (e) "tollvirði" at skilja sum ásetta virðið samsvarandi sáttmálanum um fremjan av kapittul VII í Almenna Sáttmálanum um Toll og Uttanríkishandil (GATT), gjørdur í Geneve tann 12. apríl 1979;
- (f) "ab virki prísur" at skilja sum söluprísurin fyri vøruna, goldin framleiðaranum, á tí virki í Føroyum ella Noregi har síðsta arbeiði ella framleiðing er fullført, treytað av at prísurin inniheldur virðið á øllum tilfarinum, sum nýtt er í vøruni, við frádrátti av øllum innlendisgjøldum, ið eru ella kunnu vera endurgoldin, tá ið framleidda vøran er útflutt;
- (g) "virði á tilfari" at skilja sum tollvirði í innflutningsstundini á ikki-upprunatilfarinum, sum nýtt er, ella um hetta ikki er kent og ikki kann verða staðfest, tann fyrst staðfesti prísurin goldin fyri hetta tilfar í Føroyum ella Noregi;
- (h) "virðið á upprunatilfari" at skilja sum virðið á tí tilfari, sum lýst er í litra (g), sum verður at nýta samsvarandi;
- (i) "kapittul" og "vøruflokkur" at skilja sum tann kapittul og tann flokkur (kotur við 4 talstavum), nýttar í vøruskránni, sum fevnir um "Harmonized, Commodity Description and Coding System", sum í hesum fylgiskjali verður víst til sum "Tillagaða Skipanin" ella "TS";

- (j) "tarifering" at skilja sum flokkingina av vøru ella tilfari í einum serstøkum vøruflokki;
- (k) "sending" at skilja sum vøru, sum annaðhvørt verða sendar samstundis frá einum útflytara til ein móttakara, ella sum eru umfataðar av einum einstøkum flutningsskjali, ið fevnir um sendingina frá útflytara til móttakara, ella um einki tilíkt skjal er, av einum einstøkum faktura.

PARTUR II
LÝSING AV HUGTAKINUM "UPPRUNAVØRUR"

Grein 2
Upprunaeyðkenni

1. Við nýtslu av sáttmálanum, og við fyrivarni fyri reglurnar í nr. 3 og 4, verða hesar vøru settar at vera vøru, sum hava uppruna sín í Føroyum ella Noregi:

- (a) vøru, sum sambært grein 3 eru fult framleiddar í Føroyum ella Noregi;
- (b) vøru, sum eru framleiddar í Føroyum ella Noregi, sum innihalda tilfar, sum ikki hevur fullan uppruna her, treytað av at:
 - (i) hetta tilfar hevur verið nóg nógv tilevnað ella tilskapað í Føroyum ella Noregi sambært grein 4, ella at
 - (ii) hetta tilfar hevur uppruna í hinum sáttmálapartinum sambært hesum fylgiskjali, ella at
 - (iii) hetta tilfar hevur uppruna í Finnlandi, Íslandi ella Svøríki sambært upprunareglunum í sáttmálanum, sum gevur frihandilsøki millum Føroyar øðrumegin og Finnland, Ísland ella Svøríki hinumegin, í tann mun at nevndu reglur eru samlíkar reglunum í hesum fylgiskjali.

2. Fyri vøru framleiddar í Føroyum eru reglurnar í nr. 1 litra (b) (iii) bert galdandi, um so er at neyðuga fyrisitingarliga samstarvið millum Noreg, Finnland, Ísland og Svøríki er sett á stovn í samsvari við reglurnar í hesum fylgiskjali.

3. Uttan mun til reglurnar í nr. 1 litra (b) (ii) og (iii) skulu vørur, ið sambært hesum fylgiskjali verða roknaðar at hava uppruna í Føroyum ella í Noregi ella Finnlandi, Íslandi ella Svøríki, sambært upprunareglunum, ið nevndar eru í nr. 1 litra (b) (iii), og sum í sama líki eru útfluttar frá einum sáttmálaparti til hin uttan at verða tilevnaðar ella tilskapaðar í útflytandi landinum ella økinum út um tað, sum nevnt er í grein 5, nr. 1, varðveita uppruna sín.

4. Við nýtslu av nr. 3 í førum, har vørur við uppruna í báðum sáttmálapørtum ella í einum ella báðum sáttmálapørtum og Finnlandi og/ella Íslandi og/ella Svøríki eru nýttar, og hesar vørur ikki eru viðgjørðar ella tilevnaðar í útflytandi landinum ella økinum út um tað, sum nevnt er í grein 5, nr. 1, verður upprunin avgjördur eftir tí vøru, ið hevur hægsta tollvirðið ella, um hetta ikki er kent og ikki kann verða staðfest, við hægsta fyrst staðfesta prísinum, ið er goldin fyri vøruna í hesum landi ella øki.

Grein 3 Vørur við fullum uppruna

1. Niðanfyri standandi er at meta sum vørur fult framleiddar í Føroyum ella Noregi:
 - (a) mineralskar vørur vunnar úr jørð teirra ella havbotni teirra;
 - (b) grønmeti, heystað har;
 - (c) livandi djór, fødd og ald har;
 - (d) Vørur úr livandi djórum, ald har;
 - (e) Vørur frá veiðu ella fiskiskapi, rikin har;
 - (f) Vørur frá havfiskiskapi og aðrar vørur tiknar úr havinum uttan fyri føroyskt ella norskt sjóøki við teirra skipum;
 - (g) vørur framleiddar umborð á føroyskum ella norskum verksmiðjuskípum einans úr vørum nevndar í litra (f);
 - (h) brúktar vørur, sum eru savnaðar har, og bert kunnu nýtast til endurnýtslu av rávørum, íroknað brúkt dekk, ið bert kunnu nýtast til at vulkanisera ella til burturkast;
 - (i) rusk og leivdir stavandi frá framleiðing har;

- (j) vørur framleiddar har einans burtur úr teimum í litra (a) til (i) nevndu vørum.
2. Orðini "teirra skipum" og "føroyskum ella norskum verksmiðjuskipum" í nr. 1 litra (f) og (g) skulu bert viðvíkja skipum og verksmiðjuskipum:
- (a) sum eru skrásett ella fráboðað í Føroyum ella Noregi;
- (b) sum sigla undir føroyskum ella norskum flaggi;
- (c) sum við einum parti uppá í minsta 50% eru ogn hjá íbúgvum í Føroyum, norskum ríkisborgarum ella hjá einum felagi við høvuðsskrivstovu í Føroyum ella Noregi, har stjórin ella stjórnarnir, formaðurin í nevndini ella umsjónarráðnum og meirilutin av limunum í hesum nevndum eru íbúgvar í Føroyum ella norskir ríkisborgarar og harafturat, um talan er um eitt íognarfelag ella eitt felag við skerdari ábyrgd, tá í minsta lagi helvtin av peningi felagsins er ogn hjá Føroyum, Noregi, teirra almennu stovnum, ríkisborgarum ella íbúgvum;
- (d) hvørs skipari og yvirmanning eru íbúgvar í Føroyum ella norskir ríkisborgarar; og
- (e) av hesum í minsta lagi 75% av manningini eru íbúgvar í Føroyum ella norskir ríkisborgarar.

Grein 4

Nóg mikið tilevnaðar ella tilskapaðar vørur

1. Við nýtslu av grein 2, verða vørur, sum ikki eru fult framleiddar í Føroyum ella í Noregi, mettar at vera nóg mikið tilevnaðar ella tilskapaðar har, tá ið framleiðingin er tariferað í einum øðrum vøruflokki enn ikki-uppruna tilfarið, ið nýtt er í framleiðingini, er tariferað undir, tó við fyrivarni fyri reglunum í 2 stk. og reglunum í grein 5.
2. Fyri vøru nevnda í teigunum 1 og 2 í listanum í uppi-skoyti III til hetta fylgiskjal, skulu treytirnar ásettar í teigi 3 fyri umrøddu vøru verða loknar í staðin fyri regluna í nr. 1.
3. Fyri vøurnar í kapitlunum 84 til 91 iroknað, kunnu útflytarar, í staðin fyri at lúka treytirnar í teigi 3, velja at nýta treytirnar ásettar í teigi 4.

4. Reglurnar í nr. 1, 2, og 3, áseta fyri allar vørur, ið hesin sáttmáli fevnir um, ta tilevning ella tilskap, sum má fremjast uppá ikki-uppruna tilfar nýtt í framleiðingini av hesum vørum, og eru bert galdandi fyri tilíkt tilfar. So statt, um ein vøra, sum hevur fingið upprunastøðu við at lúka treytirnar fyri hesa vøru, verður nýtt í framleiðing av einari aðrari vøru, eru reglurnar, sum eru galdandi fyri vøruna, sum hon er vorðin ein partur av, ikki galdandi fyri hana, og nýtist ikki at verða hugsað um ikki-uppruna tilfarið, sum møguliga var nýtt í framleiðingini.
5. Hendan regla er galdandi, tó ikki í teim fòrum, sum nevnd eru í grein 5 nr. 1.

Grein 5

Ikki nøgtandi tilevning ella tilskap

1. Hendan viðgerð er at meta sum ikki nøgtandi tilevning ella tilskap at veita upprunastøðu, uttan mun til um treytirnar í grein 4 eru loknar ella ikki:

- (a) Viðgerð at tryggja, at vøran verður varðveitt í upprunaligum standi undir flutningi og á goymslu (at lufta, breiða, turka, køla, leggja í salt-ella svávullaka ella aðrar vatnutar upploysingar, burturbeina skaddar partar og líknandi viðgerð);
- (b) Einföld viðgerð eitt nú at taka burtur dust, síla ella sálða, skilja, flokka, seta saman (íroknað at býta upp í vørusett) vaska, mála, skera sundur;
- (c) (i) at umskifta pakkitilfar og lata upp og savna pakkar;
- (ii) á einfaldan hátt at lata á fløskur, í gløs, posar, eskjur, kassar, festa á kort ella plátur osfr. og alt annað einfalt pakki-virksemi;
- (d) seta merki, navnaseðlar, og onnur líknandi frámerki á vørur ella teirra innpakking;
- (e) á einfaldan hátt at blanda vørur, um tær eru av sama slagi ella ikki, har ein ella fleiri partar av blandingini ikki lúka krøvini, sum eru ásett í hesum fylgiskjali, fyri at verða mett sum upp-runavørur;

- (f) á einfaldan hátt at seta saman partar til eina fullfíggjaða vöru;
 - (g) at sameina tvær ella fleiri viðgerðir, sum eru tilskilaðar í litra (a) til (f);
 - (h) at slátra dýr.
2. Øll viðgerð, ið er gjörd í Føroyum ella Noregi uppá eina ávísa vöru, er at meta sum ein heild, tá ið avgjørt verður, um tilevningin ella tilskapanin av vøruni lýkur krøvini sambært nr. 1.

Grein 6

Eyðkennandi eindir

1. Við nýtslu av reglunum í hesum fylgiskjali skal eyðkennandi eindin vera tann ávísa vøran, sum verður mett at vera grundeindin, tá ið tariferað verður sambært toll- og vøruskránni í Tillagaðu Skipanini.

Samsvarandi hesum fylgir:

- (a) Tá ið ein vøra, ið er ein bólkur ella ein samanseting av lutum er tariferað sambært Tillagaðu Skipanini í einum ávísnum vøruflokki, er heildin eyðkennandi eindin.
 - (b) Tá ið ein sending er samansett av fleiri einsháttaðum vørum, sum verða tariferaðar undir sama vøruflokki í Tillagaðu Skipanini, má hvør einstøk vøra metast hvør sær við nýtsluni av reglunum í hesum fylgiskjali.
2. Um pakking sambært vanligu tulkingarreglu 5 í Tillagaðu Skipanini er iroknað vøruna, tá ið tariferað verður, skal hon eisini vera iroknað, tá uppruni verður avgjørdur.

Grein 7

Tilhojr, eykalutir og amboð

Tilhojr, eykalutir og amboð, ið eru latin saman við útgerð, maskinum, tólum ella akførum, sum eru partur av vanligu útgerðini, og eru iroknað prísinum á hesum, ella sum ikki eru fakturerað hvørt sær, verða mett sum hoyrandi til ta útgerð, maskinu ella akfar, talan er um.

Grein 8 Vørur í settum

Vørur í settum, sum tey eru greinað í vanligu tulkingarreglu 3 í Tillagaðu Skipanini skulu metast at hava upprunastøðu, um allar vørur í samansetingini eru upprunavørur. Um eitt sett er sett saman av uppruna- og ikki upprunavørum, skal kortini alt settið sum heild roknast at hava upprunastøðu, treytað av at virðið á vørunum, sum ikki hava upprunastøðu, ikki fer upp um 15% av ab virki prísinum á settinum.

Grein 9 Uttanveltað viðurskipti

Fyri at avgera, um ein vøra hevur uppruna sín í Føroyum ella í Noregi, skal tað ikki vera neyðugt at sanna, hvørt orka, virki ella útgerð eins og maskinur og amboð nýtt til at framleiða eina slíka vøru við, ella um einhvør vøra, nýtt undir framleiðingini, og sum ikki verður partur, og sum ikki var ætlað at vera partur av endaligu samansetingini av vøruni, eru upprunavørur ella ikki.

PARTUR III ØKISKRØV

Grein 10 Økismeginregla

Reglurnar í parti II at fáa upprunastøðu skulu verða loknar uttan slit í føroyskum ella norskum øki. Við hesum fyri eyga skal útvegan av upprunastøðu metast at vera slitin, tá ið vørur, sum eru viðgjørdar ella tilevnaðar í Føroyum ella í Noregi, eru farnar úr landaøkinum hjá sáttmálapartinum ella hjá Finnlandi, Íslandi ella Svøríki, samanber tó grein 12.

Grein 11 (Hetta fylgiskjal hevur onga grein 11)

Grein 12 Endurinnflutningur av vørum

Vørur, útfluttar úr Føroyum ella Noregi til eitt triðja land, sum síðani verða aftursendar, skulu metast ongantið at verða farnar úr føroyskum ella norskum øki, um tollverkið kann fáa nóg góða vissu fyri, at:

- (a) aftursendu vøurnar eru tær somu, sum tær útfluttu; og

- (b) vøurnar ikki hava fingið nakra viðgerð uttan ta, sum hevur verið neyðug fyri at varðveita tær í góðum standi, meðan tær vóru í tí landinum, ella meðan tær vóru útfluttar.

Grein 13 Beinleiðis flutningur

1. Fyrimunarviðgerð sambært sáttmálanum, er bert galdandi fyri vørum, ið lúka reglurnar í hesum fylgiskjali, ið verða fluttar innan landaøki Føroya, Noregs, Finnlands, Íslands og Svøríkis. Tó kunnu vørum, sum bert fevna um eina sending, verða fluttar gjøgnum onnur øki, enn øki Føroya, Noregs, Finnlands, Íslands, og Svøríkis, og um høvi býðst, verða lossaðar ella lagdar á goymslu í slíkum øki, treytað av at vøurnar og vørugoymslurnar hava verið undir støðugum eftirliti av tollmyndugleikunum í transittlandinum ella goymslu-landinum, og at tær ikki hava verið fyri aðrari viðgerð, enn uppskipan, innskipan ella aðrari viðgerð, sum hevur verið neyðug fyri at varðveita tær í sama standi.

2. Sum prógv fyri at treytirnar í nr. 1 eru loknar, skal fyri tollmyndugleikunum í innflytandi landinum ella økinum verða framlagt:

- (a) eitt gjøgnumgangandi farmabráv givið í útflytandi landinum ella økinum viðvíkjandi flutninginum av vøruni ígjøgnum transittlandið; ella
- (b) ein staðfesting útgivin av tollmyndugleikunum í transittlandinum sum:
- (i) gevur eina nágreiniliga lýsing av vørunum;
 - (ii) staðfestir dagin, tá ið vøran er uppskipað og innskipað og, tá umstøðurnar tala fyri tí, nøvnini á skipunum; og
 - (iii) staðfestir undir hvørjum treytum vøran hevur verið í transittlandinum, ella
- (c) um hetta ikki er gjørligt, so onnur próvskjøl ístaðin.

Grein 14 Framsýningar

1. Vørum, ið verða sendar úr Føroyum ella Noregi til framsýning í einum øðrum landi ella øki enn Føroyar ella Noreg

ella Finnland, Ísland ella Svøríki, og sum aftaná framsýningina verða seldar til innflutnings til Føroya ella Noregs ella fáa við innflutningin fyrimunirnar sambært sáttmálanum, treytað av at vørurnar lúka krøvini í hesum fylgiskjali, sum geva teimum rætt til at verða settar at hava uppruna í Føroyum ella Noregi, og um tað mótvegis tollmyndugleikunum kann veitast nøgtandi prógv fyri at:

- (a) ein útflytari hevur sent hesar vørur úr Føroyum ella Noregi til framsýningarlandið og hevur sýnt tær fram har;
- (b) at hesin útflytari hevur selt ella á annan hátt handað einum persóni í Føroyum ella Noregi vørurnar;
- (c) at vørurnar eru sendar undir framsýningini ella beint aftaná til Noregs ella Føroya í sama líki, sum tær vóru sendar til framsýningina; og
- (d) at vørurnar, frá tí at tær vóru sendar á framsýningina, ikki hava verið nýttar til annað endamál enn til at vísa fram á framsýningini.

2. Prógv um uppruna má verða skrivað ella útgivið sambært reglunum í parti V og verða framlagt tollmyndugleikunum í innflytandi landinum ella økinum á vanligan hátt. Heitið á framsýningini og bústaður verða at viðmerkja á staðfestingina. Um neyðugt kann eyka próvførsla verða kravd fyri, hvørjum slagi vøran er av, og undir hvørjum umstøðum vørurnar eru sýndar fram.

3. Nr. 1 er galdandi fyri allar handils-, ídnaðar-, landbúnaðar- ella handverksframsýningar, umframt sölustevnur ella samsvarandi almennar framsýningar, har vørurnar eru undir støðugum tolleftirliti, undantikið slíkar framsýningar, sum eru fyriskipaðar til privat endamál í handlum ella handilshølum við tí í hyggju at selja útlenskar vørur.

PARTUR IV TOLLENDURGJALD ELLA FRÍTØKA

Grein 15

Forboð móti tollendurgjaldi ella frítøku fyri tolli

1. Ikki-uppruna tilfar nýtt í framleiðingini av vørum við uppruna í Føroyum ella Noregi sambært hesum fylgiskjali, sum upprunaváttan er útgivin ella skrivað fyri í samsvari við reglurnar í Parti V, skal ikki vera givið tollendurgjald ella frítøku frá tolli av nøkrum slagi.

2. Forboðið í nr. 1 skal vera galdandi fyri endurgjalding, eftirgeving ella fyríbils fritøku, heilt ella partvíst, av tolli ella avgjalði við samsvarandi árinum, sum eru galdandi í einum hvørjum sáttmálaparti, fyri tilfar nýtt í framleiðingini, treytað av at reglurnar greiðliga ella í praksis geva loyvi til tilíka afturgjalding, eftirgeving ella fyríbils fritøku, tá ið vørurnar framleiddar av nevnda tilfari verða útfluttar, men ikki tá ið tær verða afturhildnar til innanlendis nýtslu í hesum landi ella hesum øki.

3. Útflytarar av vørum, ið eru umfataðar av eini upprunaváttan, mugu til eina og hvørja tíð vera til reiðar eftir áheitan frá tollvaldinum at vísa fram øll neyðug skjøl, sum prógva, at einki tollendurgjald er givið fyri ikki-upprunartilfar, ið er nýtt í framleiðingini av viðkomandi vørum, og somuleiðis at tollur og øll avgjøld við samsvarandi árinum, sum eru áløgd tilílikum tilfari, í roynd og veru eru goldin.

4. Reglurnar í nr. 1-3 eru eisini galdandi fyri innballing, sum umrøtt í grein 6 nr. 2, tilhoyr, eykalutir og amboð, sum umrødd í grein 7 og vørur í settum, sum umrøddar í grein 8, tá ið tilíkir lutir eru ikki upprunalutir.

5. Reglurnar í nr. 1-4 eru bert galdandi fyri tilfar av tí slagum sum er umfatað av sáttmálanum. Harumframt skulu hesar reglur ikki vera til hindurs fyri, at Føroyar ella Noreg í samsvari við sáttmálan kunnu nýta prísendurgjaldskipanir, tá landbúnaðarvørur verða útfluttar.

PARTUR V PRÓGV FYRI UPPRUNA

Grein 16 Almennar reglur

1. Upprunavørur sambært hesum fylgiskjali skulu við innflutning til Føroya ella Noregs, fáa fyrimum av sáttmálanum við at vísa fram annaðhvørt:

- (a) eina EUR.1 vørustaðfesting, sum vist í uppiskoyti III; ella
- (b) í teimum í grein 21 nr. 1 nevndu førum, eina váttan, hvørs orðaljóð er tilskilað í uppiskoyti IV, ið útflytarin gevur á einum faktura, einum útflýggjarskjali ella einum hvørjum øðrum handilsskjali, sum lýsir avvarðandi vørur, nóg nágreiniliga til at tær kunnu kennast aftur (hereftir vist til sum "fakturaváttan").

2. Uttan mun til nr. 1 skulu upprunavørur sambært hesum fylgiskjali í teimum í grein 26 nevndu førum, fáa fyrimun av sáttmálanum, uttan at tað er neyðugt at vísa fram nakað av omanfyri nevndu skjølum.

Grein 17

Mannagongd tá ið EUR.1 vørustaðfesting verður givin

1. Ein EUR.1 vørustaðfesting verður givin av tollmyndugleikunum í útflytandi landinum ella økinum eftir skrivliga áheitan frá útflytaranum ella undir ábyrgd útflytarans av fulltrúa hansara.

2. Í hesum sambandi skal útflytarin ella fulltrúi hansara fylla út bæði EUR.1 vørustaðfesting og áheitanarformála, sum eintak er víst av í uppiskoyti III.

Hesir formálar verða at fylla út annaðhvørt á einum av almennu málunum í Føroyum ella í Noregi ella á enskum, í samsvari við reglurnar í innlendis lóggávuni í útflytandi landinum ella økinum. Eru teir handskrivaðir, skal hetta gerast við blekki og við "prentaðum" stavum. Lýsingin av vørunum má vera tilskilað í tí teigi, ið er til hetta endamál, og ongar tómar linjur mugu vera eftir. Í førum tá ið teigurin ikki er heilt fullur skal vatnrøtt strika verða sett undir niðastu linju av lýsingini, og krossur gjørdur um tað tóma plássið.

3. Útflytari, sum søkir um útgávu av EUR.1 vørustaðfesting má til eina og hvørja tíð, tá ið tollmyndugleikarnir í útflytandi landinum ella økinum, har vørustaðfestingin er givin, biðja um tað, vera til reiðar at vísa fram øll neyðug skjøl, ið prógva upprunastøðuna hjá vørunum, ið talan er um, eins og at allar aðrar treytir í hesum fylgiskjali eru loknar.

4. Ein EUR.1 vørustaðfesting verður givin av tollmyndugleikunum í einum sáttmálaparti um avvarðandi vøra, kann metast sum vøra við uppruna í hesum landinum ella økinum sambært grein 2 nr. 1 og lýkur allar aðrar treytirnar í hesum fylgiskjali.

5. Ein EUR.1 vørustaðfesting kann sambært reglunum í hesum fylgiskjali verða givin av tollmyndugleikunum í einum sáttmálaparti, um avvarðandi vøra, er til staðar í økinum hjá hesum, og vøran, sum skal útflytast, hevur uppruna í einum sáttmálaparti ella í Finnlandi, Íslandi ella Svøríki sambært grein 2 nr. 3.

6. Í teimum í nr. 5 nevndu fòrum er útgáva av EUR.1 vòrustaðfesting treytað av framløgu av áður útgivnari ella skrivaðari upprunaváttan.

Tollmyndugleikarnir í móttøkulandinum ella -økinum mugu vera fòrir fyri, gjøgnum fyrisitingarligt samstarv, at útvega sonn avrit av áður givnum ella skrivaðum upprunaváttanum.

7. Útgevandi tollmyndugleikarnir skulu taka øll neyðug stig til at prógva upprunastøðuna hjá vòrunum og at allar aðrar treytir í hesum fylgiskjali eru loknar. Í hesum sambandi hava teir rætt til at biðja um eitthvørt próvtilfar og til at fremja eitt hvørt eftirlit við roknskapi útflytarans ella eina hvørja aðra kanning, sum teir meta at vera neyðuga.

Útgevandi tollmyndugleikarnir skulu eisini tryggja at teir í nr. 2 nevndu formálar eru útfyltir á rættan hátt. Serstakliga skulu teir ansa eftir at teigurin til lýsing av vòruslagi er fylltur út á slíkan hátt, at eingin møguleiki er fyri svikafullum uppiskoyti.

8. Dagurin, ið vòrustaðfestingin EUR.1 var útgivin, skal verða viðmerktur í tí partinum av staðfestingini, sum er ætlaður tollmyndugleikunum.

9. Ein EUR.1 vòrustaðfesting skal vera útgivin av tollmyndugleikunum í útflytandi landinum ella økinum, tá ið vòurnar, sum staðfestingin viðvíkur, verða útfluttar. Hon skal vera tøk hjá útflytaranum so skjótt sum umrøddi útflutningur er avgreiddur ella settur í verk.

Grein 18 EUR.1 vòrustaðfesting

1. Hóast grein 17 nr. 9 kann ein EUR.1 vòrustaðfesting verða útgivin aftaná at tær vòurnar, hon viðvíkur, eru útfluttar, um:

- (a) hon ikki varð útgivin samstundis sum útflutningurin fór fram vegna mistøk, óvilðaða gloymsku ella serligar umstøður; ella
- (b) tollmyndugleikarnir fáa nóg góða vissu fyri, at ein útgivin EUR.1 vòrustaðfesting við innflutninginum ikki var góðtíkin av tøkni-frøðiligum orsökum.

2. Fyri at lúka nr. 1 skal útflytarin í áheitanini upplýsa stað og dag, tá ið vóran, sum staðfestingin snýr seg um, er útflutt, og geva grund fyri áheitan síni.

3. Tollmyndugleikarnir kunnu bert útgeva eina EUR.1 vørustaðfesting aftaná, um tað fyrst er staðfest, at upplýsingarnir í áheitanini frá útflytaranum samsvara við tað skrivliga tilfarið.

4. Vørustaðfestingar EUR.1 útgivnar aftaná skulu verða áteknaðar við einum av hesum áritum:

"GIVIN EFTIRFYLGJANDI"
"UDSTEDT EFTERFØLGENDE,"
"UTSTEDT SENERE"
"ANNETTU JÄLKIKÄTEEN"
"ÚTGEFIÐ EFTIR Á",
"UTFÄRDAT I EFTERHAND"
"ISSUED RETROSPECTIVELY".

5. Átekningin sum víst verður á í nr. 4 skal verða innsett í teigin "Viðmerkingar" á EUR.1 vørustaðfestingini.

Grein 19

Tvítak av EUR.1 at geva út

1. Verður ein EUR.1 vørustaðfesting stolin, burturmist ella oyðiløgd, kann útflytarin venda sær til tollmyndugleikarnar, sum geva honum eitt tvítak, gjørt við útflutningsskjølunum, sum teir hava í varðveitslu, sum grundarlag.

2. Tvítak útgivið á henda hátt skal verða áteknað við einum av hesum áritum:

"TVÍTAK",
"DUPLIKAT",
"KAKSOISKAPPALE",
"EFTIRRIT",
"DUPLICATE".

3. Átekningin, sum víst verður til í nr. 2, skal verða innsett í teigin "Viðmerkingar" í tvítaks EUR.1 vørustaðfestingini.

4. Tvítak skal dagfestast sama dag, sum upprunaliga vørustaðfestingin EUR.1, og skal hava gildi frá hesi dagfesting.

Grein 20

At geva út EUR.1 vørustaðfesting grundað á upprunaváttan útgivið ella skrivað frammanundan

Tá ið vørur, ið bert fevna um eina sending, umfataðari av eini EUR.1 vørustaðfesting ella av eini fakturaváttan, eru undir eftirliti hjá tollstovu í Føroyum ella í Noregi, skal tað vera møgulegt at byta um upprunaligu upprunaváttanina við einum ella fleiri vørustaðfestingum EUR.1, útgivnar av hesi tollstovu við tí fyri eyga, at senda allar ella nakrar av hesum vørum til aðrar tollstovur, um tær eru í sama landi ella sama øki ella ikki.

Grein 21

Reglur fyri skrivning av fakturaváttanum

1. Ein fakturaváttan, sum nevnd í grein 16 nr. 1 litra b) kann verða skrivað:
 - (a) av einum góðkendum útflytara sambært grein 22;
 - (b) av einhvørjum útflytara av sendingum av einum ella fleiri pakkum, ið innihalda upprunavørur, hvørs samlaða virði ikki fer upp um 5.1110 rokni-eindir.
2. Ein fakturaváttan kann verða skrivað, um avvarðandi vørur kunnu metast sum vørur við uppruna í Føroyum ella í Noregi sambært grein 2 (a) og lúka aðrar treytir í hesum fylgiskjali.
3. Ein fakturaváttan kann, undir treytunum nevnd í hesum fylgiskjali, vera gjørd, um avvarðandi vørur, eru í økinum hjá útflytandi landinum ella økinum, og um vøurnar, sum skulu útflytast, kunnu metast sum vørur við uppruna í einum sáttmálaparti ella í Finnlandi, Íslandi ella Svøríki í samsvari við grein 2, nr. 3. Reglurnar í grein 17, nr. 6, verða at nýta samsvarandi.
4. Útflytari, ið skrivar eina fakturaváttan, skal til eina og hvørja tíð, tá ið tollmyndugleikarnir í útflytandi landinum ella økinum, biðja um tað, vera til reiðar at vísa fram øll nýtilig skjøl, ið prógva upprunastøðuna hjá avvarðandi vørum, og um aðrar treytir í hesum fylgiskjali eru loknar.
5. Ein fakturaváttan skal verða skrivað av útflytaranum við skrivimaskinu, stemplað ella prentað á fakturan, útflyggingarskjalið ella annað handilsskjal. Váttanin, hvørs orðing er víst í uppiskoyti IV, skal verða skrivað á einum

av teimum málum, sum nevnd eru í sama uppiskoyti í samsvari við reglurnar í innlendis lóggávuni í útflytandi landinum ella økinum. Váttanin kann eisini vera handskrivað; í tílíkum førum, skal hon vera skrivað við blekki við "prentaðum" stavum.

6. Á fakturaváttanina skal undirskrift útflytarans vera skrivað við hond, samanber tó grein 22 nr. 8.

7. Ein fakturaváttan kann vera skrivað av útflytaranum, tá ið vørurnar hon viðvíkur, verða útflyttar ella seinni. Verður fakturaváttan skrivað aftaná, at vørurnar, hon viðvíkir, eru fráboðaðar tollvaldinum í innflytandi landinum ella økinum, skal fakturaváttanin hava eina tilvísing til tey skjøl, sum longu eru vist hesum myndugleikum.

Grein 22 Góðkendur útflytari

1. Uttan mun til greinirnar 17, 18, 19, 21 og 31, kann farast fram eftir eini einfaldari mannagongd til útgávu av skjálprógvi fyri upprunastøðu, sambært treytunum í niðanfyri nevndu reglum.

2. Við tí endamáli at fáa EUR.1 staðfesting sambært treytunum, sum ásettar eru í grein 17 nr. 1-5 í hesum frumskjali, kunnu tollmyndugleikarnir í útflytandi landinum ella økinum veita einum og hvørjum útflytara, sum hereftir verður nevndur "góðkendur útflytari", ið hevur regluligar avskipingar, har EUR.1 vørustaðfesting kann verða útgivin, og sum veitir góðkendu myndugleikunum alla neyðuga trygd fyri eftirliti við upprunan av vørunum, eins og at aðrar treytir í hesum fylgiskjali eru loknar, heimild til ikki at vísa tollstovuni í útflytandi landinum ella økinum vøruna ella áheitanina um EUR.1 vørustaðfesting viðvíkjandi vøruni, tá ið hon verður útflytt.

3. Tá fram verður farið eftir einføldu mannagongdini, kunnu tollmynduleikarnir í útflytandi landinum ella økinum krevja, at EUR.1 vørustaðfestingar skulu nýtast, ið hava eitt týðiligt merki, ið ger tær lættar at kenna aftur.

4. Í góðkenningini, sum vist verður til í nr. 2, skal verða ásett, tá ið røttu myndugleikarnir biðja um tað, at teigur nr. 11 "Tollverkið áteknað" í staðfesting EUR.1 skal:

- (a) annaðhvørt fáa árit frammanundan við stemplinum hjá viðkomandi tollstovu í útflytandi landinum ella økinum og handskrivaða ella ikki handskrivaða undirskrift, hjá einum umboði hjá viðkomandi skrivstovu; ella

- (b) verða áritað av góðkenda útflytaranum við einum serligum stempli, sum er góðkent av tollmyndugleikunum í útflytandi landinum ella økinum, og sum samsvarar við stempulavritið í uppískoyti VII í hesum fylgiskjali; tilíð stempel kunnu verða forprentað á formálan.

Teigur 11 "Tollverkið áteknar" í EUR.1 vørustaðfestingini skal um neyðugt útfyllast av góðkenda útflytaranum.

5. Í teimum førum, sum víst verður til í nr. 4 litra (a) skal eitt av hesum áritum verða innsett í teig nr. 7 "Viðmerkingar" í EUR.1 staðfestingini:

"EINFØLD MANNAGONGD",
"FORENKLET PROCEDURE",
"FORENKLET PROSEDYRE",
"YKSINKERTAISTETTU MENETTELY",
"EINFÖLDUD AFGREIÐSLA",
"FÖRENKLAD PROCEDURE",
"SIMPLIFIED PROCEDURE".

Góðkendi útflytarin skal um neyðugt viðmerkja í teigi nr. 13 "Áheitan um kanning" navn og bústað hjá tí myndugleika, sum er skikkaður at kanna EUR.1 staðfestingina.

6. Um so er, at tollmyndugleikarnir í útflytandi landinum ella økinum raka við, at ein staðfesting og/ella tilhoyrandi fakturi útgivin sambært reglunum í hesi grein er ógildug viðvíkjandi eini vøru, sum er latin, skulu teir beinan vegin boða tollmyndugleikunum í innflytandi landinum ella økinum frá hesum.

7. Tollmyndugleikarnir kunnu geva einum góðkendum útflytara heimild til at skriva faktura við útflutningsvátan, sum víst í uppískoyti V til hetta fylgiskjal, í staðin fyri EUR.1 staðfesting.

Vátanina á fakturanum skal góðkendi útflytarin skriva á einum av teimum málum, sum eru nýtt í uppískoyti V. Hon skal verða undirskrivað við hond og má annaðhvørt:

- (a) hava eina tilvísing til heimildarnummarið hjá góðkenda útflytaranum; ella
- (b) verða áritað av góðkenda útflytaranum við serligum stempli, sum víst verður til í nr. 4 litra (b), og sum er góðkent av tollmyndugleikunum í útflytandi landinum ella økinum. Tilíð stempel kunnu verða forprentað á formálan.

8. Tollmyndugleikarnir í útflytandi landinum ella økinum kunnu tó loyva, at ein góðkendur útflytari ikki undirskrivar við hond váttanina, sum víst verður til í nr. 8 litra (b), og sum er áritað á fakturan, tá ið tílíkir fakturar verða skrivaðir og/ella fluttir við telesamskifti ella telduneti.

Nevndu tollmyndugleikar áseta treytirnar fyri nýtslu av hesi reglu og eisini, um neyðugt, krav um skrivliga váttan frá góðkenda útflytaranum, um at hann átekur sær fullu ábyrgdina fyri nevndu upplýsingum og váttanum, eins og hevði hann skrivað tær undir við hond.

9. Í heimildini, sum víst verður til í nr. 2 og 7, skulu tollmyndugleikarnir serliga útgreina:

- (a) treytirnar, sum mugu verða loknar fyri áheitan um EUR.1 staðfestingar ella fyri fakturaváttanir;
- (b) treytirnar fyri goymslu í minsta lagi í 2 ár av hesum áheitanum og avrit av teimum fakturum, sum innihalda fakturaváttan. Hesar reglur eru eisini galdandi fyri EUR.1 staðfestingar og fakturar, sum innihalda útflytaraváttan, og sum hava verið fyrítreyt fyri, at onnur upprunaprógv eru givin, sum eru nýtt sambært treytunum í grein 17 nr. 5.

10. Tollmyndugleikarnir í útflytandi landinum ella økinum kunnu undantaka ávísar bólkar av vørum, frá serligu fyrimununum, sum nevndir eru í nr. 2, 7 og 8

11. Tollmyndugleikarnir skulu nokta at geva slíka heimild, sum víst verður til í nr. 2, 7 og 8 til útflytarar, sum ikki kunnu veita alla ta trygd, sum teir meta at vera neyðuga.

Tollmyndugleikarnir kunnu til eina og hvørja tíð taka aftur heimildina. Hetta skulu teir gera, tá ið góðkendi útflytarin ikki longur lýkur treytirnar ella ikki longur kann geva neyðuga trygd.

12. Góðkendi útflytarin kann verða biðin um at siga tollmyndugleikunum frá, sambært teimum reglum, sum hesir hava ásett, um vøkur, sum útflytarin ætlar at útflyta, soleiðis at viðkomandi tollstova fær høvi til at gera tær kanningar, sum verður mett at vera neyðugar, áðrenn vøurnar verða sendar avstað.

13. Reglurnar í hesi grein skulu ikki hava ávirkan á tær reglur, sum sáttmálapartarnir nýta, tá ið talan er um tollformsspurningar og um nýtslu av tollskjølum.

Grein 23 Rættargildi upprunaváttanna

1. Ein EUR.1 vörustaðfesting hefur gildi í 4 mánaðir frá útgávudegnum í útflytandi landinum ella økinum, og má innan fyri hetta tíðarskeið verða víst tollmyndugleikunum í innflytandi landinum ella økinum.

Ein fakturaváttan hefur gildi í 4 mánaðir frá tí degi, hon var skrivað av útflytaranum, og skal innan nevnda tíðarskeið verða víst tollmyndugleikunum í innflytandi landinum ella økinum.

2. EUR.1 vörustaðfestingar og fakturaváttanir, sum verða vístar tollmyndugleikunum í innflytandi landinum ella økinum eftir seinastu freist fyri framløgu sum ásett í nr. 1, kunnu verða góðtiknar við tí endamáli at geva fyrimunarviðgerð, um so er, at staðfestingin ikki er framvíst innan seinastu freist orsakað av force majeure ella heilt óvanligum umstøðum.

3. Tollmyndugleikarnir í innflytandi landinum ella økinum kunnu í øðrum førum, tá ið framløgan er gjörd ov seint, góðtaka EUR.1 vörustaðfestingar ella fakturaváttanir, tá ið vørurnar hava verið vístar fyri tollmyndugleikunum áðrenn nevndu seinastu freist.

Grein 24 At vísa fram upprunaváttan

1. EUR.1 vörustaðfestingar og fakturaváttanir skulu verða vístar fyri tollmyndugleikunum í innflytandi landinum ella økinum í samsvari við reglurnar, ið ásettar eru í hesum landi ella øki. Nevndu myndugleikar kunnu krevja eina týðing av einari vörustaðfesting EUR.1 ella av eini fakturaváttan. Teir kunnu eisini krevja, at við innflutningsfráboðanini skal fylgja ein frágreiðing frá innflytaranum, sum sannar, at vørurnar lúka kravdu treytirnar fyri, at sáttmálin kann nýtast.

2. Í teimum førum, har innflutningsfráboðanir eru sendar tollmyndugleikunum í innflytandi landinum ella økinum gjøgnum teldunetið, kunnu hesir myndugleikar gera av, í samsvar við innlendis lóggávuna í hesum landi ella øki, nær og í hvønn mun skjøluni, sum vátta upprunastøðuna, veruliga skulu verða framløgð.

Grein 25 Innflutningur í þörtum

Tá ið sundurtiknar ella ikki samansettar vörur, sambært vanligu reglu 2 litra (a) í Tillagaðu Skipanini og sum koma undir TS 84. ella 85. kapittul, eftir áheitan frá innflytaranum og sambært treytum ásettar av tollmyndugleikunum í innflytandi landinum ella økinum, verða innfluttar í þörtum, skal fyri hesar vörur ein einstøk upprunaváttan verða vist tollmyndugleikunum, tá ið fyrsti parturin verður innfluttur.

Grein 26 Undantøk frá formligari upprunaváttan

1. Vörur sendar í smáum sendingum frá privatum persónum til privatar persónar, ella sum eru partar av persónligum viðføri hjá ferðandi, skulu metast sum upprunavörur, uttan at kravd verður framvísing av formligari upprunaváttan, treytað av at hesar vörur ikki eru innfluttar við nøkrum vinnuligum endamáli og tað verður givið upp, at tær lúka treytirnar í hesum fylgiskjali, og at eingin ivi er um, at uppgávan er sonn. Í førum har vörur verða sendar við posti, kann henda váttan verða gjørd á tollváttan C2/CP3 ella á pappír, heft sum fylgiskjal til hetta skjal.

2. Hissini innflutningur, sum bert fevnir um vörur til persónliga nýtslu ella nýtslu hjá móttakaranum ella tí ferðandi ella húski teirra, skal ikki metast sum innflutningur við vinnuligum endamáli, um tað er greitt eftir slagi ella mongd av vørunum, at ikki verður innflutt við vinnuligum endamáli.

3. Harafturat má samlaða virðið á hesum vørum ikki fara upp um 365 roknieindir, tá ið talan er um smáar sendingar, ella 1.025 roknieindir, tá ið talan er um vörur, sum eru partur av persónliga ferðagóðsinum hjá einum ferðandi.

Grein 27 Undirstøðisskjøl

Skjøl, sum umrødd eru í grein 17 nr. 3 og grein 21 nr. 3, ið eru nýtt sum prógv fyri, at vörur umfataðar av eini EUR.1 vørustaðfesting ella eini fakturaváttan, kunnu verða mettar sum vörur við uppruna í Føroyum ella í Noregi og lúka aðrar treytir í hesum fylgiskjali, kunnu t.d. vera:

- (a) beinleiðis próvtilfar um tað virksemlu, sum útflytarin hevur gjørt fyri at útvega sær

avvarðandi vørur, t.d. frá roknskapi hansara ella innanhýsis bókhaldi;

- (b) skjøl, sum prógva upprunastøðu hjá tilfari nýtt í framleiðingini av avvarðandi vørum, útgivin ella skrivað í Føroyum ella í Noregi, tá ið hesi skjøl eru nýtt í samsvari við innlendis lóggávu í hesum landi ella øki;
- (c) skjøl, sum prógva tilevning ella tilskapan gjørd í Føroyum ella í Noregi av tilfarinum, sum nýtt eru í framleiðingini av avvarðandi vørum, útgivin ella skrivað í tí sáttmálaparti, har hesi skjøl eru nýtt í samsvari við innlendis lóggávuna í hesum landi ella øki;
- (d) EUR.1 vørustaðfesting ella fakturaváttan, ið prógvar upprunastøðu hjá tilfari nýtt í framleiðingini av avvarðandi vørum, útgivin ella skrivað í einum sáttmálaparti ella í Finnlandi, Íslandi ella Svøríki, í samsvari við hetta fylgiskjal.

Grein 28

At goyma upprunaprógva og undirstøðisskjøl

1. Útflytari, sum søkir um at geva út EUR.1 vørustaðfesting, skal í minsta lagi í 2 ár goyma skjølini, ið umrødd eru í grein 17 nr. 3.
2. Útflytari, sum skrivar eina fakturaváttan, skal í minsta lagi í 2 ár goyma eitt avrit av fakturaváttanini, eins og skjølini, ið umrødd eru í grein 21 nr. 4.
3. Tollmyndugleikarnir í útflytandi landinum ella økinum, sum útgeva eina EUR.1 vørustaðfesting skulu í minsta lagi í 2 ár goyma áheitanina, ið umrødd er í grein 17 nr. 2.
4. Við fyrivarni fyri grein 24 nr. 2, skulu tollmyndugleikarnir í innflytandi landinum ella økinum í minsta lagi í 2 ár goyma EUR.1 vørustaðfestingar og fakturaváttanir, sum eru framlagdar fyri teimum.
5. Í teimum í grein 24 nr. 2 nevndu førum, kunnu tollmyndugleikarnir í innflytandi landinum ella økinum, í samsvari við innlendis lóggávuna í hesum landinum ella økinum, avgerða hvussu EUR.1 vørustaðfestingar ella fakturaváttanir skulu goymast í minsta lagi í 2 ár.

Grein 29 Ósambæri og formligir skeivleikar

1. Smávegis formligt ósambæri millum upplýsingar givnar í eini EUR.1 vörustaðfesting ella í eini fakturaváttan og tær, sum givnar eru í skjølum lögð fyrri tollstovuna við tí endamáli at lúka formligu treytirnar fyrri innflutningi av vörunum, skal ikki í sjálvum sær gera EUR.1 vörustaðfestingina ella fakturaváttanina ógilduga, um tað verður forsvarlíga tryggjað, at skjalið svarar til ta framkomnu vöruna.

2. Eyðsýndar formligar villur so sum skrivivillur á eini EUR.1 vörustaðfesting ella á eini fakturaváttan eiga ikki at gera at skjalið verður vrakað, um hesar villur ikki eru soleiðis, at tær skapa iva um beinleikan av áritunum á hesum skjali.

Grein 30 Upphæddir ásettar í roknieindum

1. Upphæddir í innlendisgjaldoyra í útflytandi landinum ella økinum svarandi til upphæddir ásettar í roknieindum verða ásettar av útflytandi landinum ella økinum og fráboðaðar hinum sáttmálapartinum.

Fer upphæddin upp um samsvarandi upphædd, ásett av innflytandi landinum ella økinum, skal seinast nevndi góðtaka tær, um so er, at vørurnar eru faktureraðar í gjaldoyranum hjá útflytandi landinum ella økinum.

2. Eru vørurnar faktureraðar í gjaldoyranum hjá Finnlandi, Íslandi ella Svøríki, skal innflytandi landið ella økið viðurkenna upphæddina, sum viðkomandi land ella øki hevur fráboðað.

3. Upphæddin, ið verður nýtt í einum hvørjum innlendisgjaldoyra, skal í viðkomandi gjaldoyra samsvara við upphæddina ásett í roknieindum tann 1. oktober 1990.

Tað, sum samsvarar við eina roknieind í gjaldoyranum hjá sáttmálapørtunum, í Finnlandi, Íslandi ella Svøríki, skal vera upphæddin, sum er tilskilað í uppískoyti VI til hetta fylgiskjal.

4. Upphæddirnar, sum eru ásettar í roknieindum skulu verða endurskoðaðar, tá tað verður hildið at vera neyðugt, og í minsta lagi annaðhvørt ár.

Tá ið tilíkt verður endurskoðað, skal Felagsnevndin tryggja at eingin lækking verður í upphæddunum, sum skulu nýtast í innlendisgjaldoyranum, og skal harumframt taka støðu til, um tað er ynskjandi at varðveita veruliga áriníð av viðkomandi virðismørkum. Við hesum fyri eyga kann hon gera av at broyta upphæddirnar ásettar í roknieindum.

Grein 31

Innflutningur úr og endurútflutningur til Finnlands, Íslands og Svøríkis

1. Upprunavørur sambært hesum fylgiskjali skulu við innflutningi til Noregs eisini fáa fyrimum av sáttmálanum við framløgu av upprunaváttan útgivna ella skrivaða í Finnlandi, Íslandi ella Svøríki, har orðingin "Faroe Islands Trade" er áritað. Tá ið EUR.1 vørustaðfesting verður nýtt, skal hetta árit verða gjørt í teiginum "Viðmerkingar" og vera staðfest við stempli hjá eini tollstovu í einum av hesum londum.

2. Tá ið vørur, sum fyrr eru innfluttar til Noregs, fylgdar av upprunaprógvi sum nevnt í grein 16 nr. 1, útgivið ella skrivað í Noregi, verða endurútfluttar til Finnlands, Íslands ella Svøríkis, skal Noreg í samsvar við nr. 1 átaka sær at geva út ella skriva upprunaváttan við áritinum "Faroe Islands Trade", treytað av at vørurnar verða endurútfluttar í sama líki ella ikki eru tilevnaðar ella tilskapaðar í Føroyum út um tað, sum nevnt er í grein 5 nr 1.

PARTUR VI

FYRISITINGARLIGIR SAMSTARVSSHETTIR

Grein 32

Sínámillum hjálp

1. Við tí endamáli at tryggja rætta nýtslu av hesum fylgiskjali, skulu Føroyar og Noreg hjálpa hvør øðrum gjøgnum røttu tollfyrisingarnar at eftirkanna trúleikan av EUR.1 vørustaðfestingum og fakturaváttanum og beinleikan av upplýsingum í hesum skjølum.

2. Tollmyndugleikarnir í sáttmálapørtunum skulu lata hvør øðrum avrit av teimum stemplum, ið nýtt verða av teirra tollstovum í samband við útgávu av EUR.1 vørustaðfestingum.

Grein 33 Kanning upprunaváttanar

1. Eftirkanning av EUR.1 vørustaðfestingum og fakturaváttanum skal fara fram við stakroyndum, og annars tá ið tollmyndugleikarnir í innflytandi landinum ella økinum hava rímiliga orsök til at ivast í trúleikan av hesum skjølum, upprunastøðuna hjá avvarðandi vørum, ella um aðrar treytir í hesum fylgiskjali eru loknar.

2. Við nýtslu av nr. 1 skulu tollmyndugleikarnir í innflytandi landinum ella økinum aftursenda EUR.1 vørustaðfestingina og fakturan, um hann hevur verið framlagdur, ella fakturaváttan, ella eitt avrit av hesum skjølum, til tollmyndugleikarnar í útflytandi landinum ella økinum, um neyðugt við upplýsingum um grundirnar fyri fyrispurninginum.

Saman við áheitanini um eftirkanning, skulu teir senda øll skjøl og allar útvegaðar upplýsingar, sum benda á, at upplýsingarnar, ið vóru givnar á EUR.1 vørustaðfestingini ella á fakturaváttanini vóru skeivar.

3. Kanningin skal gerast av tollmyndugleikunum í útflytandi landinum ella økinum. Í hesum endamáli hava teir rætt til at biðja um eitt hvørt próvtilfar og til á ein hvønn hátt at kanna roknskap hjá útflytaranum ella fremja tað eftirlit, teir meta at vera neyðugt.

4. Um tollmyndugleikarnir í innflytandi landinum ella økinum gera av at útseta fyrimunarviðgerðina av viðkomandi vørum, meðan biðað verður eftir úrslitinum av kanningini, skulu teir bjóða sær til at geva vøurnar leysar til innflytaran, treytað av tilíkkum trygdartiltøkum, sum verða hildin neyðug.

5. Tollmyndugleikunum, sum biðið hava um kanningina, skulu kanningarúrslitini verða fráboðað skjótast gjørligt. Hesi úrslit mugu týðiliga vísa á, um skjølini eru ektað, og um viðkomandi vørum eru at meta sum vørum við uppruna í Føroyum ella í Noregi og lúka aðrar treytir í hesum fylgiskjali.

Grein 34 Trætuloysn

Trætúr, sum stinga seg upp undir kanningarhættum sambært grein 33, sum ikki kunnu loysast millum tollmyndugleikarnar, ið biðja um kanningina, og tollmyndugleikarnar, ið hava ábyrgd fyri at gera kanningina, ella trætúr um, hvussu hetta fylgiskjal skal tulkast, skulu leggjast fyri undirnevndina fyri toll- og upprunamál, sum umrødd er í grein 36. Felagsnevndin tekur avgerðir.

Grein 35 Revsing

Revsing skal verða áløgd einum og hvørjum persóni, sum ger ella fær gjørt eitt skjál við skeivum upplýsingum við tí í hyggju, at vørur skulu fáa fyrimunarviðgerð.

Grein 36 Undirnevnd

Undirnevnd fyri toll- og upprunamál verður sett undir Felagsnevndini sambært grein 24, 2. stk. (f), í sáttmálanum at stuðla henni í at útinna skyldur sínar og at tryggja áhaldandi skifti av upplýsingum og ráðleggingargongd serfrøðinga millum.

Hon skal verða samansett av serfrøðingum úr Føroyum og Noregi, sum hava ábyrgdina av spurningum viðvíkjandi toll- og upprunamálum.

Grein 37 Ikki-uppruna viðgerð

Við tí fyri eyga at seta í verk grein 2, nr. 1, litra (b) (ii) og (iii), skal ein og hvør vøra við uppruna í føroyskum ella norskum øki við útflutningi til hin sáttmálapartin, verða viðgjørd sum ikki-uppruna vøra í tí tíðarskeiði ella tíðarskeiðum sum seinast nevndi sáttmálapartur nýtir tollsatsin, sum er galdandi mótvegis triðjalondum ella samsvarandi trygdartiltøk fyri tilíkar vørur í samsvari við hendan sáttmála.

Grein 38 Uppískoyti

Uppískoytini til hetta fylgiskjal eru ein fastur partur av hesum.

*UPPÍSKOYTI I TIL FYLGISKJAL 3**"Record of Understanding"*

Viðvíkjandi fyrisingarliga samstarvinum, sum nevnt er í grein 2 nr. 2, er tað samtykt, at fyrisingarliga samstarvið sett á stovn í fylgiskjali B til EFTA sáttmálan skal nýtast.

Felags yvirlýsing

Vísandi til grein 20 vátta sáttmálapartarnir og danska ríkisstjórnin, at EUR.1 vørustaðfestingar kunnu verða útgivnar av tollmyndugleikunum í Danmark, tá ið vørur sendar úr Føroyum eru undir eftirliti av dansku tollmyndugleikunum við tí endamáli at senda allar ella nakrar av hesum vørum til Noregs.

Felags yvirlýsing

Vørur, sum lúka treytirnar í hesum fylgiskjali, og sum á tí degi hesin sáttmáli verður settur í gildi, annaðhvørt eru á veg til ein sáttmálapart ella eru á fyribils goymslu á tollgoymslu ella í frium øki í einum sáttmálaparti, kunnu verða góðtiknar sum upprunavørur, treytað av - innan fyra mánaðir frá hesum degi - framløgu fyri tollvaldinum í innflytandi landinum ella økinum av upprunaváttan, gjörd aftaná, og av skjølum, sum prógva, undir hvørjum umstøðum flutningurin er farin fram.

Felags yvirlýsing um endurskoðan av hesum fylgiskjali

Sáttmálapartarnir eru samdir um, við atliti til menningina í Europu og ígildissetanini av upprunareglunum í sáttmálanum um Europiska Búskaparliga Samstarvsøkið, at teir skulu samráðast sínámillum og við sáttmálapartarnar í nevnda sáttmála, fyri at umhugsa, mál fyri mál, í hvønn mun og á hvørjum grundarlagi reglurnar kunnu verða lagdar aftrat hesum sáttmála.

UPPÍSKOYTI II TIL FYLGISKJAL 3

INNLEIDANDI VIÐMERKINGAR TIL LISTAN Í UPPÍSKOYTI III

Almennar reglur

Viðmerking 1

- 1.1 Í teimum báðum fyrstu teigunum í listanum verður greitt frá framleiddu vöruni. Í fyrsta teigi verður tilskilað nummar á vöruflokki ella kapitli, ið er nýtt í Tillagaðu Skipanini, og í øðrum teigi er tilskilað vörulýsing nýtt í hesi skipan fyri viðkomandi vöruflokk ella kapitlul. Fyri hvørja frásøgn í teimum báðum fyrstu teigunum er ein regla serstakliga tilskilað í 3. ella 4. teigi. Tá ið tað í nøkrum førum stendur eitt "ex" framman fyri frásøgnina í fyrsta teigi, merkir hetta, at reglan í 3. og 4. teigi bert kann nýtast um tann partin av viðkomandi vöruflokki ella kapitli, sum viðmerktur er í 2. teigi.
- 1.2 Har fleiri vöruflokkar eru bólkaðir saman í 1. teigi ella ein kapitlul er viðmerktur, og vörulýsingin í teigi 2 tí stendur við vanligari orðing, er tilsvarendi regla í 3. ella 4. teigi galdandi fyri allar vørur, sum í Tillagaðu Skipanini eru tilskilaðar undir vöruflokk í hesum kapitli ella undir ein av teimum vöruflokkum, ið eru bólkaðir í teigi 1.
- 1.3 Tá ið tað í listanum eru ymsar reglur fyri ymsar vørur innan fyri ein vöruflokk, inniheldur hvør innskjóting lýsingina av tí partinum av vöruflokkinum, ið er umfataður av samsvarandi reglu í 3. ella 4. teigi.
- 1.4 Hvat vörum í kapitli 84 til 91 iroknað viðvíkur, eru reglurnar í 3. teigi galdandi, um so er, at eingin upprunaregla er ásett í 4. teigi.

Viðmerking 2

- 2.1 Orðafellið "framleiðing" fevnir um øll sløg av viðgerð ella tilevning, "samanseting" iroknað, ella serstakar viðgerðir, sbr. tó viðmerking 3.5.
- 2.2 Orðafellið "tilfar" fevnir um øll sløg av "tilfari", "ráevni", allar "lutir" ella "partar" osfr., ið nýtt er í framleiðingini av vöruni.
- 2.3 Orðafellið "vøra" er at skilja sum tann vøra, ið verður framleidd, eisini um hon er ætlað til seinni nýtslu í eini aðrari framleiðing.

Viðmerking 3

- 3.1 Í förum, har vöruflokkar ella partar av einum vöru-flokki ikki eru í listanum, er tann í grein 5, 2. stk. tilskilaða reglan um "floksskifti" galdandi. Tá ið ein "floksskiftis"treyt er galdandi fyri eina vöru, ið er í listanum, er hon nevnd í regluni í teigi 3.
- 3.2 Viðgerð ella tilevning, ið er neyðug samsvarandi regluni í 3. ella 4. teigi, skal bert verða framd í samband við nýtlu av ikki uppruna tilfari. Avmarkingarnar sambært eini reglu í 3. ella 4. teigi verða á sama hátt bert nýttar fyri ikki uppruna tilfar.
- 3.3 Har ein regla ásetur, at "tilfar úr einum hvørjum vöruflokki" kann nýtast, kann tilfar, sum hoyrir undir sama vöruflokk sum vöran sjálv, eisini nýtast, sbr. tó møguligar serstakar avmarkingar, sum eisini kunnu vera innihildnar í regluni. Kortini merkir orðingin "framleiðing úr tilfari úr einum hvørjum vöruflokki, íroknað annað tilfar, ið hoyrir undir vöruflokk nr. ...", at bert tilfar, ið er nevnt í sama vöruflokki sum vöran, men við eini aðrari lýsing enn tí vörulýsing, ið er nevnd í 2. teigi í listanum, kann nýtast.
- 3.4 Um ein vöra úr ikki uppruna tilfari, sum gjøgnum framleiðingina hevur fingið upprunastøðu sambært reglunum um floksskifti ella sambært ta reglu, sum er ásett fyri viðkomandi vöru, verður nýtt sum tilfar til framleiðing av eini aðrari vöru, er tann regla, ið er galdandi fyri ta vöru, sum hon verður ein partur av, ikki galdandi fyri fyrstnevndu vöru.
- Til dømis:
Ein motorur, ið hoyrir undir vöruflokk 84.07, hvørs regla ásetur, at virðið á innlimaðum tilfari, sum ikki hevur upprunastøðu, ikki má fara upp um 40% av ab virki prísinum á vöruni, er gjørdur úr "aðrari stállegering grovt tilevnað við smíðing", ið hoyrir undir vöruflokk 72.24.
- Er hesin smíðaði luturin gjørdur í viðkomandi landi úr málmstong (ingot), ið ikki hevur upprunastøðu, so hevur luturin longu fingið upprunastøðu sambært reglunum fyri vöruflokk ex 72.24 í listanum. Smíðaði luturin kann soleiðis roknast at hava upprunastøðu í virðisrokningini av motorinum, uttan mun til um hann varð framleiddur á sama virki sum motorurin ella á einum øðrum virki. Virðið á málmstongini (ingot), ið ikki hevur upprunastøðu skal soleiðis ikki roknast uppí, tá virðið á nýttum tilfari, ið ikki hevur upprunastøðu, verður roknað.
- 3.5 Hóast reglan um floksskifti ella hinar reglurnar í listanum eru hildnar, fær ein framleiðing ikki uppruna-

stöðu, um virkingin tikin sum heild ekki rökkur til sambært grein 5, 5. stk.

Viðmerking 4

4.1 Reglan í listanum er tað minstamark, sum krevst fyri viðgerð ella tilevning, og meiri viðgerð ella tilevning gevur eisini upprunastöðu; hinvegin kann viðgerð ella tilevning undir ásetta markinum ikki geva upprunastöðu. Tá ið tilfaruttan upprunastöðu sambært eini reglu kann nýtast á einum ávísnum framleiðingarstigi, er loyvt at nýta tilíkt tilfar á einum fyrri stigi í framleiðingini og nýtsla av tilíkum tilfari í einum seinni stigi er ikki loyvd.

4.2 Tá ið tað í eini reglu í listanum verður serstakliga tilskilað, at ein vora kann framleiddast úr meira enn einum slagi av tilfari, merkir hetta, at eitthvørt ella fleiri ymisk sløg av tilfari kunnu nýtast. Kravt verður ikki, at øll sløgin av tilfari verða nýtt.

- Til dømis:

Reglan um vøru úr vovnum tilfari sigur, at náttúr-trevjur kunnu nýtast, og at millum annað kemotrevjur kunnu nýtast. Hetta merkir ikki, at bæði sløgin skulu nýtast samstundis. Reglan ásetur bert, at tað er møguligt at nýta annað ella hitt tilfarið ella bæði samstundis.

Tá ið ein avmarking er galdandi fyri eitt slag av tilfari, og aðrar avmarkingar eru galdandi fyri onnur sløg av tilfari í somu reglu, tá eru avmarkingarnar tó bert galdandi fyri tey sløgin av tilfari, sum eru nýtt.

- Til dømis:

Í reglunum, ið galdandi eru fyri seymimaskinur, stendur millum annað, at bæði trádtáttingarmekanismar og zig-zag-mekanismar skulu hava upprunastöðu; hesar báðar avmarkingar eru bert galdandi, tá ið seymimaskinan veruliga er útgjørd við viðkomandi mekanismum.

4.3 Tá ið tað er tilskilað í reglunum í listanum, at ein vora skal verða framleidd úr einum ávísnum tilfari, forðar treytin ikki fyri, at nýtt verður annað tilfar, sum vegna sítt sermekta slag ikki kann lúka reglurnar.

- Til dømis:

Reglurnar fyri vøruflokk 19.04, sum beinleiðis forbjóða nýtslu av korni ella úrevni úr korni, forða ikki fyri nýtslu av mineralskum saltslögum, kemikalium og øðrum útilatingarevnum, sum ikki eru framleidd úr korni.

- Til dæmis:

Í færum har ein lutur er framleiddur úr óvovnum tilfari, og tað bert er loyvt at nýta garnuttan upprunastøðu til vøru av tilikum vørum, er tað ikki møguligt at byrja við óvovnum klæði, sjálvst um óvovið klæði vanligi ikki kann verða framleitt úr garni. Í tilikum færum eigur upprunaligi tilfarið vanligi at vera í støðuni áðrenn tað gerst garn, t.v.s. í trevjustøðuni.

Sjá eisini viðmerking 7.3. í samband við tekstilvøru.

- 4.4 Tá ið tað í eini reglu í listanum verða uppgivin tvey ella fleiri prosenttøl sum mesta virðið á tilfariuttan upprunastøðu, ið nýtast kann, mugu hesi prosent ikki leggjast saman. Mesta virðið á øllum nýttum tilfarsløgumuttan upprunastøðu má ongantið vera hægri enn tað hægsta av uppgivnu prosentunum. Haraftrat má ikki farast upp um tey einstøku prosentini, ið galdandi eru fyri tey ávisu tilfarsløgini.

Tekstilvøru

Viðmerking 5

- 5.1 Orðafellið "náttúrtrevjur" verður nýtt í listanum um allar aðrar trevjur enn eftirgjærdar og syntetiskar trevjur og er avmarkað til støðuna áðrenn spunnið verður, herundir eisini burturkast og um annað ikki er tilskilað, fevnir heitið "náttúrtrevjur" eisini um trevjur, ið eru karðaðar, kembdar ella á annan hátt tilgjærdar, men ikki spunnar.
- 5.2 Orðafellið "náttúrtrevjur" fevnir eisini um rossahár, ið hoyra undir vøruflokk 05.03 og silki, ið hoyrir undir 50.02 og 50.03, eins og ulltrevjur, fín ella grov djórahár, ið hoyra undir vøruflokk 51.01 til 51.05, bummulstrevjur, ið hoyra undir vøruflokk 52.01 til 52.03 og aðrar plantutrevjur, ið hoyra undir vøruflokk 53.01 til 53.05.
- 5.3 Orðafellini "tekstildeiggj", "kemisk evni" og "pappírs-tilfar" eru nýtt í listanum til at greiða frá tilfari, ið ikki verður tilskilað í kapitlunum 50 til 63, sum kann nýtast til vøru av eftirgjærdum ella syntetiskum trevjum ella pappírstrevjum ella -garni.
- 5.4 Orðafellið "stuttar kemotrevjur" verður í listanum nýtt um syntetiskt ella eftirgjært snøri (tog), stuttar trevjur ella burturkast av stuttum kemotrevjum, ið hoyra undir vøruflokk 55.01 til 55.07.

Viðmerking 6

- 6.1 Fyri vörur tilskilaðar í teimum vöruflokkum í listanum, sum vist verður til í hesi viðmerking, eru treytirnar í teigi 3 ikki galdandi fyri tekstilgrundtilfar, sum nýtt er til framleiðingina av teimum, og sum tilsamans er 10% ella minni av samlaðu vektini av øllum nýttum tekstilgrundtilfari (sbr. eisini viðmerking 6.3 og 6.4).
- 6.2 Tó kann hetta tolda frávikið bert nýtast fyri blandaðar vörur, sum eru gjørdar úr tveimum ella fleiri sløgum av tekstilgrundtilfari.

Hetta tilfar er tekstilgrundtilfar:

- silki
 - ull
 - grov djórahár
 - fin djórahár
 - rossahár
 - bummull
 - tilfar til pappírsvøru og pappír
 - hørur
 - hampur
 - hessian og aðrar tekstilbasttrevjur
 - sissal og aðrar tekstiltrevjur av slagnum Agave
 - kokos, abaca, ramie og aðrar plantutekstiltrevjur
 - syntetisk filament
 - eftirgjørd filament
 - stuttar syntetiskar trevjur
 - stuttar eftirgjørdar trevjur
- Til dømis:
Garn, ið hoyrir undir vöruflokk 52.05 úr bummuls-trevjum, og stuttum syntetiskum trevjum, verður mett sum blandað garn. Tí kunnu stuttar syntetiskar trevjur uttan upprunastøðu, sum ikki lúka uppruna-reglurnar, nýtast í vøruni við upp til 10 vektprosentum av tráðnum.
- Til dømis:
Ullint tilfar, ið hoyrir undir vöruflokk 51.12 úr ullgarni og syntetiskum garni úr stuttum trevjum, verður mett sum blandað tilfar. Tí kann annaðhvørt syntetiskur tráður uttan upprunastøðu ella ullint garn ella ein samanseting av hesum, sum ikki lýkur upprunareglurnar bert nýtast í vøruni við upp til 10 vektprosentum.
- Til dømis:
Tuftað tekstiltilfar, ið hoyrir undir vöruflokk 58.02, úr bummulsgarni og bummulstilfar, verður bert mett sum blandað vøra, tá ið bummulstilfarið í sjálvum sær er eitt blandað tilfar, framleitt úr

tveimur ella fleiri ymiskum tekstilgrundtilfari, ella tá ið nýttu bummulsgarnið í sjálvum sær er ein blanding.

- Til dæmis:

Hevði tuftaða tekstiltilfarið, ið talan er um, verið úr bummulsgarni og syntetiskum tilfari, er tað greitt, at tvey ymisk sløg av grundtekstiltilfari høvdu verið nýtt.

- Til dæmis:

Eitt teppi við tuftum framleitt bæði úr eftirgjørdum garni og úr bummulsgarni og klætt við jute verður mett sum ein blandað vøra, tí nýtt eru trý sløg av tekstilgrundtilfari. Sostatt kunnu øll sløg av tilfari uttan upprunastøðu, sum nýtt verða seinni í framleiðingini, enn reglan loyvir, verða nýtt, treytað av at samlaða vektin á teimum ikki fer upp um 10% av vektini á teppinum. Sostatt kunnu bæði jute-klæðingin, eftirgjørda garnið og/ella bummullsgarnið verða nýtt í framleiðingum á hesum vørustøði, treytað av at vektireytirnar eru hildnar.

- 6.3 Fyri vørum, ið innihalda "garn úr polyurethan, sundurbýtt av liðiligum polyester segmentum, eisini yvirspunnið", er tolda frávikjið 20% viðvíkjandi hesum tráði.
- 6.4 Fyri vørum, har nýttar eru álir við kjarna av aluminiumsfoliu ella kjarna av plastikkfilmi, eisini klæddir við aluminiumspulvuri, í breidd 5 mm ella minni, kleimdir saman við eini klisturál millum tvinnanda plastikkfilm, er tolda frávikjið 30%, hvat hesi ál viðvíkur.

Viðmerking 7

- 7.1 Fyri vovnar tekstilvørum, sum í listanum hava eina undirgrein, ið vísir til hesa innleiðandi viðmerking, kann tekstiltilfar, fódur og millumfódur undantikið, sum ikki lúka regluna í listanum í 3. teigi fyri viðkomandi framleiddu vøruna, nýtast, treytað av at tað er tilskilað í einum øðrum vøruflökki enn vøran, og treytað av at virðið á tí ikki fer upp um 8% av ab virki prísinum á vøruni.
- 7.2 Prýðislutir og tilhoyr, ið ikki eru úr tekstiltilfari, ella annað nýtt tilfar, sum innihalda tekstiltilfar, skulu ikki lúka treytirnar í 3. teigi, sjálvt um tey ikki eru umfatað av viðmerking 4.3.
- 7.3 Samsvarandi viðmerking 4.3 kunnu prýðislutir og tilhoyr uttan upprunastøðu, ella aðrar vørum uttan upprunastøðu, ið ikki eru framleidd úr vovnum tilfari, og sum

ikki innihalda vovið tilfar, tó nýtast frítt, tá ið tey ikki kunnu framleiðast úr teimum í 3. teigi nevndu sløgunum av tilfari.

- Til dømis:

Um ein regla í listanum ásetur, at til ein ávisan vovnan lut sum t.d. eina blusu, skal nýtast garn, forðar hetta ikki fyri, at metallutir kunnu verða nýttir, t.d. knappar, við tað at tilíkir ikki kunnu framleiðast úr vovnum tilfari.

- 7.4 Er ein prosentregla galdandi, skal virðið á prýðislutum og tilhoyri roknast uppí, tá virðið á nýttum tilfari, sum ikki hevur upprunastøðu verður útroknað.

Viðmerking 8

- 8.1 Innleiðandi viðmerkingar 1 til 7 skulu eisini nýtast, har hetta er hóskandi, um allar framleiddar vørur, har nýtt eru evnir, ið ikki hava upprunastøðu, sjálvst um tey ikki koma undir serstakar treytir, ið eru í listanum í uppiskoyti II, men sum í staðin koma undir reglurnar um floksskifti í grein 4, (1).

*UPPÍSKOYTI III TIL FYLGISKJAL 3¹**UPPÍSKOYTI IV TIL FYLGISKJAL 3¹*

Vørustaðfesting EUR.1.
og áheitan um vørustaðfesting EUR.1

UPPÍSKOYTI V TIL FYLGISKJAL 3¹

FAKTURAVÁTTAN

¹ Not published herein in accordance with article 12 (2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended — Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

UPPÍSKOYTI VI TIL FYLGISKJAL 3

Upphæddirnar, sum víst verður til í grein 30, 1. stk. (b) í fylgiskjali 3, samsvarandi einari roknieind í innlendis gjaldoyra í Føroyum, Noregi, Finnlandi, Íslandi og Svøríki eru hesar:

Danskar krónur	7,86455
Norskar krónur	7,98528
Finskir markar	4,88483
Íslendskar krónur	74,8336
Svenskar krónur	7,59059

Virðismørkini, sum víst verður til í grein 21 (1) (b) og 28 (3) í fylgiskjali 3, í innlendis gjaldoyra í Føroyum, Noregi, Finnlandi, Íslandi og Svøríki eru soleiðis:

	smáar sendingar	persónligt viðføri hjá ferðandi	sendingar umfataðar av fakturaváttan
	(365 r.e.)	(1.025 r.e.)	(5.110 r.e.)
Danskar krónur	2.900	8.100	40.200
Norskar krónur	2.900	8.200	40.800
Finskir markar	1.800	5.000	25.000
Íslendskar krónur	27.300	76.700	382.400
Svenskar krónur	3.000	8.000	39.000

UPPÍSKOYTI VII TIL FYLGISKJAL ³¹

Fyrirmynd til serstemplið, sum víst verður til í grein 22, 4 (b)

¹ Not published herein in accordance with article 12 (2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended — Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

FYLGISKJAL 4

Fyrisitingarligt samstarv í tollmálum

Sáttmálapartarnir eru samdir um, at reglur og hættir um fyrisitingarligt samstarv í tollmálum skulu verða grundað á sáttmála millum Norðurlond um sínámillum stuðul í tollmálum.

FYLGISKJAL 5

Fíggjartollur avtikin í FøroyumToll- og avgjaldsskipanin umløgð

Hóast reglurnar í grein 4 kunnu Føroyar fyríbils lata fíggjarligu innflutningsgjøldini og innlendis framleiðslugjøldini verða verandi í gildi frá 1. september 1992 til 1. januar 1993.

Hesi fevna um:

1. Løgtingslóg nr. 119 frá 23. desember 1991 um innflutningsgjald:

Vanligt innflutningsgjald (fíggjartollur) uppá 33% við ávisum undantøkum, serstakliga fyri rávøru og vørur nýttar í fiskivinnuni.

2. Løgtingslóg nr. 120 frá 23. desember 1991 um avgjald á framleiðslu og innflutningi:

Innflutningsgjald og innlendisavgjald á framleiðslu á nøkrum ávisum framleiðslum.

Tann 1. januar 1993 verður verandi skipan við avgjaldi á framleiðslu og innflutningi avtikin og nýggj skipan við óbeinleiðis skatti sett í staðin, grundað á:

- (a) Eitt meirvirðisgjald (MVG) grundað á reglurnar um ikki at gera mismun á innfluttum vørum, og
- (b) eina skipan við nýtslugjaldi, lögð javnt á heimaframleiðslu og innfluttar vørur.

FYLGISKJAL 6¹

Listi yvir tær vörur, sum Noreg kann varðveita útflutnings-
avmarkingar fyri.

¹ Not published herein in accordance with article 12 (2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended — Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

FYLGISKJAL 7

UM TULKING AV GREIN 16

1. Sáttmálapartarnir eru samdir um, at grein 16 verður at fylgja niðanfyri standandi leiðbeiningum:
 - (a) Bert slík tiltøk kunnu verða flokkað sum almennur stuðul, sum føra við sær ein netto peningaflutning frá almennum keldum til móttakara gjøgnum beinleiðis studningar, ella sum gjøgnum skattalættar føra mista skattainntøku við sær. Stuðulsveitingar lætnar eftir skipanum, ið tey, sum eru undir skipanini, fult og heilt fígga, verða ikki roknaðar sum almennur stuðul sambært grein 16. Tá mett verður um, hvørja ávirkan almennar stuðulsveitingar hava, skal samlaða ávirkanin av øllum studningi veitt móttakarunum verða tikin við.
 - (b) Hesi tiltøk falla vanligu ikki undir grein 16.
 - (i) kredittir og lán frá almennum keldum ella fyrítøkum, um rentur og avdráttir samsvara verandi marknaðartreytum;
 - (ii) stjórnir og stjórnarstovnar veita veðhald, um veðhaldsgjöldini kunnu bera langtíðarkostnaðin av skipanini;
 - (iii) stjórnir ella stjórnarstovnar seta eginpening í, um slíkar íløgur við góðari grund væntandi kasta í minsta lagi eins nógv av sær og tað kostar stjórnini at taka upp lán;
 - (iv) skattatiltøk, heruppi í almannatryggingargjöld, sum partur av vanligu inntøku-reglunum fyri skattaáseting í landinum, sum er fyri allar fyrítøkur og eins um alt landið.
 - (c) Hesi tiltøk eru dømi um ymsan stuðul, sum vanligu er sambæriligur við reglurnar í grein 16:
 - (i) stuðul til gransking, menning og nýskap, treytað av, at greitt er tilskilað, at hesin er ætlaður at stimbra slíkum virkseminum, og at kappingarførið enn er á byrjanarstöði. Undir byrjanar-

stöði er at skilja gagnnýtt gransking og menning til og við menning av fyrsta frumsniðinum. Sum slíkur stuðul kunnu upp til 50% verða latin av kostnaðinum av verkætlanini ella á annan hátt um skattaskipanina við samsvarandi árin.

Grundgransking kann verða stuðlað enn meir. Nærri marknaðinum ein verkætlan er, lægri eigur almenni stuðulin at verða;

- (ii) stuðul til vinnugreinir, sum hava trupulleikar av ovorku, at seta í verk eina skilabót av ídnaðarliga bygnaðinum fyri at tryggja, at framleiðsla og arbeiðspláss verða minkað munandi. Slík tiltøk eiga at verða strangliga tíðaravmarkað og eigur ein tillagingarskipan at fylgja við. Tá mettt verður um trupulleikarnar av ovorku, eigur ikki bert støðan í ávísa landinum at verða tikin við, men altjóða støðan sum heild;
- (iii) vanligur stuðul til útflutningsfremjandi endamál, eitt nú tjóðarvikur, sølustevnur í sölubúðum, vinnulívsframsýningar, treytað av at stuðulin ikki er ætlaður ávísuðum fyrítøkum;
- (iv) stuðul til økismenning í tann mun hann ikki ávirkar rímligar kappingarumstøður. Endamálið má vera at fáa ídnaðin í menningarøkjum á sama búskaparliga støði sum ídnaðurin aðrastaðni í landinum, og ikki at økja framleiðsluorkuna í vinnugreinum, sum longu líða undir ovorku. At lýsa menningarøki, íroknað øki í ídnaðarligari afturgongd, kunnu bert sáttmálapartarnir sjálvir. Teimum kann verða álagt at útvega hagfrøðiligt tilfar, sum greinar orsökirnar fyri, at øki verður lýst menningarøki;
- (v) stuðul veittur sum vanlig almenn tænasta til ídnað og handil undir slíkum treytum, at tær ikki veita ávísuðum pørtum av vinnuni ella ávísuðum fyrítøkum frammihjærætt;

- (vi) vanligur stuðul til at skapa nýggj arbeiðspláss, treytað av at talan ikki er um nýggj arbeiðspláss í vinnugreinum, sum longu líða undir ovorku;
- (vii) umhvørvisstuðul, har meginreglan "hann ið dálkar, rindar" verður hildin. Íløgur við serligum atliti til at minka um dálkingina verða stuðlaðar upp ímóti 25% ella á ymsan hátt um skattaskipanina við samsvarandi árin. Ásannandi, at lóggáva ella standardir eru ymisk í øðrum londum og at tað kann ávirka handil og kappingarføri, skal stuðulsveitingarhæddin til serligan ídnað støðugt verða endurskoðað;
- (viii) stuðul til smáar og miðalstórar fyrirtøkur við tí fyrri eyga at viga upp ímóti vansom, sum beinleiðis eru tengdir at støddini á virkinum. Hetta eru at skilja fyrirtøkur við færri enn 100 fólkum í arbeiði og eini árligari umferð undir 10 mió. ECU.

Hesi tiltøk eru dømi um stuðul, ið vanliga ikki er sambæriligur við grein 16:

- (i) stuðul til fyrirtøkur at standa ímóti rakstrartapi, beinleiðis ella við avskrivning av falnari skuld til almennar myndugleikar;
- (ii) at seta eginpening í feløg, um tað hevur sama árin sum stuðul at standa ímóti rakstrartapi;
- (iii) stuðul til framleiðslu í vinnugreinum, sum líða undir ovorku ella til fyrirtøkur í trupulleikum, um ikki ein tillagingskipan fylgir við, og strangliga tíðaravmarkaður;
- (iv) stuðul latin ávís sum feløgum sum bjargingartiltak, um hann ikki bert verður latin fyrri at fáa tíð til at menna vittfevnandi loysnir og fyrri at sleppa undan ógvisligum sosialum trupulleikum;

- (v) stuðulstiltøk, iroknað óbeinleiðis skattir, áløgd soleiðis, at mismunur verður gjørdur, so at vørun framleiddar heima hava fyrimun, meðan líknandi vørun framleiddar hjá hinum sáttmálapartinum eru fyri vanbýti.
- (vi) tey sløg av stuðli til vøruútflutning til hin sáttmálapartin, sum lýst í uppískoytinum til hetta fylgiskjal.

2. TULKING AV GR. 16 VIÐVÍKJANÐI STUÐLI TIL FISKIVINNUNA

Er ikki annað nevnt, falla stuðulstiltøk til fiskivinnuna eftir 31. desember 1992 undir reglurnar í grein 16 í sáttmálanum og tulkningarnar í hesum fylgiskjali.

- (i) Hesi stuðulstiltøk til fiskivinnuna eru vanliga ikki sambærilig við sáttmálan:
- almenn stuðulstiltøk, sum fevna um fiskivinnuna sum heild og sum ikki til fulnar virka fyri bygnaðartiltøkum sambært reglunum í grein 1 (c) (ii)
 - aðrir skattalættar enn teir, sum beinleiðis viga upp ímóti kostnaðarvansum, sum týðuliga eru tengdir at teimum serligu umstøðunum í fiskivinnuni;
 - almannatiltøk, um stuðulshátturin í slíkum tiltøkum fer upp um tað, sum vanliga er galdandi í øðrum vinnugreinum við serligum atliti til umstøðurnar í fiskivinnuni.
- (ii) Hesi stuðulstiltøk eru vanliga í samsvari við reglurnar í grein 16 í sáttmálanum:
- stuðulstiltøk av beinleiðis innanlands minstaprísum á fiski og keyp av avlopsfiski, til tess at byrgja upp fyri álvarsligari marknaðarórógv;
 - stuðulstiltøk til menningarøki í tannmun tey eru neyðug fyri at halda uppi fiskiskapi í økjum, sum yvir miðal dúva uppá slíkt virksemi, og har inntøkurnar frá fiskivinnuni avgjørt liggja undir

miðal fyri landið. Slík tiltøk til menningarøkini skulu bert víga upp ímóti kostnaðarvansum samanborin við onnur fiskivinnuøki. Setur ein sáttmálapartur slík tiltøk í verk ella varðveitir hann tey, skal hann eftir reglunum í hesum fylgiskjali útvega tørvandi upplýsingar um stöðuna í økinum, sum føra til, at slík tiltøk verða sett í verk ella varðveitt.

(iii) Hesi stuðulstiltøk eru ikki sambærilig við sáttmálan:

- Stuðul sambært 1, stk. (c) (vi) viðvíkjandi fiskivinnuni.
- Stuðul sambært 1. stk. (c) (viii) viðvíkjandi fiskivinnuvirksemi.

3. SKIFTISREGLUR FYRI FØROYAR

Hóast treytirnar í pectunum (i) og (iii) í 2. parti í hesum fylgiskjali kunnu Føroyar til 31. desember 1994 varðveita almenna stuðulin til fiskivinnuna.

4. INNLIT Í ALMENN STUÐULSTILTØK

Innlit í tiltøk sambært grein 16, 3. stk., í sáttmálanum fevna m.a. um:

- ársfrágreiðing um samlaða stuðulsupphædd og stuðulsbyti;
- fráboðan um nýggjar stuðulsskipanir, og er tað gjørligt helst áðrenn tær verða settar í verk og í seinasta lagi 60 dagar eftir íverksetanardagin, og
- skyldu til eftir áheitan at leggja fram upplýsingar um verandi stuðulsskipanir og serstakar stakveitingar.

UPPÍSKOYTI TIL FYLGISKJAL 7

YVIRLIT YVIR SLØG AV ÚTFLUTNINGSSTUÐLI,
SUM UMRØDD ERU Í FYLGISKJALI 7

- (a) Skipanir, sum bera í sær, at gjaldoyra verður afturhildið ella líknandi mannagongd, sum ber í sær ábót (bonus) á útflutningi og endurútflutningi.
- (b) Beinleiðis almennur stuðul til útflytarar.
- (c) Eftirgeving, roknað eftir útflutningi, av beinleiðis skattum ella almannatryggingargjaldi fyri ídnaðar-ella handilsfyrirøkur.
- (d) At sleppa undan, tá talan er um útfluttar vørur, at gjalda onnur avgjöld ella skattir enn avgjöld í samband við innflutning ella óbeinleiðis skatt, sum verður kravdur fyri somu vøru á einum stigi ella fleiri stigum, um tær verða seldar og nýttar innanlands, ella gjald, tá talan er um útfluttar vørur, av upphædd, sum fer upp um tær upphæddir, sum í roynd og veru eru kravdar fyri hesar vørur á einum stigi ella fleiri stigum sum óbeinleiðis skattur ella avgjöld í samband við innflutning ella bæði tvey.
- (e) Tá talan er um, at stjórnir ella stjórnarstovnar lata innflutta rávøru til útflutningsfyrirøku undir øðrum treytum enn fyri heimaafyrirøkur fyri lægri prís enn heimsmarknaðarprís.
- (f) Tá talan er um stjórnarlig útflutningslánsveðhald, áseting av tryggingargjaldi eftir prísstigi, sum eyðsýnliga ikki nógta langtíðar rakstrarútreiðslurnar og tap hjá kredittryggingarstovnunum.
- (g) Kor fyri útflutningslán, sum stjórnin (ella serstovnar undir stjórnareftirliti) veitir lagaligari enn korini fyri ta figging, sum verður at gjalda fyri at útvega ta figging, sum verður nýtt á hendan hátt.
- (h) Tá stjórnin ber allar útreiðslurnar ella partar av útreiðslunum, tá útflytarar taka upp lán.

[NORWEGIAN TEXT — TEXTE NORVÉGIEN]

AVTALE MELLOM DANMARKS REGJERING OG FÆRØYENES
LANDSSTYRE PÅ DEN ENE SIDE OG NORGES REGJERING
PÅ DEN ANNEN SIDE OM FRIHANDEL MELLOM NORGE OG
FÆRØYENE

DANMARKS REGJERING OG FÆRØYENES LANDSSTYRE på den ene
side,

OG

NORGES REGJERING, på den annen side,

Heretter kalt de kontraherende parter,

Som viser til Færøyenes status som en selvstyrt del av
Danmark,

Som tar i betrakning at Færøyene tidligere deltok i Det
europiske frihandelsforbund gjennom Danmarks medlemskap
i EFTA, men ikke inngår i Danmarks medlemskap i De
europiske fellesskap;

Som tar i betrakning fiskerienes vitale betydning for
Færøyene, idet fiskeriene er Færøyenes viktigste
næringsgrunnlag, og fisk og fiskeprodukter er deres
viktigste eksportvarer;

Som tar i betrakning fiskerienes vitale betydning for
Norge og norske kystsamfunn;

Som ønsker å befeste og utvide de bestående økonomiske
forbindelser mellom Færøyene og Norge og under
hensyntagen til rettferdige konkurransevilkår å sikre en
harmonisk utvikling av deres samhandel innenfor rammen av
europisk samarbeid..

Som i denne hensikt er bestemt på å gradvis bygge ned det alt vesentlige av sine handelshindringer i samsvar med bestemmelsene i Generalavtalen om tolltariffer og handel, vedrørende opprettelsen av frihandelsområder;

Som erklærer at de er rede til å vurdere, i lys av alle relevante faktorer, og særlig utviklingen i europeisk samarbeid, muligheten for å utvikle og utdype sine forbindelser for å utvide dem til områder som ikke omfattes av denne avtale;

Har, for å nå disse mål, og i betraktning at ingen bestemmelse i denne avtale skal kunne tolkes slik at den fritar de kontraherende parter fra de forpliktelser som påligger dem i kraft av andre internasjonale avtaler, besluttet;

Å INNGÅ DENNE AVTALE:

ARTIKKEL 1
Målsetting

De kontraherende parter skal opprette et frihandelsområde som omfatter Færøyene og Norge, i overensstemmelse med bestemmelsene i denne avtale.

Avtalen har som målsetting:

- (a) å fremme en harmonisk utvikling av de økonomiske forbindelser mellom Færøyene og Norge, gjennom en utvidelse av den gjensidige handel, og således bidra til fremgang i den økonomiske virksomhet, bedring av leve- og arbeidsvilkår samt til økt produktivitet og finansiell stabilitet;

- (b) å sikre rettferdige konkurransevilkår i handelen mellom Færøyene og Norge;
- (c) og således bidra til en harmonisk utvikling og utvidelse av verdenshandelen gjennom å fjerne hindringer i handelen;

ARTIKKEL 2

Anvendelsesområde

Avtalen skal gjelde:

- (a) for produkter som hører inn under kapitlene 25 til 97 i Det harmoniserte system for beskrivelse og koding av varer, unntatt de varer som fremgår av vedlegg 1.
- (b) for fisk og andre marine produkter som omfattes av vedlegg 2.

og som har sin opprinnelse på Færøyene eller i Norge.

ARTIKKEL 3

Opprinnelsesregler og administrativt samarbeid

1. Vedlegg 3 fastsetter opprinnelsesregler.
2. Vedlegg 4 viser til regler og metoder for tolladministrativt samarbeid.

ARTIKKEL 4**Forbud mot og avskaffelse av toll og avgifter
med tilsvarende virkning**

1. Ingen ny toll på import og eksport eller avgifter med tilsvarende virkning skal innføres i samhandelen mellom Færøyene og Norge.
2. Toll på import og eksport og avgifter med tilsvarende virkning skal avvikles ved avtalens ikrafttredelse.
3. Vedlegg 5 inneholder bestemmelser for avvikling av fiskale avgifter på Færøyene fra 1. januar 1993.

ARTIKKEL 5**Forbud mot og avvikling av kvantitative restriksjoner
og tiltak med tilsvarende virkning**

1. Ingen nye kvantitative restriksjoner på import og eksport eller tiltak med tilsvarende virkning skal innføres i samhandelen mellom Færøyene og Norge.
2. Kvantitative restriksjoner på import og eksport og tiltak med tilsvarende virkning skal avskaffes ved avtalens ikrafttredelse med de unntak som er fastsatt i vedlegg 6.

ARTIKKEL 6**Handel med oljeprodukter**

De kontraherende parter forbeholder seg rett til å treffe særlige tiltak vedrørende handelen med oljeprodukter.

ARTIKKEL 7**Handel med landbruksprodukter**

1. De kontraherende parter erklærer seg rede til, i den utstrekning deres landbrukspolitikk tillater det, å fremme en harmonisk utvikling av samhandelen med landbruksvarer.
2. For å nå dette mål, har de kontraherende parter inngått en ordning som omfatter tiltak for å lette handelen med landbruksvarer mellom Færøyene og Norge.
3. De kontraherende parter skal håndheve sine forskrifter om veterinære, sanitære og plante-sanitære forhold på en måte som ikke medfører forskjellsbehandling, og skal ikke innføre nye tiltak som har en utilbørlig hemmende virkning på handelen.

ARTIKKEL 8**Tollunioner, frihandelsområder og grensehandel**

Denne avtale skal ikke hindre opprettholdelse eller opprettelse av tollunioner, frihandelsområder eller grensehandelsordninger i den utstrekning disse ikke virker negativt inn på handelssystemet, slik denne avtale bestemmer, særlig bestemmelsene om opprinnelsesregler.

ARTIKKEL 9**Intern beskatning**

1. De kontraherende parter skal avstå fra å innføre tiltak eller praksis av intern fiskal karakter som direkte eller indirekte fører til forskjellsbehandling av produkter med opprinnelse på Færøyene og tilsvarende produkter med opprinnelse i Norge.
2. Produkter med opprinnelse på Færøyene som eksporteres til Norge eller produkter med opprinnelse i Norge som eksporteres til Færøyene kan ikke få refundert interne avgifter som er større enn de avgifter disse produkter direkte eller indirekte er pålagt.

ARTIKKEL 10**Betalinger**

Betalinger i forbindelse med samhandelen såvel som overføringer av disse betalinger til Norge eller til Færøyene, avhengig av hvor kreditoren har sin bopel, skal ikke være underlagt restriksjoner.

ARTIKKEL 11**Generelle unntak**

Denne avtale skal ikke være til hinder for forbud eller restriksjoner på import, eksport eller varer i transitt som er begrunnet ut fra hensynet til offentlig moral, orden eller sikkerhet, vern om menneskers og dyrs liv og helse, planteliv og miljøvern; vern av nasjonale skatter

av kunstnerisk, historisk eller arkeologisk verdi; vern av immateriell eiendomsrett; reguleringer vedrørende gull eller sølv; eller bevaring av ikke-fornybare naturressurser, dersom slike tiltak blir iverksatt i forbindelse med restriksjoner på innenlandsk produksjon eller forbruk. Slike forbud eller restriksjoner må imidlertid ikke kunne brukes som et middel for vilkårlig forskjellsbehandling eller som kamouflert restriksjon i handelen mellom de kontraherende parter.

ARTIKKEL 12

Unntak av sikkerhetsmessige grunner

Ingen bestemmelse i denne avtale skal hindre en kontraherende part å treffe tiltak den anser som nødvendig:

- (a) for å hindre spredning av opplysninger som er i strid med dens vesentlige sikkerhetsinteresser;
- (b) for å beskytte dens vesentlige sikkerhets-interesser eller for å gjennomføre internasjonale forpliktelser eller nasjonal politikk
 - (i) som gjelder handel med våpen, ammunisjon og krigsutstyr, forutsatt at disse tiltak ikke virker inn på konkurransevilkårene for produkter som ikke er beregnet på militære formål spesielt, samt handel med andre varer, materiell og tjenester som utføres direkte eller indirekte for å forsyne et militært anlegg; eller

- (ii) som angår ikke-spredning av biologiske og kjemiske våpen, kjernevåpen eller andre innretninger for kjernefysisk sprenging; eller
- (iii) som treffes i krigstid eller i andre tilfelle med alvorlig internasjonal spenning.

ARTIKKEL 13

Oppfyllelse av forpliktelser

1. De kontraherende parter skal avstå fra ethvert tiltak som kan sette gjennomføringen av avtalens målsetting i fare.
2. De skal treffe alle generelle eller spesielle tiltak for å sikre at de forpliktelser som følger av denne avtale blir oppfylt.

Dersom en kontraherende part anser at den annen kontraherende part ikke har oppfylt sine forpliktelser i henhold til denne avtalen, kan vedkommende avtalepart treffe egnede tiltak på de vilkår og etter den fremgangsmåte som er fastsatt i artikkel 23.

ARTIKKEL 14

Konkurranseregler

1. I den utstrekning det kan påvirke varehandelen mellom Færøyene og Norge er følgende uforenlig med at avtalen skal virke etter sitt formål:

- (a) alle avtaler mellom foretak, alle beslutninger truffet av sammenslutninger av foretak og alle former for samordnet opptreden mellom foretak som har til formål eller virker til å hindre, innskrenke eller fordreie konkurransen, hva angår produksjon av og samhandel med varer;
 - (b) et eller flere foretaks utilbørlige utnyttelse av sin dominerende stilling over hele eller vesentlige deler av Færøyenes eller Norges territorium.
2. Dersom en kontraherende part anser at en gitt praksis er uforenlig med innholdet i punkt 1, kan den treffe egnede tiltak etter å ha holdt konsultasjoner med den annen part eller tretti dager etter henvisning til slike konsultasjoner.

ARTIKKEL 15

Offentlig monopol

De kontraherende parter skal sørge for en tilpasning av offentlig monopol som driver forretningsmessig virksomhet på Færøyene og i Norge, slik at det ikke forekommer forskjellsbehandling av borgere tilhørende Færøyene og Norge med hensyn til innkjøps- og markedsføringsvilkår for varer.

ARTIKKEL 16

Offentlig støtte

1. Enhver støtte gitt av en kontraherende part eller med enhver form for offentlige midler, som fordreier eller truer med å fordreie konkurransen ved at

enkelte foretak eller produksjon av enkelte varer gis fordeler, vil i den utstrekning det kan virke inn på handelen mellom Færøyene og Norge, være uforenlig med en tilbørlig anvendelse av avtalen.

2. Enhver praksis som er i strid med punkt 1, må vurderes ut fra de kriterier som er fastsatt i vedlegg 7.
3. De kontraherende parter skal sikre åpenhet omkring offentlige støttetiltak gjennom utveksling av informasjon slik det er foreskrevet i punkt 4 i vedlegg 7.
4. Dersom en kontraherende part mener at en bestemt praksis er uforenlig med punkt 1, kan den iverksette egnede tiltak mot denne praksis, der tiltakene må stå i forhold til skaden forårsaket av denne praksis, på de vilkår og etter den fremgangsmåten som er fastsatt i artikkel 23.

ARTIKKEL 17

Beskyttelse av immateriell eiendomsrett

1. De kontraherende parter skal samarbeide med sikte på gradvis å bedre beskyttelsen av immateriell eiendomsrett uten forskjellsbehandling, herunder tiltak for å gi og håndheve slike rettigheter. Regler mellom partene om beskyttelse av immateriell eiendomsrett skal utarbeides. Disse reglene skal sikre et beskyttelsesnivå på høyde med det som er vanlig i medlemsstatene i De europeiske fellesskap og i medlemsstatene i Det europeiske frihandelsforbund.

2. I forbindelse med punkt 1 i denne artikkelen, omfatter immateriell eiendomsrett spesielt vern av opphavsrett, herunder dataprogrammer, databaser og beslektede rettigheter; varemerker, geografiske angivelser; industrielle mønstre; patenter; utlegg til integrerte kretser; så vel som informasjon om know-how som ikke er offentliggjort.

ARTIKKEL 18

Offentlige innkjøp

1. De kontraherende parter ser det som en ønskelig og viktig målsetting i denne avtale å gjennomføre en effektiv liberalisering av sine respektive markeder for offentlige innkjøp.
2. Fra denne avtales ikrafttredelse skal de kontraherende parter gi hverandres selskaper adgang til prosedyrene for tildeling av kontrakter på sine respektive markeder for offentlige innkjøp i samsvar med avtalen om statlige innkjøp av 12. april 1979, med endringer fastsatt i endringsprotokoll av 2. februar 1987, som ble forhandlet innenfor rammen av Generalavtalen om tolltariffer og handel.
3. De kontraherende parter skal gradvis utvikle og tilpasse reglene, vilkårene og gjeldende praksis for å delta i offentlige innkjøpskontrakter, inngått av offentlige myndigheter og offentlige foretak, samt av private foretak som har fått innvilget spesielle rettigheter eller enerettigheter, for å sikre fri adgang og åpenhet, samt for å sikre at det ikke forekommer forskjellsbehandling av potensielle leverandører fra de kontraherende parter.

4. De kontraherende parter skal videre anbefale eller eventuelt gi sitt samtykke til de praktiske detaljer for denne utviklingen, herunder bl.a. virkeområde, timeplan og regler som kommer til anvendelse.

ARTIKKEL 19

Dumping

Dersom en kontraherende part fastslår at det i samhandelen med den annen part finner sted dumping i henhold til definisjonen gitt i artikkel VI i Generalavtalen om tolltariffer og handel, kan den berørte avtalepart iverksette egnede tiltak mot denne praksis i samsvar med avtalen om håndhevelse av artikkel VI i Generalavtalen om tolltariffer og handel og med den fremgangsmåte som er fastsatt i artikkel 23.

ARTIKKEL 20

Krisetiltak mot import av bestemte produkter

Dersom det oppstår en importøkning av et produkt i et omfang og under forhold som forårsaker eller truer med å forårsake:

- (a) alvorlig skade for innenlandske produsenter av tilsvarende produkter eller direkte konkurrerende produkter på Færøyene eller i Norge, eller
- (b) alvorlige forstyrrelser i enhver sektor av økonomien eller vanskeligheter som kan føre til en alvorlig forverring av den økonomiske situasjonen i en region,

kan vedkommende kontraherende part treffe egnede tiltak på de vilkår og etter de fremgangsmåter som er fastsatt i artikkel 23.

ARTIKKEL 21

Videreeksport og alvorlig knapphet

Dersom etterlevelsen av bestemmelsene i artiklene 4 og 5 fører til:

- (a) videreeksport til et tredjeland som den eksporterende kontraherende part, med hensyn til vedkommende produkt, opprettholder kvantitative eksportrestriksjoner, eksporttoll eller tiltak eller avgifter med tilsvarende virkning overfor; eller
- (b) en alvorlig knapphet på et produkt som er av vesentlig betydning for den eksporterende part, eller risiko for at det oppstår slik knapphet;

og dersom de ovennevnte situasjoner medfører eller trolig vil medføre større vanskeligheter for den eksporterende kontraherende part, kan vedkommende kontraherende part iverksette egnede tiltak på de vilkår og etter de fremgangsmåter som er fastsatt i artikkel 23.

ARTIKKEL 22

Vanskeligheter med betalingsbalansen

Dersom alvorlige vanskeligheter oppstår eller truer med å oppstå i betalingsbalansen på Færøyene eller i Norge, kan den berørte kontraherende part treffe egnede tiltak på de

vilkår og etter de fremgangsmåter som er fastsatt i artikkel 23.

ARTIKKEL 23

Fremgangsmåte ved iverksettelse av beskyttelsestiltak

1. Før fremgangsmåten for iverksettelse av beskyttelsestiltak fastsatt i denne artikkel innledes, skal partene bestrebe seg på å løse eventuelle uoverensstemmelser gjennom direkte konsultasjoner.
2. Med forbehold for punkt 6 i denne artikkel skal den avtalepart som vurderer å innføre beskyttelsestiltak, straks underrette den annen kontraherende part om dette og gi alle relevante opplysninger. Konsultasjoner mellom de kontraherende parter skal finne sted uten opphold med henblikk på å finne en felles akseptabel løsning.
3. For anvendelse av punkt 2 gjelder følgende bestemmelser:
 - (a) Når det gjelder artikkel 16 (offentlig støtte) og artikkel 18 (offentlige innkjøp) skal den berørte kontraherende part gi den annen part all nødvendig bistand slik at den kan undersøke saken og eventuelt bringe til opphør de påklagede forhold. Dersom vedkommende kontraherende part ikke har brakt til opphør det påklagede forhold innen den frist de kontraherende parter er blitt enige om eller dersom slik enighet ikke er nådd innen tre

måneder etter at saken er tatt opp, kan vedkommende kontraherende part innføre egnede tiltak for å håndtere vanskelighetene som er oppstått som følge av nevnte praksis.

- (b) Når det gjelder artikkel 19 (Dumping), 20 (Krisetiltak mot import av bestemte produkter) og 21 (Videreeksport og alvorlig knapphet) skal de kontraherende parter undersøke situasjonen, og kan fatte beslutninger som er nødvendige for å bringe til opphør de vanskeligheter som den berørte kontraherende part har meldt fra om. Dersom en slik beslutning ikke er tatt innen tretti dager etter at saken er tatt opp, kan den berørte kontraherende part innføre nødvendige tiltak for å rette opp situasjonen.

(c) Når det gjelder artikkel 13 (Oppfyllelse av forpliktelser), kan den berørte kontraherende part iverksette egnede tiltak etter at konsultasjoner er avsluttet, eller dersom det er gått tre måneder fra den dato underretning ble gitt.

4. De beskyttelsestiltak som iverksettes skal umiddelbart underrettes den annen kontraherende part. De skal med hensyn til omfang og varighet være begrenset til det som er strengt nødvendig for å rette opp situasjonen som førte til at de ble iverksatt, og skal ikke være mer omfattende enn skaden forårsaket av den aktuelle praksis eller vanskelighet. Det skal gis prioritet til tiltak som virker minst forstyrrende inn på anvendelsen av avtalen.

5. Beskyttelsestiltakene som iverksettes skal være gjenstand for regelmessige konsultasjoner mellom de kontraherende parter med sikte på å tillemppe, erstatte eller avskaffe dem snarest mulig.
6. Når spesielle omstendigheter nødvendiggjør et øyeblikkelig inngrep som utelukker forutgående undersøkelse, kan vedkommende kontraherende part i de tilfellene som er omtalt i artiklene 19 (Dumping), 20 (Krisetiltak mot import av bestemte produkter) og 21 (Videreeksport og alvorlig knapphet), umiddelbart iverksette forebyggende tiltak som er strengt nødvendige for å rette opp situasjonen. Det skal gis omgående underretning om tiltakene, og konsultasjoner mellom partene skal finne sted snarest mulig.
 - (f) Den blandede komité kan beslutte å opprette undergrupper og arbeidsgrupper som den anser som nødvendig for å bistå komiteen i gjennomføringen av dens oppgaver.
 - (g) Den blandede komité kan beslutte å endre vedleggene.

ARTIKKEL 25

Utviklingsklausul

1. Når en kontraherende part anser at det vil være av interesse for de kontraherende parter å utvikle forbindelsene som er opprettet ved avtalen, til å omfatte områder som ikke dekkes av denne, skal den rette en begrunnet anmodning om dette til den annen kontraherende part.

2. Avtaler som er resultat av forhandlinger nevnt i punkt 1, skal ratifiseres eller godkjennes av de kontraherende parter i henhold til deres egne fremgangsmåter.

ARTIKKEL 26

Vedlegg

Vedleggene til denne avtale utgjør en integrert del av denne.

ARTIKKEL 27

Territorial anvendelse

Avtalen skal på den ene side gjelde for Færøyene og på den annen side for Kongeriket Norge.

ARTIKKEL 28

Oppsigelse

Avtalen kan sies opp av hver av de kontraherende parter ved å meddele dette til den annen part. Avtalens gyldighet utløper tolv måneder etter den dato denne meddelse ble mottatt av den annen kontraherende part.

ARTIKKEL 29

Ikrafttredelse

Denne avtale godkjennes av de kontraherende parter i samsvar med deres egne prosedyrer. Den skal tre i kraft

den første dag i den måned som følger den dag de kontraherende parter har underrettet hverandre, gjennom diplomatiske kanaler, om at kravene for ikrafttredelse av avtalen er oppfylt.

Inntil avtalen trer i kraft, skal den anvendes midlertidig fra 1. september 1992.

[For the testimonium and signatures, see p. 62 of this volume — Pour le testimonium et les signatures, voir p. 62 du présent volume.]

VEDLEGG 1¹

Varer under kapittel 25-97 som ikke omfattes av avtalen

¹ Not published herein in accordance with article 12 (2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended — Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

VEDLEGG 2

PROTOKOLL

Vedrørende bestemmelsene som gjelder for fisk
og andre marine produkter

ARTIKKEL 1

De kontraherende parter skal ved denne avtales ikrafttredelse avskaffe importtoll og avgifter med tilsvarende virkning på fisk og andre marine produkter med opprinnelse i den annen kontraherende part.

De kontraherende parter skal ikke anvende kvantitative restriksjoner på import eller tiltak med tilsvarende virkning for fisk og andre marine produkter med opprinnelse i den annen kontraherende part. Med uttrykket "fisk og andre marine produkter" menes de produktene som er oppført i tillegget til denne protokoll.

ARTIKKEL 2

De kontraherende parter kan, uten hensyn til bestemmelsene i artikkel 5 i avtalen og uten forskjellsbehandling, sette restriksjoner for eksport av fisk og andre marine produkter i samsvar med artikkel 21 og artikkel 23 punkt 6.

ARTIKKEL 3

De kontraherende parter vil anvende sine regler for transitt og eksport av fisk, herunder sine regler om direkte ilandføringer utenlands, på en slik måte at slik eksport til den annen kontraherende part ikke settes i en ufordelaktig stilling i forhold til eksport til andre EFTA-land eller Det europeiske økonomiske fellesskap.

TILLEGG TIL VEDLEGG 2¹

¹ Not published herein in accordance with article 12 (2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended — Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

VEDLEGG 3 OM OPPRINNELSESREGLER

INNHOOLD

AVDELING I - ALMINNELIGE BESTEMMELSER

- Art. 1 Definisjoner

AVDELING II - DEFINISJON AV BEGREPET «OPPRINNELSESPRODUKTER»

- Art. 2 Opprinnelseskriterier
- Art. 3 Produkter fremstilt i sin helhet
- Art. 4 Produkter tilstrekkelig bearbeidet eller foredlet
- Art. 5 Utilstrekkelig bearbeidelse eller foredling
- Art. 6 Kvalifiserende enheter
- Art. 7 Tilbehør, reservedeler og verktøy
- Art. 8 Sett
- Art. 9 Nøytrale elementer

AVDELING III - TERRITORIALE KRAV

- Art. 10 Territorialitetsprinsipp
- Art. 11 (Dette vedlegg inneholder ingen artikkel 11)
- Art. 12 Gjeninnførsel av varer
- Art. 13 Direkte transport
- Art. 14 Utstillinger

AVDELING IV - TOLLRESTITUSJON ELLER FRITAK

- Art. 15 Forbud mot restitusjon av eller fritak for toll

AVDELING V - OPPRINNELSESBEVIS

- Art. 16 Alminnelige vilkår
- Art. 17 Fremgangsmåte for utstedelse av varesertifikat EUR.1
- Art. 18 Varesertifikat EUR.1 utstedt senere
- Art. 19 Utstedelse av duplikat varesertifikat EUR.1
- Art. 20 Utstedelse av varesertifikat EUR.1 på grunnlag av opprinnelsesbevis utstedt eller utferdiget tidligere
- Art. 21 Vilkår for utferdigelse av fakturaerklæring
- Art. 22 Godkjent eksportør
- Art. 23 Gyldighet av opprinnelsesbevis
- Art. 24 Fremleggelse av opprinnelsesbevis
- Art. 25 Innførsel i delsendinger
- Art. 26 Fritak fra formelle opprinnelsesbevis
- Art. 27 Grunnlagsdokumenter
- Art. 28 Oppbevaring av opprinnelsesbevis og grunnlagsdokumenter
- Art. 29 Uoverensstemmelser og formelle feil
- Art. 30 Beløp uttrykt i regneenheter
- Art. 31 Import fra og re-eksport til Finland, Island og Sverige

AVDELING VI - METODER FOR ADMINISTRATIVT SAMARBEID

- Art. 32 Gjensidig bistand
- Art. 33 Verifisering av opprinnelsesbevis
- Art. 34 Tvisteløsning
- Art. 35 Straffebestemmelser
- Art. 36 Underkomité
- Art. 37 Tollbehandling som ikke-opprinnelsesprodukt
- Art. 38 Tillegg

LISTE OVER TILLEGG:

- Tillegg I: «Record of Understanding» og felleserklæringer
- Tillegg II: Innledende Anmerkninger til listen i tillegg III
- Tillegg III: Liste over bearbeiding eller foredling som kreves utført på ikke-opprinnelsesmaterialer for at det fremstilte produkt kan oppnå opprinnelsesstatus
- Tillegg IV: Varesertifikat EUR.1 og søknad om varesertifikat EUR.1
- Tillegg V: Fakturaerklæring
- Tillegg VI: Beløpene tilsvarende en regneenhet i de nasjonale valutaer
- Tillegg VII: Spesial-stempel

AVDELING I

ADMINNELIGE BESTEMMELSER

Artikkel 1

Definisjoner

I dette Vedlegg forstås med

- a) «fremstilling»: all slags bearbeiding eller foredling herunder sammensetting og montering eller spesielle prosesser;
- b) «materiale»: enhver bestanddel, råmateriale, komponent eller del o.l. som er brukt i fremstillingen av produktet;
- c) «produkt»: det produktet som blir fremstilt, selv om det er bestemt for senere bruk i en annen produksjonsprosess;
- d) «varer»: både materialer og produkter;
- e) «tollverdi»: verdien fastsatt i samsvar med Avtalen om gjennomføring av artikkel VII i Generalavtalen om tolltariffer og handel, utferdiget i Genève 12. april 1979;

- f) «pris fra fabrikk»: prisen som betales for produktet fritt fabrikk til produsenten på Færøyene eller i Norge i det foretak der den siste bearbeidelse eller foredling er utført, forutsatt at prisen innbefatter verdien av alle anvendte materialer, unntatt eventuelle interne avgifter som er eller kan bli tilbakebetalt når det fremstilte produkt eksporteres;
- g) «verdien av materialer»: tollverdien på innførselstidspunktet av anvendte ikke-opprinnelsesmaterialer, eller dersom denne ikke er kjent og ikke kan påvises, den første påviselige pris som er betalt for materialene på Færøyene eller i Norge;
- h) «verdien av opprinnelsesmaterialer»: verdien av de materialer som er definert i bokstav g), som får tilsvarende anvendelse;
- i) «kapitler» og «posisjoner»: kapitler og posisjoner (fire-sifret kode) anvendt i nomenklaturen som utgjør «Det harmoniserte system for beskrivelse og koding av varer», i dette Vedlegg kalt «Det harmoniserte system» eller «HS»;
- j) «tariffert»: tarifferingen av et produkt eller et materiale under en bestemt posisjon;
- k) «sending»: produkter som enten er sendt samtidig fra en eksportør til en mottaker eller produkter omfattet av ett enkelt transportdokument omfattende forsendelsen fra eksportør til mottaker, eller i mangel av slikt transportdokument, av en enkelt faktura.

AVDELING II

DEFINISJON AV BEGREPET «OPPRINNELSESPRODUKTER»

Artikkel 2

Opprinnelseskriterier

1. Ved anvendelse av Avtalen og med forbehold for bestemmelsene i nr. 3 og 4, skal følgende produkter anses for å ha opprinnelse på Færøyene eller i Norge:

- a) produkter som i sin helhet er fremstilt på Færøyene eller i Norge i henhold til artikkel 3;
- b) produkter som er fremstilt på Færøyene eller i Norge og hvor det ved fremstillingen er inngått materialer som ikke fullt ut er fremstilt der, forutsatt at:
- (i) disse materialer har vært gjenstand for tilstrekkelig bearbeidelse eller foredling på Færøyene eller i Norge i henhold til artikkel 4, eller at
- (ii) disse materialer har opprinnelse i den andre avtalepart i henhold til dette Vedlegg, eller at

(iii) disse materialer har opprinnelse i Finland, Island eller i Sverige i samsvar med opprinnelsesreglene i avtalene som oppretter frihandelsområde mellom Færøyene på den ene side og Finland, Island eller Sverige på den andre, i den utstrekning de nevnte regler er identiske med reglene i dette Vedlegg.

2. For produkter som er fremstilt i Norge, kan bestemmelsene i nr. 1 bokstav b (iii) kun komme til anvendelse dersom det nødvendige administrative samarbeidet mellom Norge, Finland, Island og Sverige for anvendelse av bestemmelsene, er blitt opprettet i samsvar med dette Vedleggs bestemmelser.

3. Uten hensyn til bestemmelsene i nr. 1 bokstav b (ii) og (iii), skal produkter som i henhold til dette Vedlegg anses å ha opprinnelse på Færøyene eller i Norge, eller i Finland, Island eller Sverige i samsvar med opprinnelsesreglene omtalt i nr. 1 bokstav b (iii), og er eksportert fra en avtalepart til den andre i uforandret stand uten å ha gjennomgått noen bearbeidelse eller foredling i den eksporterende stat eller det eksporterende territorium utover det som det er henvist til i artikkel 5 nr. 1, beholde sin opprinnelse.

4. Ved anvendelse av nr. 3, der det er anvendt produkter med opprinnelse i begge avtaleparter, eller i en eller begge avtaleparter og Finland, og/eller Island og/eller Sverige, og disse produkter ikke har gjennomgått noen bearbeidelse eller foredling i den eksporterende stat eller det eksporterende territorium utover det som det er henvist til i artikkel 5 nr. 1, blir opprinnelsen bestemt av produktet med høyeste tollverdi, eller hvis den ikke er kjent og ikke kan påvises, anvendes den høyeste først påviselige pris betalt for produktene i den eksporterende stat eller det eksporterende territorium.

Artikkel 3

Produkter fremstilt i sin helhet

1. Følgende skal anses som fremstilt i sin helhet på Færøyene eller i Norge:
 - a) mineralske produktet utvunnet av dets jord eller havbunn;
 - b) vegetabiliske produkter høstet der;
 - c) levende dyr født og alet der;
 - d) produkter av levende dyr alet der;
 - e) produkter fra jakt og fiske drevet der;
 - f) produkter fra sjøfiske og andre produkter tatt opp av havet utenfor Færøyenes eller Norges sjøterritorium ved hjelp av deres fartøyer;
 - g) produkter fremstilt på fabrikkskip tilhørende Færøyene eller Norge utelukkende av produkter som er nevnt i bokstav f);
 - h) brukte varer innsamlet der bare egnet til gjenvinning av råstoffer, inkludert brukte dekk bare egnet til regummiering eller til bruk som avfall;

- i) avfall og skrap fra fabrikkvirksomhet som har funnet sted der;
- j) varer fremstilt der utelukkende av produkter angitt under bokstav a) til i).

2. Betegnelsene «deres fartøyer» og «fabrikkskip tilhørende Færøylene eller Norge» i nr. 1 bokstav f) og g) gjelder kun fartøyer og fabrikkskip:

- a) som er registrert eller anmeldt på Færøylene eller i Norge;
- b) som fører flagg tilhørende Færøylene eller Norge;
- c) som med en andel av minst 50% eies av innbyggere på Færøylene, norske statsborgere, eller av et selskap med hovedsete på Færøylene eller i Norge hvor administrerende direktør eller direktører, styrets eller representantskapets formann og flertallet av medlemmene i disse organer er innbyggere på Færøylene eller norske statsborgere og videre når det gjelder ansvarlige selskaper eller selskaper med begrenset ansvar, hvorav minst halvparten av kapitalen tilhører Færøylene, Norge, deres offentlige sammenslutninger, statsborgere eller innbyggere;
- d) hvor skipsføreren og skipets offiserer er innbyggere på Færøylene eller norske statsborgere ; og
- e) hvor minst 75% av mannskapet er innbyggere på Færøylene eller norske statsborgere.

Artikkel 4

Produkter tilstrekkelig bearbeidet eller foredlet

1. Ved anvendelse av artikkel 2 skal produkter som ikke er fremstilt i sin helhet på Færøylene eller i Norge, anses som tilstrekkelig bearbeidet eller foredlet når det fremstilte produkt tariffes under en annen posisjon enn ikke-opprinnelsesmaterialene som er anvendt under fremstillingen tariffes under, med forbehold for bestemmelsene i nr. 2 og bestemmelsene i artikkel 5.

2. For et produkt nevnt i kolonne 1 og 2 i listen i tillegg III til dette Vedlegg, må vilkårene fastsatt i kolonne 3 for angjeldende produkt være oppfylt istedet for regelen i nr. 1.

3. For produktene som hører under kapitlene 84 til og med 91, kan eksportøren som et alternativ til å oppfylle vilkårene fastsatt i kolonne 3, istedet velge å anvende vilkårene fastsatt i kolonne 4.

4. Vilkårene fastsatt i nr. 1, 2 og 3 angir, for alle produkter som kommer inn under Avtalen, den bearbeiding eller foredling som må utføres på ikke-opprinnelsesmaterialer brukt i fremstillingen av disse produktene, og gjelder kun i forhold til slike materialer. Det følger av dette at dersom et produkt som har oppnådd opprinnelsesstatus ved å oppfylle de vilkår som er fastsatt i listen for dette produktet, benyttes i fremstillingen av et annet produkt, skal de

vilkår som gjelder for det produkt som det førstnevnte produkt inkorporeres i, ikke anvendes for produktet, og det skal ikke tas hensyn til de ikke-opprinnelsesmaterialer som eventuelt ble anvendt ved fremstillingen av det.

5. Denne artikkel får anvendelse med de unntak som er fastsatt i artikkel 5, nr. 1.

Artikkel 5

Utilstrekkelig bearbeidelse eller foredling

1. Følgende behandlinger skal anses som utilstrekkelig bearbeidelse eller foredling til å gi status som opprinnelsesprodukter, uansett om kravene i artikkel 4 er oppfylt:

- a) behandling som har til hensikt å holde produktene i sin opprinnelige tilstand under transport eller lagring (lufting, utspreidning, tørking, kjøling, nedleggelse i saltlake, svovelsyrling eller andre vandige oppløsninger, fjerning av beskadigede deler, og liknende behandling);
- b) enkle operasjoner som avstøvning, sikting, utskilling, sammenstilling, sortering (innbefattet sammenstilling av varer til sortiment eller sett), vasking, maling og oppskjæring;
- c)
 - i) skifting av emballasje, deling og sammenstilling av kolli;
 - ii) enkel fylling i flasker, flakonger, sekker, etuier, esker, befestigelse til plater osv. og all annen enkel emballering;
- d) anbringelse av merker, etiketter eller andre liknende kjernemerker på selve produktet eller emballasjen;
- e) enkel blanding av produkter, også av forskjellige slag, når en eller flere bestanddeler i blandingen ikke oppfyller vilkårene fastsatt i dette Vedlegg for å kunne anses å være opprinnelsesprodukter;
- f) enkel sammensetning av deler med henblikk på å fremstille et komplett produkt;
- g) kombinasjon av to eller flere av de behandlinger som er angitt i bokstav a) til f);
- h) slakting av dyr.

2. Alle behandlinger utført på Færøyene eller i Norge på et gitt produkt skal vurderes samlet ved bestemmelse av hvorvidt den bearbeidelse eller foredling som produktet har gjennomgått, skal anses som utilstrekkelig i henhold til nr. 1.

Artikkel 6

Kvalifiserende enheter

1. Ved anvendelse av bestemmelsene i dette Vedlegg skal den kvalifiserende enhet være det bestemte produkt som gir produktet dets karakter ved bestemmelse av tariffing i henhold til Det harmoniserte system.

I samsvar med dette følger at:

- a) når et produkt bestående av en gruppe eller samling av artikler er tariffert i h.t. Det harmoniserte system i én posisjon, utgjør alt den kvalifiserende enhet;
- b) når en sending består av et antall like produkter som tariffes under samme posisjon i Det harmoniserte system, må hvert enkelt produkt vurderes hver for seg ved anvendelse av bestemmelsene i dette Vedlegg.

2. Når emballasje er inkludert sammen med produktet i tarifferingsøyemed i henhold til alminnelig fortolkningsregel 5 i Det harmoniserte system, skal den også tas med ved bestemmelse av opprinnelse.

Artikkel 7

Tilbehør, reservedeler og verktøy

Tilbehør, reservedeler og verktøy sendt sammen med en utrustning, en maskin, et apparat eller et kjøretøy, som er standardutstyr og innbefattet i prisen, eller som ikke er særskilt fakturert, skal anses som en enhet sammen med den aktuelle utrustning, maskin, apparat eller kjøretøy.

Artikkel 8

Sett

Sett, som definert i h.t. alminnelig fortolkningsregel 3 i Det harmoniserte system, skal anses som opprinnelsesprodukt, dersom alle komponenter i settet er opprinnelsesprodukter. Når et sett består av opprinnelsesprodukter og ikke-opprinnelsesprodukter, skal likevel settet i sin helhet anses som opprinnelsesprodukt, under forutsetning av at verdien av ikke-opprinnelsesproduktene ikke overstiger 15% av settets pris fra fabrikk.

Artikkel 9

Nøytrale elementer

For å bestemme om et produkt har opprinnelse på Færøyene eller i Norge, er det ikke nødvendig å fastslå hvorvidt energi, anlegg og utstyr samt maskiner og verktøy anvendt til fremstillingen av dette produkt eller eventuelle varer,

anvendt i produksjonen, som ikke inngår, og som ikke var forutsatt å inngå i det endelige produktet, har opprinnelse eller ikke.

AVDELING III

TERRITORIALE KRAV

Artikkel 10

Territorialitetsprinsipp

De vilkår som er fastsatt i avdeling II angående ervervelse av opprinnelsesstatus, må være oppfylt uten avbrudd i Færøyenes eller Norges territorium. I denne forbindelse skal ervervelse av opprinnelsesstatus anses som avbrutt når varer som har gjennomgått bearbeiding eller foredling på Færøyene eller i Norge, har forlatt territoriet til avtalepartene, eller til Finland, Island eller Sverige, med unntak for bestemmelsene i artikkel 12.

Artikkel 11

(Dette Vedlegg inneholder ingen artikkel 11)

Artikkel 12

Gjeninnførsel av varer

Varer som er utført fra Færøyene eller Norge til et tredjeland, og som senere gjeninnføres, skal anses for aldri å ha forlatt Færøyenes eller Norges territorium, dersom det på tilfredsstillende måte overfor tollmyndighetene kan godtgjøres at:

- a) de gjeninnførte varer er de samme som de som ble eksportert; og
- b) de ikke har gjennomgått noen bearbeiding utover det som har vært nødvendig for å bevare dem i god tilstand mens de har vært i det landet, eller mens de har vært eksportert.

Artikkel 13

Direkte transport

1. Preferansetollbehandlingen i henhold til Avtalen gjelder bare for produkter som oppfyller vilkårene i dette Vedlegg, som er transportert innenfor de territorier som tilhører Færøyene, Norge, Finland, Island og Sverige. Produkter som utgjør en enkelt sending, kan likevel transporteres gjennom andre territorier enn dem som tilhører Færøyene, Norge, Finland, Island og Sverige, eventuelt med omlasting eller midlertidig lagring på slike territorier,

forutsatt at produktene har vært under Tollvesenets kontroll i transitt- eller lagringslandet, og at de der ikke har gjennomgått annen behandling enn lossing og lasting eller annen behandling nødvendig for å bevare dem i god tilstand.

2. Bevis for at vilkårene fastsatt i nr. 1 er oppfylt, skal gis tollmyndighetene i det importerende land eller territorium ved fremleggelse av:

- a) et gjennomgangskonossement, utstedt i det eksporterende land eller territorium hvorunder transporten gjennom transittlandet er foretatt; eller
- b) et sertifikat utstedt av tollmyndighetene i transittlandet
 - i) som gir en nøyaktig beskrivelse av produktene;
 - ii) som angir datoen for lossing og lasting av produktene, og når det er aktuelt, navn på de fartøyer som er benyttet; og
 - iii) som bekrefter de forhold produktene har vært oppbevart under i transittlandet; eller
- c) i mangel av forannevnte dokumentasjoner andre fyllestgjørende bevis.

Artikkel 14

Utstillinger

1. Produkter som er sendt fra Færøyene eller Norge for utstilling i et annet land eller territorium enn Færøyene, Norge, Finland, Island eller Sverige, og som etter utstillingen blir solgt for å bli innført til Færøyene eller Norge, skal ved innførselen nyte godt av bestemmelsene i Avtalen under forutsetning av at produktene oppfyller de vilkår fastsatt i dette Vedlegg som gjør det mulig å anse dem for å ha opprinnelse på Færøyene eller i Norge, og at det på tilfredsstillende måte overfor tollmyndighetene blir godtgjort at:

- a) en eksportør har sendt disse produktene fra Færøyene eller Norge til det land hvor utstillingen holdes, og har utstilt dem der;
- b) denne eksportøren har solgt eller på annen måte overdratt produktene til en person på Færøyene eller i Norge;
- c) produktene er blitt sendt til Færøyene eller til Norge under utstillingen eller umiddelbart etterpå, i samme stand som da de ble sendt til utstillingen; og
- d) produktene fra det øyeblikk de ble sendt til utstillingen ikke har vært brukt til andre formål enn demonstrasjon på utstillingen.

2. Et opprinnelsesbevis må utferdiges eller utstedes i overensstemmelse med avdeling V og fremlegges for tollmyndighetene i det importerende land eller territorium på vanlig måte. Utstillingens navn og adresse skal være påført opprinnelsesbeviset. Om nødvendig kan det kreves lagt frem ytterligere dokumentasjon vedrørende produktens beskaffenhet og under hvilke vilkår de ble stilt ut.

3. Nr. 1 skal anvendes på alle handels-, industri-, landbruks- og håndverksutstillinger samt varemesser eller offentlige utstillinger av liknende art, hvor produktene forblir under Tollvesenets kontroll, unntatt slike utstillinger som organiseres i butikker og forretningslokaler til private formål med sikte på salg av utenlandske produkter.

AVDELING IV

TOLLRESTITUSJON ELLER FRITAK

Artikkel 15

Forbud mot restitusjon av eller fritak for toll

1. Ikke-opprinnelsesmaterialer brukt i fremstillingen av produkter med opprinnelse på Færøyene eller i Norge i henhold til dette Vedlegg, for hvilke et opprinnelsesbevis er utstedt eller utferdiget i samsvar med bestemmelsene i avdeling V, skal ikke være gjenstand for restitusjon (drawback) av eller fritak for toll av ethvert slag.

2. Forbudet i nr. 1 skal gjelde for enhver ordning for tilbakebetaling, ettergivelse eller midlertidig fritak, helt eller delvis, av toll eller avgifter med tilsvarende virkning, som gjelder i enhver avtalepart, for materialer brukt i fremstillingen, forutsatt at bestemmelsene uttrykkelig eller i praksis gir adgang til slik tilbakebetaling, ettergivelse eller midlertidig fritak når produktene fremstilt av de nevnte materialer blir eksportert, men ikke når de blir beholdt til innenlands bruk i denne stat eller dette territorium.

3. Eksportører av produkter omfattet av et opprinnelsesbevis må til enhver tid på Tollvesenets forlangende være forberedt på å legge frem alle relevante dokumenter som beviser at ingen tollrestitusjon er gitt for ikke-opprinnelsesmaterialer brukt i fremstillingen av vedkommende produkter, samt at toll og alle avgifter med tilsvarende virkning som er pålagt slike materialer, faktisk er betalt.

4. Bestemmelsene i nr. 1-3 skal også gjelde for emballasje omhandlet i artikkel 6 nr. 2, tilbehør, reservedeler og verktøy omhandlet i artikkel 7 og produkter i sett omhandlet i artikkel 8 når slike artikler er av ikke-opprinnelse.

5. Bestemmelsene i nr. 1-4 skal gjelde bare for materialer av det slag som kommer inn under Avtalen. Videre skal disse bestemmelser ikke være til hinder for at Færøyene eller Norge, i samsvar med Avtalen, kan anvende priskompensasjonssystemer ved eksport av jordbruksprodukter.

AVDELING V

OPPRINNELSESEBEVIS

Artikkel 16

Alminnelige vilkår

1. Opprinnelsesprodukter i henhold til dette Vedlegg skal, ved innførsel til Færøyene eller Norge, være omfattet av Avtalen ved fremleggelse av enten:

- a) et varesertifikat EUR.1, hvis mønster fremgår av tillegg IV; eller
- b) i tilfellene nevnt i artikkel 21 nr. 1, en erklæring hvis ordlyd fremgår av tillegg V, påført av eksportøren på en faktura, en følgeseddel eller på ethvert annet handelsdokument som beskriver de aktuelle varene tilstrekkelig detaljert slik at varene kan identifiseres (heretter kalt «fakturaerklæring»).

2. Uten hensyn til nr. 1 skal opprinnelsesprodukter i henhold til dette Vedlegg i de tilfeller som er nevnt i artikkel 26, være omfattet av Avtalen uten at det er nødvendig å fremlegge noen av de ovennevnte dokumenter.

Artikkel 17

Fremgangsmåte for utstedelse av varesertifikat EUR.1

1. Et varesertifikat EUR.1 skal utstedes av tollmyndighetene i det eksporterende land eller territorium etter skriftlig søknad fra eksportøren eller dennes bemyndigede representant under eksportørens ansvar.

2. I denne forbindelse skal eksportøren eller hans bemyndigede representant fylle ut både varesertifikatet EUR.1 og søknadsskjemaet, hvis mønster fremgår av tillegg IV.

Disse skjemaene skal fylles ut enten på ett av de offisielle språk på Færøyene eller i Norge, eller på engelsk, i samsvar med nasjonal lovgivning i det eksporterende land eller territorium. Dersom de fylles ut for hånd, skal dette gjøres med blekk og med «trykte» bokstaver. Varebeskrivelsen må anføres i rubrikken beregnet til dette formål uten at det etterlates utfylte linjer. Dersom rubrikken ikke fylles helt ut, skal en horisontal strek trekkes umiddelbart under siste linje med varebeskrivelse og det ledige felt krysses over.

3. Eksportører som søker om utstedelse av et varesertifikat EUR.1, må til enhver tid være forberedt på å fremlegge, på forlangende av tollmyndighetene i det eksporterende land eller territorium hvor varesertifikatet er utstedt, alle nødvendige dokumenter som beviser vedkommende produkters opprinnelsesstatus samt at de øvrige vilkår i dette Vedlegg er oppfylt.

4. Et varesertifikat EUR.1 skal utstedes av tollmyndighetene i en avtalepart, dersom vedkommende produkter kan anses som opprinnelsesprodukter i denne stat eller dette territorium i samsvar med artikkel 2, nr. 1 og oppfyller de øvrige vilkår i dette Vedlegg.

5. Et varesertifikat EUR.1 kan i samsvar med vilkårene fastlagt i dette Vedlegg, utstedes av tollmyndighetene i en avtalepart, dersom vedkommende produkter befinner seg i dens territorium og produktene som skal eksporteres har opprinnelse i en avtalepart, eller i Finland, Island eller Sverige i samsvar med artikkel 2, nr. 3.

6. I tilfeller nevnt i nr. 5, er utstedelsen av varesertifikatet forutsatt av fremleggelse av opprinnelsesbevis utstedt eller utferdiget tidligere.

Tollmyndighetene i det mottagende land eller territorium må være i stand til å fremskaffe, gjennom administrativt samarbeid, ekte kopier av opprinnelsesbeviset utstedt eller utferdiget tidligere.

7. De utstedende tollmyndigheter skal ta alle nødvendige skritt for å fastslå varenes opprinnelsesstatus og oppfyllelsen av de øvrige vilkårene i dette Vedlegg. I denne forbindelse har de rett til å forlange alle bevismaterialer og til å utøve enhver kontroll av eksportørens regnskap eller enhver annen kontroll som de anser nødvendig.

De utstedende tollmyndigheter skal også påse at skjemaene nevnt i nr. 2 er behørig utfylt. De skal særlig påse at rubrikken for beskrivelse av vareslag er utfylt slik at enhver mulighet for ulovlige tilføyelser er utelukket.

8. Dato for utstedelse av et varesertifikat EUR.1 skal fremgå av den delen av sertifikatet som er reservert for tollmyndighetene.

9. Et varesertifikat EUR.1 skal utstedes av tollmyndighetene i det eksporterende land eller territorium i forbindelse med utførselen av de produkter det refererer seg til. Det skal stilles til eksportørens rådighet så snart den reelle eksport har funnet sted eller er sikret.

Artikkel 18

Varesertifikat EUR.1 utstedt senere

1. Som unntak fra artikkel 17 nr. 9 kan et varesertifikat EUR.1 unntaksvis utstedes etter at varene det refererer seg til, er eksportert, dersom:

- a) det ikke ble utstedt på utførselstidspunktet på grunn av feil, utilsiktede forsømmelser eller på grunn av spesielle forhold; eller
- b) det på tilfredsstillende måte overfor tollmyndighetene kan godtgjøres at et utstedt varesertifikat EUR.1 ikke ble akseptert ved innførselen på grunn av tekniske årsaker.

2. Ved anvendelse av nr. 1 må eksportøren i søknadsskjemaet påføre sted og dato for utførselen av de produktene som varesertifikatet refererer seg til, og oppgi årsakene til søknaden.

3. Tollmyndighetene kan utstede et varesertifikat EUR.1 med tilbakevirkende kraft bare etter å ha kontrollert at de opplysninger som er gitt i eksportørens søknad, stemmer overens med de tilsvarende opplysninger i eksportdokumentene.

4. Varesertifikater EUR.1 som er utstedt med tilbakevirkende kraft, skal gis påtegning med ett av følgende uttrykk:

«GIVIN EFTIRFYLGJANDI»,
«UDSTEDT EFTERFØLGENDE»,
«UTSTEDT SENERE»,
«ANNETTU JÄLKIKÄTEEN»,
«ÚTGEFIÐ EFTIR Á»,
«UTFÅRDAT I EFTERHAND»,
«ISSUED RETROSPECTIVELY».

5. De påtegninger som er nevnt i nr. 4, skal påføres i EUR.1 sertifikatets rubrikk for «merknader».

Artikkel 19

Utstedelse av duplikat varesertifikat EUR.1

1. I tilfelle av tyveri, tap eller ødeleggelse av et varesertifikat EUR.1 kan eksportøren søke vedkommende tollmyndighet som har utstedt sertifikatet, om at det på grunnlag av de eksportdokumenter som er i deres besittelse, blir utstedt et duplikat.

2. Et duplikat som utstedes på denne måten skal påtegnes ett av de følgende ord:

«TVÍTAK»,
«DUPLIKAT»,
«KAKSOISKAPPALE»,
«EFTIRRIT»,
«DUPLICATE».

3. De påtegninger som er nevnt i nr. 2, skal påføres i duplikat EUR.1 sertifikatets rubrikk for «merknader».

4. Duplikatet, som skal påføres utstedelsesdatoen for det originale sertifikat EUR.1, skal ha virkning fra samme dato.

Artikkel 20

Utstedelse av varesertifikat EUR.1 på grunnlag av opprinnelsesbevis utstedt eller utferdiget tidligere

Når produkter som utgjør en enkelt sending, dekket av et varesertifikat EUR.1 eller av en fakturaerklæring, er oppbevart under tollmyndighetenes kontroll på Færøyene eller i Norge, skal det være mulig å erstatte det originale opprinnelsesbevis med ett eller flere varesertifikater EUR.1 utstedt av disse tollmyndighetene for det formål at alle eller noen av disse produktene skal sendes til andre tollsteder uansett om de er lokalisert i den samme stat eller det samme territorium eller ikke.

Artikkel 21

Vilkår for utferdigelse av fakturaerklæring

1. En fakturaerklæring som nevnt i artikkel 16 nr. 1 bokstav b) kan utferdiges:
 - a) av en godkjent eksportør i henhold til artikkel 22;
 - b) av enhver eksportør for sendinger bestående av en eller flere kolli, inneholdende opprinnelsesprodukter hvis totale verdi ikke overstiger 5.110 regneenheter.
2. En fakturaerklæring kan utferdiges dersom vedkommende produkter kan anses som produkter med opprinnelse på Færøyene eller i Norge i samsvar med artikkel 2 nr. 1 og oppfyller de øvrige vilkår i dette Vedlegg.
3. En fakturaerklæring kan, under vilkårene fastsatt i dette Vedlegg, utferdiges dersom vedkommende produkt er i territoriet til det eksporterende land eller territorium, og de eksporterende produkter kan anses som produkter med opprinnelse i en avtalepart eller i Finland, Island eller Sverige i samsvar med artikkel 2 nr. 3. Bestemmelsene i artikkel 17 nr. 6 skal anvendes med nødvendige tillegninger.
4. Eksportører som utferdiger en fakturaerklæring, må til enhver tid være forberedt på å fremlegge, på forlangende av tollmyndighetene i det eksporterende land eller territorium, alle nødvendige dokumenter som beviser vedkommende produkters opprinnelsesstatus, samt at de øvrige vilkår i dette Vedlegg er oppfylt.
5. En fakturaerklæring skal utferdiges av eksportøren ved bruk av skrivemaskin, ved stempeling eller ved trykking på fakturaen, følgeseddelen eller annet handelsdokument. Erklæringen, hvis ordlyd fremgår av tillegg V, skal utferdiges på ett av de språk som er brukt i tillegget i samsvar med det eksporterende land eller territoriums nasjonale lovgivning. Erklæringen kan også skrives for hånd; i slike tilfeller skal den være skrevet med blekk og med «trykte» bokstaver.

6. Fakturaerklæringer skal ha original underskrift undertegnet av eksportøren for hånd, med unntak som beskrevet i artikkel 22 nr. 8.

7. En fakturaerklæring kan utferdiges av eksportøren i forbindelse med utførelsen av de produkter den refererer seg til eller senere. Dersom fakturaerklæringen utferdiges etter at produktene den refererer seg til er deklarerert for tollmyndighetene i det importerende land eller territorium, må fakturaerklæringen påføres en referanse til de dokumenter som allerede er fremlagt for disse myndigheter.

Artikkel 22

Godkjent eksportør

1. Uten hensyn til artiklene 17, 18, 19, 21 og 31, er det herved fastsatt en forenklet prosedyre for utstedelse av dokumentasjon for opprinnelsesstatus i samsvar med de etterfølgende bestemmelser.

2. Tollmyndighetene i det eksporterende land eller territorium kan autorisere enhver eksportør, heretter kalt «godkjent eksportør», som jevnlig foretar eksportforretninger for hvilke EUR.1 sertifikater kan utstedes, og som på tilfredstillende måte overfor tollmyndighetene kan gi alle nødvendige garantier for at produktenes opprinnelsesstatus kan kontrolleres, og også oppfyller de andre krav i dette Vedlegg, til ikke å fremlegge for den eksporterende stats eller det eksporterende territoriums tollmyndigheter på eksporttidspunktet, verken varene eller søknaden om et EUR.1 sertifikat for angjeldende varer, for å oppnå et EUR.1 sertifikat på de vilkår som er fastsatt i artikkel 17 nr. 1 til 5.

3. Tollmyndighetene i den eksporterende stat eller det eksporterende territorium kan, når den forenklete prosedyre anvendes, forlange at EUR.1 sertifikatene skal ha et spesielt kjennetegn, slik at de kan identifiseres.

4. Autorisasjonen som det er vist til i nr. 2 skal fastsette etter tollmyndighetenes valg, at EUR.1 sertifikatets rubrikk nr. 11, «Tollvesenets påtegning», må:

- a) enten på forhånd være forsynt med et avtrykk av stemplet til vedkommende tollkontor i den eksporterende stat eller det eksporterende territorium og signaturen til en tjenestemann ved nevnte kontor, skrevet for hånd eller ikke; eller
- b) av den godkjente eksportør være påført et avtrykk av et spesielt stempel som er godkjent av den eksporterende stats eller det eksporterende territoriums tollmyndigheter og skal være likt det mønster som er vist i tillegg VII til dette Vedlegg; dette stempelavtrykk kan være forhåndstrykket på blankettene.

EUR.1 sertifikatets rubrikk 11, «Tollvesenets påtegning», skal om nødvendig fylles ut av den godkjente eksportør.

5. I de tilfeller som er nevnt i nr 4 bokstav a), skal en av følgende påtegninger anføres i EUR.1 sertifikatets rubrikk nr. 7, «Bemerkninger»:

«EINFÖLD MANNAGONGD»,
«FORENKLET PROSEDYRE»,
«YKSINKERTAISTETTU MENETTELY»,
«EINFÖLDUD AFGREIDSLA»,
«FÖRENKLAD PROCEDUR»,
«SIMPLIFIED PROCEDURE».

Den godkjente eksportør skal om nødvendig i rubrikk nr. 13, «Anmodning om kontroll», anføre navn og adresse til vedkommende tollmyndighet som kan foreta etterkontroll av EUR.1 sertifikatet.

6. Dersom tollmyndighetene i det eksporterende land eller territorium konstaterer at et sertifikat og/eller tilhørende faktura utstedt i henhold til bestemmelsene i denne artikkel, er ugyldig i forhold til noen av de varer som er levert, skal de straks varsle tollmyndighetene i det importerende land eller territorium om dette.

7. Tollmyndighetene kan bemyndige en godkjent eksportør til å utstede fakturaer med eksportørerklæring som vist i tillegg V til dette Vedlegg, i stedet for EUR.1 sertifikater.

Erklæringen på fakturaen skal av den godkjente eksportør utstedes på et av de språk som er brukt i tillegg V. Den skal underskrives for hånd og må enten:

- a) ha en henvisning til autorisasjonsnummeret til den godkjente eksportør, eller
- b) av den godkjente eksportør påføres et avtrykk av det spesielle stemplet som vist til i nr. 4 bokstav b), og godkjent av tollmyndighetene i det eksporterende land eller territorium. Dette stempelavtrykk kan være forhåndstrykket på fakturaen.

8. Tollmyndighetene i det eksporterende land eller territorium kan imidlertid gi tillatelse til at en godkjent eksportør ikke underskriver for hånd den erklæringen som er vist til i nr. 8 bokstav b) og som er påført fakturaen, når slike fakturaer utstedes og/eller overføres ved hjelp av telekommunikasjon eller datanett.

De nevnte tollmyndigheter fastsetter betingelsene for anvendelsen av denne bestemmelse, herunder om nødvendig, krav om en skriftlig erklæring fra den godkjente eksportør om at han påtar seg det fulle ansvar for de nevnte opplysninger og erklæringer, med samme virkning som om de var underskrevet for hånd.

9. I autorisasjon som vist til i nr. 2 og 7 skal tollmyndighetene særlig spesifisere følgende:

- a) de vilkår som må oppfylles for søknader om EUR.1 sertifikater eller for fakturaerklæringer;
- b) betingelsene om oppbevaring i minst 2 år av disse søknader og kopi av de fakturaer som inneholder fakturaerklæring. Disse bestemmelser skal også gjelde for EUR.1 sertifikater og fakturaer som inneholder

eksportørerklæring, og som har tjent som grunnlag for utstedelse av andre opprinnelsesbevis som er brukt i henhold til betingelsene i artikkel 17 nr. 5.

10. Tollmyndighetene i det eksporterende land eller territorium kan unnta visse kategorier av produkter fra de lettelsene som er nevnt i nr. 2, 7 og 8.

11. Tollmyndighetene skal nekte slik autorisasjon som vist til i nr. 2, 7 og 8 til eksportører som ikke kan gi alle de garantier som de anser nødvendig.

Tollmyndighetene kan når som helst trekke autorisasjonen tilbake. Dette må de gjøre når den godkjente eksportør ikke lenger oppfyller vilkårene eller ikke lenger kan gi disse garantier.

12. Den godkjente eksportør kan bli armodet om å underrette tollmyndighetene, i henhold til de regler som disse har fastsatt, om produkter eksportøren akter å eksportere, slik at vedkommende tollkontor gis anledning til å foreta den kontroll som anses være nødvendig før produktene blir avsendt.

13. Bestemmelsene i denne artikkel skal ikke ha innvirkning på de regler som avtalepartene anvender når det gjelder tollformaliteter og bruken av tolldokumenter.

Artikkel 23

Gyldighet for opprinnelsesbevis

1. Et varesertifikat EUR.1 har en gyldighetstid på 4 måneder regnet fra utstedelsesdatoen i det eksporterende land eller territorium og må fremlegges for tollmyndighetene i det importerende land eller territorium innenfor nevnte periode.

En fakturaerklæring har en gyldighetstid på 4 måneder regnet fra den dato den ble utferdiget av eksportøren, og må fremlegges for tollmyndighetene i det importerende land eller territorium innenfor nevnte periode.

2. Varesertifikater EUR.1 og fakturaerklæringer som er fremlagt for tollmyndighetene i det importerende land eller territorium etter sluttdatoen for gyldighetstiden angitt i nr. 1, kan godkjennes for innrømmelse av preferansetollbehandling i tilfeller der dokumentene ikke ble fremlagt i rett tid på grunn av «force majeure» eller ekstraordinære omstendigheter.

3. I andre tilfeller av for sen fremleggelse av dokumentene kan tollmyndighetene i det importerende land eller territorium godkjenne varesertifikater EUR.1 eller fakturaerklæringer dersom produktene er blitt fremlagt for tollmyndighetene før nevnte sluttdato.

Artikkel 24

Fremleggelse av opprinnelsesbevis

1. Varesertifikater EUR.1 og fakturaerklæringer skal fremlegges for tollmyndighetene i det importerende land eller territorium i samsvar med de bestemmelser som er fastsatt i dette land eller territorium. Nevnte myndighet kan forlange en oversettelse av et varesertifikat EUR.1 eller av en fakturaerklæring. De kan også forlange at innførselsdeklarasjonen ledsages av en melding fra importøren om at produktene oppfyller de vilkår som kreves for anvendelse av Avtalen.

2. I tilfeller hvor innførselsdeklarasjoner er overført ved hjelp av datanett til tollmyndighetene i den importerende stat eller det importerende territorium, er det opp til disse myndigheter å bestemme, innen rammen av og i samsvar med de nasjonale lover i dette land eller territorium, når og i hvilket omfang disse dokumentene som inneholder bevis for opprinnelsesstatus virkelig skal fremlegges.

Artikkel 25

Innførsel i delsendinger

Når demonterte eller usammensatte produkter som nevnt i alminnelig fortollingsregel 2 bokstav a i Det harmoniserte system og som hører under kapittel 84 og 85 i Det harmoniserte system, etter anmodning av importøren og på vilkår fastsatt av tollmyndighetene i det importerende land eller territorium innføres i delsendinger, skal ett enkelt opprinnelsesbevis for slike produkter fremlegges for tollmyndighetene ved innførselen av den første delsendingen.

Artikkel 26

Fritak for formelle opprinnelsesbevis

1. Produkter sendt som småsendinger fra privatperson til privatperson eller som medbringes av reisende som personlig bagasje, skal anses som opprinnelsesprodukter uten at det kreves fremlagt formelt opprinnelsesbevis, forutsatt at importen av slika produkter ikke har handelsmessig karakter, og at de blir erklært å oppfylle vilkårene i dette Vedlegg og det ikke er tvil om påliteligheten av en slik erklæring. I tilfeller hvor produktene er sendt pr. post, kan denne erklæringen gis på tolldeklarasjon C2/CP3 eller på et ark papir vedheftet dette dokumentet.

2. Importen anses ikke å ha handelsmessig karakter når varene bare blir tilfeldig importert og utelukkende er til personlig bruk for mottakeren eller den reisende eller deres familier og det tydelig fremgår av varenes art og mengde at de ikke er bestemt for handelsformål.

3. Videre må den samlede verdi av disse produktene ikke overstige 365 regneenheter når det gjelder småsendinger eller 1.025 regneenheter når det gjelder produkter som utgjør del av reisendes personlige bagasje.

Artikkel 27

Grunnlagsdokumenter

Dokumenter nevnt i artikkel 17 nr. 3 og artikkel 21 nr. 4 brukt som bevis for at varene omfattes av et varesertifikat EUR.1 eller en fakturaerklæring kan anses som produkter med opprinnelse på Færøyene eller i Norge, og at de oppfyller de øvrige vilkår i dette Vedlegg, kan bl.a. bestå av følgende:

- a) konkrete bevis om de prosesser som er utført av eksportøren for å fremstille de aktuelle varer som fremkommer for eksempel av hans regnskaper eller intern bokføring;
- b) dokumenter som bekrefter opprinnelsesstatus på materialer anvendt ved fremstillingen av de aktuelle varer, utstedt eller utferdiget på Færøyene eller i Norge, hvor disse dokumenter er anvendt i samsvar med dette lands eller territoriums nasjonale lovgivning.
- c) dokumenter som bekrefter den bearbeiding eller foredling som er utført på Færøyene eller i Norge på materialene anvendt i fremstillingen av de aktuelle varer, utstedt eller utferdiget i den avtalepart hvor disse dokumenter er anvendt i samsvar med denne stats eller dette territoriums nasjonale lovgivning;
- d) varesertifikater EUR.1 eller fakturaerklæringer som bekrefter opprinnelsesstatus på materialer anvendt ved fremstillingen av de aktuelle varer, utstedt eller utferdiget i en avtalepart, eller i Finland, Island og i Sverige, i samsvar med dette Vedlegg;

Artikkel 28

Oppbevaring av opprinnelsesbevis og grunnlagsdokumenter

1. Den eksportør som søker om utstedelse av et varesertifikat EUR.1 skal oppbevare dokumenter nevnt i artikkel 17 nr. 3 i minst 2 år.
2. Den eksportør som utferdiger en fakturaerklæring skal oppbevare en kopi av fakturaerklæringen samt dokumenter nevnt i artikkel 21 nr. 4 i minst 2 år.
3. Tollmyndighetene i det eksporterende land eller territorium som utsteder varesertifikater EUR.1 skal oppbevare søknadsskjemaet nevnt i artikkel 17 nr. 2 i minst 2 år.

4. Med forbehold for artikkel 24 nr. 2 skal tollmyndighetene i det importerende land eller territorium oppbevare varesertifikater EUR.1 og fakturaerklæringer fremlagt for dem i minst 2 år.

5. I tilfeller omtalt i artikkel 24 nr 2, er det opp til tollmyndighetene i den importerende stat eller det importerende territorium å bestemme, i samsvar med den nasjonale lov i denne stat eller dette territorium, hvordan varesertifikater EUR.1 eller fakturaerklæringer skal oppbevares i minst 2 år.

Artikkel 29

Uoverensstemmelser og formelle feil

1. Mindre formelle uoverensstemmelser mellom opplysninger gitt i et varesertifikat EUR.1 eller i en fakturaerklæring og de opplysninger som blir gitt på de dokumenter som blir fremlagt for Tollvesenet med sikte på tollbehandling av produkter ved innførsel, skal ikke i seg selv medføre at varesertifikatet EUR.1 eller fakturaerklæringen blir kjent ugyldig, såfremt det blir behørig godtgjort at dette dokumentet stemmer overens med de fremlagte produkter.

2. Åpenbare formelle feil slik som skrivefeil på et varesertifikat EUR.1 eller en fakturaerklæring bør ikke medføre at dokumentet blir avvist, med mindre disse feilene er egnet til å skape tvil om riktigheten av de utsagn som er gitt i dokumentet.

Artikkel 30

Beløp uttrykt i regneenheter

1. Beløp som er angitt i det eksporterende land eller territoriums nasjonale valuta, og som tilsvarende beløp uttrykt i regneenheter, skal fastsettes av det eksporterende land eller territorium og meddeles den andre avtalepart.

Når beløpene overstiger de tilsvarende beløp fastsatt av det importerende land eller territorium, skal det importerende land eller territorium godta dem dersom produktene er fakturert i det eksporterende lands eller territoriums valuta.

2. Hvis produktene er fakturert i valutaen tilhørende Finland, Island eller Sverige, skal den importerende stat eller det importerende territorium anerkjenne det beløpet som er meddelt av vedkommende land eller territorium.

3. De beløp som skal benyttes i en gitt nasjonal valuta, skal i den aktuelle valuta tilsvare beløpene uttrykt i regneenheter pr. 1. oktober 1990.

Tilsvarende en regneenhet i valutaen til avtalepartene, Finland, Island og Sverige, skal være beløpene nevnt i tillegg VI i dette Vedlegg.

4. Beløpene uttrykt i regneenheter skal kunne revideres når det anses nødvendig, og minst hvert annet år.

Under denne revisjonen skal den Blandede Komité sikre at det ikke blir noen reduksjon i de beløpene som skal benyttes i de nasjonale valutaer, og den skal videre vurdere ønskeligheten av å opprettholde den reelle effekten av de aktuelle verdigrænser. Med henblikk på dette, kan den beslutte å endre beløpene uttrykt i regneenheter.

Artikkel 31

Import fra og re-eksport til Finland, Island og Sverige

1. Opprinnelsesprodukter i henhold til dette Vedlegg, skal ved innførsel til Norge også nyte godt av Avtalen ved fremleggelse av et opprinnelsesbevis utstedt eller utferdiget i Finland, Island eller Sverige hvor uttrykket «Faroe Islands Trade» er påført. Når varesertifikater EUR.1 er benyttet, skal dette uttrykket være påført i rubrikken «merknader» og være autorisert med stempel fra et tollkontor i ett av disse land.

2. Når produkter som tidligere er innført i Norge ledsaget av opprinnelsesbevis som omtalt i artikkel 16 nr. 1, utstedt eller utferdiget på Færøyene, re-eksporteres til Finland, Island eller Sverige skal Norge i samsvar med nr. 1 forplikte seg til å utstede eller utferdige opprinnelsesbevis påført uttrykket "Faroe Islands Trade", forutsatt at produktene re-eksporteres i uforandret stand eller ikke har gjennomgått noen bearbeidelse eller foredling i Norge utover det som det er henvist til i artikkel 5 nr. 1.

AVDELING VI

METODER FOR ADMINISTRATIVT SAMARBEID

Artikkel 32

Gjensidig bistand

1. For å sikre en korrekt anvendelse av dette Vedlegg skal Færøyene og Norge bistå hverandre, gjennom de kompetente tollmyndigheter, med å kontrollere ektheten til varesertifikater EUR.1 og fakturaerklæringer samt riktigheten av de opplysninger som er gitt i disse dokumentene.

2. Avtalepartenes tollmyndigheter skal forskyne hverandre med avtrykk av stempler brukt ved deres tollkontorer ved utstedelse av EUR.1 sertifikater.

Artikkel 33

Verifisering av opprinnelsesbevis

1. Etterskuddsvise verifiseringer av varesertifikater EUR.1 og fakturaerklæringer skal utføres på stikkprøvebasis eller når tollmyndighetene i det importerende land eller territorium har rimelig grunn til å betvile slike dokumenters ekthet, de omhandlede produkters opprinnelsesstatus eller hvorvidt de øvrige vilkår i dette Vedlegg er oppfylt.
2. Ved anvendelse av bestemmelsene i nr. 1 skal tollmyndighetene i det importerende land eller territorium returnere varesertifikatet EUR.1 og fakturaen, dersom den er blitt fremlagt, eller fakturaerklæringen, eller en kopi av disse dokumentene, til tollmyndighetene i det eksporterende land eller territorium, eventuelt med opplysninger om årsakene til forespørselen.

De skal til støtte for den etterskuddsvise anmodning om verifisering formidle alle opplysninger og dokumenter som er skaffet til veie, og som tyder på at opplysningene gitt i varesertifikatet EUR.1 eller fakturaerklæringen er uriktige.
3. Verifiseringen skal utføres av tollmyndighetene i det eksporterende land eller territorium. For dette formål skal de ha rett til å kreve ethvert bevis og til å utføre enhver kontroll av eksportørens regnskaper eller enhver annen kontroll som de anser hensiktsmessig.
4. Dersom tollmyndighetene i det importerende land eller territorium beslutter å utsette innrømmelse av preferansetollbehandling for vedkommende produkter i påvente av resultatene fra verifiseringen, skal de med forbehold for de forholdsregler som måtte anses nødvendig, tilby å stille varene til fri rådighet for importøren.
5. De tollmyndigheter som anmoder om verifisering skal så snart som mulig meddele resultatene av undersøkelsen. Disse resultatene må klart indikere om dokumentene er ekte, og om de berørte produkter kan anses som produkter med opprinnelse på Færøyene eller i Norge og oppfyller de øvrige vilkår i dette Vedlegg.

Artikkel 34

Tvisteløsning

Når det i forbindelse med verifiseringsprosedyrene i artikkel 33 oppstår tvist som ikke kan avgjøres mellom de tollmyndigheter som anmoder om verifisering, og de tollmyndigheter som er ansvarlige for å utføre verifiseringen, eller de reiser spørsmål med hensyn til fortolkningen av dette Vedlegg, skal slike saker fremlegges for underkomiteén for toll- og opprinnelsesspørsmål omtalt i artikkel 36. Vedtak skal fattes av den Blandede Komité.

Artikkel 35

Straffetiltak

Det skal anvendes straffetiltak mot enhver person som utferdiger eller får utferdiget et dokument som inneholder uriktige opplysninger i den hensikt å oppnå preferansetollbehandling for produkter.

Artikkel 36

Underkomité

I samsvar med Avtalens artikkel 24 nr. 2 skal det opprettes en underkomité for toll- og opprinnelsesspørsmål under den Blandede Komité for å assistere den i utførelsen av dens forpliktelser så vel som for å sikre en fortløpende informasjons- og samarbeidsprosess mellom eksperter.

Den skal settes sammen av eksperter fra Færøyene og Norge som er ansvarlig for toll- og opprinnelsesspørsmål.

Artikkel 37

Tollbehandling som ikke-opprinnelsesprodukt

For så vidt angår artikkel 2 nr. 1 bokstav b (ii) og (iii), skal ethvert opprinnelsesprodukt fra område tilhørende Færøyene eller Norge, ved eksport til den annen avtalepart, behandles som ikke-opprinnelsesprodukt i den eller de perioder hvor den sistnevnte avtalepart anvender de tollsatser som gjelder overfor tredjeland eller andre tilsvarende beskyttelsestiltak for slike produkter i henhold til denne avtale.

Artikkel 38

Tillegg

Tilleggene til dette Vedlegg skal utgjøre en integrert del av dette.

TILLEGG I

«Record of Understanding»

Hva angår det administrative samarbeidet omtalt i artikkel 2 nr. 2, er det forstått at det administrative samarbeidet som er etablert i protokoll B til EFTA Konvensjonen, skal anvendes.

Felleserklæring

Med henvisning til artikkel 20, er det enighet mellom avtalepartene og den danske regjering at varesertifikater EUR.1 kan utstedes av tollmyndighetene i Danmark når produkter sent fra Færøyene blir oppbevart under danske tollmyndigheters kontroll med det formål å sende alle eller en del av disse produkter til Norge.

Felleserklæring

Varer som oppfyller bestemmelsene i dette Vedlegg, og som på dagen for Avtalens ikrafttreden er underveis til eller befinner seg i en avtalepart, og der er underlagt regler for midlertidig lagring, lagring på tollager eller i frisoner, kan bli godtatt som opprinnelsesprodukter forutsett at det - innen en frist som utløper fire måneder etter denne dato - for tollmyndighetene i den importerende stat eller det importerende territorium legges frem et opprinnelsesbevis utstedt i etterhånd, samt dokumenter som beviser omstendighetene under hvilke transporten er skjedd.

Felleserklæring vedrørende revidering av dette Vedlegg

Avtalepartene er enige om at de, i lys av utviklingen i Europa og ikrafttreden av opprinnelsesreglene i Avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, skal samrå seg med hverandre og med avtalepartene i den avtale, med det formål å vurdere, fra sak til sak, i hvilket omfang og på hvilken basis disse regler kan tilpasses denne Avtale.

TILLEGG II

INNLEDENDE ANMERKNINGER TIL LISTEN I TILLEGG III

Generelt

Anmerkning 1

- 1.1. De to første kolonnene i listen beskriver det fremstilte produkt. Den første kolonnen angir posisjonsnummeret eller kapittelnummeret i Det harmoniserte system (HS), og den andre kolonnen angir varebeskrivelsen som er brukt i dette systemet for ved kommende posisjon eller kapittel. For hver anførsel i de to første kolonnene er det fastsatt en regel i kolonne 3 eller 4. Når, som i noen tilfeller, anførselen i første kolonne begynner med «ex», betyr det at regelen i kolonne 3 eller kolonne 4 bare gjelder for den delen av posisjonen eller kapitlet som er beskrevet i kolonne 2.
- 1.2. Når flere posisjonsnummer er gruppert sammen eller et kapittelnummer er angitt i kolonne 1, og varebeskrivelsen i kolonne 2 derfor er angitt i generelle vendinger, gjelder den tilhørende regel i kolonne 3 eller kolonne 4 for alle produkter som i HS er tariffert under det kapittel eller i enhver av de posisjoner som er gruppert sammen i kolonne 1.
- 1.3. Når det skal anvendes forskjellige regler i listen for forskjellige produkter under en posisjon, angir hver «strek» varebeskrivelsen for vedkommende del av posisjonen som er dekket av den tilhørende regel i kolonne 3 eller kolonne 4.
- 1.4. Hvis det for produkter under kapittel 84 til og med kapittel 91 ikke er noen regel i kolonne 4, skal regelen som er fastsatt i kolonne 3 anvendes.

Anmerkning 2

- 2.1. Uttrykket «fremstilling» dekker all slags bearbeiding eller foredling, medregnet «sammensetting og montering» eller spesielle bearbeidingsprosesser. Se imidlertid etterfølgende anmerkning 3.5.

- 2.2. Uttrykket «materialer» dekker enhver «bestanddel», «råmateriale», «komponent», «del» o.l., som er brukt i fremstillingen av produktet.
- 2.3. Uttrykket «produkt» henviser til produktet som blir fremstilt, selv om den er bestemt for senere bruk i annen produksjon.

Anmerkning 3

- 3.1. For de posisjoner eller deler av posisjoner som ikke er nevnt i listen, gjelder regelen med «posisjonsskifte» som er fastlagt i artikkel 5, paragraf 2. Dersom betingelsen om posisjonsskifte skal gjelde for produkter som er nevnt i listen, er den tatt inn i regelen i kolonne 3.
- 3.2. Bearbeidingen eller foredlingen som kreves ved en regel i kolonne 3 eller kolonne 4 skal bare gjelde i forhold til anvendte materialer som ikke er opprinnelsesprodukter. Begrensningene som er tatt inn i en regel i kolonne 3 eller kolonne 4 skal likeledes gjelde bare for anvendte materialer som ikke er opprinnelsesprodukter.
- 3.3. Dersom en regel fastsetter at «materialer fra enhver posisjon» kan benyttes, kan også materialer som hører under den samme posisjon som produktet benyttes. Det må imidlertid tas hensyn til alle spesielle begrensninger som regelen kan inneholde. Med uttrykket «fremstilling av materialer fra enhver posisjon, også andre materialer under posisjon....» menes imidlertid at bare materialer som er tariffert under samme posisjon som (det ferdige) produkt og som har en annen varebeskrivelse enn det produktet som er oppført i kolonne 2 i listen, kan benyttes.
- 3.4. Dersom et produkt, fremstilt av ikke-opprinnelsesmaterialer som har oppnådd opprinnelsesstatus ved fremstillingen i kraft av regelen om posisjonsskifte eller dens egen regel i listen, er anvendt som et materiale i fremstillingen av et annet produkt, da skal ikke regelen gjelde for produktet som er innebygd i dette produktet.

- For eksempel, en maskin under posisjon 84.07, der regelen fastsetter at verdien av ikke-opprinnelsesprodukter som kan benyttes ikke må

overstige 40 % av ferdigvarens pris fra fabrikk, er fremstilt fra «annet legert stål i form av råsmidde emner» under posisjon 72.24.

Dersom dette smiemanet er smidd i vedkommede land av en blokk (ingot) av ikke-opprinnelse, da har smiemanet allerede oppnådd opprinnelse i kraft av regelen for posisjon ex 72.24 i listen. Det kan deretter telle som opprinnelsesprodukt i verdiberegningen for maskinen uavhengig av om den er fremstilt i den samme - eller en annen bedrift. Verdien av blokken (ingot) av ikke-opprinnelse blir følgelig ikke regnet med når verdien av ikke-opprinnelsesmaterialer legges sammen.

- 3.5. Selv om regelen om posisjonsskifte eller regelen i listen er oppfylt, vil et produkt ikke oppnå opprinnelse dersom bearbeidingen som er utført i sin helhet er tilstrekkelig i henhold til artikkel 5, paragraf 1.

Anmerking 4

- 4.1. Regelen i listen beskriver den minste bearbeiding eller foredling som kreves, og utføring av større bearbeiding eller foredling gir også opprinnelsesstatus; omvendt, utføring av mindre bearbeiding eller foredling gir ikke opprinnelsesstatus. Derfor, dersom en regel sier at ikke-opprinnelsesmaterialer frem til et bestemt nivå kan benyttes i produksjonen, er bruken av slike materialer på et tidligere trinn i produksjonen tillatt, og bruken av slike materialer på et senere trinn er ikke tillatt.
- 4.2. Når en regel i listen fastsetter at et produkt kan være fremstilt fra flere enn ett materiale, menes det at ett eller flere av materialene kan benyttes. Det kreves ikke at alle benyttes.

- For eksempel, regelen for tekstilstoffer sier at naturfibrer kan benyttes og at bl.a. kjemiske materialer også kan benyttes. Dette betyr ikke at begge må benyttes, en kan bruke det ene eller det andre, eller begge to.

Dersom en begrensning gjelder for ett materiale og andre begrensninger gjelder for andre materialer i samme regel, da skal begrensningene gjelde bare for de materialer som faktisk er benyttet.

- For eksempel, regelen for symaskiner fastsetter at mekanismen for overtrådtilførselen som er benyttet skal være opprinnelsesprodukt, og at styreorganene for sik-sak sting som er benyttet også skal være opprinnelsesprodukter; disse to begrensinger skal bare gjelde dersom vedkommende mekanismer virkelig er innebygd i symaskinen.
- 4.3. Når en regel i listen fastsetter at et produkt må være fremstilt av et bestemt materiale, hindrer denne betingelsen selvsagt ikke bruk av andre materialer som på grunn av deres spesielle beskaffenhet ikke kan tilfredsstille regelen.
- For eksempel, regelen for posisjon 19.04 som spesielt utelukker bruk av korn og produkter derav, hindrer ikke bruk av mineralsalter, kjemikalier og andre tilsetningsstoffer som ikke er fremstilt fra korn.
 - For eksempel, i tilfeller der en vare er fremstilt fra fiberduk og bare bruken av garn av ikke-opprinnelse er tillatt som utgangsmateriale for denne type vare, er det imidlertid ikke tillatt å starte produksjonen fra fiberduk selv om fiberduk vanligvis ikke kan fremstilles fra garn. I slike tilfeller skal utgangsmaterialet vanligvis være det materialet som er på produksjonstrinnet før garn, d.v.s. fiber.
- Se også anmerkning 7.3. i forbindelse med tekstiler.
- 4.4. Dersom det i en regel i listen er angitt to eller flere prosentsatser for maksimumverdi av ikke-opprinnelsesmaterialer som kan benyttes, kan disse prosentsatsene ikke legges sammen. Maksimumverdien for alle ikke-opprinnelsesmaterialer som er benyttet kan aldri overstige den høyeste prosentsatsen som er angitt. Dessuten må ikke de enkelte prosentsatser overstiges for de bestemte materialer de gjelder for.

Tekstiler

Anmerkning 5

- 5.1. Uttrykket «naturfibrer» er brukt i listen for å henvise til andre fibrer enn kunstige eller syntetiske fibrer og er begrenset til å gjelde stadiet før spinning foretas, medregnet avfall,

og med mindre annet er fastsatt, omfatter uttrykket «naturfibrer» fibrer som er blitt karded, kjemmet eller behandlet på annen måte, men ikke spunnet.

- 5.2. Uttrykket «naturfibrer» omfatter tagl under posisjon 05.03, silke under posisjon 50.02 og 50.03, ullfibre og fine eller grove dyrehår under posisjon 51.01 til 51.05, bomullsfibrene under posisjon 52.01 til 52.03 og de andre vegetabiliske fibrer under posisjon 53.01 til 53.05.
- 5.3. Uttrykkene «spinnmasse», «kjemiske produkter» og «materialer til fremstilling av papir» er brukt i listen for å beskrive ikke-tekstilmaterialene (disse er ikke tariffert i kapittel 50 til 63) som kan anvendes til fremstilling av kunstige-, syntetiske- eller papirfibrer eller garn.
- 5.4. Uttrykket «syntetiske eller kunstige stapelfibrer» er brukt i listen for å henvise til syntetisk eller kunstig fiberkabel, stapelfibrer eller avfall under posisjon 55.01 til 55.07.

Anmerking 6

- 6.1. Når det gjelder produkter som tariffes under posisjoner i listen hvor det er henvist til denne Innledende Anmerking, skal betingelsene fastsatt i kolonne 3 i listen ikke gjelde for de hovedtekstilmaterialer som er anvendt ved fremstillingen, og som sammenlagt utgjør 10 % eller mindre av den totale vekten av alle hovedtekstilmaterialene som er benyttet (se også etterfølgende anmerking 6.3 og 6.4).
- 6.2. Denne toleranse skal imidlertid bare gjelde for blandingsprodukter som er fremstilt av to eller flere hovedtekstilmaterialer, uten hensyn til deres andel i produktet.

Følgende er hovedtekstilmaterialer:

- silke,
- ull,
- grove dyrehår,
- fine dyrehår,
- tagl,
- bomull,
- papir og materialer til fremstilling av papir,
- lin,

- hamp,
 - jute og andre tekstilfibrer av bast,
 - sisal og andre tekstilfibrer av slekten Agave,
 - kokosnøtt-, abaca-, rami- og andre vegetabiliske tekstilfibrer,
 - syntetiske filamenter,
 - kunstige filamenter,
 - syntetiske stapelfibrer,
 - kunstige stapelfibrer.
- For eksempel, et garn under posisjon 52.05 som er fremstilt fra bomullsfibrer og syntetiske stapelfibrer er et blandingsgarn. Derfor kan ikke-opprinnelsesreglene anvendes i en mengde opp til 10 % av vekten i garnet.
- For eksempel, en vevnad av ull under posisjon 51.12 som er fremstilt fra ullgarn og syntetisk garn av stapelfibrer er en blandingsvevnad. Derfor kan enten syntetisk garn av ikke-opprinnelse eller ullgarn eller en blanding av disse som ikke tilfredsstiller opprinnelsesreglene anvendes i en mengde opp til 10 % av vekten av vevnaden.
- For eksempel, tuftede tekstilstoffer under posisjon 58.02 fremstilt fra bomullsgarn og bomullsvevnad er bare et blandingsprodukt dersom bomullsvevnaden selv er en blandingsvevnad som er fremstilt av to eller flere forskjellige hovedtekstilmaterialer eller dersom det anvendte bomullsgarnet selv er blandet.
- For eksempel, dersom det omhandlede tuftede tekstilstoffet hadde vært fremstilt fra garn og syntetisk vevnad, da vil forskjellige hovedtekstilmaterialer ha vært anvendt.
- For eksempel, et teppe med luv bestående av både kunstig garn og bomullsgarn og med underlag av jute, er et blandingsprodukt fordi tre hovedtekstilmaterialer er benyttet. Derfor kan ikke-opprinnelsesmaterialer som er anvendt på et senere produksjonstrinn enn hva regelen tillater anvendes, forutsatt at deres totale vekt ikke overstiger 10 % av vekten til tekstilmaterialene i teppet. Følgelig kan underlaget av jute, det kunstige garnet og/eller bomullsgarnet være importert på vedkommende produksjonstrinn, forutsatt at vektbetingelsene er oppfylt.

- 6.3. Når det gjelder stoffer med innblandet «garn av segmentert polyuretan med myke segmenter av polyeter, også omspunnet», er denne toleransen 20 % for slikt garn.
- 6.4. Når det gjelder stoffer med innblandede strimler bestående av en kjerne av aluminiumsfolie eller en kjerne av plast, også dekket av aluminiumspulver, med bredde høyst 5 mm, innlimt mellom to plaststrimler, er denne toleransen 30 % for slike strimler.

Anmerking 7

- 7.1. Når det gjelder de tekstilprodukter som i listen er merket med en fotnote som henviser til denne Innledende Anmerking, kan tekstilmaterialer, med unntak av fôr og skredderlerret, som ikke tilfredsstiller regelen for ferdigvaren i kolonne 3 i listen anvendes under forutsetning at de skifter posisjon og deres verdi ikke overstiger 8 % av ferdigvarens pris fra fabrikk.
- 7.2. Utstyr og tilbehør eller andre materialer av annet enn tekstilmaterialer (men som inneholder tekstilmaterialer) som er anvendt, trenger ikke oppfylle betingelsene fastsatt i kolonne 3 selv om de faller utenfor bestemmelsene i anmerking 4.3.
- 7.3. I samsvar med anmerking 4.3, kan utstyr og tilbehør av andre materialer enn tekstilmaterialer av ikke-opprinnelse, eller andre produkter som ikke inneholder noen tekstilmaterialer, anvendes fritt når de ikke kan fremstilles av de materialer som er nevnt i kolonne 3.
- For eksempel, dersom en regel i listen sier at det for en bestemt tekstilartikkel, f.eks. en bluse, må anvendes garn, så hindrer ikke dette bruk av metallartikler, f.eks. knapper, fordi disse ikke kan fremstilles av tekstilmaterialer.
- 7.4. Der en prosentregel gjelder, må verdien på utstyr og tilbehør regnes med når verdien av ikke-opprinnelsesprodukter beregnes.

Armerkning 8

- 8.1. Innledende Armerkninger nr. 1 til 7 skal også gjelde, der det er nødvendig, for alle fremstilte produkter hvor det er benyttet ikke-opprinnelsesmaterialer selv om disse ikke er underlagt spesielle bestemmelser i listen i tillegg III, men i stedet er underlagt regelen om posisjonsskifte fastsatt i artikkel 4 nr. 1.

*TILLEGG III*¹*TILLEGG IV*¹

VARESERTIFIKAT EUR.1 OG SØKNAD OM VARESERTIFIKAT EUR.1

*TILLEGG V*¹

FAKTURÆRKLÆRING

¹ Not published herein in accordance with article 12 (2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended — Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

TILLEGG VI

Beløpene som det er vist til i artikkel 30 nr. 1 bokstav b) i Vedlegg 3, som tilsvarer en regneenhet, uttrykt i de nasjonale valutaer til Færøyene, Norge, Finland, Island og Sverige er som følger:

Danske kroner	7,86455
Norske kroner	7,98528
Finske mark	4,88483
Islandske kroner	74,8336
Svenske kroner	7,59059

Verdibegrensningene vist til i artikkel 21 nr. 1 bokstav b) og i artikkel 28 nr. 3 i Vedlegg 3, uttrykt i de nasjonale valutaer til Færøyene, Norge, Finland, Island og Sverige er som følger:

	små sendinger	reisendes personlige bagasje	sendinger omfattet av fakturaerklæring
	(365 r.e.)	(1.025 r.e.)	(5.110 r.e.)
Danske kroner	2.900	8.100	40.200
Norske kroner	2.900	8.200	40.800
Finske mark	1.800	5.000	25.000
Islandske kroner	27.300	76.700	382.400
Svenske kroner	3.000	8.000	39.000

TILLEGG VII¹

Spesielt stempel vist til i artikkel 22 nr. 4 bokstav b)

¹ Not published herein in accordance with article 12 (2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended — Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

VEDLEGG 4

Administrativt tollsamarbeid

De kontraherende parter er enige om at reglene og metodene innen administrativt tollsamarbeid skal være basert på avtalen mellom de nordiske land om gjensidig bistand i tollspørsmål.

VEDLEGG 5

Avskaffelse av toll av fiskal karakter
på FærøyeneOmlegging av toll- og avgiftssystemet

Færøyene kan, uten hensyn til bestemmelsene i artikkel 4, opprettholde på midlertidig basis sin nåværende importtoll av fiskal karakter og avgifter på innenlandsk produksjon som er gjeldende den 1. september 1992, inntil 1. januar 1993.

Dette gjelder:

1. Lov nr 119 av 23. desember 1991 om fiskaltoll på import:
En generell fiskaltoll på import på 33% med enkelte unntak, hovedsakelig på råstoffer og varer som benyttes i fiskeindustrien.
2. Lov nr 120 av 23. desember 1991 om fiskaltoll på import og avgifter på produksjon:
Fiskaltoll på import og avgifter på produksjon på en rekke spesifikke produkter.

Pr. 1. januar 1993 vil det eksisterende systemet med fiskaltoll på import og avgifter på produksjon bli avskaffet og erstattet med et nytt indirekte beskatningssystem basert på følgende:

- a) merverdi-omsetningsavgift (moms), etter prinsippet om ikke-diskriminering av importerte varer, og
- b) et system med særavgifter som vil bli anvendt likt både for varer produsert innenlands og importerte varer.

VEDLEGG 6¹Liste over produkter som Norge kan opprettholde
eksportrestriksjoner for.

¹ Not published herein in accordance with article 12 (2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended — Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

VEDLEGG 7

Om fortolkning av artikkel 16

1. De kontraherende parter er enige om at ved anvendelse av artikkel 16, skal følgende kriterier være retningsgivende:
 - (a) Tiltak kan kun klassifiseres som offentlig støtte når de resulterer i en netto overføring av midler fra offentlige kilder til mottakeren gjennom direkte subsidier, eller når de fører til tapte skatteinntekter gjennom skattelettelse; støtte gitt gjennom ordninger som finansieres fullt ut av dem som kommer inn under ordningen, regnes ikke som offentlig støtte i henhold til artikkel 16; når virkningene av offentlig støtte skal evalueres, skal den samlede virkning av alle typer støttetiltak mottakerne får, tas i betraktning.
 - (b) Følgende tiltak faller vanligvis utenfor rammen av artikkel 16:
 - (i) kreditter og lån fra offentlige kilder eller organer dersom renter og avdrag er i samsvar med gjeldende markedsvilkår;
 - (ii) garantier fra staten eller statlige organer dersom garantiprovisjonen dekker ordningens langsiktige kostnader;
 - (iii) kapitalinnskudd fra staten eller statlige organer dersom avkastningsgraden på slike investeringer med rimelighet kan forventes å bli minst like høy som statens kostnader ved låneopptak;
 - (iv) skattetiltak, herunder trygdeavgifter som inngår i alminnelige nasjonale regler for inntektsbeskatning, som er tilgjengelig for alle bedrifter, og som anvendes likt i et land.
 - (c) Følgende tiltak er eksempler på typer støtte som normalt er forenlig med bestemmelsene i artikkel 16:
 - (i) støtte til forskning, utvikling og innovering, forutsatt at den har som klar målsetning å stimulere slik virksomhet og at slik virksomhet ennå ikke befinner seg på et konkurransestadium; med et slikt stadium menes anvendt forskning og utvikling til og med utvikling av en første prototype; slik støtte kan dekke opptil 50 prosent av prosjektets kostnader eller gis i form av differensierte skattesatser med tilsvarende virkning; grunnforskning kan få mer omfattende

- støtte; jo nærmere markedet et prosjekt ligger, desto mindre bør det subsidieres;
- (ii) støtte som gis til sektorer med overkapasitetsproblemer for å gjennomføre en rasjonalisering av den industrielle strukturen gjennom en organisert nedtrapping av produksjon og arbeidsplasser; slike tiltak skal være av strengt begrenset varighet og skal følges opp med et tilpasningsprogram; ved evaluering av overkapasitetsproblemer skal det tas hensyn til den internasjonale situasjonen i sin helhet og ikke bare i vedkommende land;
 - (iii) generell støtte til eksportfremmende tiltak som f.eks. nasjonale uker, salgskampanjer i forretninger, næringslivsmesser, forutsatt at slik støtte ikke gjelder ett bestemt selskap;
 - (iv) distriktsutbyggingsstøtte i den utstrekning det ikke virker inn på rettferdige konkurransevilkår; formålet med støtten må være å bringe industrier i distriktsutbyggingsområder økonomisk på like fot med industrier i andre deler av avtalepartenes territorium og ikke øke kapasiteten innen sektorer som allerede har problemer med overkapasitet; distriktsutbyggingsområder, herunder områder med industriell tilbakegang, kan kun defineres av de kontraherende parter i denne avtale, som kan bli anmodet om å legge frem statistikker med nærmere begrunnelse for utpekingen av slike områder;
 - (v) støtte i form av vanlige offentlige tjenesteytelser til handel og industri på vilkår og betingelser som ikke gir fortrinn til bestemte sektorer eller bedrifter;
 - (vi) generell støtte til opprettelse av nye arbeidsplasser, forutsatt at det ikke dreier seg om arbeidsplasser i sektorer som allerede lider av overkapasitet;
 - (vii) miljøstøtte, forutsatt at prinsippet om at "den som forurenser skal betale" overholdes; investeringer gitt spesielt med henblikk på å redusere forurensing, kan få støtte med inntil 25 prosent eller i form av differensierte skattesatser som gir samme virkning; i erkjennelse av at lovgivningen og standardene kan være av forskjellig kvalitet i andre land og at dette eventuelt kan påvirke handel og konkurranseforhold, skal graden av subsidiering for bestemte industrier løpende vurderes;

- (viii) støtte til små og mellomstore bedrifter er ment å skulle oppveie for ulemper som er direkte knyttet til størrelsen på vedkommende bedrift; dette gjelder bedrifter som har mindre enn 100 ansatte og en årlig omsetning på under 10 millioner ECU.
- (d) Følgende tiltak er eksempler på typer støtte som normalt ikke er forenlig med artikkel 16:
- (i) støtte til å dekke driftstap ved bedrifter, enten direkte eller gjennom sletting av utestående fordringer til offentlige myndigheter;
 - (ii) kapitalinnskudd i selskaper dersom dette har den samme virkning som støtte til å dekke driftstap;
 - (iii) støtte til produksjon i sektorer som har problemer med strukturell overkapasitet eller til selskaper som er i vanskeligheter, dersom støtten ikke følges opp med et tilpasningsprogram og er av strengt begrenset varighet;
 - (iv) støtte gitt som redningstiltak til bestemte selskaper med mindre det er for å gi tid til å utvikle langsiktige løsninger og for å unngå akutte sosiale problemer;
 - (v) støttetiltak, herunder indirekte beskatning, som blir anvendt på en diskriminerende måte til fordel for landets egne produserte varer og til ulempe for tilsvarende varer produsert i den annen kontraherende part;
 - (vi) de typer eksportstøtte til den annen kontraherende part som er beskrevet i tillegget til dette vedlegg.

2. Fortolkning av art. 16 Med hensyn til fiskerisektoren.

Med mindre annet er nevnt, faller etter 31. desember 1992 støttetiltak til fiskerisektoren inn under bestemmelsene i artikkel 16 i avtalen og fortolkningen av denne artikkel i dette vedlegg.

- (i) Følgende støttetiltak til fiskerisektoren anses normalt ikke å være i samsvar med avtalen:
 - generelle støttetiltak som gjelder hele sektoren, og som ikke fullt ut er rettet mot strukturtiltak i henhold til pkt. 1 (c) (ii);

- andre skattelettelser enn slike som direkte oppveier kostnadsulemper som klart har sammenheng med de spesielle vilkårene i fiskerisektoren;
 - sosiale tiltak, hvis subsidieelementet i slike tiltak overstiger det som generelt sett gjelder i andre sektorer, idet det tas hensyn til de spesielle vilkårene i fiskerisektoren.
- (ii) Følgende støttetiltak skal normalt anses å være i samsvar med art. 16 i avtalen:
- støttetiltak i form av innenlandske minstepriser på førstehånd for fisk og kjøp av overskuddsfisk som anvendes for å motvirke alvorlige markedsforstyrrelser;
 - regionale støttetiltak i den grad de er nødvendige for å opprettholde fiske i regioner som i større grad enn gjennomsnittlig er avhengig av slik virksomhet og hvor inntekten fra fiske klart er under det nasjonale gjennomsnittet i fiskerisektoren. Slike regionale tiltak skal kun oppveie kostnadsulemper i forhold til andre områder for fiske. Dersom en kontraherende part innfører eller opprettholder slike tiltak, skal den i samsvar med bestemmelsene i dette vedlegg gi tilstrekkelig informasjon om den regionale situasjonen som ligger til grunn for innføringen eller opprettholdelse av slike tiltak.
- (iii) Følgende støttetiltak anses ikke å være i samsvar med denne avtalen:
- støtte i samsvar med punkt 1 (c) (vi) når det gjelder fiskerisektoren;
 - støtte i samsvar med paragraf 1 (c) (viii) når det gjelder fiskeriaktiviteter.

3. Overgangsordning for færøyene.

Færøyene kan uten hensyn til ledd (i) og (iii) i punkt 2 i dette vedlegg, opprettholde offentlig støtte til fiskerinæringen til 31. desember 1994.

4. Åpenhet i forbindelse med offentlige støttetiltak

Tiltakene for å sikre åpenhet i henhold til avtalens artikkel 16, punkt 3, består blant annet av:

- årlig utveksling av opplysninger om den støtte som ytes totalt og fordelingen av slik støtte,
- underretning om nye støtteordninger, om mulig før de innføres, og senest 60 dager etter at de er innført, og
- plikt til å legge frem på anmodning opplysninger om eksisterende støtteordninger og særskilte enkelttilfeller.

*TILLEGG TIL VEDLEGG 7*Illustrerende liste over typer eksportstøtte
ømtalt i vedlegg 7

- (a) Ordninger som innebærer tilbakeholdelse av valuta eller lignende praksis som gir bonus på eksport og videreeksport.
- (b) Direkte statlige subsidier til eksportører.
- (c) Ettergivelse, beregnet i forhold til eksport, av direkte skatt eller sosiale trygdeavgifter for industri- og foretningforetak.
- (d) Fritak, når det gjelder eksporterte varer, for betaling av andre avgifter eller skatter enn avgifter i forbindelse med import eller indirekte skatt som avkreves på samme vare på et eller flere stadier dersom de selges til innenlandsk forbruk, eller betaling, når det gjelder eksporterte varer, av beløp som overskrider de beløp som faktisk er innkassert på disse varene på ett eller flere stadier i form av indirekte skatt eller avgifter i forbindelse med import eller begge deler.
- (e) Fakturering av priser som ligger under prisene på verdensmarkedet, for leveranser av importerte råvarer til eksportbedrifter foretatt av staten eller statlige organer til andre betingelser enn for innenlandske bedrifter.
- (f) Når det gjelder statlige garantier av eksportkreditt, fastsettelse av premier etter satser som åpenbart er utilstrekkelige for å dekke de langsiktige driftskostnader og tap ved kredittforsikringsinstitusjonene.
- (g) Eksportkreditt innvilget av staten (eller spesialinstitusjoner som kontrolleres av staten) til satser som ligger under satsene de må betale for å skaffe seg midlene som anvendes på denne måten.
- (h) Når staten bærer alle eller deler av kostnadene i forbindelse med eksportørers opptak av kreditt.

[TRANSLATION — TRADUCTION]¹AGREEMENT² BETWEEN THE GOVERNMENT OF NORWAY OF THE ONE PART AND THE GOVERNMENT OF DENMARK AND THE HOME GOVERNMENT OF THE FAROE ISLANDS OF THE OTHER PART ON FREE TRADE BETWEEN NORWAY AND THE FAROE ISLANDS

THE GOVERNMENT OF NORWAY

of the one part, and

THE GOVERNMENT OF DENMARK AND THE HOME GOVERNMENT OF THE FAROE ISLANDS,

of the other part,

Hereinafter referred to as the Contracting Parties,

RECALLING the status of the Faroe Islands as a self-governing part of Denmark;

CONSIDERING the fact that the Faroe Islands earlier were part of the European Free Trade Association (EFTA) through Denmark's membership of that organisation, but are not included in Denmark's membership of the European Communities;

CONSIDERING the vital importance for the Faroe Islands of fisheries, which constitute their essential economic activity, fish and fishery products being their main export articles;

CONSIDERING the vital importance of fisheries for Norway and for Norwegian coastal communities;

DESIRING to consolidate and to extend the economic relations existing between Norway and the Faroe Islands and to ensure, with due regard for fair conditions of competition, the harmonious development of their mutual trade in the context of European cooperation;

¹ Translation supplied by the Government of Denmark — Traduction fournie par le Gouvernement danois.

² Came into force provisionally on 1 September 1992, and definitively on 1 July 1993 by notification, in accordance with article 29.

RESOLVED to this end to eliminate progressively the obstacles to substantially all their trade, in accordance with the provisions of the General Agreement on Tariffs and Trade¹ concerning the establishment of free trade areas;

DECLARING their readiness to examine, in the light of any relevant factor and in particular of developments in European cooperation, the possibility of developing and deepening their relations in order to extend them to fields not covered by this Agreement;

HAVE DECIDED, in pursuit of these objectives and considering that no provisions of this Agreement may be interpreted as exempting the Contracting Parties from their obligations under other international agreements,

TO CONCLUDE THIS AGREEMENT:

ARTICLE 1

Objectives

The Contracting Parties shall establish a free trade area, comprising Norway and the Faroe Islands, in accordance with the provisions of the present Agreement.

The objectives of this Agreement are:

- (a) to promote, through the expansion of reciprocal trade, the harmonious development of economic relations between Norway and the Faroe Islands and thus to foster the advance of economic activity, the improvement of living and employment conditions, and increased productivity and financial stability;
- (b) to provide fair conditions of competition for trade between Norway and the Faroe Islands;
- (c) to contribute in this way, by the removal of barriers to trade, to the harmonious development and expansion of world trade.

¹ United Nations, *Treaty Series*, vol. 55, p. 187.

ARTICLE 2

Scope

This Agreement shall apply:

- (a) to products falling within Chapters 25 to 97 of the Harmonized Commodity Description and Coding System excluding the products listed in Annex 1;
- (b) to fish and other marine products as provided for in Annex 2, originating in Norway or the Faroe Islands.

ARTICLE 3

Rules of origin and administrative cooperation

1. Annex 3 lays down the rules of origin.
2. Annex 4 refers to the rules and methods of administrative cooperation in customs matters.

ARTICLE 4

Prohibition and abolition of customs duties and charges having equivalent effect

1. No new customs duties on imports and exports or charges having equivalent effect shall be introduced in trade between Norway and the Faroe Islands.
2. Customs duties on imports and exports and charges having equivalent effect shall be abolished upon the entry into force of this Agreement.
3. Annex 5 contains provisions for the abolition of customs duties of a fiscal nature in the Faroe Islands from 1 January 1993.

ARTICLE 5

Prohibition and abolition of quantitative restrictions
and measures having equivalent effect

1. No new quantitative restrictions on imports and exports or measures having equivalent effect shall be introduced in trade between Norway and the Faroe Islands.
2. Quantitative restrictions on imports and exports and measures having equivalent effect shall be abolished upon the entry into force of this Agreement except as provided for in Annex 6.

ARTICLE 6

Trade in petroleum products

The Contracting Parties reserve their rights to take special measures regarding trade in petroleum products.

ARTICLE 7

Trade in agricultural products

1. The Contracting Parties declare their readiness to foster, in so far as their agricultural policies allow, the harmonious development of trade in agricultural products.
2. In pursuance of this objective, the Contracting Parties simultaneously conclude an Arrangement providing for measures to facilitate trade in agricultural products between Norway and the Faroe Islands.
3. The Contracting Parties shall apply their regulations in veterinary, health and plant health matters in a non-discriminatory fashion and shall not introduce any new measures that have the effect of unduly obstructing trade.

ARTICLE 8

Customs unions, free trade areas and frontier trade

This Agreement shall not prevent the maintenance or establishment of customs unions, free trade areas or arrangements for frontier trade, to the extent that these do not negatively affect the trade regimes provided for by this Agreement, in particular the provisions concerning rules of origin.

ARTICLE 9

Internal taxation

1. The Contracting Parties shall refrain from any measure or practice of an internal fiscal nature establishing, whether directly or indirectly, discrimination between products originating in Norway and like products originating in the Faroe Islands.
2. Products originating in Norway exported to the Faroe Islands or products originating in the Faroe Islands exported to Norway may not benefit from repayment of internal taxation in excess of the amount of direct or indirect taxation imposed on them.

ARTICLE 10

Payments

Payments relating to trade and the transfer of such payments to Norway or to the Faroe Islands, depending on where the creditor resides, shall be free from any restrictions.

ARTICLE 11

General exceptions

This Agreement shall not preclude prohibitions or restrictions on imports, exports or goods in transit justified on grounds of public morality, public policy or public security; the protection of

health and life of humans, animals or plants and the environment; the protection of national treasures possessing artistic, historic or archeological value; the protection of intellectual property; or rules relating to gold or silver; or conservation of exhaustible natural resources, if such measures are made effective in conjunction with restrictions on domestic production or consumption. Such prohibitions or restrictions shall not, however, constitute a means of arbitrary discrimination or a disguised restriction on trade between the Contracting Parties.

ARTICLE 12

Security exceptions

Nothing in this Agreement shall prevent a Contracting Party from taking any measures which it considers necessary:

- (a) to prevent the disclosure of information contrary to its essential security interests;
- (b) to the protection of its essential security interests or for the implementation of international obligations or national policies
 - (i) relating to the traffic in arms, ammunition and implements of war, provided that such measures do not impair the conditions of competition in respect of products not intended for specifically military purposes, and to traffic in other goods, materials and services as is carried on directly or indirectly for the purpose of supplying a military establishment; or
 - (ii) relating to the non-proliferation of biological and chemical weapons, nuclear weapons or other nuclear explosive devices; or
 - (iii) taken in time of war or other serious international tension.

ARTICLE 13

Fulfilment of obligations

1. The Contracting Parties shall refrain from any measure likely to jeopardize the fulfilment of the objectives of this Agreement.
2. They shall take all general or specific measures to ensure the fulfilment of their obligations under this Agreement.

If either Contracting Party considers that the other Contracting Party has failed to fulfil an obligation under this Agreement, it may take appropriate measures under the conditions and in accordance with the procedure laid down in Article 23.

ARTICLE 14

Rules of competition

1. The following are incompatible with the proper functioning of this Agreement in so far as they may affect trade between Norway and the Faroe Islands:
 - (a) all agreements between undertakings, decisions by associations of undertakings and concerted practices between undertakings which have as their object or effect the prevention, restriction or distortion of competition as regards the production of, or trade in, goods;
 - (b) abuse by one or more undertakings of a dominant position in the territories of Norway or of the Faroe Islands as a whole or in a substantial part thereof.
2. If a Contracting Party considers that a given practice is incompatible with the provisions of paragraph 1, it may take appropriate measures after consultations with the other Party or after thirty days following referral for such consultations.

ARTICLE 15

Public monopolies

The Contracting Parties shall ensure that any public monopoly of a commercial character in Norway and in the Faroe Islands be adjusted so that no discrimination regarding the conditions under which goods are procured and marketed will exist between residents of Norway and of the Faroe Islands.

ARTICLE 16

Public aid

1. Any aid granted by one Contracting Party or through public resources in any form which distorts or threatens to distort competition by favouring certain undertakings or the production of certain goods shall in so far as it may affect trade between Norway and the Faroe Islands, be incompatible with the proper functioning of this Agreement.
2. Any practices contrary to paragraph 1 should be assessed on the basis of the criteria set out in Annex 7.
3. The Contracting Parties shall ensure transparency of public aid measures by exchanging information as provided for in paragraph 4 of Annex 7.
4. If a Contracting Party considers that a given practice is incompatible with the provisions of paragraph 1, it may take appropriate measures against this practice, which shall not be in excess of the injury caused by the practice, under the conditions and in accordance with the procedures laid down in Article 23.

ARTICLE 17

Protection of intellectual property

1. The Contracting Parties shall cooperate with the aim of gradually improving the non-discriminatory protection of intellectual property rights, including measures for the grant and enforcement of such rights. Rules between the Contracting Par-

ties concerning the protection of intellectual property rights shall be elaborated. These rules shall ensure a level of protection similar to that prevailing in the member states of the European Communities and in the member states of the European Free Trade Association.

2. With respect to paragraph 1, intellectual property rights shall include, in particular, protection of copyrights, comprising computer programmes, data bases and neighbouring rights; trade marks; geographical indications; industrial design; patents; topographies of integrated circuits; as well as undisclosed information on know-how.

ARTICLE 18

Public procurement

1. The Contracting Parties consider the effective liberalization of their respective public procurement markets as a desirable and important objective of this Agreement.
2. As of the entry into force of this Agreement the Contracting Parties shall grant each others' companies access to contract award procedures on their respective public procurement markets according to the Agreement on Government procurement of 12 April 1979,¹ as amended by a Protocol of Amendments of 2 February 1987,² negotiated under the auspices of the General Agreement on Tariffs and Trade.
3. The Contracting Parties shall progressively develop and adjust the rules, conditions and practices governing the participation in public procurement contracts awarded by public authorities and public undertakings, and by private undertakings which have been granted special or exclusive rights, so as to ensure free access and transparency, and that there is no discrimination between potential suppliers from the Contracting Parties.
4. The Contracting Parties shall further recommend or agree, as appropriate, the practical modalities for this development, including i.a. scope, timetable and rules to be applied.

¹ United Nations, *Treaty Series*, vol. 1235, p. 258.

² *Ibid.*, vol. 1511, p. 286.

ARTICLE 19

Dumping

If one of the Contracting Parties finds that dumping within the meaning of Article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade is taking place in trade with the other Contracting Party, it may take appropriate measures against this practice in accordance with the Agreement on Implementation of Article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade¹ and with the procedures laid down in Article 23.

ARTICLE 20

Emergency action on imports of particular products

Where any product is being imported in such increased quantities and under such conditions as to cause, or threaten to cause:

- (a) serious injury to domestic producers of like or directly competitive products in Norway or in the Faroe Islands; or
- (b) serious disturbances in any sector of the economy or difficulties which could bring about serious deterioration in the economic situation of a region,

the Contracting Party concerned may take appropriate measures under the conditions and in accordance with the procedures laid down in Article 23.

ARTICLE 21

Re-export and serious shortage

Where compliance with the provisions of Articles 4 and 5 leads to

- (a) re-export towards a third country against which the exporting Contracting Party maintains, for the product concerned, quantitative export restrictions, export duties or measures or charges having equivalent effect; or

¹ United Nations, *Treaty Series*, vol. 1186, p. 2.

- (b) a serious shortage, or threat thereof, of a product essential to the exporting Contracting Party,

and where the situations referred to above give rise or are likely to give rise to major difficulties for the exporting Contracting Party, that Contracting Party may take appropriate measures under the conditions and in accordance with the procedures laid down in Article 23.

ARTICLE 22

Balance of payments difficulties

In case of serious balance of payments difficulties or imminent threat thereof for Norway or the Faroe Islands, the Contracting Party concerned may take appropriate measures under the conditions and in accordance with the procedures laid down in Article 23.

ARTICLE 23

Procedure for the application of safeguard measures

1. Before initiating the procedures for the application of safeguard measures set out in this Article, the Contracting Parties shall endeavour to solve any differences between them through direct consultations.
2. Without prejudice to paragraph 6 of this Article the Contracting Party which considers resorting to safeguard measures shall promptly notify the other Contracting Party thereof and supply all relevant information. Consultations between the Contracting Parties shall take place without delay with a view to finding a mutually acceptable solution.
3. For the application of paragraph 2 the following provisions apply:
 - (a) As regards Article 16 (Public aid), and Article 18 (Public procurement) the Contracting Party concerned shall give to the other Contracting Party all the assistance required for the examination of the case and shall, where appropriate, eliminate the practice objected to. If the Contracting Party in question fails to put an end to the practice objected to within a per-

iod agreed upon between the Contracting Parties or in the absence of such an agreement, within three months of the matter being referred to it, the Contracting Party concerned may adopt the appropriate measures to deal with the difficulties resulting from the practice in question.

- (b) As regards Articles 19 (Dumping), 20 (Emergency action on imports of particular products), and 21 (Re-export and serious shortage), the Contracting Parties shall examine the situation and may take any decision needed to put an end to the difficulties notified by the Contracting Party concerned. In the absence of such decision within thirty days of the matter being raised, the Contracting Party concerned may adopt the measures necessary in order to remedy the situation.
 - (c) As regards Article 13 (Fulfilment of obligations), the Contracting Party concerned may take appropriate measures after the consultations have been concluded or a period of three months has elapsed from the date of notification.
4. The safeguard measures taken shall be notified immediately to the other Contracting Party. They shall be restricted with regard to their extent and to their duration to what is strictly necessary in order to rectify the situation giving rise to their application and shall not be in excess of the injury caused by the practice or the difficulty in question. Priority shall be given to such measures as will least disturb the functioning of the Agreement.
 5. The safeguard measures taken shall be the object of regular consultations between the Contracting Parties with a view to their relaxation, substitution or abolition as soon as possible.
 6. Where exceptional circumstances requiring immediate action make prior examination impossible, the Contracting Party concerned may, in the cases of Articles 19 (Dumping), 20 (Emergency action on imports of particular products), and 21 (Re-export and serious shortage), apply forthwith the precautionary measures strictly necessary to remedy the situation. The measures shall be notified without delay, and consultations between the Contracting Parties shall take place as soon as possible.

ARTICLE 24

Consultation mechanisms

1. For the purpose of the proper implementation of this Agreement, the Contracting Parties shall, whenever necessary, exchange information and, at the request of either Contracting Party, hold consultations.
2. The Contracting Parties agree that the implementation of this agreement shall be supervised and administered by a Joint Committee consisting of representatives of the Contracting Parties. For this purpose, the following shall apply:
 - (a) The exchange of information and the consultations referred to in paragraph 1, and especially the consultations and decisions referred to in Article 23, shall, when appropriate, take place in the Joint Committee.
 - (b) The Joint Committee may take decisions in cases provided for in this Agreement. On other matters the Joint Committee may make recommendations.
 - (c) For the purpose of the proper implementation of this Agreement the Joint Committee shall meet whenever necessary. Each Party to this Agreement may request that a meeting be held.
 - (d) The Joint Committee shall act by common agreement.
 - (e) The Joint Committee shall lay down its own rules of procedure.
 - (f) The Joint Committee may decide to set up such sub-committees and working parties as it considers necessary to assist it in accomplishing its tasks.
 - (g) The Joint Committee may decide to amend the Annexes.

ARTICLE 25

Evolutionary clause

1. Where a Contracting Party considers that it would be useful in the interest of the Contracting Parties to develop the relations established by this Agreement by extending them to fields not covered thereby, it shall submit a reasoned request to the other Contracting Party.
2. Agreements resulting from the procedure referred to in paragraph 1 will be subject to ratification or approval by the Contracting Parties in accordance with their own procedures.

ARTICLE 26

Annexes

The Annexes to this Agreement are an integral part of it.

ARTICLE 27

Territorial application

The Agreement shall apply, on the one hand, to Norway, and, on the other hand, to the Faroe Islands.

ARTICLE 28

Denunciation

Either Contracting Party may denounce this Agreement by notification to the other Contracting Party. The Agreement shall cease to be in force twelve months after the date of which such notification was received by the other Contracting Party.

ARTICLE 29

Entry into force

This Agreement is drawn up in triplicate in the Norwegian, Danish and Faroese languages, each of these texts being equally authentic.

This Agreement will be approved by the Contracting Parties in accordance with their own procedures. It shall enter into force on the first day of the month following the day on which the Contracting Parties have notified each other through diplomatic channels that their respective requirements for the entry into force of this Agreement have been fulfilled.

Pending the entry into force it shall apply provisionally from 1 September 1992.

Done at [Copenhagen on 28 August 1992 in three copies in the Danish, Faeroese and Norwegian languages all the texts being equally authentic.]

[For the Government
of Denmark:
J. ORSTROM MOLLER]

[For the Government
of Norway:
ATLI P. DAM]

[For the Home Government
of the Faroe Islands:
THOMAS RONNENG]

ANNEX I¹

PRODUCTS FALLING WITHIN CHAPTERS 25-97 TO WHICH THE AGREEMENT
DOES NOT APPLY

¹ Not published herein in accordance with article 12 (2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

ANNEX 2

PROTOCOL

concerning the provisions applicable to fish
and other marine products

ARTICLE 1

The Contracting Parties shall upon the entry into force of this agreement abolish customs duties on imports and charges having equivalent effect on fish and other marine products of the origin of the other Contracting Party.

The Contracting Parties shall apply no quantitative restrictions on imports or measures having equivalent effect for fish and other marine products of the origin of the other Contracting Party. By the term "fish and other marine products" is understood the products listed in the Appendix to this Protocol.

ARTICLE 2

Notwithstanding the provisions of Article 5 of the Agreement, the Contracting Parties may apply, on a non-discriminatory basis, restrictions on the export of fish and other marine products in accordance with Article 21, and Article 23, paragraph 6.

ARTICLE 3

The Contracting Parties will apply their rules on transit and export of fish, including their rules on direct landings abroad, in such a way that such exports to the other Contracting Party are not put at a disadvantage compared to exports to other EFTA member countries, or to the European Economic Community.

APPENDIX TO ANNEX 2¹

¹ Not published herein in accordance with article 12 (2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

ANNEX 3 ON RULES OF ORIGIN

TABLE OF CONTENTS

TITLE I - GENERAL PROVISIONS

- Art. 1 Definitions

TITLE II - DEFINITION OF THE CONCEPT OF "ORIGINATING PRODUCTS"

- Art. 2 Origin criteria
- Art. 3 Wholly obtained products
- Art. 4 Sufficiently worked or processed products
- Art. 5 Insufficient working or processing operations
- Art. 6 Unit of qualification
- Art. 7 Accessories, spare parts and tools
- Art. 8 Sets
- Art. 9 Neutral elements

TITLE III - TERRITORIAL REQUIREMENTS

- Art. 10 Principle of territoriality
- Art. 11 (this Annex does not contain an Article 11)
- Art. 12 Reimportation of goods
- Art. 13 Direct transport
- Art. 14 Exhibitions

TITLE IV - DRAWBACK OR EXEMPTION

- Art. 15 Prohibition of drawback of, or exemption from, customs duties

TITLE V - PROOF OF ORIGIN

- Art. 16 General requirements
- Art. 17 Procedure for the issue of a movement certificate EUR.1
- Art. 18 Movement certificates EUR.1 issued retrospectively
- Art. 19 Issue of a duplicate movement certificate EUR.1
- Art. 20 Issue of movement certificates EUR.1 on the basis of proof of origin issued or made out previously
- Art. 21 Conditions for making out an invoice declaration

- Art. 22 Approved exporter
- Art. 23 Validity of proof of origin
- Art. 24 Submission of proof of origin
- Art. 25 Importation by instalments
- Art. 26 Exemptions from formal proof of origin
- Art. 27 Supporting documents
- Art. 28 Preservation of proof of origin and supporting documents
- Art. 29 Discrepancies and formal errors
- Art. 30 Amounts expressed in units of account
- Art. 31 Import from and re-export to Finland, Iceland and Sweden

TITLE VI - ARRANGEMENTS FOR ADMINISTRATIVE CO-OPERATION

- Art. 32 Mutual assistance
- Art. 33 Verification of proof of origin
- Art. 34 Dispute settlement
- Art. 35 Penalties
- Art. 36 Sub-committee
- Art. 37 Non-originating treatment
- Art. 38 Appendices

LIST OF APPENDICES

- Appendix I Record of understanding - Joint declarations
- Appendix II Introductory notes to the list in Appendix III
- Appendix III List of working or processing required to be carried out on non-originating materials in order that the product manufactured can obtain originating status
- Appendix IV Movement certificate EUR.1 and application for a movement certificate EUR.1
- Appendix V Invoice declaration
- Appendix VI The amounts equivalent to a unit of account in the national currencies
- Appendix VII Special stamp

TITLE I

GENERAL PROVISIONS

Article 1

Definitions

For the purposes of this Annex:

- (a) "manufacture" means any kind of working or processing including assembly or specific operations;
- (b) "material" means any ingredient, raw material, component or part, etc., used in the manufacture of the product;
- (c) "product" means the product being manufactured, even if it is intended for later use in another manufacturing operation;
- (d) "goods" means both materials and products;
- (e) "customs value" means the value as determined in accordance with the Agreement on implementation of Article VII of the General Agreement on Tariffs and Trade, done at Geneva on 12 April 1979;¹
- (f) "ex-works price" means the price paid for the product ex works to the manufacturer in the Faroe Islands or in Norway in whose undertaking the last working or processing is carried out, provided the price includes the value of all the materials used, minus any internal taxes which are, or may be, repaid when the product obtained is exported;
- (g) "value of materials" means the customs value at the time of importation of non-originating materials used, or, if this is not known and cannot be ascertained, the first ascertainable price paid for the materials in the Faroe Islands or in Norway;
- (h) "value of originating materials" means the value of such materials as defined in subparagraph (g) applied *mutatis mutandis*;
- (i) "chapters" and "headings" means the chapters and the headings (four-digit codes) used in the nomenclature which makes up the Harmonized Commodity Description and Coding System, referred to in this Annex as "the Harmonized System" or "HS";

¹ United Nations, *Treaty Series*, vol. 1235, p. 126.

- (j) "classified" refers to the classification of a product or material under a particular heading;
- (k) "consignment" means products which are either sent simultaneously from one exporter to one consignee or covered by a single transport document covering their shipment from the exporter to the consignee or, in the absence of such a document, by a single invoice.

TITLE II

DEFINITION OF THE CONCEPT OF "ORIGINATING PRODUCTS"

Article 2

Origin criteria

1. For the purpose of implementing the Agreement, and without prejudice to the provisions of paragraphs 3 and 4, the following products shall be considered as products originating in the Faroe Islands or in Norway:

- (a) products wholly obtained in the Faroe Islands or in Norway within the meaning of Article 3;
- (b) products obtained in the Faroe Islands or in Norway incorporating materials which have not been wholly obtained there, provided that:
 - (i) such materials have undergone sufficient working or processing in the Faroe Islands or in Norway within the meaning of Article 4, or that
 - (ii) such materials originate in the other Contracting Party within the meaning of this Annex, or that
 - (iii) such materials originate in Finland, Iceland or Sweden in application of the origin rules in the Agreements establishing Free Trade Areas between the Faroe Islands on the one side and Finland, Iceland or Sweden on the other, in so far as the said rules are identical to those of this Annex.

2. For products obtained in Norway the provisions of paragraph 1 b (iii) may be applied only on condition that the necessary administrative co-operation between Norway, Finland, Iceland and Sweden is established for the implementation of these provisions in accordance with the provisions of this Annex.

3. Notwithstanding the provisions of subparagraphs (b) (ii) and (iii) of paragraph 1, products originating within the meaning of this Annex, in the Faroe Islands or in Norway or in Finland, Iceland or Sweden in application of the origin rules referred to in subparagraph b (iii) of paragraph 1, and exported from one Contracting Party to the other in the same state or having undergone in the exporting State or territory no working or processing going beyond that referred to in paragraph 1 of Article 5, retain their origin.

4. For the purpose of implementing paragraph 3, where products originating in both Contracting Parties or in one or both Contracting Parties and Finland, and/or Iceland and/or Sweden are used and those products have undergone no working or processing in the exporting State or territory going beyond that referred to in paragraph 1 of Article 5, the origin is determined by the product with the highest customs value or, if this is not known and cannot be ascertained, with the highest first ascertainable price paid for the products in that State or territory.

Article 3

Wholly obtained products

1. The following shall be considered as wholly obtained in the Faroe Islands or in Norway:

- (a) mineral products extracted from its soil or from its seabed;
- (b) vegetable products harvested therein;
- (c) live animals born and raised therein;
- (d) products from live animals raised therein;
- (e) products obtained by hunting or fishing conducted therein;

- (f) products of sea fishing and other products taken from the sea outside the territorial waters of the Faroe Islands or Norway by their vessels;
- (g) products made aboard factory ships of the Faroe Islands or Norway exclusively from products referred to in subparagraph (f);
- (h) used articles collected there fit only for the recovery of raw materials, including used tyres fit only for retreading or for use as waste;
- (i) waste and scrap resulting from manufacturing operations conducted therein;
- (j) goods produced there exclusively from the products specified in subparagraphs (a) to (i).

2. The terms "their vessels" and "factory ships of the Faroe Islands or Norway" in paragraphs 1 (f) and (g) shall apply only to vessels and factory ships:

- (a) which are registered or recorded in the Faroe Islands or in Norway;
- (b) which sail under the flag of the Faroe Islands or of Norway;
- (c) which are owned to an extent of at least 50% by nationals of Norway, residents of the Faroe Islands, or by a company with its head office in the Faroe Islands or in Norway, of which the manager or managers, Chairman of the Board of Directors or the Supervisory Board, and the majority of the members of such boards are nationals of Norway or residents of the Faroe Islands, and of which, in addition, in the case of partnerships or limited companies, at least half the capital belongs to Norway, to the Faroe Islands, to their public bodies, their nationals or their residents;
- (d) of which the master and officers are nationals of Norway or residents of the Faroe Islands; and
- (e) of which at least 75 per cent of the crew are nationals of Norway or residents of the Faroe Islands.

Article 4

Sufficiently worked or processed products

1. For the purposes of Article 2, products which are not wholly obtained in the Faroe Islands or in Norway are considered to be sufficiently worked or processed there when the product obtained is classified within a heading which is different from those in which all the non-originating materials used in its manufacture are classified, subject to the provisions of paragraph 2 and the provisions of Article 5.
2. For a product mentioned in columns 1 and 2 of the list in Appendix III to this Annex, the conditions set out in column 3 for the product concerned must be fulfilled instead of the rule in paragraph 1.
3. For the products of Chapters 84 to 91 inclusive, as an alternative to satisfying the conditions set out in column 3, the exporter may opt to apply the conditions set out in column 4 instead.
4. The conditions given in paragraphs 1, 2 and 3, stipulate, for all products covered by the Agreement, the working or processing which must be carried out on non-originating materials used in the manufacture of these products, and apply only in relation to such materials. Accordingly, it follows that if a product, which has acquired originating status by fulfilling the conditions for that product, is used in the manufacture of another product, the conditions applicable to the product in which it is incorporated do not apply to it, and no account shall be taken of the non-originating materials which may have been used in its manufacture.
5. This Article shall apply except as provided in paragraph 1 of Article 5.

Article 5

Insufficient working or processing operations

1. The following operations shall be considered as insufficient working or processing to confer the status of originating products, whether or not the requirements of Article 4 are satisfied:

- (a) operations to ensure the preservation of products in good condition during transport and storage (ventilation, spreading out, drying, chilling, placing in salt, sulphur dioxide or other aqueous solutions, removal of damaged parts, and like operations);
- (b) simple operations consisting of removal of dust, sifting or screening, sorting, classifying, matching (including the making-up of sets of articles), washing, painting, cutting up;
- (c) (i) changes of packaging and breaking up and assembly of packages;
(ii) simple placing in bottles, flasks, bags, cases, boxes, fixing on cards or boards etc., and all other simple packaging operations;
- (d) affixing marks, labels and other like distinguishing signs on products or their packaging;
- (e) simple mixing of products, whether or not of different kinds, where one or more components of the mixtures do not meet the conditions laid down in this Annex to enable them to be considered as originating products;
- (f) simple assembly of parts to constitute a complete product;
- (g) a combination of two or more operations specified in subparagraphs (a) to (f);
- (h) slaughter of animals.

2. All the operations carried out in the Faroe Islands or Norway on a given product shall be considered together when determining whether the working or processing undergone by that product is to be regarded as insufficient within the meaning of paragraph 1.

Article 6

Unit of qualification

1. The unit of qualification for the application of the provisions of this Annex shall be the particular

product which is considered as the basic unit when determining classification using the nomenclature of the Harmonized System.

Accordingly, it follows that:

- (a) when a product composed of a group or assembly of articles is classified under the terms of the Harmonized System in a single heading, the whole constitutes the unit of qualification;
- (b) when a consignment consists of a number of identical products classified under the same heading of the Harmonized System, each product must be taken individually when applying the provisions of this Annex.

2. Where, under general rule 5 of the Harmonized System, packaging is included with the product for classification purposes, it shall be included for the purposes of determining origin.

Article 7

Accessories, spare parts and tools

Accessories, spare parts and tools dispatched with a piece of equipment, machine, apparatus or vehicle, which are part of the normal equipment and included in the price thereof or which are not separately invoiced, are regarded as one with the piece of equipment, machine, apparatus or vehicle in question.

Article 8

Sets

Sets, as defined in general rule 3 of the Harmonized System, shall be regarded as originating when all component products are originating. Nevertheless, when a set is composed of originating and non-originating products, the set as a whole shall be regarded as originating, provided that the value of the non-originating products does not exceed 15 per cent of the ex-works price of the set.

Article 9

Neutral elements

In order to determine whether a product originates in the Faroe Islands or in Norway, it shall not be necessary to establish whether the energy, plant and equipment as well as machines and tools used to obtain such product, or whether any goods, used in the course of production which do not enter and which were not intended to enter into the final composition of the product, are originating or not.

TITLE III

TERRITORIAL REQUIREMENTS

Article 10

Principle of territoriality

The conditions set out in Title II relative to the acquisition of originating status must be fulfilled without interruption in the territory of the Faroe Islands, or Norway. For this purpose, the acquisition of originating status shall be considered as interrupted when goods which have undergone working or processing in the Faroe Islands or in Norway, have left the territory of the Contracting Parties or of Finland, Iceland or Sweden, except as provided in Article 12.

Article 11

(This Annex does not contain an Article 11)

Article 12

Reimportation of goods

Goods exported from the Faroe Islands or Norway to a third country and subsequently returned, shall be considered as never having left the territory of the Faroe Islands or of Norway if it can be demonstrated to the satisfaction of the customs authorities that:

- (a) the goods returned are the same goods as those exported, and
- (b) they have not undergone any operation beyond that necessary to preserve them in good condition while in that country or while being exported.

Article 13

Direct transport

1. The preferential treatment provided for under the Agreement applies only to products, satisfying the requirements of this Annex, which are transported within the territory of the Faroe Islands, Norway, Finland, Iceland and Sweden. However, products constituting one single consignment may be transported through territories other than that of the Faroe Islands, Norway, Finland, Iceland and Sweden, with, should the occasion arise, trans-shipment or temporary warehousing in such territories, provided that the products have remained under the surveillance of the customs authorities in the country of transit or of warehousing and that they have not undergone operations other than unloading, reloading or any operation designed to preserve them in good condition.

2. Evidence that the conditions set out in paragraph 1 have been fulfilled shall be supplied to the customs authorities of the importing country or territory by the production of:

- (a) a through bill of lading issued in the exporting country or territory covering the passage through the country of transit, or
- (b) a certificate issued by the customs authorities of the country of transit:
 - (i) giving an exact description of the products,
 - (ii) stating the dates of unloading and reloading of the products and, where applicable, the names of the ships used, and
 - (iii) certifying the conditions under which the products remained in the transit country, or
- (c) failing these, any substantiating documents.

Article 14

Exhibitions

1. Products sent from the Faroe Islands or Norway for exhibition in a country or territory other than the Faroe Islands or Norway, or Finland, Iceland or Sweden and sold after the exhibition for importation into the Faroe Islands or Norway shall benefit on importation from the provisions of the Agreement on condition that the products meet the requirements of this Annex entitling them to be recognized as originating in the Faroe Islands or in Norway and provided that it is shown to the satisfaction of the customs authorities that:

- (a) an exporter has consigned these products from the Faroe Islands or Norway to the country in which the exhibition is held and has exhibited them there,
- (b) the products have been sold or otherwise disposed of by that exporter to a person in the Faroe Islands or Norway,
- (c) the products have been consigned during the exhibition or immediately thereafter to the Faroe Islands or Norway in the state in which they were sent for exhibition, and
- (d) the products have not, since they were consigned for exhibition, been used for any purpose other than demonstration at the exhibition.

2. A proof of origin must be issued or made out in accordance with the provisions of Title V and submitted to the customs authorities of the importing country or territory in the normal manner. The name and address of the exhibition must be indicated thereon. Where necessary, additional documentary evidence of the nature of the products and the conditions under which they have been exhibited may be required.

3. Paragraph 1 shall apply to any trade, industrial, agricultural or crafts exhibition, fair or similar public show or display which is not organized for private purposes in shops or business premises with a view to the sale of foreign products, and during which the products remain under customs control.

TITLE IV

DRAWBACK OR EXEMPTION

Article 15

Prohibition of drawback of, or exemption from, customs duties

1. Non-originating materials used in the manufacture of products originating in the Faroe Islands or in Norway within the meaning of this Annex for which a proof of origin is issued or made out in accordance with the provisions of Title V shall not be subject to drawback of, or exemption from, customs duties of whatever kind.
2. The prohibition in paragraph 1 shall apply to any arrangement for refund, remission or non-payment, partial or complete, of customs duties or charges having an equivalent effect, applicable in a Contracting Party to materials used in the manufacture, where such refund, remission or non-payment applies, expressly or in effect, when products obtained from the said materials are exported and not when they are retained for home use in that State or territory.
3. The exporter of products covered by a proof of origin shall be prepared to submit at any time, upon request from the customs authorities, all appropriate documents proving that no drawback has been obtained in respect of the non-originating materials used in the manufacture of the products concerned and that all customs duties or charges having equivalent effect applicable to such materials have actually been paid.
4. The provisions of paragraphs 1 to 3 shall also apply in respect of packaging within the meaning of Article 6 (2), accessories, spare parts and tools within the meaning of Article 7 and products in a set within the meaning of Article 8 when such items are non-originating.
5. The provisions of paragraphs 1 to 4 shall only apply in respect of materials which are of the kind to which the Agreement applies. Furthermore, they shall not preclude the application by the Faroe Islands or Norway of price compensation measures for agricultural products applicable upon export in accordance with the provisions of the Agreement.

TITLE V

PROOF OF ORIGIN

Article 16

General requirements

1. Originating products within the meaning of this Annex shall, on importation into the Faroe Islands or Norway, benefit from the Agreement upon submission of either:

- (a) a movement certificate EUR.1, a specimen of which appears in Appendix IV; or
- (b) in the cases specified in Article 21(1), a declaration, the text of which appears in Appendix V, given by the exporter on an invoice, a delivery note or any other commercial document which describes the products concerned in sufficient detail to enable them to be identified (hereinafter referred to as the "invoice declaration").

2. Notwithstanding paragraph 1, originating products within the meaning of this Annex shall, in the cases specified in Article 26, benefit from the Agreement without it being necessary to submit any of the documents referred to above.

Article 17

Procedure for the issue of a movement certificate EUR.1

1. A movement certificate EUR.1 shall be issued by the customs authorities of the exporting country or territory on application having been made in writing by the exporter or, under the exporter's responsibility, by his authorized representative.

2. For this purpose, the exporter or his authorized representative shall fill out both the movement certificate EUR.1 and the application form, specimens of which appear in Appendix IV.

These forms shall be completed either in one of the official languages of the Faroe Islands and Norway or in English, in accordance with the provisions of the domestic law of the exporting country or territory. If they are handwritten, they shall be completed in ink in printed characters. The description of the products must be given in the box reserved for this purpose without leaving any blank lines. Where the box is not completely filled a horizontal line must be drawn below the last line of the description, the empty space being crossed through.

3. The exporter applying for the issue of a movement certificate EUR.1 shall be prepared to submit at any time, at the request of the customs authorities of the exporting country or territory where the movement certificate EUR.1 is issued, all appropriate documents proving the originating status of the products concerned as well as the fulfilment of the other requirements of this Annex.

4. A movement certificate EUR.1 shall be issued by the customs authorities of a Contracting Party if the products concerned can be considered as products originating in that State or territory within the meaning of Article 2 (1) and fulfil the other requirements of this Annex.

5. A movement certificate EUR.1 may under the conditions laid down in this Annex be issued by the customs authorities of a Contracting Party if the products concerned are in its territory, and the products to be exported can be considered as products originating in a Contracting Party or in Finland, Iceland or Sweden within the meaning of Article 2(3).

6. In cases referred to in paragraph 5, the issue of the EUR.1 certificate is subject to the presentation of the evidence of origin issued or made out previously.

The customs authorities of the country or territory of destination must be able to obtain, by means of administrative co-operation, true copies of the evidence of origin issued or made out previously.

7. The issuing customs authorities shall take any steps necessary to verify the originating status of the products and the fulfilment of the other requirements of this Annex. For this purpose, they shall have the right to call for any evidence and to carry out any inspection of the exporter's accounts or any other check which they consider appropriate.

The issuing customs authorities shall also ensure that the forms referred to in paragraph 2 are duly completed. In particular, they shall check whether the space reserved for the description of the products has been completed in such a manner as to exclude all possibility of fraudulent additions.

8. The date of issue of the movement certificate EUR.1 shall be indicated in the part of the certificate reserved for the customs authorities.

9. A movement certificate EUR.1 shall be issued by the customs authorities of the exporting country or territory when the products to which it relates are exported. It shall be made available to the exporter as soon as actual exportation has been effected or ensured.

Article 18

Movement certificates EUR.1 issued retrospectively

1. Notwithstanding Article 17(9), a movement certificate EUR.1 may exceptionally be issued after exportation of the products to which it relates if:

- (a) it was not issued at the time of exportation because of errors or involuntary omissions or special circumstances; or
- (b) it is demonstrated to the satisfaction of the customs authorities that a movement certificate EUR.1 was issued but was not accepted at importation for technical reasons.

2. For the implementation of paragraph 1, the exporter must indicate in his application the place and date of exportation of the products to which the movement certificate EUR.1 relates, and state the reasons for his request.

3. The customs authorities may issue a movement certificate EUR.1 retrospectively only after verifying that the information supplied in the exporter's application agrees with that in the corresponding file.

4. Movement certificates EUR.1 issued retrospectively must be endorsed with one of the following phrases:

"GIVIN EFTIRFYLGJANDI",
"UDSTEDT EFTERFØLGENDE",
"UTSTEDT SENERE",
"ANNETTU JÄLKIKÄTEEN",
"ÚTGEFID EFTIR Á",
"UTFÁRDAT I EFTERHAND",
"ISSUED RETROSPECTIVELY".

5. The endorsement referred to in paragraph 4 shall be inserted in the "Remarks" box of the movement certificate EUR.1.

Article 19

Issue of a duplicate movement certificate EUR.1

1. In the event of theft, loss or destruction of a movement certificate EUR.1, the exporter may apply to the customs authorities which issued it for a duplicate made out on the basis of the export documents in their possession.

2. The duplicate issued in this way must be endorsed with one of the following words:

"TVÍTAK",
"DUPLIKAT",
"KAKSOISKAPPALE",
"EFTIRRIT",
"DUPLICATE".

3. The endorsement referred to in paragraph 2 shall be inserted in the "Remarks" box of the duplicate movement certificate EUR.1.

4. The duplicate, which must bear the date of issue of the original movement certificate EUR.1, shall take effect as from that date.

Article 20

Issue of movement certificates EUR.1 on the basis of proof of origin issued or made out previously

When products constituting a single consignment covered by a movement certificate EUR.1 or an invoice declaration are placed under the control of a customs office in the Faroe Islands or in Norway, it shall be possible to replace the original proof of origin by one or more movement certificates EUR.1 issued by this customs office for the purpose of sending all or some of these products to other customs offices whether or not located in the same State or territory.

Article 21

Conditions for making out an invoice declaration

1. An invoice declaration as referred to in Article 16(1)(b) may be made out:
 - (a) by an approved exporter within the meaning of Article 22;
 - (b) by any exporter for any consignment consisting of one or more packages containing originating products whose total value does not exceed 5,110 units of account.
2. An invoice declaration may be made out if the products concerned can be considered as products originating in the Faroe Islands or in Norway within the meaning of Article 2(1) and fulfil the other requirements of this Annex.
3. An invoice declaration may under the conditions laid down in this Annex be made out if the products concerned are in the territory of the exporting State or territory, and the products to be exported can be considered as products originating in a Contracting Party or in Finland, Iceland or Sweden within the meaning of Article 2(3). The provisions of Article 17(6) shall apply *mutatis mutandis*.
4. The exporter making out an invoice declaration shall be prepared to submit at any time, at the request of the customs authorities of the exporter's country or territory,

all appropriate documents proving the originating status of the products concerned as well as the fulfilment of the other requirements of this Annex.

5. An invoice declaration shall be made out by the exporter by typing, stamping or printing on the invoice, the delivery note or another commercial document, the declaration, the text of which appears in Appendix V, using one of the linguistic versions set out in that Appendix in accordance with the provisions of the domestic law of the exporting country or territory. The declaration may also be handwritten; in such a case, it shall be written in ink in printed characters.

6. Invoice declarations shall bear the original signature of the exporter in manuscript, except as provided in Article 22(8).

7. An invoice declaration may be made out by the exporter when the products to which it relates are exported or subsequently. If the invoice declaration is made out after the products to which it relates have been declared to the customs authorities in the importing country or territory, this invoice declaration must bear a reference to the documents already submitted to these authorities.

Article 22

Approved exporter

1. Notwithstanding Articles 17, 18, 19, 21 and 31, a simplified procedure for the issue of the documentation relating to the evidence of origin shall be applicable under the terms of the provisions set out below.

2. The customs authorities of the exporting country or territory may authorize any exporter, hereinafter referred to as "approved exporter", who makes frequent shipments of products for which EUR.1 certificates may be issued, and who offers to the satisfaction of the customs authorities all guarantees necessary to verify the originating status of those products as well as the fulfilment of the other requirements of this Annex, not to submit to the customs office in the exporting State or territory at the time of export either the products or the application for an EUR.1 certificate relating to those products, for the

purpose of obtaining an EUR.1 certificate under the conditions laid down in paragraphs 1 to 5 of Article 17.

3. Where the simplified procedure applies, the customs authorities of the exporting State or territory may prescribe the use of EUR.1 certificates bearing a distinctive sign by which they may be identified.

4. The authorization referred to in paragraph 2 shall stipulate, at the choice of customs authorities, that Box 11, "Customs endorsement", of the EUR.1 certificate must:

- (a) either be endorsed beforehand with the stamp of the competent customs office of the exporting State or territory and the handwritten or non-handwritten signature of an official of that office; or
- (b) be endorsed by the approved exporter with a special stamp which has been approved by the customs authorities of the exporting State or territory and corresponds to the specimen given in Appendix VII to this Annex; this stamp may be preprinted on the form.

Box 11, "Customs endorsement", of the EUR.1 certificate shall be completed if necessary by the approved exporter.

5. In the cases referred to in paragraph 4 (a), one of the following phrases shall be entered in Box 7, "Remarks", of the EUR.1 certificate:

"EINFØLD MANNAGONGD",
"FORENKLET PROSEDYRE",
"YKSINKERTAISTETTU MENETTELY",
"EINFØLDUD AFGREIDSLA",
"FÖRENKLAD PROCEDUR".
"SIMPLIFIED PROCEDURE",

The approved exporter shall if necessary indicate in Box 13, "Request for verification", the name and address of the customs authority competent to verify the EUR.1 certificate.

6. Should the customs authorities of the exporting State or territory identify that a certificate issued under the provisions of this Article is invalid in relation to any

products supplied, they shall immediately notify the customs authorities of the importing State or territory of the facts.

7. The customs authorities may authorize an approved exporter to make out invoices bearing the declaration given in Appendix V to this Annex in place of EUR.1 certificates.

The declaration made by the approved exporter on the invoice shall be made out in one of the linguistic versions set out in Appendix V. It shall be signed in manuscript and must either:

- (a) have a reference to the approved exporter's authorization number, or
- (b) be endorsed by the approved exporter with the special stamp referred to in paragraph 4 (b) which has been approved by the customs authorities of the exporting State or territory. This stamp may be preprinted on the invoice.

8. However, the customs authorities in the exporting State or territory may authorize an approved exporter not to sign the declaration referred to in paragraph 7 given on the invoice, when such invoices are made out and/or transmitted using telecommunications or electronic data processing methods.

The said customs authorities shall lay down conditions for the implementation of this paragraph, including, if they so require, a written undertaking from the approved exporter, that he accepts full responsibility for such statement and declaration as if they had in fact been signed in manuscript by him.

9. In the authorization referred to in paragraphs 2 and 7, the customs authorities shall specify in particular:

- (a) the conditions under which the applications for EUR.1 certificates are made or under which the declaration concerning the origin of the products is made on the invoice;
- (b) the conditions under which these applications, as well as a copy of the invoices bearing the exporter's declaration, are kept for at least two years. These provisions shall also apply to the EUR.1 certificates as well as to invoices bearing the exporter's declaration, having served as the

basis for the issue of other evidence of origin, used under the conditions laid down in Article 17(5).

10. The customs authorities in the exporting State or territory may declare certain categories of products ineligible for the special treatment provided for in paragraphs 2, 7 and 8.

11. The customs authorities shall refuse the authorizations referred to in paragraphs 2, 7 and 8 to exporters who do not offer all the guarantees which they consider necessary.

The customs authorities may withdraw the authorizations at any time. They must do so where the conditions of approval are no longer satisfied or the approved exporter no longer offers those guarantees.

12. The approved exporter may be required to inform the customs authorities, in accordance with the rules which they lay down, of products to be dispatched by him, so that the competent customs office may make any verification it thinks necessary before the dispatch of the products.

13. The provisions of this Article shall not prejudice application of the rules of the Contracting Parties on customs formalities and the use of customs documents.

Article 23

Validity of proof of origin

1. A movement certificate EUR.1 shall be valid for four months from the date of issue in the exporting country or territory, and must be submitted within the said period to the customs authorities of the importing country or territory.

An invoice declaration shall be valid for four months from the date it was made out by the exporter and must be submitted within the said period to the customs authorities of the importing country or territory.

2. Movement certificates EUR.1 and invoice declarations which are submitted to the customs authorities of the importing country or territory after the final date for presentation specified in paragraph 1 may be accepted for the purpose of applying preferential treatment, where the failure to submit these documents by the final date set is due to reasons of force majeure or exceptional circumstances.

3. In other cases of belated presentation, the customs authorities of the importing country or territory may accept the movement certificates EUR.1 or invoice declarations where the products have been submitted to them before the said final date.

Article 24

Submission of proof of origin

1. Movement certificates EUR.1 and invoice declarations shall be submitted to the customs authorities of the importing country or territory in accordance with the procedures applicable in that country or territory. The said authorities may require a translation of a movement certificate EUR.1 or an invoice declaration. They may also require the import declaration to be accompanied by a statement from the importer to the effect that the products meet the conditions required for the implementation of the Agreement.

2. In cases where import declarations are transmitted electronically to the customs authorities of the importing State or territory, it rests with these authorities to decide, within the framework and in accordance with the domestic law of that State or territory, when and to what extent the documents constituting evidence of originating status shall actually be submitted.

Article 25

Importation by instalments

Where, at the request of the importer and on the conditions laid down by the customs authorities of the importing country or territory, dismantled or non-assembled products within the meaning of general rule 2 (a) of the Harmonized System falling within HS Chapters 84 and 85 are

imported by instalments, a single proof of origin for such products shall be submitted to the customs authorities upon importation of the first instalment.

Article 26

Exemptions from formal proof of origin

1. Products sent as small packages from private persons to private persons or forming part of travellers' personal luggage shall be admitted as originating products without requiring the submission of a formal proof of origin, provided that such products are not imported by way of trade and have been declared as meeting the requirements of this Annex and where there is no doubt as to the veracity of such declaration. In the case of products sent by post, this declaration can be made on the customs declaration C2/CP3 or on a sheet of paper annexed to that document.

2. Imports which are occasional and consist solely of products for the personal use of the recipients or travellers or their families shall not be considered as imports by way of trade if it is evident from the nature and quantity of the products that no commercial purpose is in view.

3. Furthermore, the total value of these products must not exceed 365 units of account in the case of small packages or 1,025 units of account in the case of products forming part of travellers' personal luggage.

Article 27

Supporting documents

The documents referred to in Articles 17(3) and 21(3) used for the purpose of proving that products covered by a movement certificate EUR.1 or an invoice declaration can be considered as products originating in the Faroe Islands or in Norway and fulfil the other requirements of this Annex may consist inter alia of the following:

- (a) direct evidence of the processes carried out by the exporter to obtain the goods concerned, contained for example in his accounts or internal bookkeeping;

- (b) documents proving the originating status of materials used in the manufacture of the goods concerned issued or made out in the Faroe Islands or in Norway where these documents are used in accordance with the domestic law of that country or territory;
- (c) documents proving the working or processing undergone in the Faroe Islands or in Norway by materials used in the manufacture of the goods concerned issued or made out in a Contracting Party where these documents are used in accordance with the domestic law of that State or territory;
- (d) movement certificates EUR.1 or invoice declarations proving the originating status of materials used in the manufacture of the goods concerned issued or made out in a Contracting Party, or in Finland, Iceland and in Sweden, in accordance with this Annex.

Article 28

Preservation of proof of origin and supporting documents

1. The exporter applying for the issue of a movement certificate EUR.1 shall keep for at least two years the documents referred to in Article 17(3).
2. The exporter making out an invoice declaration shall keep for at least two years a copy of this invoice declaration as well as the documents referred to in Article 21(4).
3. The customs authorities of the exporting country or territory issuing a movement certificate EUR.1 shall keep for at least two years the application form referred to in Article 17(2).
4. Without prejudice to Article 24(2), the customs authorities of the importing country or territory shall keep for at least two years the movement certificates EUR.1 and the invoice declarations submitted to them.

5. In cases referred to in Article 24(2), it rests with the customs authorities of the importing State or territory to decide, in accordance with the domestic law of that State or territory, how the movement certificates EUR.1 or the invoice declarations shall be kept for at least two years.

Article 29

Discrepancies and formal errors

1. The discovery of slight discrepancies between the statements made in a movement certificate EUR.1, or in an invoice declaration and those made in the documents submitted to the customs office for the purpose of carrying out the formalities for importing the products shall not ipso facto render the movement certificate EUR.1, or the invoice declaration null and void if it is duly established that this document does correspond to the products submitted.

2. Obvious formal errors such as typing errors on a movement certificate EUR.1 or an invoice declaration should not cause this document to be rejected if these errors are not such as to create doubts concerning the correctness of the statements made in this document.

Article 30

Amounts expressed in units of account

1. Amounts in the national currency of the exporting country or territory equivalent to the amounts expressed in units of account shall be fixed by the exporting country or territory and communicated to the other Contracting Party.

When the amounts exceed the corresponding amounts fixed by the importing country or territory, the latter shall accept them if the products are invoiced in the currency of the exporting country or territory.

2. If the products are invoiced in the currency of Finland, Iceland or Sweden the importing State or territory shall recognize the amount notified by the country or territory concerned.

3. The amounts to be used in any given national currency shall be the equivalent in that national currency of the amounts expressed in units of account as at 1 October 1990.

The equivalent of a unit of account in the currencies of the Contracting Parties, of Finland, of Iceland or of Sweden shall be the amounts specified in Appendix VI to this Annex.

4. The amounts expressed in units of account should be reviewed whenever necessary but at least every second year.

When carrying out this review, the Joint Committee shall ensure that there will be no decrease in the amounts to be used in any national currency and shall furthermore consider the desirability of preserving the effects of the limits concerned in real terms. For this purpose, it may decide to modify the amounts expressed in units of account.

Article 31

Import from and re-export to Finland, Iceland and Sweden

1. Originating products within the meaning of this Annex shall, on importation into Norway benefit from the Agreement also upon submission of an evidence of origin issued or made out in Finland, Iceland or Sweden in which the expression "Faroe Islands Trade" has been inserted. When movement certificates EUR.1 are used, this expression shall be inserted in the "Remarks" box and authenticated by the stamp of a customs office in one of those countries.

2. When products, previously imported into Norway accompanied by evidence of origin referred to in paragraph 1 of Article 16, issued or made out in the Faroe Islands, are re-exported to Finland, Iceland or Sweden, Norway shall in accordance with paragraph 1 undertake to issue or make out evidence of origin with the expression "Faroe Islands Trade", provided that the products are re-exported in the same state or having undergone no working or processing in Norway going beyond that referred to in paragraph 1 of Article 5.

TITLE VI

ARRANGEMENTS FOR ADMINISTRATIVE COOPERATION

Article 32

Mutual assistance

1. In order to ensure the proper application of this Annex, the Faroe Islands and Norway shall assist each other, through the competent customs administrations, in checking the authenticity of the movement certificates EUR.1 and the invoice declarations and the correctness of the information given in these documents.

2. The customs authorities of the Contracting Parties shall provide each other with specimen impressions of stamps used in their customs offices for the issue of EUR.1 certificates.

Article 33

Verification of proof of origin

1. Subsequent verifications of movement certificates EUR.1 and of invoice declarations shall be carried out at random or whenever the customs authorities of the importing country or territory have reasonable doubts as to the authenticity of such documents, the originating status of the products concerned or the fulfilment of the other requirements of this Annex.

2. For the purposes of implementing the provisions of paragraph 1, the customs authorities of the importing country or territory shall return the movement certificate EUR.1 and the invoice, if it has been submitted, or the invoice declaration, or a copy of these documents, to the customs authorities of the exporting country or territory giving, where appropriate, the reasons of substance or form for an inquiry.

They shall forward, in support of the request for subsequent verification, any documents and information that have been obtained suggesting that the information given on the movement certificate EUR.1 or the invoice declaration is incorrect.

3. The verification shall be carried out by the customs authorities of the exporting country or territory. For this purpose, they shall have the right to call for any evidence and to carry out any inspection of the exporter's accounts or any other check which they consider appropriate.

4. If the customs authorities of the importing country or territory decide to suspend the granting of preferential treatment to the products concerned while awaiting the results of the verification, they shall offer to release the products to the importer subject to any precautionary measures judged necessary.

5. The customs authorities requesting the verification shall be informed of the results of this verification as soon as possible. These results must indicate clearly whether the documents are authentic and whether the products concerned can be considered as products originating in Faroe Islands or in Norway and fulfil the other requirements of this Annex.

Article 34

Dispute settlement

Where disputes arise in relation to the verification procedures of Article 33 which cannot be settled between the customs authorities requesting a verification and the customs authorities responsible for carrying out this verification or where they raise a question as to the interpretation of this Annex, they shall be submitted to the Sub-Committee on customs and origin matters referred to in Article 36. Decisions shall be taken by the Joint Committee.

Article 35

Penalties

Penalties shall be imposed on any person who draws up, or causes to be drawn up, a document which contains incorrect information for the purpose of obtaining a preferential treatment for products.

Article 36

Sub-Committee

A Sub-Committee on customs and origin matters shall be set up under the Joint Committee in accordance with paragraph 4 of Article 26 of the Agreement to assist it in carrying out its duties and to ensure a continuous information and consultation process between experts.

It shall be composed of experts from the Faroe Islands and Norway responsible for questions related to customs and origin matters.

Article 37

Non-originating treatment

For the purpose of implementing subparagraph (b) (ii) or (iii) of paragraph 1 of Article 2 any product originating in the territory of the Faroe Islands or of Norway shall, on exportation to the other Contracting Party, be treated as non-originating product during the period or periods in which the last-mentioned Contracting Party applies the rate of duty applicable to third countries or any corresponding safeguard measure to such products in accordance with this Agreement.

Article 38

Appendices

The appendices to this Annex shall form an integral part thereof.

*APPENDIX I***Record of understanding**

As concerns the administrative co-operation referred to in Article 2, paragraph 2, it is understood that the administrative co-operation established in Protocol B to the EFTA Convention may be applied.

Joint declaration

With reference to Article 20, the Contracting Parties and the Government of Denmark, agree that movement certificates EUR.1 may be issued by the customs authorities in Denmark, when products sent from the Faroe Islands are placed under the control of a customs office in Denmark for the purpose of sending all or some of these products to Norway.

Joint declaration

Goods which conform to the provisions of this Annex and which on the date of entry into force of the Agreement are either being transported or are being held in a Contracting Party in temporary storage, in bonded warehouses or in free zones, may be accepted as originating products subject to the submission - within four months from that date - to the customs authorities of the importing State or territory of an evidence of origin, drawn up retrospectively, and of any documents that provide supporting evidence of the conditions of transport.

Joint declaration concerning the review of this Annex

Norway and the Faroe Islands, agree that in view of the development in Europe, and the entry into force of the rules of origin in the Agreement on the European Economic Area, they shall consult with each other and with the Contracting Parties of that Agreement in order to consider case by case to what extent and on what basis these rules could be extended to this Agreement.

APPENDIX II

INTRODUCTORY NOTES TO THE LIST IN APPENDIX III

General

Note 1

- 1.1 The first two columns in the List describe the product obtained. The first column gives the heading number, or the Chapter number, used in the Harmonized System and the second column gives the description of goods used in that System for that heading or Chapter. For each entry in the first two columns a rule is specified in columns 3 and 4. Where, in some cases, the entry in the first column is preceded by an "ex", this signifies that the rule in column 3 or column 4 only applies to the part of that heading or Chapter as described in column 2.
- 1.2 Where several heading numbers are grouped together in column 1 or a Chapter number is given and the description of product in column 2 is therefore given in general terms, the adjacent rule in column 3 or column 4 applies to all products which, under the Harmonized System, are classified within headings of the Chapter or within any of the headings grouped together in column 1.
- 1.3 Where there are different rules in the List applying to different products within a heading, each indent contains the description of that part of the heading covered by the adjacent rule in column 3 or column 4.
- 1.4 For the products of Chapters 84 and 91 inclusive, if no origin rule is given in column 4, the rule set out in column 3 has to be applied.

Note 2

- 2.1 The term "manufacture" covers any kind of working or processing including "assembly" or specific operations. However, see paragraph 5 of Note 3 below.
- 2.2 The term "material" covers any "ingredient", "raw material", "component" or "part", etc., used in the manufacture of the product.
- 2.3 The term "product" refers to the product being manufactured, even if it is intended for later use in another manufacturing operation.

Note 3

- 3.1 In the case of any heading not in the List or any part of a heading that is not in the List, the "change of heading" rule set out in paragraph 1 of Article 4 applies. If a "change of heading" condition applies to any entry in the List, then it is contained in the rule in column 3.
- 3.2 The working or processing required by a rule in column 3 or column 4 has to be carried out only in relation to the non-originating materials used. The restrictions contained in a rule in column 3 or column 4 likewise apply only to the non-originating materials used.
- 3.3 Where a rule states that "materials of any heading" may be used, materials of the same heading as the product may also be used, subject, however, to any specific limitations which may also be contained in the rule. However, the expression "manufacture from materials of any heading including other materials of heading No..." means that only materials classified within the same heading as the product of a different description than that of the product as given in column 2 of the List may be used.

3.4 If a product, made from non-originating materials which has acquired originating status during manufacture by virtue of the change of heading rule or its own List rule, is used as a material in the process of manufacture of another product, then the rule applicable to the product in which it is incorporated does not apply to it.

- For example:
An engine of heading No. 84.07, for which the rule states that the value of the non-originating materials which may be incorporated may not exceed 40 % of the ex-works price, is made from "other alloy steel roughly shaped by forging" of heading No. 72.24.

If this forging has been forged in the country or territory concerned from a non-originating ingot then the forging has already acquired origin by virtue of the rule for heading No. ex 72.24 in the list. It can then count as originating in the value calculation for the engine regardless of whether it was produced in the same factory or another. The value of the non-originating ingot is thus not taken into account when adding up the value of the non-originating materials used.

3.5 Even if the change of heading rule or the rule contained in the List are satisfied, a product does not have origin if the processing carried out, taken as a whole, is insufficient in the sense of paragraph 1 of Article 5.

Note 4

4.1 The rule in the List represents the minimum amount of working or processing required and the carrying out or more working or processing also confers originating status; conversely, the carrying out of less working or processing cannot confer origin. Thus if a rule says that non-originating material at a certain level of manufacture may be used, the use of such material at an earlier stage of manufacture is allowed and the use of such material at later stage is not.

4.2 When a rule in the List specifies that a product may be manufactured from more than one material, this means that any one or more of the materials may be used. It does not require that all be used.

- For example:

The rule for fabrics says that natural fibres may be used and that chemical materials, among other materials, may also be used. This does not mean that both have to be used, one can use one or the other or both.

If, however, a restriction applies to one material and other restrictions apply to other materials in the same rule, then the restrictions only apply to the materials actually used.

- For example:

The rule for sewing machines specifies that the thread tension mechanism used has to originate and that the zigzag mechanism used also has to originate; these two restrictions only apply if the mechanisms concerned are actually incorporated into the sewing machine.

4.3 When a rule in the List specifies that a product must be manufactured from a particular material, the condition obviously does not prevent the use of other materials which, because of their inherent nature, cannot satisfy the rule.

- For example:

The rule for heading No. 19.04 which specifically excludes the use of cereals or their derivatives does not prevent the use of mineral salts, chemicals and other additives which are not produced from cereals.

- For example:

In the case of an article made from non-woven materials, if the use of only non-originating yarn is allowed for this class of article, it is not possible to start from non-woven cloth - even if non-wovens cannot normally be made from yarn. In such

cases, the starting material would normally be at the stage before yarn - that is the fibre stage.

See also paragraph 3 of Note 7 in relation to textiles.

- 4.4 If in a rule in the List two or more percentages are given for the maximum value of non-originating materials that can be used, then these percentages may not be added together.

The maximum value of all the non-originating materials used may never exceed the highest of the percentages given. Furthermore the individual percentages must not be exceeded in relation to the particular materials they apply to.

Textiles

Note 5

- 5.1 The term "natural fibres" is used in the List to refer to fibres other than artificial or synthetic fibres and is restricted to the stages before spinning takes place, including waste and unless otherwise specified, the term "natural fibres" includes fibres that have been carded, combed or otherwise processed but not spun.
- 5.2 The term "natural fibres" includes horsehair of heading No. 05.03, silk of headings Nos. 50.02 and 50.03 as well as the wool fibres, fine or coarse animal hair of headings Nos. 51.01 to 51.05, the cotton fibres of headings Nos. 52.01 to 52.03 and the other vegetable fibres of headings Nos. 53.01 to 53.05.
- 5.3 The terms "textile pulp", "chemical materials" and "paper-making materials" are used in the List to describe the materials not classified within Chapters 50 to 63 which can be used to manufacture artificial, synthetic or paper fibres or yarns.

- 5.4 The term "man-made staple fibres" is used in the List to refer to synthetic or artificial filament tow, staple fibres or waste, of headings Nos. 55.01 to 55.07.

Note 6

- 6.1 In the case of the products classified within those headings in the List where a reference is made to this Introductory Note, the conditions set out in column 3 of the List shall not be applied to any basic textile materials used in their manufacture which, taken together, represent 10 % or less of the total weight of all the basic textile materials used (but see also paragraph 3 and 4 of Note 6 below).
- 6.2 However, this tolerance may only be applied to mixed products which have been made from two or more basic textile materials, irrespective of their share of the product.

The following are the basic textile materials:

- silk,
- wool,
- coarse animal hair,
- fine animal hair,
- horsehair,
- cotton,
- paper-making materials and paper,
- flax,
- true hemp,
- jute and other textile bast fibres,
- sisal and other textile fibres of the genus Agave,
- coconut, abaca, ramie and other vegetable textile fibres,
- synthetic man-made filaments,
- artificial man-made filaments,
- synthetic man-made staple fibres,
- artificial man-made staple fibres.

- For example:

A yarn of heading No. 52.05 made from cotton fibres and synthetic staple fibres is a mixed yarn. Therefore, non-originating materials that do not satisfy the origin rules may be used up to a weight of 10 % of the yarn.

- For example:
A woollen fabric of heading No. 51.12 made from woollen yarn and synthetic yarn of staple fibres is a mixed fabric. Therefore, either non-originating synthetic yarn or woollen yarn or a combination thereof that does not satisfy the origin rules may be used up to a weight of 10 % of the fabric
 - For example:
Tufted textile of heading No. 58.02 made from cotton yarn and cotton fabric is only a mixed product if the cotton fabric is itself a mixed fabric being made from two or more different basic textile materials or if the cotton yarns used are themselves mixtures.
 - For example:
If the tufted textile concerned had been made from cotton yarn and synthetic fabric, then, obviously, two separate basic textile materials would have been used.
 - For example:
A carpet with tufts made both from artificial yarns and tufts made from cotton yarns and with a jute backing is a mixed product because three basic textile materials are used. Thus, any non-originating materials that are used at a later stage of manufacture than the rule allows, may be used, provided their total weight taken together does not exceed 10 % of the weight of the textile materials in the carpet. Thus, the jute backing, the artificial yarns and/or the cotton yarns could be imported at that stage of manufacture, provided the weight conditions are met.
- 6.3 In the case of products incorporating "yarn made of polyurethane segmented with flexible segments of polyether whether or not gimped" this tolerance is 20% in respect of this yarn.
- 6.4 In the case of products incorporating strip consisting of a core of aluminium foil or of a core of plastic film whether or not coated with

aluminium powder, of a width not exceeding 5 mm, sandwiched by means of an adhesive between two films of plastic film, this tolerance is 30 % in respect of this strip.

Note 7

- 7.1 In the case of those textile products, which are marked in the List by a footnote referring to this Introductory Note, textile materials, with the exception of linings and interlinings, which do not satisfy the rule set out in the List in column 3 for the made-up product concerned may be used provided that they are classified in a heading other than that of the product and that their value does not exceed 8 % of the ex-works price of the product.
- 7.2 Any non-textile trimmings and accessories or other materials used which contain textiles do not have to satisfy the conditions set out in column 3 even though they fall outside the scope of paragraph 3 of Note 4.
- 7.3 In accordance with paragraph 3 of Note 4, any non-originating non-textile trimmings and accessories or other product, which do not contain any textiles, may, anyway, be used freely where they cannot be made from the materials listed in column 3.
- For example:
If a rule in the List says that for a particular textile item, such as a blouse, yarn must be used, this does not prevent the use of metal items, such as buttons, because they cannot be made from textile materials.
- 7.4 Where a percentage rule applies, the value of trimmings and accessories must be taken into account when calculating the value of the non-originating materials incorporated.

Note 8

- 8.1 The introductory notes 1 to 7 shall also apply where appropriate to all products manufactured using non-originating materials even if they are not subject to a specific condition contained in the list in Appendix III but are subject instead to the change of heading rule set out in Article 4(1).

*APPENDIX III*¹*APPENDIX IV*¹

MOVEMENT CERTIFICATE EUR.1
AND APPLICATION FOR A MOVEMENT CERTIFICATE EUR.1

*APPENDIX V*¹

INVOICE DECLARATION

¹Not published herein in accordance with article 12 (2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

APPENDIX VI

The amounts, referred to in paragraph 1(b) of Article 30 of Annex 3, equivalent to a unit of account in the national currencies of the Faroe Islands, Norway, Finland, Iceland and Sweden are the following:

Danish Krone	7.86455
Norwegian Krone	7.98528
Finnish Markka	4.88483
Icelandic Krona	74.8336
Swedish Krona	7.59059

The value limits referred to in Articles 21(1)(b) and 28(3) of Annex 3, expressed in the national currencies of the Faroe Islands, Norway, Finland, Iceland and Sweden are the following:

	small packages (365 u.a.)	travellers' personal luggage (1,025 u.a.)	invoice declaration limit (5,110 u.a.)
Norwegian Krone	2,900	8,200	40,800
Danish Krone	2,900	8,100	40,200
Finnish Markka	1,800	5,000	25,000
Icelandic Krona	27,300	76,700	382,400
Swedish Krona	3,000	8,000	39,000

*APPENDIX VII*¹

Special stamp referred to in subparagraph 4(b)
of Article 22

¹ Not published herein in accordance with article 12 (2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

ANNEX 4

Administrative cooperation in Customs Matters

The Contracting Parties agree that the rules and methods of administrative cooperation in customs matters shall be based upon the Agreement between the Nordic Countries on Mutual Assistance in Customs Matters.

ANNEX 5

Abolition of Customs Duties of a Fiscal Nature
in the Faroe IslandsThe restructuring of the tariff and duty system

Notwithstanding the provisions of Art. 4, the Faroe Islands may, on a provisional basis, retain their present import duties of a fiscal nature and internal production levies in force on 1 September 1992, until 1 January 1993.

These include:

1. Law No 119 of 23 December 1991 on fiscal import duties:

A general fiscal import duty of 33% with certain exceptions, mainly for raw materials and for goods used by the fishing industry.

2. Law No 120 of 23 December 1991 on fiscal import duties and production levies:

Fiscal import duties and production levies on a number of specific products.

On 1 January 1993 the existing system of fiscal import duties and production levies, will be abolished and replaced by a new system of indirect taxation based upon the following elements:

- (a) A value-added tax (VAT), based upon the principle of non-discrimination of imported goods, and
- (b) a system of excise duties, levied equally upon domestic production and imported goods.

ANNEX 6¹

List of products for which Norway can maintain export restrictions.

¹ Not published herein in accordance with article 12 (2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

ANNEX 7

ON THE INTERPRETATION OF ARTICLE 16

1. The Contracting Parties agree that the application of Article 16 shall be guided by the following criteria:
 - (a) Only those measures can be classified as Public aid which result in a net transfer of funds from Public sources to the recipient through direct subsidies or which result in tax revenues foregone through tax concessions; aids granted under schemes which are fully paid for by the beneficiaries are not Public aids in the sense of Article 16; when assessing effects of Public aids, the cumulative effects of all types of aid measures awarded to recipients are to be taken into consideration.
 - (b) The following measures, in general fall outside the scope of Article 16.
 - (i) credits and loans from Public sources or agencies, if the interest and capital repayments are in accordance with current market conditions;
 - (ii) guarantees given by Governments or Government agencies, if the premiums cover the longterm cost of the scheme;
 - (iii) equity injections by Governments or Government agencies if the rate of return on such investments can reasonably be expected to be at least equal to the cost of Government borrowing;
 - (iv) tax measures including social security charges that are part of the general national income norm for tax purposes, available to all enterprises, and uniformly applied in a country.
 - (c) The following measures are examples of types of aid normally consistent with the provisions of Article 16;
 - (i) aid to research, development and innovation, provided it is clearly intended for the stimulation of such activities and that such activities are at a pre-competitive level; the pre-competitive level is understood to include applied research and development up to and including the deve-

lopment of a first prototype; such aid may be awarded up to a rate of 50 per cent of project cost or at differentiated tax rates of equivalent effect; basic research may be aided to a greater extent; the closer to the market place a project is, the lower the degree of subsidization should be;

- (ii) aid given to sectors with problems of overcapacity to rationalize the structure of industry by ensuring an orderly down-scaling of production and employment; such measures should be strictly limited in duration and be accompanied by an adjustment programme; when evaluating problems of overcapacity the international situation as a whole and not merely in the country in question is to be taken into account;
- (iii) general aid to export promotion such as national weeks, store promotion, industrial fairs, provided that such aid is not company-specific;
- (iv) regional development aid to the extent that it does not interfere with conditions of fair competition; its purpose must be to put industries in regional development areas on an equal economic footing with industries in other parts of the country and not to increase capacity in sectors already suffering from problems of overcapacity; the definition of regional development areas, including areas in industrial decline, lies within the sole competence of the Contracting Parties, which may be requested to furnish statistics detailing the reasons for the designation of such areas;
- (v) the aid in form of general public services to trade and industry on terms and conditions not favouring certain sectors and enterprises;
- (vi) general aid for the creation of new employment opportunities provided such jobs are not in sectors already suffering from overcapacity;

- (vii) environmental aid, under the general principle that the polluter-pays-principle is observed; investment specifically designated to reduce pollution may be aided up to a rate of 25 per cent or at differentiated tax rates of equivalent effect; recognizing the existence of different qualities of legislation or standards in other countries and their potential impact on trade and competition, the degree of subsidization for specific industries shall be kept under constant review;
 - (viii) aid to small and medium-sized enterprises if intended to offset disadvantages directly linked to the size of the firm in question, such enterprises being understood as employing not more than 100 people and having an annual turnover of less than 10 million ECUs.
- (d) The following measures are examples of types of aid normally not consistent with Article 16:
- (i) aid to set against operating losses of enterprises, either directly or through the foregoing of payments due to public authorities;
 - (ii) the injection of equity capital in firms if it has the same effect as to set aid against operating losses;
 - (iii) aid to production in problem sectors suffering from structural overcapacity or to enterprises in difficulties if not accompanied by an adjustment programme and strictly limited in duration;
 - (iv) aid given as a rescue measure to specific firms if not given merely to provide time for the development of long-term solutions and to avoid acute social problems;
 - (v) aid measures, including indirect taxes, that are applied in such a way as to discriminate in favour of domestically-produced goods and against like goods produced in the other Contracting Party;
 - (vi) the forms of aid to exports of goods to the other Contracting Party as described in the Appendix to this Annex.

2. INTERPRETATION OF ART. 16 AS REGARDS THE FISHING SECTOR

Unless otherwise mentioned, after 31 december 1993, aid measures to the fishing sector shall fall under the disciplines of Article 16 of the Agreement and its interpretation in this Annex.

(i) The following aid measures to the fishing sector are considered normally not to be in accordance with the Agreement:

- General aid measures concerning the sector as a whole and which are not fully directed towards structural measures in accordance with the provisions of paragraph 1 (c) (ii)
- tax concessions other than those that directly offset cost disadvantages clearly linked to special conditions prevailing in the fishing sector;
- social measures if the subsidy element of such measures exceeds what is generally applied in other sectors, taking into account the special conditions prevailing in the fishing sector.

(ii) The following aid measures shall normally be considered to be in accordance with the provisions of Article 16 of the Agreement:

- Aid measures in the form of lowest permitted domestic first hand sales prices for fish and the purchase of surpluses that are applied in order to offset serious market disturbances;
- regional aid measures to the extent that they are necessary for maintaining fishing activities in regions that are to be above-average degree dependent on such activities and where income from fishing is clearly below the national average in the fishing sector. Such regional measures shall not more than offset cost disadvantages in relation to other locations for fisheries. A Contracting Party introducing or maintaining such measures shall, in accordance with the provisions of this Annex, provide sufficient information on

the regional situation leading to the introduction or maintenance of such measures.

- (iii) The following aid measures are considered not to be in accordance with the Agreement:
- Aid in accordance with paragraph 1 (c) (vi) as concerns the fishing sector.
 - Aid in accordance with paragraph 1 (c) (viii) as concerns fishing activities.

3. TRANSITIONAL ARRANGEMENTS FOR THE FAROE ISLANDS

Notwithstanding the provisions of subsection (i) and (iii) of section 2 of this Annex, the Faroe Islands may retain Public aid to the fishing industry until 31 December 1994.

4. TRANSPARENCY OF PUBLIC AID MEASURES

Transparency measures provided for in Article 16, paragraph 3, of the Agreement, shall, inter alia, comprise:

- Annual reporting on the total amount and distribution of aid;
- notification of new aid schemes, if possible, in advance of implementation, and not later than 60 days after the date of implementation, and
- an obligation to provide upon request information on existing aid schemes and particular individual cases.

APPENDIX TO ANNEX 7

ILLUSTRATIVE LIST OF FORMS OF EXPORT AID REFERRED TO IN ANNEX 7

- (a) Currency retention schemes or any similar practices which involve a bonus on exports or re-exports.
 - (b) The provisions by governments of direct subsidies to exporters.
 - (c) The remission, calculated in relation to exports, of direct taxes or social welfare charges on industrial or commercial enterprises.
 - (d) The exemption, in respect of exported goods, from charges or taxes, other than charges in connection with importation or indirect taxes levied at one or several stages on the same goods if sold for internal consumption, or the payment, in respect of exported goods, of amounts exceeding those effectively levied at one or several stages on these goods in the form of indirect taxes or of charges in connection with importation or in both forms.
 - (e) In respect of deliveries by governments or governmental agencies of imported raw materials for export business on different terms than for domestic business, the charging of prices below world prices.
 - (f) In respect of government export credit guarantees, the charging of premiums at rates which are manifestly inadequate to cover the long-term operation costs and losses of the credit insurance institutions.
 - (g) The grant by governments (or special institutions controlled by governments) of export credits at rates below those which they have to pay in order to obtain the funds so employed.
 - (h) The government bearing all or part of the costs incurred by exporters in obtaining credit.
-

[TRADUCTION — TRANSLATION]

ACCORD¹ ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA NORVÈGE, D'UNE PART, ET LE GOUVERNEMENT DU DANEMARK ET LE GOUVERNEMENT AUTONOME DES ÎLES FÉROÉ, D'AUTRE PART, RELATIF AU LIBRE-ÉCHANGE ENTRE LA NORVÈGE ET LES ÎLES FÉROÉ

Le Gouvernement de la Norvège, d'une part, et

Le Gouvernement du Danemark et le Gouvernement autonome des îles Féroé, d'autre part,

Ci-après dénommés les Parties contractantes,

Rappelant le statut des îles Féroé, en tant que partie autonome du Danemark;

Considérant que les îles Féroé qui faisaient auparavant partie de l'Association européenne de libre-échange (AELE) du fait de l'appartenance du Danemark à cette organisation, ne sont pas couvertes par l'adhésion du Danemark aux Communautés européennes;

Considérant le rôle capital que joue la pêche pour les îles Féroé, dont elle est l'activité économique essentielle, les produits de la mer et leurs dérivés étant leurs principaux produits d'exportation;

Considérant l'importance vitale de la pêche pour la Norvège et les collectivités côtières norvégiennes;

Désireux de consolider et d'élargir les relations économiques qui existent entre la Norvège et les îles Féroé et d'assurer, dans des conditions de concurrence équitables, le développement harmonieux de leurs échanges commerciaux mutuels dans le cadre de la coopération européenne;

Résolus à cette fin à éliminer progressivement les obstacles à leurs échanges commerciaux dans pratiquement tous les secteurs, conformément aux dispositions de l'Accord général sur les tarifs douaniers et le commerce² concernant la création de zones de libre-échange;

Se déclarant prêts à étudier, au vu de tout facteur pertinent et en particulier de l'évolution de la coopération européenne, la possibilité de développer et de renforcer leurs relations afin de les étendre à des domaines qui ne sont pas visés par le présent Accord;

Ont décidé, dans le dessein d'atteindre ces objectifs et considérant qu'aucune disposition du présent Accord ne saurait être interprétée comme exonérant les Parties contractantes de leurs obligations au titre d'autres accords internationaux,

¹ Entré en vigueur à titre provisoire le 1er septembre 1992, et à titre définitif le 1er juillet 1993 par notification, conformément à l'article 29.

² Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 55, p. 187.

De conclure le présent Accord :

Article premier

OBJECTIFS

Les Parties contractantes établiront une zone de libre-échange comprenant la Norvège et les îles Féroé, conformément aux dispositions du présent Accord.

Le présent Accord a pour objectifs :

a) De promouvoir, grâce à l'expansion de leurs échanges commerciaux, le développement harmonieux des relations économiques entre la Norvège et les îles Féroé et de favoriser ainsi le renforcement de l'activité économique, l'amélioration des conditions de vie et d'emploi et l'accroissement de la productivité et de la stabilité financière;

b) De créer des conditions de concurrence équitables pour le commerce entre la Norvège et les îles Féroé;

c) De contribuer ainsi, par la suppression des obstacles aux échanges commerciaux, au développement et à l'élargissement harmonieux du commerce mondial.

Article 2

PORTÉE

Le présent Accord s'appliquera :

a) Aux produits des chapitres 25 à 97 du Système harmonisé de désignation et de codification des marchandises, à l'exception des produits énumérés à l'annexe 1; et

b) Aux poissons et aux autres produits de la mer, comme prévu à l'annexe 2, originaires de la Norvège ou des îles Féroé.

Article 3

RÈGLES D'ORIGINE ET COOPÉRATION ADMINISTRATIVE

1. L'annexe 3 énonce les règles d'origine.

2. L'annexe 4 concerne les règles et modalités de la coopération administrative en matière douanière.

Article 4

INTERDICTION ET SUPPRESSION DES DROITS DE DOUANE
ET IMPOSITIONS D'EFFET ÉQUIVALENT

1. Il ne sera instauré, dans le commerce entre la Norvège et les îles Féroé, aucun nouveau droit de douane à l'importation et à l'exportation ni aucune nouvelle imposition d'effet équivalent.

2. Au moment de l'entrée en vigueur du présent Accord, les droits de douane à l'importation et à l'exportation et les impositions d'effet équivalent seront supprimés.

3. L'annexe 5 énonce les dispositions relatives à la suppression des droits de douane de caractère fiscal aux îles Féroé à dater du 1er janvier 1993.

Article 5

INTERDICTION ET SUPPRESSION DES RESTRICTIONS QUANTITATIVES ET DES MESURES D'EFFET ÉQUIVALENT

1. Il ne sera instauré, dans le commerce entre la Norvège et les îles Féroé, aucune nouvelle restriction quantitative à l'importation et à l'exportation ni aucune nouvelle mesure d'effet équivalent.

2. Lors de l'entrée en vigueur du présent Accord, les restrictions quantitatives à l'importation et à l'exportation et les mesures d'effet équivalent seront supprimés, sauf comme prévu à l'annexe 6.

Article 6

COMMERCE DES PRODUITS PÉTROLIERS

Les Parties contractantes se réservent le droit de prendre des mesures spéciales en ce qui concerne le commerce des produits pétroliers.

Article 7

COMMERCE DES PRODUITS AGRICOLES

1. Les Parties contractantes se déclarent prêtes à favoriser, autant que leurs politiques agricoles le permettront, le développement harmonieux de leur commerce portant sur les produits agricoles.

2. A cette fin, les Parties contractantes concluront simultanément un Accord prévoyant des mesures propres à faciliter le commerce des produits agricoles entre la Norvège et les îles Féroé.

3. Les Parties contractantes appliqueront sans discrimination leurs règlements vétérinaires, sanitaires et phytosanitaires et n'instaureront aucune mesure nouvelle qui aurait pour effet d'entraver indûment les échanges commerciaux.

Article 8

UNIONS DOUANIÈRES, ZONES DE LIBRE-ÉCHANGE ET COMMERCE FRONTALIER

Le présent Accord n'empêche pas le maintien ni la création d'unions douanières ou de zones de libre-échange, non plus que la conclusion ou le maintien de conventions applicables au commerce frontalier, dans la mesure où ils n'influeront pas de façon négative sur le régime des échanges commerciaux prévu par le présent Accord et en particulier sur les dispositions en matière de règles d'origine.

Article 9

FISCALITÉ INTERNE

1. Les Parties contractantes s'interdiront toute mesure ou pratique fiscale interne instaurant directement ou indirectement une discrimination entre les produits originaires de la Norvège et les produits similaires originaires des îles Féroé.

2. Les produits originaires de la Norvège exportés aux îles Féroé ou les produits originaires des îles Féroé exportés en Norvège ne pourront pas bénéficier d'un remboursement des taxes intérieures qui serait supérieur au montant des taxes directes ou indirectes grevant ces produits.

Article 10

PAIEMENTS

Les paiements au titre des échanges commerciaux de même que le transfert de ces paiements à destination de la Norvège ou des îles Féroé, selon le lieu de résidence du créancier, ne feront l'objet d'aucune restriction.

Article 11

EXCEPTIONS GÉNÉRALES

Le présent Accord n'interdit pas les prohibitions ou restrictions applicables à l'importation, à l'exportation ou au transit des marchandises instituées pour les motifs ci-après : moralité, politique ou sécurité publique; protection de la santé ou de la vie des personnes, des animaux, des végétaux et protection de l'environnement; protection des trésors nationaux ayant une valeur artistique, historique ou archéologique; protection de la propriété intellectuelle; application de la réglementation relative à l'or ou à l'argent; ou conservation des ressources naturelles non renouvelables, si ces mesures sont prises dans le cadre de restrictions de la production ou de la consommation intérieure. Toutefois, ces prohibitions ou restrictions ne constitueront en aucun cas des mesures discriminatoires arbitraires ou des restrictions déguisées dirigées contre les échanges commerciaux entre les Parties contractantes.

Article 12

EXCEPTIONS POUR RAISON DE SÉCURITÉ

Aucune disposition du présent Accord n'empêchera une Partie contractante de prendre toute mesure qu'elle jugera nécessaire :

a) Pour empêcher la divulgation de renseignements contraire à ses intérêts essentiels en matière de sécurité;

b) Pour protéger ses intérêts essentiels en matière de sécurité ou pour s'acquitter de ses obligations internationales ou mettre en œuvre ses politiques nationales :

i) Touchant au commerce des armes, des munitions et des engins de guerre, à condition que les mesures en question ne visent pas à réduire les conditions

- de concurrence dans le domaine du commerce des produits non destinés à des usages spécifiquement militaires ou d'autres biens, matériaux ou services, exercé directement ou indirectement aux fins de l'approvisionnement d'un établissement militaire; ou
- ii) Touchant à la non-prolifération d'armes biologiques ou chimiques, d'armes nucléaires ou d'autres engins nucléaires explosifs; ou
 - iii) En temps de guerre ou d'autre tension internationale grave.

Article 13

EXÉCUTION DES OBLIGATIONS

1. Les Parties contractantes s'interdiront de prendre toute mesure risquant de compromettre la réalisation des objectifs du présent Accord.

2. Elles prendront toutes les mesures générales ou particulières nécessaires pour garantir l'exécution de leurs obligations découlant du présent Accord.

Si l'une ou l'autre Partie contractante estime que l'autre Partie contractante n'a pas exécuté une obligation lui incombant en vertu du présent Accord, elle pourra prendre les mesures qui conviendront dans les conditions et selon la procédure énoncées à l'article 23.

Article 14

RÈGLES EN MATIÈRE DE CONCURRENCE

1. Sont incompatibles avec le bon fonctionnement du présent Accord, dans la mesure où ils peuvent nuire au commerce entre la Norvège et les îles Féroé :

a) Tous les accords conclus entre des entreprises, toutes les décisions adoptées par des associations d'entreprises et toutes les pratiques concertées entre des entreprises, lorsque leur objet ou leur effet est d'empêcher, de restreindre ou de fausser la concurrence dans le domaine de la production ou du commerce des marchandises;

b) Tout abus de position dominante par une ou plusieurs entreprises dans l'ensemble ou dans une grande partie du territoire de la Norvège ou de celui des îles Féroé.

2. Si une Partie contractante estime qu'une certaine pratique est incompatible avec les dispositions du paragraphe 1, elle pourra prendre les mesures appropriées après consultations avec l'autre Partie ou à l'expiration d'un délai de trente jours courant à compter de la date de la demande de consultations

Article 15

MONOPOLES PUBLICS

Les Parties contractantes veilleront à ce que tout monopole public à caractère commercial existant en Norvège ou aux îles Féroé soit aménagé de façon qu'il n'existe pas de discrimination entre les résidents de la Norvège et ceux des îles Féroé en ce qui concerne les conditions dans lesquelles les marchandises seront acquises et commercialisées.

Article 16

AIDES PUBLIQUES

1. Toute aide accordée par une Partie contractante ou au moyen de ressources publiques sous une forme quelconque qui fausse ou menace de fausser la concurrence en favorisant certaines entreprises ou la production de certaines marchandises sera, dans la mesure où elle risque d'influer sur le commerce entre la Norvège et les îles Féroé, incompatible avec le bon fonctionnement du présent Accord.

2. Toute pratique contraire au paragraphe 1 sera appréciée sur la base des critères énoncés à l'annexe 7.

3. Les Parties contractantes veilleront à assurer la transparence des mesures d'aide publique en échangeant des informations comme prévu au paragraphe 4 de l'annexe 7.

4. Si une Partie contractante estime qu'une pratique particulière est incompatible avec les dispositions du paragraphe 1, elle pourra prendre les mesures appropriées, qui n'iront pas au-delà du dommage causé par ladite pratique, dans les conditions et selon la procédure énoncées à l'article 23.

Article 17

PROTECTION DE LA PROPRIÉTÉ INTELLECTUELLE

1. Les Parties contractantes coopéreront entre elles en vue d'améliorer progressivement la protection non discriminatoire des droits de propriété intellectuelle, et prendront notamment des mesures concernant l'octroi de ces droits et visant à les faire respecter. Les Parties contractantes élaboreront des règles visant à protéger les droits de propriété intellectuelle. Lesdites règles assureront un degré de protection semblable à celui qui existe dans les Etats membres des Communautés européennes et dans ceux de la Zone européenne de libre-échange.

2. Aux fins du paragraphe 1, les droits de propriété intellectuelle visent notamment la protection des droits d'auteur, y compris les droits sur les programmes informatiques, les bases de données et les droits voisins; les marques de fabrique ou de commerce; les indications géographiques; les dessins ou modèles industriels; les brevets; l'architecture des circuits intégrés; ainsi que les informations non divulguées concernant le savoir-faire.

Article 18

MARCHÉS PUBLICS

1. Les Parties contractantes considèrent que la libéralisation effective de leurs marchés publics respectifs constitue un objectif souhaitable et important du présent Accord.

2. Dès l'entrée en vigueur du présent Accord, les Parties contractantes accorderont aux sociétés de l'autre Partie contractante le droit de participer aux procédures d'adjudication dans le cadre de leurs marchés publics respectifs conformément à l'Accord du 12 avril 1979 relatif aux marchés publics¹, modifié par un

¹ Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 1235, p. 258.

Protocole d'amendement, en date du 2 février 1987¹, négocié sous les auspices de l'Accord général sur les tarifs douaniers et le commerce.

3. Les Parties contractantes établiront et aménageront progressivement les règles, conditions et pratiques applicables à la participation aux marchés publics adjugés par leurs autorités publiques et par les entreprises publiques ou par les entreprises privées concessionnaires de droits spéciaux ou exclusifs, de manière à assurer libre accès et transparence, et à exclure toute discrimination entre les fournisseurs potentiels se trouvant sur le territoire des Parties contractantes.

4. En outre, les Parties contractantes recommanderont et arrêteront d'un commun accord, le cas échéant, les modalités pratiques de cet aménagement, y compris sa portée, son calendrier et les règles à appliquer.

Article 19

DUMPING

Si l'une des Parties contractantes constate qu'un dumping, au sens de l'article VI de l'Accord général sur les tarifs douaniers et le commerce, est pratiqué dans ses relations commerciales avec l'autre Partie contractante, elle pourra prendre les contre-mesures appropriées conformément à l'Accord de mise en œuvre de l'article VI de l'Accord général sur les tarifs douaniers et le commerce² et à la procédure énoncée à l'article 23.

Article 20

ACTION D'URGENCE CONCERNANT LES IMPORTATIONS DE PRODUITS PARTICULIERS

Si les importations d'un produit augmentent dans des quantités ou dans des conditions qui causent ou risquent de causer :

a) Un préjudice grave aux producteurs locaux de produits similaires ou directement concurrents en Norvège ou aux îles Féroé; ou

b) Des perturbations graves dans un secteur de l'économie ou des difficultés qui pourraient entraîner une dégradation grave de la situation économique d'une région,

la Partie contractante concernée pourra prendre les mesures appropriées dans les conditions et selon la procédure énoncées à l'article 23.

Article 21

RÉEXPORTATION ET PÉNURIE GRAVE

Si l'application des dispositions des articles 4 et 5 conduit :

a) A la réexportation à destination d'un pays tiers auquel la Partie contractante exportatrice applique, en ce qui concerne le produit en cause, des restrictions quantitatives à l'exportation, des droits d'exportation ou des mesures ou impositions d'effet équivalent; ou

¹ Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 1511, p. 287.

² *Ibid.*, vol. 1186, p. 3.

b) A une pénurie grave ou à une menace de pénurie grave d'un produit indispensable à la Partie contractante exportatrice, et si les situations susmentionnées causent ou risquent de causer de graves difficultés économiques à la Partie contractante exportatrice, celle-ci pourra prendre les mesures appropriées dans les conditions et selon la procédure énoncées à l'article 23.

Article 22

DIFFICULTÉS DE BALANCE DES PAIEMENTS

En cas de difficultés graves de balance de paiement ou de menace imminente de telles difficultés en Norvège ou aux îles Féroé, la Partie contractante en cause pourra prendre les mesures appropriées dans les conditions et selon la procédure énoncées à l'article 23.

Article 23

PROCÉDURE D'APPLICATION DES MESURES DE SAUVEGARDE

1. Avant d'entamer les procédures d'application des mesures de sauvegarde décrites dans le présent article, les Parties contractantes s'efforceront de régler tout litige surgi entre elles par voie de consultations directes.

2. Sans préjudice des dispositions du paragraphe 6 du présent article, la Partie contractante qui envisagera de recourir à des mesures de sauvegarde en avisera l'autre Partie contractante dans les meilleurs délais et lui fournira toutes les informations pertinentes. Les Parties contractantes procéderont immédiatement à des consultations en vue de trouver une solution mutuellement acceptable.

3. Aux fins de la mise en œuvre du paragraphe 2, les dispositions suivantes seront applicables :

a) S'agissant de l'article 16 (Aide publique) et de l'article 18 (Marchés publics), la Partie contractante concernée apportera à l'autre Partie contractante toute l'aide nécessaire pour qu'elle puisse étudier la situation et, lorsqu'il conviendra, mettre fin à la pratique contestée. Si la Partie contractante en cause ne met pas fin à ladite pratique dans le délai convenu entre les Parties contractantes ou si aucun accord n'est intervenu dans les trois mois suivant la date de notification du litige, la Partie contractante concernée pourra adopter les mesures appropriées pour résoudre les difficultés résultant de la pratique en question.

b) S'agissant des articles 19 (Dumping), 20 (Action d'urgence concernant les importations de produits particuliers) et 21 (Réexportation et pénurie grave), les Parties contractantes étudieront la situation et pourront prendre toute décision nécessaire pour mettre fin aux difficultés signalés par la Partie contractante concernée. Si une décision n'est pas prise dans les trente jours suivant la date à laquelle le litige a été notifié, la Partie contractante concernée pourra adopter les mesures nécessaires pour remédier à la situation.

c) S'agissant de l'article 13 (Exécution des obligations), la Partie contractante concernée pourra prendre les mesures appropriées une fois les consultations terminées ou à l'expiration d'un délai de trois mois courant à compter de la date de la notification.

4. Les mesures de sauvegarde prises seront immédiatement notifiées à l'autre Partie contractante. Elles seront limitées, en ce qui concerne leur étendue et leur durée, au strict nécessaire pour remédier à la situation qui aura donné lieu à leur application et elles n'iront pas au-delà du dommage causé par la pratique ou la difficulté en question. Il sera donné priorité aux mesures qui perturberont le moins le fonctionnement du présent Accord.

5. Les mesures de sauvegarde prises feront l'objet de consultations périodiques entre les Parties contractantes en vue de les assouplir, de les remplacer ou de les abolir dès que possible.

6. Lorsque des circonstances exceptionnelles exigeant une action immédiate rendront l'examen préalable impossible, la Partie contractante concernée pourra, dans le cas des articles 19 (Dumping), 20 (Action d'urgence concernant les importations de produits particuliers) et 21 (Réexportation et pénurie grave), appliquer immédiatement les mesures conservatoires rigoureusement nécessaires pour remédier à la situation. Ces mesures seront notifiées sans retard et des consultations entre les Parties contractantes seront engagées dès que possible.

Article 24

DISPOSITIFS DE CONSULTATION

1. Afin de mettre dûment en œuvre le présent Accord, les Parties contractantes échangeront des informations lorsque la nécessité s'en fera sentir et, à la demande de l'une ou l'autre d'entre elles, procéderont à des consultations.

2. Les Parties contractantes conviennent que l'exécution du présent Accord sera contrôlée et administrée par une Commission mixte composée de leurs représentants. A cette fin, les dispositions ci-dessous seront applicables :

a) L'échange d'informations et les consultations visées au paragraphe 1, et en particulier les consultations et décisions mentionnées à l'article 23, auront lieu, en cas de besoin, dans le cadre de la Commission mixte.

b) La Commission mixte pourra se prononcer sur les cas visés dans le présent Accord. Sur les autres points, elle pourra formuler des recommandations.

c) Afin de mettre dûment en œuvre le présent Accord, la Commission mixte se réunira chaque fois que de besoin. Chaque Partie au présent Accord pourra demander la convocation de la Commission mixte.

d) La Commission mixte prendra ses décisions d'un commun accord.

e) La Commission mixte adoptera son propre règlement intérieur.

f) La Commission mixte pourra décider de constituer les sous-commissions et groupes de travail qu'elle jugera nécessaires pour l'aider dans l'exécution de sa mission.

g) La Commission mixte pourra décider de modifier les annexes.

Article 25

CLAUSES D'ÉVOLUTION

1. Si l'une des Parties contractantes estime qu'il serait utile, dans l'intérêt des Parties contractantes, de développer les relations instaurées par le présent Accord

en les étendant à des domaines auxquels il ne s'applique pas, elle soumettra une demande motivée à l'autre Partie contractante.

2. Les accords conclus selon la procédure décrite au paragraphe 1 seront soumis à la ratification ou à l'approbation des Parties contractantes conformément à leurs procédures propres.

Article 26

ANNEXES

Les annexes au présent Accord en font partie intégrante.

Article 27

APPLICATION TERRITORIALE

Le présent Accord s'appliquera, d'une part, à la Norvège et, de l'autre, au Danemark et aux îles Féroé.

Article 28

DÉNONCIATION

L'une ou l'autre Partie contractante pourra dénoncer le présent Accord moyennant notification adressée à l'autre Partie contractante. L'Accord cessera de produire ses effets douze mois après la date de réception de ladite notification par l'autre Partie contractante.

Article 29

ENTRÉE EN VIGUEUR

Le présent Accord est établi en triple exemplaire, en langues norvégienne, danoise et des îles Féroé, chacun de ces textes faisant également foi.

Le présent Accord sera approuvé par les Parties contractantes conformément à leurs procédures propres. Il entrera en vigueur le premier jour du mois suivant la date à laquelle les Parties contractantes se seront mutuellement notifiées par la voie diplomatique qu'elles ont accompli, chacune en ce qui la concerne, les formalités requises pour sa mise en application.

En attendant son entrée en vigueur, le présent Accord s'appliquera à titre provisoire à dater du 1er septembre 1992.

FAIT à Copenhague le 28 août 1992 en trois copies dans les langues danoise, féroéenne et norvégienne, les trois textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement
du Danemark :
J. ORSTROM MOLLER

Pour le Gouvernement
de la Norvège :
ATLI P. DAM

Pour le Gouvernement
des îles Féroé :
THOMAS RONNENG

ANNEXE 1¹

PRODUITS DES CHAPITRES 25 À 97 AUXQUELS L'ACCORD
N'EST PAS APPLICABLE

¹ Non publiée ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

ANNEXE 2

PROTOCOLE CONCERNANT LES DISPOSITIONS APPLICABLES AUX POISSONS
ET AUTRES PRODUITS DE LA MER*Article premier*

Dès que le présent Accord entrera en vigueur, les Parties contractantes supprimeront les droits de douane à l'importation et les impositions d'effet équivalent sur les poissons et autres produits de la mer originaires de l'autre Partie contractante.

Les Parties contractantes n'appliqueront pas de restrictions quantitatives à l'importation ni de mesures d'effet équivalent aux poissons et autres produits de la mer originaires de l'autre Partie contractante. L'expression « poissons et autres produits de la mer » s'entend des produits énumérés dans l'appendice au présent Protocole.

Article 2

Nonobstant les dispositions de l'article 5 de l'Accord, les Parties contractantes pourront limiter, sur une base non discriminatoire, l'exportation des poissons et autres produits de la mer conformément à l'article 21 et au paragraphe 6 de l'article 23.

Article 3

Les Parties contractantes appliqueront leur réglementation au transit et à l'exportation des poissons, y compris leur réglementation sur les quantités directement débarquées à l'étranger, de façon à ce que ces exportations à destination de l'autre Partie contractante ne soient pas désavantagées par rapport à celles vers d'autres pays membres de l'AELE ou de la Communauté économique européenne.

APPENDICE À L'ANNEXE 2¹

¹ Non publiée ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

ANNEXE 3 RELATIVE AUX RÈGLES D'ORIGINE

TABLE DES MATIÈRES

TITRE PREMIER. DISPOSITIONS GÉNÉRALES

Article premier. Définitions

TITRE II. DÉFINITION DU CONCEPT DE « PRODUITS ORIGINAIRES »

Article 2. Critères d'origine

Article 3. Produits intégralement obtenus

Article 4. Produits ayant subi une ouvraison ou une transformation suffisante

Article 5. Ouvraison ou transformation insuffisante

Article 6. Unité qualificative

Article 7. Accessoires, pièces de rechange et outils

Article 8. Assortiments

Article 9. Eléments neutres

TITRE III. PRESCRIPTIONS TERRITORIALES

Article 10. Principe de la territorialité

Article 11. (La présente annexe ne contient pas d'article 11)

Article 12. Réimportation de marchandises

Article 13. Transport direct

Article 14. Expositions

TITRE IV. RISTOURNE OU EXONÉRATION

Article 15. Interdiction des ristournes ou des exonérations de droits de douane

TITRE V. PREUVE D'ORIGINE

Article 16. Prescriptions générales

Article 17. Formalités pour la délivrance d'un certificat de mouvement EUR.1

Article 18. Certificats de mouvement EUR.1 délivrés *a posteriori*

Article 19. Délivrance d'un duplicata du certificat de mouvement EUR.1

Article 20. Délivrance de certificats de mouvement EUR.1 sur la base d'une preuve d'origine délivrée ou établie au préalable

Article 21. Conditions requises pour l'établissement d'une déclaration sur facture

Article 22. Exportateur agréé

Article 23. Validité de la preuve d'origine

Article 24. Production de la preuve d'origine

Article 25. Importation par lots

Article 26. Exonération de l'obligation de produire une preuve d'origine formelle

Article 27. Production des pièces justificatives

Article 28. Conservation de la preuve d'origine et des pièces justificatives

Article 29. Divergences et erreurs formelles

Article 30. Equivalents en unités de compte

Article 31. Importation en provenance et réexportation à destination de la Finlande, de l'Islande et de la Suède

TITRE VI. ARRANGEMENTS RELATIFS À LA COOPÉRATION ADMINISTRATIVE

Article 32. Assistance mutuelle

Article 33. Vérification de la preuve d'origine

Article 34. Règlement des différends

Article 35. Sanctions

Article 36. Sous-Commission

Article 37. Traitement des produits non originaires

Article 38. Appendices

LISTE DES APPENDICES

Appendice I. Procès-verbal d'interprétation — Déclarations communes

Appendice II. Notes introductives à la liste de l'appendice III

Appendice III. Liste des ouvraisons ou transformations que doivent subir des matières non originaires pour conférer au produit manufacturé le statut de produit originaire

Appendice IV. Certificat de mouvement EUR.I et demande de délivrance d'un certificat de mouvement EUR.I

Appendice V. Déclaration sur facture

Appendice VI. Equivalents en unité de compte des monnaies nationales

Appendice VII. Cachet spécial

TITRE PREMIER

DISPOSITIONS GÉNÉRALES

Article premier

DÉFINITIONS

Aux fins de la présente annexe :

a) Le terme « fabrication » s'entend de toutes les formes d'ouvrage ou de transformation, y compris le montage ou les opérations spécifiques;

b) Le terme « matières » s'entend de tous les ingrédients, matières premières, composants ou pièces, etc. utilisés dans la fabrication du produit;

c) Le terme « produit » s'entend du produit en voie de fabrication, même s'il doit servir par la suite dans une autre opération de fabrication;

d) Le terme « marchandises » s'entend à la fois des matières et des produits;

e) L'expression « valeur en douane » s'entend de la valeur déterminée conformément à l'Accord relatif à la mise en œuvre de l'article VII de l'Accord général sur les tarifs douaniers et le commerce, fait à Genève le 12 avril 1979¹;

f) L'expression « prix départ usine » s'entend du prix payé pour le produit départ usine, en Norvège ou aux îles Féroé, au fabricant dans l'entreprise duquel a été effectuée la dernière

¹ Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 1235, p. 127.

ouvraison ou transformation, à condition que ce prix englobe la valeur de toutes les matières utilisées, déduction faite du montant des impôts intérieurs qui sont, ou peuvent être, remboursés à l'exportation du produit obtenu;

g) L'expression « valeur des matières » s'entend de la valeur en douane, au moment de l'importation et des matières non originaires utilisées ou, si cette valeur n'est pas connue et ne peut être déterminée, du premier prix payé et connu pour ces matières dans les îles Féroé ou en Norvège;

h) L'expression « valeur des matières originaires » s'entend de la valeur de ces matières telle qu'elle est définie à l'alinéa g appliqué *mutatis mutandis*;

i) Les termes « chapitres » et « positions » s'entendent des chapitres et des positions (code à quatre chiffres) utilisés dans la nomenclature qui constitue le Système harmonisé de désignation et de codification des marchandises (dénommé dans la présente annexe le « Système harmonisé » ou « SH »);

j) Le terme « classé » se réfère à la classification d'un produit ou d'une matière sous une position donnée;

k) Le terme « expédition » s'entend des produits qui sont soit envoyés simultanément par un exportateur à un destinataire, soit consignés dans un document de transport unique couvrant l'envoi desdits produits par l'exportateur au destinataire ou, à défaut de ce document, dans une facture unique.

TITRE II

DÉFINITION DU CONCEPT DE « PRODUITS ORIGINAIRES »

Article 2

CRITÈRES D'ORIGINE

1. Aux fins de l'application de l'Accord, et sans préjudice des dispositions des paragraphes 3 et 4, les produits ci-dessous seront réputés originaires des îles Féroé ou de la Norvège :

a) Les produits entièrement obtenus dans les îles Féroé ou en Norvège, au sens de l'article 3;

b) Les produits obtenus dans les îles Féroé ou en Norvège et dans la fabrication desquels entrent des matières qui n'ont pas été intégralement obtenues sur le territoire des Parties contractantes, à condition que :

- i) Ces matières aient subi, dans les îles Féroé ou en Norvège, des ouvraisons ou transformations suffisantes au sens de l'article 4, ou que
- ii) Ces matières soient originaires de l'autre Partie contractante au sens de la présente annexe, ou que
- iii) Ces matières soient originaires de la Finlande, de l'Islande ou de la Suède par application des règles d'origine figurant dans les Accords portant création de zones de libre-échange entre les îles Féroé, d'une part, et la Finlande, l'Islande et la Suède, de l'autre, dans la mesure où ces règles sont identiques à celles énoncées dans la présente annexe.

2. S'agissant des produits obtenus en Norvège, les dispositions du sous-alinéa b, iii, du paragraphe 1 ne seront applicables qu'à la condition que la coopération administrative nécessaire entre la Norvège, la Finlande, l'Islande et la Suède ait été instituée en vue de leur application, conformément aux dispositions de la présente annexe.

3. Nonobstant les dispositions des sous-alinéas b, ii et iii, du paragraphe 1, les produits originaires au sens de la présente annexe des îles Féroé ou de la Norvège ou encore de la Finlande, de l'Islande ou de la Suède en application des règles d'origine visées au sous-

alinéa *b*, *iii*, du paragraphe 1, et exportés de l'une des Parties contractantes à destination d'une autre dans le même état ou sans avoir subi dans l'Etat ou le territoire exportateur d'ouvrage ou de transformation allant au-delà des opérations visées au paragraphe 1 de l'article 5, conserveront leur statut de produits originaires.

4. Aux fins de l'application du paragraphe 3, si des produits originaires des deux Parties contractantes ou de l'une d'entre elles et de la Finlande et/ou de l'Islande et/ou de la Suède sont utilisés et s'ils n'ont pas subi dans l'Etat ou le territoire exportateur d'ouvrage ou de transformation au-delà des opérations visées au paragraphe 1 de l'article 5, leur origine sera déterminée par le produit dont la valeur en douane est la plus élevée, ou bien, si cette valeur n'est pas connue et ne peut être déterminée, par le produit dont le premier prix payé et connu dans cet Etat ou territoire est le plus élevé.

Article 3

PRODUITS INTÉGRALEMENT OBTENUS

1. Seront réputés avoir été intégralement obtenus dans les îles Féroé ou en Norvège :
 - a) Les produits minéraux extraits du sol ou des fonds marins de leurs territoires respectifs ;
 - b) Les produits végétaux récoltés sur ces territoires;
 - c) Les animaux vivants nés et élevés sur ces territoires;
 - d) Les produits obtenus à partir d'animaux vivants élevés sur ces territoires;
 - e) Les produits de la chasse ou de la pêche pratiquée sur ces territoires;
 - f) Les produits de la pêche en mer et les autres produits de la mer capturés en dehors des eaux territoriales des îles Féroé ou de la Norvège par leurs navires;
 - g) Les produits fabriqués à bord de navires-usines des îles Féroé ou de la Norvège exclusivement à partir de produits visés à l'alinéa *f*;
 - h) Les articles usagés récupérés sur ces territoires et ne pouvant servir qu'à l'extraction de matières premières, y compris les pneumatiques usagés ne pouvant être utilisés que pour le rechapage ou comme déchets;
 - i) Les déchets et rebuts résultant d'opérations manufacturières effectuées sur ces territoires;
 - j) Les marchandises fabriquées sur ces territoires exclusivement à partir de produits visés aux alinéas *a* à *i*.
2. Les expressions « leurs navires » et « les navires-usines des îles Féroé ou de la Norvège » utilisées aux alinéas *f* et *g* du paragraphe 1 s'entendent exclusivement des navires et navires-usines :
 - a) Qui sont immatriculés ou enregistrés aux îles Féroé ou en Norvège;
 - b) Qui battent pavillon des îles Féroé ou de la Norvège;
 - c) Qui appartiennent au moins pour moitié à des ressortissants de la Norvège, à des résidents des îles Féroé ou à une société dont le siège social est situé dans les îles Féroé ou en Norvège, dont le ou les directeurs, le président du conseil d'administration ou du conseil de surveillance et la majorité des membres dudit conseil sont des ressortissants de la Norvège ou des résidents des îles Féroé et dont le capital, dans le cas des partenariats et des sociétés à responsabilité limitée, appartient au moins pour moitié à la Norvège, aux îles Féroé, à leurs organes publics, à leurs ressortissants ou à leurs résidents;
 - d) Dont le capitaine et les officiers sont des ressortissants de la Norvège ou des résidents des îles Féroé; et

e) Dont l'équipage est composé, au moins pour les trois quarts, de ressortissants de la Norvège ou de résidents des îles Féroé.

Article 4

PRODUITS AYANT SUBI UNE OUVRASON OU UNE TRANSFORMATION SUFFISANTE

1. Aux fins de l'article 2, les produits qui n'auront pas été intégralement obtenus aux îles Féroé ou en Norvège seront réputés y avoir subi une ouvraison ou une transformation suffisante lorsqu'il seront classés sous une position différente de celles sous laquelle auront été classées toutes les matières non originaires utilisées pour leur fabrication, sous réserve des dispositions du paragraphe 2 et de l'article 5.

2. S'agissant des produits mentionnés dans les colonnes 1 et 2 de la liste de l'appendice III de la présente annexe, ce sont les conditions énoncées dans la colonne 3 pour le produit concerné qui devront être remplies et non les dispositions du paragraphe 1.

3. S'agissant des produits des chapitres 84 à 91 inclus, l'exportateur pourra choisir d'appliquer les conditions énoncées dans la colonne 4 au lieu de celles mentionnées dans la colonne 3.

4. Les conditions énoncées aux paragraphes 1, 2 et 3 définissent, pour tous les produits visés par l'Accord, l'ouvraison ou la transformation que devront subir les matières non originaires utilisées pour la fabrication desdits produits et ne concernent que ces matières. Par conséquent, si un produit, ayant acquis la qualité de produit originaire du fait qu'il remplit les conditions prévues à cet effet, est utilisé dans la fabrication d'un autre produit, les conditions applicables au produit dans lequel il est incorporé ne lui seront pas appliquées, et il ne sera pas tenu compte des matières originaires qui auront pu être utilisées dans sa fabrication.

5. Le présent article sera applicable sous réserve des dispositions du paragraphe 1 de l'article 5.

Article 5

OUVRASON OU TRANSFORMATION INSUFFISANTE

1. Que les prescriptions énoncées à l'article 4 soient ou non satisfaites, les opérations ci-dessous seront considérées comme des ouvraisons ou des transformations insuffisantes pour conférer le statut de produit originaire :

a) Les opérations visant à assurer la bonne conservation des produits lors du transport et de l'entreposage (ventilation, éparpillement, séchage, congélation, salaison, mise en solution à base d'anhydride sulfureux ou dans d'autres solutions aqueuses, élimination des parties endommagées et opérations similaires);

b) Les opérations simples consistant à dépoussiérer, tamiser ou cribler, à trier, à classer, à appareiller (y compris à constituer des assortiments d'articles), à laver, à peindre, à découper;

c) i) Les changements d'emballage ainsi que le fractionnement et l'assemblage des colis;

ii) La simple mise en bouteilles, en flacons, en sacs, en caisses ou en boîtes, la fixation sur des cartes ou des panneaux, etc. ainsi que toutes les autres opérations d'emballage simples;

d) L'apposition de marques, d'étiquettes ou d'autres signes distinctifs sur les produits ou leur emballage;

e) Le simple mélange de produits, qu'ils soient ou non de types différents, lorsqu'un ou plusieurs composants du mélange ne répondent pas aux prescriptions énoncées dans la présente annexe pour pouvoir être réputés originaires;

- f) Le simple assemblage de pièces pour constituer un produit complet;
- g) La combinaison de deux ou plus des opérations mentionnées aux alinéas a à f;
- h) L'abattage d'animaux.

2. Toutes les opérations dont un produit aura fait l'objet aux îles Féroé ou en Norvège seront prises en considération en bloc pour déterminer si l'ouvrage ou la transformation subie par ledit produit doit être considérée comme insuffisante au sens du paragraphe 1.

Article 6

UNITÉ QUALIFICATIVE

1. L'unité qualificative en vue de l'application des dispositions de la présente annexe est le produit particulier qui est considéré comme l'unité de base pour déterminer la classification d'après la nomenclature du Système harmonisé.

Il s'ensuit donc que :

- a) Si un produit constitué d'un groupe ou d'un assemblage d'articles est classé sous une seule position du Système harmonisé, c'est l'ensemble qui constitue l'unité qualificative;
- b) Si un envoi se compose de plusieurs produits identiques classés sous une même position du Système harmonisé, chacun de ces produits doit être pris en considération séparément aux fins de l'application des dispositions de la présente annexe.

2. Si, conformément à la règle générale 5 du Système harmonisé, l'emballage est compris dans le produit aux fins de classification, il le sera également aux fins de la détermination de l'origine.

Article 7

ACCESSOIRES, PIÈCES DE RECHANGE ET OUTILS

Les accessoires, pièces de rechange et outils, expédiés avec un matériel, une machine, un appareil ou un véhicule, qui font partie de son équipement normal et qui sont comptabilisés dans son prix ou ne sont pas facturés séparément, sont réputés former un tout avec le matériel, la machine, l'appareil ou le véhicule en question.

Article 8

ASSORTIMENTS

Les assortiments, au sens de la règle générale 3 du Système harmonisé, seront réputés originaires si tous les produits qui les composent sont des produits originaires. Néanmoins, si un assortiment se compose à la fois de produits originaires et de produits non originaires, il sera, dans son ensemble, réputé originaire à condition que la valeur des produits non originaires ne dépasse pas 15 % du prix de l'assortiment départ usine.

Article 9

ÉLÉMENTS NEUTRES

Afin de déterminer si un produit est originaire des îles Féroé ou de la Norvège, il ne sera pas nécessaire d'établir si l'énergie, l'usine et l'équipement ainsi que les machines et les outils utilisés pour l'obtenir ou si les articles employés en cours de fabrication mais qui n'entrent pas ou ne sont pas destinés à entrer dans la composition finale dudit produit sont des produits originaires ou non.

TITRE III

PRESCRIPTIONS TERRITORIALES

Article 10

PRINCIPE DE LA TERRITORIALITÉ

Les conditions énoncées au titre II concernant l'acquisition du statut de produit originaire doivent être remplies sans interruption sur le territoire des îles Féroé ou de la Norvège. A cet égard, l'acquisition du statut de produit originaire sera réputée interrompue si les articles ayant subi une ouvraison ou une transformation aux îles Féroé ou en Norvège ont quitté le territoire des Parties contractantes ou celui de la Finlande, de l'Islande ou de la Suède, sauf comme prévu à l'article 12.

Article 11

(La présente annexe ne contient pas d'article 11.)

Article 12

RÉIMPORTATION DE MARCHANDISES

Les marchandises exportées des îles Féroé ou de la Norvège à destination d'un pays tiers qui seront renvoyées par la suite seront considérées comme n'ayant jamais quitté le territoire des îles Féroé ou de la Norvège s'il peut être démontré à la satisfaction des autorités douanières :

- a) Que lesdites marchandises renvoyées sont les mêmes que celles qui ont été exportées; et
- b) Qu'elles n'ont subi aucune opération allant au-delà de celles nécessaires pour les conserver en bon état durant leur séjour dans ledit pays ou pendant leur exportation.

Article 13

TRANSPORT DIRECT

1. Le traitement préférentiel prévu par l'Accord ne sera applicable qu'aux produits, remplissant les conditions énoncées dans la présente annexe, qui seront transportés sur le territoire des îles Féroé, de la Norvège, de la Finlande, de l'Islande et de la Suède. Toutefois, les produits groupés en une expédition unique pourront transiter à travers des territoires autres que celui des îles Féroé, de la Norvège, de la Finlande, de l'Islande et de la Suède et être, le cas échéant, transbordés ou temporairement entreposés sur ces territoires, à condition qu'ils soient restés sous la surveillance des autorités douanières du pays de transit ou d'entreposage et qu'ils n'aient pas subi d'autres opérations que leur déchargement et leur rechargement ou celles nécessaires pour les conserver en bon état.

2. Pour prouver que les conditions énoncées au paragraphe 1 ont été remplies, il conviendra de présenter aux autorités douanières du pays ou du territoire importateur :

- a) Une lettre de voiture de transit délivrée dans le pays ou le territoire exportateur pour la traversée du pays de transit, ou
- b) Un certificat délivré par les autorités douanières du pays de transit :
 - i) Contenant une description exacte des produits,
 - ii) Indiquant les dates de chargement et de rechargement des produits et, le cas échéant, le nom des navires utilisés, et
 - iii) Attestant les conditions dans lesquelles les produits auront séjourné dans le pays de transit; ou
- c) A défaut, toutes pièces justificatives.

Article 14

EXPOSITIONS

1. Les produits qui seront expédiés des îles Féroé ou de la Norvège pour être exposés dans un pays ou sur un territoire autre que les îles Féroé, la Norvège, la Finlande, l'Islande et la Suède et qui seront vendus après l'exposition en vue de leur importation dans les îles Féroé ou en Norvège bénéficieront, au moment de leur importation, des dispositions de l'Accord, à condition qu'ils satisfassent aux prescriptions de la présente annexe permettant de leur reconnaître le statut de produits originaires des îles Féroé ou de la Norvège et s'il peut être démontré à la satisfaction des autorités douanières :

a) Qu'un exportateur a expédié ces produits des îles Féroé ou de la Norvège à destination du pays où doit se tenir l'exposition et les y aura exposés,

b) Que les produits ont été vendus ou autrement cédés par l'exportateur à un tiers aux îles Féroé ou en Norvège,

c) Que les produits ont été réexpédiés aux îles Féroé ou en Norvège pendant l'exposition ou immédiatement après, dans l'état où ils étaient quand ils avaient été envoyés à l'exposition, et

d) Que les produits n'ont pas été utilisés depuis leur expédition à l'exposition, sinon à des fins de démonstration lors de ladite exposition.

2. Une preuve d'origine devra être délivrée ou établie conformément aux dispositions du titre V et présentée aux autorités douanières du pays ou du territoire importateur de la manière habituelle. Elle devra mentionner le nom et l'adresse de l'exposition. Au besoin, des justificatifs supplémentaires concernant la nature des produits et les conditions dans lesquelles ils auront été exposés pourront être exigés.

3. Le paragraphe 1 s'appliquera à toute exposition, foire ou manifestation publique similaire à vocation commerciale, industrielle, agricole ou artisanale qui n'aura pas été organisée à des fins privées dans des magasins ou des locaux commerciaux ou industriels en vue de la vente de produits étrangers, et au cours de laquelle les produits concernés seront restés sous le contrôle douanier.

TITRE IV

RISTOURNE OU EXONÉRATION

Article 15

INTERDICTION DES RISTOURNES OU DES EXONÉRATIONS DE DROITS DE DOUANE

1. Les matières non originaires utilisées dans la fabrication de produits originaires, au sens de la présente annexe, des îles Féroé ou de la Norvège pour lesquels une preuve d'origine aura été délivrée ou établie conformément aux dispositions du titre V ne pourront pas faire l'objet de ristournes ou d'exonérations de droits de douane de quelque nature que ce soit.

2. L'interdiction énoncée au paragraphe 1 vise tout arrangement de remboursement, de remise ou de non-paiement, partiel ou total, des droits de douane ou impositions d'effet équivalent applicables sur le territoire d'une Partie contractante aux matières utilisées dans la fabrication de produits si le remboursement, la remise ou le non-paiement en question est effectué, expressément ou en fait, lorsque les produits obtenus à partir desdites matières sont exportés, mais non quand ils sont conservés dans cet Etat ou ce territoire aux fins d'usage intérieur.

3. L'exportateur de produits couverts par une preuve d'origine devra être prêt à tout moment à présenter, sur réquisition des autorités douanières, toutes pièces justificatives appropriées prouvant qu'aucune ristourne n'a été accordée au titre des matières non origi-

naires utilisées dans la fabrication desdits produits et attestant le paiement effectif de tous les droits de douane ou impositions d'effet équivalent applicables à ces matières.

4. Les dispositions des paragraphes 1 à 3 visent également l'emballage au sens du paragraphe 2 de l'article 6, les accessoires, pièces de rechange et outils au sens de l'article 7 et les produits faisant partie d'un assortiment au sens de l'article 8 lorsque les articles en question ne sont pas des produits originaires.

5. Les dispositions des paragraphes 1 à 4 ne visent que les matières des catégories faisant l'objet de l'Accord. En outre, elles ne sont pas destinées à empêcher les îles Féroé ou la Norvège d'appliquer aux produits agricoles exportés des mesures compensatoires de prix conformément aux dispositions de l'Accord.

TITRE V

PREUVE D'ORIGINE

Article 16

PRESCRIPTIONS GÉNÉRALES

1. Au moment de leur importation aux îles Féroé ou en Norvège, les produits originaires au sens de la présente annexe bénéficieront des dispositions de l'Accord sur présentation d'un des documents ci-dessous :

- Un certificat EUR.1 conforme au modèle reproduit à l'appendice IV;
- Dans les cas visés au paragraphe 1 de l'article 21, une déclaration, dont le texte figure à l'appendice V, portée par l'exportateur sur la facture, le bordereau de livraison ou tout autre document commercial décrivant les produits en question avec suffisamment de détail pour en permettre l'identification (ci-après dénommée « déclaration sur facture »).

2. Nonobstant le paragraphe 1, les produits originaires au sens de la présente annexe bénéficieront des dispositions de l'Accord dans les cas prévus à l'article 26, sans qu'il soit nécessaire de produire l'un des documents susmentionnés.

Article 17

FORMALITÉS POUR LA DÉLIVRANCE D'UN CERTIFICAT DE MOUVEMENT EUR.1

1. Les autorités douanières du pays ou du territoire exportateur délivreront un certificat EUR.1 sur la demande écrite de l'exportateur ou, sous sa responsabilité, de son représentant autorisé.

2. A cette fin, l'exportateur ou son représentant autorisé remplira le certificat de mouvement EUR.1 et la formule de demande dont des modèles figurent à l'appendice IV.

Ces formules seront remplies dans l'une des langues officielles des îles Féroé et de la Norvège ou en anglais conformément aux dispositions de la législation interne du pays ou du territoire exportateur. Si elles sont remplies à la main, elles devront l'être à l'encre, en lettres d'imprimerie. Les produits devront être décrits dans les cases prévues à cet effet et aucune ligne ne devra être laissée en blanc. Si la case n'est pas totalement remplie, un trait horizontal sera tiré au-dessous de la dernière ligne de la description et l'espace non utilisé sera barré d'un trait diagonal.

3. L'exportateur qui sollicitera la délivrance d'un certificat de mouvement EUR.1 devra être prêt à tout moment à présenter, sur réquisition des autorités douanières du pays ou du territoire exportateur où le certificat de mouvement EUR.1 aura été établi, tous les documents appropriés prouvant le statut originaire des produits et attestant que les autres conditions énoncées dans la présente annexe ont été satisfaites.

4. Un certificat de mouvement EUR.1 sera délivré par les autorités douanières d'une Partie contractante si les produits concernés peuvent être considérés comme originaires de cet Etat ou territoire au sens du paragraphe 1 de l'article 2 et s'ils remplissent les autres conditions énoncées dans la présente annexe.

5. Un certificat de mouvement EUR.1 pourra être délivré par les autorités douanières d'une Partie contractante dans les conditions énoncées dans la présente annexe si les produits concernés se trouvent sur le territoire de ladite Partie contractante et si les produits devant être exportés peuvent être considérés comme originaires d'une Partie contractante ou de la Finlande, de l'Islande ou de la Suède au sens du paragraphe 3 de l'article 2.

6. Dans les cas visés au paragraphe 5, la délivrance du certificat EUR.1 sera subordonnée à la présentation d'une preuve d'origine délivrée ou établie au préalable.

Les autorités douanières du pays ou territoire de destination devront pouvoir obtenir, dans le cadre de la coopération administrative, des copies conformes de la preuve d'origine délivrée ou établie au préalable.

7. Les autorités douanières appelées à délivrer le certificat devront prendre toutes les mesures nécessaires pour vérifier que les produits concernés ont le statut de produits originaires et que les conditions énoncées dans la présente annexe ont été satisfaites. A cette fin, elles auront le droit de demander la production de toute preuve et de procéder à la vérification de la comptabilité de l'exporteur ou à tout autre contrôle qu'elles jugeront approprié.

Les autorités douanières appelées à délivrer le certificat devront également s'assurer que les formules visées au paragraphe 2 ont été dûment remplies. En particulier, elles devront vérifier si la case réservée à la description des produits a été remplie de manière à exclure toute possibilité d'adjonctions frauduleuses.

8. La date de délivrance du certificat de mouvement EUR.1 devra être indiquée dans la partie du certificat réservée à l'usage des autorités douanières.

9. Le certificat de mouvement EUR.1 sera délivré par les autorités douanières du pays ou du territoire exportateur au moment de l'exportation des produits qui en font l'objet. Il sera mis à la disposition de l'exporteur dès que les opérations effectives d'exportation auront été effectuées ou confirmées.

Article 18

CERTIFICATS DE MOUVEMENT EUR.1 DÉLIVRÉS *A POSTERIORI*

1. Nonobstant le paragraphe 9 de l'article 17, un certificat de mouvement EUR.1 pourra être exceptionnellement délivré après l'exportation des produits qui en font l'objet.

- S'il ne l'a pas été au moment de l'exportation à cause d'erreurs, d'omissions involontaires ou de circonstances spéciales; ou
- S'il est démontré, à la satisfaction des autorités douanières, qu'un certificat de mouvement EUR.1 a été délivré, mais qu'il n'a pas été accepté à l'importation pour des raisons techniques.

2. Aux fins de l'application du paragraphe 1, l'exportateur devra indiquer dans sa demande le lieu et la date d'exportation des produits faisant l'objet du certificat de mouvement EUR.1 et indiquer les raisons de sa démarche.

3. Les autorités douanières ne pourront délivrer un certificat de mouvement EUR.1 *a posteriori* qu'après avoir vérifié que les indications portées sur la demande présentée par l'exportateurs sont conformes à celles figurant dans le dossier correspondant.

4. Les certificats de mouvement EUR.1 délivrés *a posteriori* devront porter l'une des mentions suivantes :

« GIVIN EFTIRFYLGJANDI »,

« UDSTEDT EFTERFØLGENDE »,

- « UDSTEDT SENERE »,
- « ANNETTU JÄLKIKÄTEEN »,
- « UTGEFID EFTIR Á »,
- « UTFÄRDAT I EFTERHAND »,
- « ISSUED RETROSPECTIVELY ».

5. Les mentions auxquelles se réfère le paragraphe 4 devront figurer dans la case « Remarks » du certificat de mouvement EUR.1.

Article 19

DÉLIVRANCE D'UN DUPLICATA DU CERTIFICAT DE MOUVEMENT EUR.1

1. En cas de vol, perte ou destruction d'un certificat de mouvement EUR.1, l'exporteur pourra demander aux autorités douanières qu'il l'auront délivré d'en établir un duplicata sur la base des documents d'exportation en sa possession.

2. Le duplicata ainsi délivré devra porter l'une des mentions suivantes :

- « TVÍTAK »,
- « DUPLIKAT »,
- « KAKSOISKAPPALE »,
- « EFTIRRIT »,
- « DUPLICATE ».

3. Les mentions auxquelles se réfère le paragraphe 2 devront figurer dans la case « Remarks » du duplicata de certificat de mouvement EUR.1.

4. Le duplicata, qui devra porter la date de délivrance du certificat de mouvement EUR.1 original, sera valable à partir de cette date.

Article 20

DÉLIVRANCE DE CERTIFICATS DE MOUVEMENT EUR.1 SUR LA BASE D'UNE PREUVE D'ORIGINE DÉLIVRÉE OU ÉTABLIE ANTÉRIEUREMENT

Si des produits constituant un envoi unique faisant l'objet d'un certificat de mouvement EUR.1 ou d'une déclaration sur facture sont placés sous la surveillance d'un bureau de douane aux îles Féroé ou en Norvège, il sera possible de remplacer le certificat d'origine original par un ou plusieurs certificats de mouvement EUR.1 délivrés par ledit bureau de douane en vue d'expédier l'ensemble ou une partie de ces produits à d'autres bureaux de douane situés ou non dans le même Etat ou sur le même territoire.

Article 21

CONDITIONS REQUISES POUR L'ÉTABLISSEMENT D'UNE DÉCLARATION SUR FACTURE

1. La déclaration sur facture visée à l'alinéa *b* du paragraphe 1 de l'article 16 peut être établie :

- Par tout exportateur agréé au sens de l'article 22;
- Par tout exportateur pour toute expédition constituée d'un ou plusieurs colis contenant des produits originaires d'une valeur totale n'excédant pas 5 110 unités de compte.

2. Une déclaration sur facture peut être établie si les produits concernés peuvent être considérés comme des produits originaires des îles Féroé ou de la Norvège au sens du paragraphe 1 de l'article 2 et remplissent les autres conditions énoncées dans la présente annexe.

3. Une déclaration sur facture peut être établie dans les conditions énoncées dans la présente annexe si les produits concernés se trouvent dans l'Etat ou sur le territoire exportateur et si les produits devant être exportés peuvent être considérés comme originaires d'une Partie contractante ou de la Finlande, de l'Islande ou de la Suède au sens du paragraphe 3 de l'article 2. Les dispositions du paragraphe 6 de l'article 17 s'appliqueront *mutatis mutandis*.

4. L'exportateur ayant établi une déclaration sur facture devra être prêt à tout moment à présenter, sur réquisition des autorités douanières de son pays ou de son territoire, tous les documents appropriés prouvant le statut originaire des produits et attestant que toutes les autres conditions énoncées dans la présente annexe ont été satisfaites.

5. L'exportateur établira la déclaration sur facture en portant les mentions voulues sur la facture, le bordereau de livraison ou tout autre document commercial au moyen d'une machine à écrire, d'un tampon ou d'une imprimante. Cette déclaration sera conforme au texte qui figure à l'appendice V et l'exportateur utilisera l'une des versions linguistiques reproduites dans ledit appendice conformément à la législation interne du pays ou du territoire exportateur. La déclaration pourra aussi être rédigée à la main; en pareil cas, elle sera écrite à l'encre et en caractères d'imprimerie.

6. La déclaration sur facture portera la signature originale de l'exportateur, apposée à la main, sauf disposition contraire du paragraphe 8 de l'article 22.

7. La déclaration sur facture pourra être établie par l'exportateur au moment où les produits qui en font l'objet seront exportés ou ultérieurement. Si la déclaration sur facture est établie après que les produits qui y sont visés auront été déclarés aux autorités douanières du pays ou du territoire importateur, ladite déclaration devra faire mention des documents déjà présentés à ces autorités.

Article 22

EXPORTATEUR AGRÉÉ

1. Nonobstant les articles 17, 18, 19, 21 et 31, une procédure simplifiée sera applicable à la délivrance de la preuve d'origine dans les conditions ci-dessous.

2. Les autorités douanières du pays ou du territoire exportateur pourront dispenser de l'obligation de présenter au bureau de douane de l'Etat ou du territoire exportateur au moment de l'exportation, soit les produits soit la demande de certificat EUR.1 visant ces produits, avant d'obtenir un certificat EUR.1 dans les conditions énoncées aux paragraphes 1 à 5 de l'article 17, tout exportateur (ci-après dénommé « exportateur agréé ») qui expédie fréquemment des produits pour lesquels des certificats EUR.1 peuvent être délivrés et qui offrent, à la satisfaction des autorités douanières, toutes les garanties nécessaires en ce qui concerne la vérification du statut originaire de ces produits et le respect des autres conditions énoncées dans la présente annexe.

3. En cas de recours à la procédure simplifiée, les autorités douanières de l'Etat ou du territoire exportateur pourront prescrire l'emploi de certificats EUR.1 portant un signe distinctif permettant de les identifier.

4. La dispense visée au paragraphe 2 mentionnera, à la discrétion des autorités douanières, que la case 11 du certificat EUR.1 (« Customs endorsement ») devra :

- Soit être préalablement revêtue du cachet du bureau de douane compétent du pays ou du territoire exportateur et de la signature manuscrite ou non d'un responsable de ce bureau;
- Soit être revêtue d'un cachet spécial de l'exportateur agréé, lequel aura été approuvé par les autorités douanières de l'Etat ou du territoire exportateur et sera conforme au modèle

reproduit à l'appendice VII de la présente annexe; ce cachet pourra être imprimé au préalable sur les formules.

La case 11 du certificat EUR.1 (« Customs endorsement ») sera au besoin remplie par l'exportateur agréé.

5. Dans les cas visés à l'alinéa *a* du paragraphe 4, l'une des mentions ci-après devra figurer dans la case 7 (« Remarks ») du certificat EUR.1 :

- « EINFØLD MANNAGONGD »,
- « FORENKLET PROSEDYRE »,
- « YKSINKERTAISTETTU MENETTELY »,
- « EINFØLDUD AFGREIDSLA »,
- « FÖRENKLAD PROCEDUR »,
- « SIMPLIFIED PROCEDURE ».

L'exportateur agréé devra, au besoin, indiquer dans la case 13 (« Request for verification »), le nom et l'adresse de l'autorité douanière habilitée à vérifier le certificat EUR.1.

6. Si les autorités douanières de l'Etat ou du territoire exportateur constatent qu'un certificat délivré conformément aux dispositions du présent article n'est pas valable en ce qui concerne certains produits expédiés, elles en aviseront immédiatement les autorités douanières de l'Etat ou du territoire importateur.

7. Les autorités douanières pourront autoriser tout exportateur agréé à établir des factures portant la déclaration qui figure à l'appendice V de la présente annexe au lieu de se faire délivrer des certificats EUR.1.

La déclaration portée sur la facture par l'exportateur agréé sera conforme à l'une des versions linguistiques figurant à l'appendice V. Elle sera signée à la main et devra :

- a) Soit se référer au numéro de l'autorisation accordée à l'exportateur agréé,
- b) Soit être endossée par l'exportateur agréé au moyen du cachet spécial visé à l'alinéa du paragraphe 4 qui aura été approuvé par les autorités douanières de l'Etat ou du territoire exportateur. Ce cachet pourra être imprimé au préalable sur la facture.

8. Les autorités douanières de l'Etat ou du territoire exportateur pourront cependant autoriser tout exportateur agréé à ne pas signer la déclaration — visée au paragraphe 7 — figurant sur la facture, lorsque celle-ci sera établie et/ou transmise par des moyens de télécommunication ou informatiques.

Lesdites autorités douanières établiront les conditions d'application du présent paragraphe, y compris, si elles le souhaitent, l'obligation, pour l'exportateur agréé, de s'engager par écrit à accepter la pleine responsabilité de la déclaration et des énonciations en question comme s'il les avait en fait signées de sa main.

9. La dispense et l'autorisation accordées par les autorités douanières conformément aux paragraphes 2 et 7 mentionneront en particulier :

- a) Les modalités applicables à la présentation des demandes de certificat EUR.1 ou à l'apposition de la déclaration d'origine des produits sur la facture;
- b) Les modalités applicables à la conservation, pendant au moins deux ans, de ces demandes ainsi qu'à celle de la copie des factures portant la déclaration de l'exportateur. Ces modalités s'appliqueront aussi aux certificats EUR.1 ainsi qu'aux déclarations portant la déclaration de l'exportateur ayant servi de base à la délivrance d'autres preuves d'origine, utilisés dans les conditions énoncées au paragraphe 5 de l'article 17.

10. Les autorités douanières de l'Etat ou du territoire exportateur auront le droit de déclarer que certaines catégories de produits sont exclues du bénéfice du traitement spécial visé aux paragraphes 2, 7 et 8.

11. Les autorités douanières refuseront les autorisations visées au paragraphes 2, 7 et 8 aux exportateurs n'offrant pas toutes les garanties qu'elles jugeront nécessaires.

Les autorités douanières pourront à tout moment retirer leurs autorisations. Elles seront tenues de le faire lorsque les conditions d'agrément ne seront plus remplies ou lorsque l'exportateur agréé n'offrira plus les garanties susmentionnées.

12. L'exportateur agréé pourra être requis de fournir aux autorités douanières, conformément aux règles qu'elles auront prescrites, des informations sur les produits qu'il doit expédier, de façon à ce que le bureau de douane compétent puisse procéder à toute vérification qu'il jugera nécessaire avant l'expédition desdits produits.

13. Les dispositions du présent article sont sans préjudice de l'application des règles des Parties contractantes concernant les formalités douanières et l'utilisation des documents douaniers.

Article 23

VALIDITÉ DE LA PREUVE D'ORIGINE

1. Tout certificat de mouvement EUR.1 aura une validité de quatre mois à compter de la date de sa délivrance par le pays ou le territoire exportateur et il devra être présenté, pendant cette période, aux autorités douanières du pays ou du territoire importateur.

Toute déclaration sur facture aura une validité de quatre mois à compter de la date à laquelle elle aura été établie par l'exportateur et elle devra être présentée, pendant cette période, aux autorités douanières du pays ou du territoire importateur.

2. Les certificats de mouvement EUR.1 et les déclarations sur facture qui seront présentés aux autorités douanières du pays ou du territoire importateur après l'expiration du délai spécifié au paragraphe 1 pourront être acceptés aux fins de l'application du traitement préférentiel, si leur non-présentation avant l'expiration du délai fixé est attribuable à un cas de force majeure ou à des circonstances exceptionnelles.

3. Dans les autres cas de présentation tardive, les autorités douanières de l'Etat ou du territoire importateur pourront accepter les certificats de mouvement EUR.1 et les déclarations sur facture, si les produits leur ont été présentés avant l'expiration du délai susmentionné.

Article 24

PRODUCTION DE LA PREUVE D'ORIGINE

1. Les certificats de mouvement EUR.1 et les déclarations sur facture devront être présentées aux autorités douanières de l'Etat ou du territoire importateur conformément à la procédure applicable dans ce pays ou sur ce territoire. Lesdites autorités pourront demander la traduction d'un certificat de mouvement EUR.1 ou d'une déclaration sur facture. Elle pourront également exiger que la déclaration d'importation soit accompagnée d'une déclaration de l'importateur garantissant que les produits répondent aux conditions requises aux fins de l'application de l'Accord.

2. Si les déclarations d'importation sont transmises par voie de courrier électronique aux autorités douanières de l'Etat ou du territoire importateur, il appartiendra à celles-ci de décider, dans le cadre de la législation interne de cet Etat ou de ce territoire et conformément à ladite législation, quand et dans quelle mesure les documents constituant la preuve d'origine devront être effectivement produits.

Article 25

IMPORTATION PAR LOTS

Lorsque, conformément à la demande de l'importateur et dans les conditions fixées par les autorités douanières de l'Etat ou du territoire importateur, des produits démontés ou non assemblés — au sens de la règle générale 2, *a*, du Système harmonisé — des chapitres SH 84 et 85, seront importés par lots, une seule preuve d'origine les concernant sera présentée aux autorités douanières au moment de l'importation du premier lot.

*Article 26*EXONÉRATION DE L'OBLIGATION DE PRODUIRE
UNE PREUVE D'ORIGINE FORMELLE

1. Les produits expédiés en petits colis par des particuliers à des particuliers ou faisant partie des bagages personnels de voyageurs seront admis comme produits originaires sans qu'il soit nécessaire de produire une preuve d'origine formelle, s'ils ne sont pas importés commercialement et ont été déclarés remplir les conditions énoncées dans la présente annexe et s'il n'y a pas de doute quant à la sincérité de cette déclaration. Dans le cas des colis envoyés par la poste, cette déclaration pourra être faite sur la formule de déclaration en douane C2/CP3 ou sur une feuille de papier jointe au document en question.

2. Les importations occasionnelles concernant uniquement des produits destinés à l'usage personnel des destinataires ou de voyageurs ou de leur famille ne seront pas considérées comme étant effectuées commercialement s'il est évident d'après leur nature et leur quantité que lesdits produits ne sont pas destinés à un usage commercial.

3. En outre, la valeur totale de ces produits ne devra pas excéder 365 unités de compte dans le cas des petits colis ou 1 025 unités de compte dans celui des bagages personnels des voyageurs.

Article 27

PRODUCTION DES PIÈCES JUSTIFICATIVES

Les documents visés au paragraphe 3 de l'article 17 et au paragraphe 3 de l'article 21 servant à prouver que les produits faisant l'objet d'un certificat de mouvement EUR.1 ou d'une déclaration sur facture peuvent être considérés comme originaires des îles Féroé ou de la Norvège et remplissent les autres conditions énoncées dans la présente annexe pourront notamment être :

a) Une documentation constituant la preuve directe des opérations effectuées par l'exportateur pour obtenir les marchandises concernées, provenant par exemple de ses dossiers financiers ou de sa comptabilité interne;

b) Des documents prouvant le statut originaire des matières utilisées pour fabriquer les marchandises concernées, ces documents ayant été délivrés ou établis aux îles Féroé ou en Norvège où ils sont employés conformément à la législation interne de ce pays ou de ce territoire;

c) Des documents prouvant l'ouvroison ou la transformation aux îles Féroé ou en Norvège des matières utilisées pour fabriquer les marchandises concernées, ces documents ayant été délivrés ou établis sur le territoire d'une Partie contractante où ils sont employés conformément à la législation interne de cet Etat ou de ce territoire;

d) Des certificats de mouvement EUR.1 ou des déclarations sur facture prouvant le statut originaires des matières utilisées pour fabriquer les marchandises concernées, ces documents ayant été délivrés ou établis sur le territoire d'une Partie contractante ou en Finlande, en Islande et en Suède conformément aux dispositions de la présente annexe.

*Article 28*CONSERVATION DE LA PREUVE D'ORIGINE
ET DES PIÈCES JUSTIFICATIVES

1. L'exportateur qui demandera la délivrance d'un certificat de mouvement EUR.1 devra conserver les documents visés au paragraphe 3 de l'article 17 au moins pendant deux ans.
2. L'exportateur qui établira une déclaration sur facture devra conserver une copie de ladite déclaration ainsi que les documents visés au paragraphe 4 de l'article 21 au moins pendant deux ans.
3. Les autorités douanières du pays ou du territoire exportateur qui auront délivré un certificat de mouvement EUR.1 devront conserver le formulaire de demande visé au paragraphe 2 de l'article 17 au moins pendant deux ans.
4. Sans préjudice des dispositions du paragraphe 2 de l'article 24, les autorités douanières du pays ou du territoire importateur devront conserver les certificats de mouvement EUR.1 et les déclarations sur facture qui leur ont été présentés au moins pendant deux ans.
5. Dans les cas visés au paragraphe 2 de l'article 24, il appartiendra aux autorités douanières de l'Etat ou du territoire importateur d'arrêter, conformément à la législation interne de cet Etat ou de ce territoire, les modalités selon lesquelles les certificats de mouvement EUR.1 ou les déclarations sur facture seront conservées au moins pendant deux ans.

Article 29

DIVERGENCES ET ERREURS FORMELLES

1. La découverte de légères divergences entre les indications figurant dans un certificat de mouvement EUR.1 ou une déclaration sur facture et celles qui se trouvent dans les documents soumis aux bureaux de douane aux fins de l'accomplissement des formalités d'importation de produits ne rendra pas systématiquement le certificat de mouvement EUR.1 ou la déclaration sur facture nulle et non avenue s'il est dûment établi que le document en cause concerne bien les produits présentés.
2. Les vices de forme évidents tels que les fautes de frappe dans un certificat de mouvement EUR.1 ou une déclaration sur facture ne devraient pas entraîner le rejet du document, si les erreurs relevées ne sont pas de nature à créer des doutes quant à l'exactitude des informations contenues dans les déclarations figurant dans le document en cause.

Article 30

EQUIVALENTS EN UNITÉS DE COMPTE

1. Les montants en monnaie nationale du pays ou du territoire exportateur équivalant à ceux exprimés en unités de compte seront fixés par le pays ou le territoire exportateur et communiqués à l'autre Partie contractante.

Au cas où ces montants excéderaient les montants correspondants fixés par le pays ou le territoire importateur, celui-ci les acceptera si les produits sont facturés dans la monnaie du pays ou du territoire exportateur.

2. Si les produits sont facturés en monnaie finlandaise, islandaise ou suédoise, le pays ou le territoire importateur acceptera le montant notifié par le pays ou le territoire concerné.

3. Les montants devant être libellés en une monnaie nationale seront équivalents en cette monnaie nationale aux montants exprimés en unités de compte au 1er octobre 1990.

Les équivalents d'une unité de compte en monnaies des Parties contractantes ou monnaie finlandaise, islandaise ou suédoise sont ceux qui figurent à l'appendice VI de la présente annexe.

4. Les montants exprimés en unités de comptes seront revus selon que de besoin et, en tout cas, tous les deux ans.

Lorsqu'elle procédera à cette opération, la Commission mixte veillera à ce que les montants devant être libellés en monnaie nationale ne subissent pas de diminution et elle examinera en outre s'il est souhaitable de maintenir les incidences de ces limites en termes réels. A cette fin, elle pourra décider de modifier les montants exprimés en unités de compte.

Article 31

IMPORTATION EN PROVENANCE ET RÉEXPORTATION À DESTINATION DE LA FINLANDE, DE L'ISLANDE ET DE LA SUÈDE

1. Lorsque des produits originaires au sens de la présente annexe seront importés en Norvège, ils bénéficieront eux aussi des dispositions de l'Accord moyennant la production d'une preuve d'origine délivrée ou établie en Finlande, en Islande ou en Suède portant la mention « Faroe Islands Trade ». Lorsque des certificats de mouvement EUR.1 seront utilisés, cette mention devra figurer dans la case « Remarks » et être authentifiée par le cachet d'un bureau de douane de l'un de ces pays.

2. Lorsque des produits, précédemment importés en Norvège sous couvert de preuves d'origine — visées au paragraphe 1 de l'article 16 — délivrées ou établies aux îles Féroé seront réexportés en Finlande, en Islande ou en Suède, la Norvège délivrera ou établira, conformément au paragraphe 1, des preuves d'origine portant la mention « Faroe Islands Trade » si lesdits produits sont réexportés en l'état ou s'ils n'ont pas subi d'opérations d'ouvrage ou de transformation allant au-delà de celles dont il est question au paragraphe 1 de l'article 5.

TITRE VI

ARRANGEMENTS RELATIFS À LA COOPÉRATION ADMINISTRATIVE

Article 32

ASSISTANCE MUTUELLE

1. Afin d'assurer l'application satisfaisante de la présente annexe, les îles Féroé et la Norvège se prêteront mutuellement assistance, par l'entremise de leurs administrations douanières compétentes, aux fins de la vérification de l'authenticité des certificats de mouvement EUR.1 et des déclarations sur facture ainsi que de l'exactitude des informations y figurant.

2. Les autorités douanières des Parties contractantes se communiqueront des spécimens imprimés des cachets utilisés par leurs bureaux de douane en vue de la délivrance des certificats de mouvement EUR.1.

Article 33

VÉRIFICATION DE LA PREUVE D'ORIGINE

1. Des vérifications ultérieures des certificats de mouvement EUR.1 et des déclarations sur facture seront opérées au hasard ou chaque fois que les autorités douanières du pays ou du territoire importateur auront des motifs raisonnables de douter de l'authenticité de ces documents, du statut originaire des produits concernés ou du respect des autres prescriptions énoncées dans la présente annexe.

2. Aux fins de l'application des dispositions du paragraphe 1, les autorités douanières du pays ou du territoire importateur renverront le certificat de mouvement EUR.1 et la facture, si elle a été remise, ou la déclaration sur facture ou une copie de ces documents aux

autorités douanières du pays ou du territoire exportateur, en indiquant, le cas échéant, les éléments de fond ou de forme justifiant une enquête.

A l'appui de leur demande d'une vérification nouvelle, elles transmettront tout document et toute information qu'elles auront obtenus donnant à penser que les informations figurant sur le certificat de mouvement EUR.1 ou la déclaration sur facture sont inexactes.

3. La vérification sera opérée par les autorités douanières du pays ou du territoire exportateur. A cette fin, celles-ci auront le droit d'exiger la production de toute preuve et de procéder à tout examen de la comptabilité de l'exportateur ou à tout autre contrôle qu'elles jugeront approprié.

4. Si les autorités douanières du pays ou du territoire importateur décident de suspendre l'application du traitement préférentiel aux produits concernés dans l'attente des résultats de la vérification, elles proposeront de remettre les produits à l'exportateur sous réserve de toute mesure conservatoire qu'elles jugeront nécessaire.

5. Les autorités douanières qui auront demandé la vérification seront informées, dès que possible, des résultats de l'enquête. Ces résultats devront indiquer clairement si les documents sont authentiques, si les produits concernés peuvent être considérés comme originaires des îles Féroé ou de la Norvège et s'ils remplissent les autres conditions énoncées dans la présente annexe.

Article 34

RÈGLEMENT DES DIFFÉRENDS

Si des différends surgissent au sujet des procédures de vérification de l'article 33 qui ne pourront pas être réglés entre les autorités douanières ayant demandé la vérification et celles ayant la responsabilité de ladite vérification ou s'ils portent sur une question concernant l'interprétation de la présente annexe, ils seront soumis à la Sous-Commission des questions douanières et d'origine visée à l'article 36. Les décisions seront prises par la Commission mixte.

Article 35

SANCTIONS

Des sanctions seront prises à l'encontre de quiconque aura établi ou fait établir un document contenant des informations inexactes en vue d'obtenir un traitement préférentiel pour des produits.

Article 36

SOUS-COMMISSION

Une Sous-Commission des questions douanières et d'origine sera constituée sous les auspices de la Commission mixte conformément au paragraphe 4 de l'article 26 de l'Accord pour l'aider dans l'exercice de ses fonctions et pour assurer un processus continu d'échange d'informations et de consultation entre les experts.

Elle sera composée d'experts des îles Féroé et de la Norvège responsables des questions concernant les problèmes douaniers et les règles d'origine.

Article 37

TRAITEMENT DES PRODUITS NON ORIGINAIRES

Aux fins de l'application des sous-alinéa *b*, *ii*, ou *iii*, du paragraphe 1 de l'article 2, tout produit originaire du territoire des îles Féroé ou de la Norvège devra, au moment de son exportation à destination de l'autre Partie contractante, être considéré comme un produit non

originaire durant la ou les périodes pendant lesquelles ladite Partie contractante appliquera à ces produits, conformément au présent Accord, le tarif douanier prévu pour les pays tiers ou toute mesure de sauvegarde correspondante.

Article 38

APPENDICES

Les appendices de la présente annexe en font partie intégrante.

APPENDICE I

PROCÈS-VERBAL D'INTERPRÉTATION

S'agissant de la coopération administrative visée au paragraphe 2 de l'article 2, il est entendu que la coopération administrative telle qu'elle est prévue par le Protocole B de la Convention de l'AELE sera applicable.

DÉCLARATION COMMUNE

En ce qui concerne l'article 20, les Parties contractantes et le Gouvernement du Danemark sont convenus que les certificats de mouvement EUR.1 pourront être délivrés par les autorités douanières du Danemark lorsque des produits expédiés des îles Féroé seront placés sous la surveillance d'un bureau de douane danois en vue de les envoyer, en totalité ou en partie, en Norvège.

DÉCLARATION COMMUNE

Les marchandises répondant aux exigences des dispositions de la présente annexe qui, à la date d'entrée en vigueur de l'Accord, seront en transit ou seront temporairement entreposées sous douane ou en zone franche sur le territoire d'une Partie contractante pourront être considérées comme des produits originaires à condition que soient présentés aux autorités douanières de l'Etat ou du territoire importateur, dans les quatre mois suivant cette date, une preuve d'origine établie *a posteriori* et tous documents justificatifs concernant les conditions de transport.

DÉCLARATION COMMUNE CONCERNANT LA RÉVISION DE LA PRÉSENTE ANNEXE

La Norvège et les îles Féroé sont convenues qu'en raison de l'évolution en Europe et de l'entrée en vigueur des règles d'origine figurant dans l'Accord concernant l'Espace économique européen, elles se consulteront l'une l'autre et consulteront également les Parties contractantes audit Accord afin d'examiner cas par cas dans quelle mesure et sur quelles bases l'application de ces règles pourrait être étendue au présent Accord.

APPENDICE II

NOTES INTRODUCTIVES CONCERNANT LA LISTE DE L'APPENDICE III

*Généralités**Note 1*

1.1. Les deux premières colonnes de la liste décrivent les produits obtenus. Dans la première colonne, figure le numéro de position ou de chapitre du Système harmonisé et, dans la deuxième, la description des marchandises classées, dans ledit Système harmonisé, sous cette position ou dans ce chapitre. A chaque entrée dans les deux premières colonnes, correspond dans les colonnes 3 et 4, la règle applicable. La mention « ex » qui précède dans certains cas l'entrée figurant dans la première colonne signifie que la règle énoncée dans la colonne 3 ou la colonne 4 n'est applicable qu'à la partie de cette position ou de ce chapitre décrite dans la colonne 2.

1.2. Lorsque plusieurs positions sont groupées dans la colonne 1 ou qu'y figure un numéro de chapitre et que la description du produit dans la colonne 2 est en conséquence énoncée en termes généraux, la règle correspondante figurant dans la colonne 3 ou la colonne 4 s'applique à tous les produits qui sont classés, dans le Système harmonisé, sous les positions du chapitre mentionné dans la colonne 1 ou sous l'une des positions groupées dans cette colonne.

1.3. Si différentes règles de la liste s'appliquent à des produits différents classés sous une même position, chaque alinéa contient la description de la partie de la position couverte par la règle adjacente de la colonne 3 ou de la colonne 4.

1.4. S'agissant des produits de chapitres 84 à 91 inclus, si aucune règle d'origine ne figure dans la colonne 4, c'est la règle de la colonne 3 qui est applicable.

Note 2

2.1. Le terme « fabrication » s'entend de toute espèce d'opération d'ouvraison ou de transformation, y compris le « montage » ou toute opération spécifique. Cependant, voir le paragraphe 5 de la note 3 ci-dessous.

2.2. Le terme « matière » s'entend de tous « ingrédients », « matières premières », « composants » ou « pièces », etc. entrant dans la fabrication du produit.

2.3. Le terme « produit » s'entend du produit en voie de fabrication, même s'il est destiné à être ultérieurement utilisé dans une autre opération de fabrication.

Note 3

3.1. Si une position ou une partie de la position ne figure pas dans la liste, il est fait application de la règle du « changement de position » énoncée au paragraphe 1 de l'article 4. Dans les cas où une entrée de la liste est l'objet d'un « changement de position », il en est fait état dans la règle figurant dans la colonne 3.

3.2. L'opération d'ouvraison ou de transformation requise par une règle de la colonne 3 ou de la colonne 4 ne doit porter que sur les matières non originaires utilisées. De même, les limitations énoncées par une règle figurant dans la colonne 3 ou la colonne 4 ne s'appliquent qu'aux matières non originaires utilisées.

3.3. Si une règle déclare que « les matières classées sous toute position » peuvent être utilisées, les matières classées sous la même position que le produit peuvent aussi être utilisées, sous réserve toutefois des limitations spécifiques qui peuvent également être énoncées par la règle. Cependant, l'expression « fabrication à partir de matières classées sous toute position, y compris les autres matières de la position no . . . » signifie que seules les matières classées sous la même position que le produit dont la définition est différente de celle du produit décrit dans la colonne 2 de la liste peuvent être utilisées.

3.4. Si un produit, fabriqué à partir de matières non originaires, a acquis le statut originaire pendant sa fabrication par application de la règle du changement de position ou de la règle de la liste le concernant et s'il est utilisé pour manufacturer un autre produit, la règle qui s'applique à ce dernier ne lui est pas applicable.

Exemple :

Un moteur classé sous la position n° 84.07, au sujet duquel la règle déclare que la valeur des matières non originaires ne peut pas excéder 40% du prix départ usine, est fabriqué à partir d'un « autre acier en alliage semi-ouvré par forgeage » classé sous la position n° 72.24.

Si l'opération de forgeage a eu lieu dans le pays ou sur le territoire concerné à partir de lingots non originaires, la pièce forgée a déjà acquis le statut originaire par application de la règle de la position n° ex 72.24 de la liste. Aux fins du calcul de la valeur du moteur, ladite pièce peut être considérée comme originaire, que la fabrication ait eu lieu dans la même usine ou dans une autre. La valeur du lingot non originaire n'est donc pas prise en considération lorsqu'est additionnée celle des matières non originaires utilisées.

3.5. Même si les conditions de la règle du changement de position ou de la règle énoncée dans la liste sont satisfaites, un produit n'est pas considéré comme originaire si l'opération d'ouvroison, prise en bloc, est insuffisante au sens du paragraphe 1 de l'article 5.

Note 4

4.1. La règle de la liste fixe le minimum d'ouvroison ou de transformation requis et tout surplus d'ouvroison ou de transformation confère également le statut originaire; en revanche, au-dessous de ce minimum, le statut originaire n'est pas acquis. Ainsi, si une règle déclare que des matières non originaires peuvent être utilisées à un certain stade de la fabrication, leur utilisation à un stade antérieur est licite, mais il ne l'est pas à un stade ultérieur.

4.2. Lorsqu'une règle de la liste dit qu'un produit peut être fabriqué à partir de plus d'une matière, cela signifie qu'elle permet l'utilisation d'une ou plusieurs matières. Elle n'exige pas que toutes les matières soient utilisées.

Exemple :

La règle concernant les tissus dit que des fibres naturelles peuvent être utilisées et que des matières chimiques, entre autres matières, peuvent l'être également. Cela ne signifie pas que les unes et les autres doivent être utilisées; il est possible d'utiliser les unes ou les autres ou les unes et les autres.

Toutefois, si la même règle impose une limitation à l'utilisation d'une matière déterminée et d'autres limitations à l'utilisation d'autres matières, lesdites limitations ne concernent que l'emploi des matières effectivement utilisées.

Exemple :

Le règle concernant les machines à coudre dit que le mécanisme de freinage du fil utilisé doit être originaire et que le mécanisme d'entraînement en zigzag utilisé doit l'être lui aussi; ces deux prescriptions ne peuvent s'appliquer que si les mécanismes en question sont effectivement incorporés dans la machine à coudre.

4.3. Lorsqu'une règle de la liste dit qu'un produit doit être fabriqué à partir d'une certaine matière, cette prescription n'empêche évidemment pas d'utiliser d'autres matières qui, en raison de leur nature intrinsèque, ne répondent pas aux exigences de la règle.

Exemple :

La règle concernant la disposition n° 19.04 qui exclut spécifiquement l'utilisation de céréales ou de dérivés de céréales n'interdit pas l'emploi de sels minéraux, de produits chimiques et autres additifs qui ne proviennent pas de céréales.

Exemple :

Dans le cas d'un article fait de matières non tissées, si seule l'utilisation de fils non originaires est autorisée pour la production de cette catégorie d'article, il n'est pas possible de commencer le processus de production en employant des matériaux non tissés, même si les non tissés ne peuvent pas être normalement fabriqués à partir de fils. En pareil cas, la matière de base serait normalement ouvrée avant le stade du filé, c'est-à-dire à celui de la fibre.

Voir également le paragraphe 3 de la note 7 pour les textiles.

4.4. Si une règle de la liste donne deux pourcentages ou davantage pour la valeur maximale des matières non originaires pouvant être utilisées, ces chiffres ne peuvent pas se cumuler. La valeur maximale de toutes les matières non originaires utilisées ne doit en aucun cas excéder celle qui correspond au plus élevé des pourcentages indiqués. En outre, le pourcentage fixé pour chaque matière ne peut être dépassé pour ce qui est de la matière concernée.

TEXTILES

Note 5

5.1. L'expression « fibres naturelles » est utilisée dans la liste pour désigner les fibres autres qu'artificielles ou synthétiques et ne vise que les matières au stade antérieur à celui de la filature, y compris les déchets. Sauf indication contraire, ladite expression couvre les fibres cardées, peignées ou ouvrées de toute autre manière, mais non filées.

5.2. L'expression « fibres naturelles » couvre les crins de la position n° 05.03, la soie des positions nos 50.02 et 50.03 ainsi que les fibres de laine, les poils fins ou grossiers des positions nos 51.01 à 51.05, les fibres de coton des positions nos 52.01 à 52.03 et les autres fibres végétales des positions nos 53.01 à 53.05.

5.3. Les expressions « pâte pour filature », « matières chimiques » et « matières pour la fabrication de papier » sont utilisées dans la liste pour décrire les matières non classées dans les chapitres 50 à 63 qui peuvent servir à fabriquer des fibres artificielles, synthétiques ou de papier ou des fils à partir de ces fibres.

5.4. L'expression « fibres synthétiques et artificielles discontinues » est utilisée dans la liste pour désigner les câbles de filaments synthétiques ou artificiels, les fibres synthétiques ou artificielles discontinues ou les déchets correspondants des positions nos 55.01 à 55.07.

Note 6

6.1. Dans le cas des produits des positions de la liste qui sont accompagnés d'un renvoi à la présente note introductive, les conditions énoncées dans la colonne 3 de la liste ne s'appliquent à aucune des matières textiles de base utilisées pour leur fabrication si, ensemble, elles représentent 10% ou moins en poids de toutes les matières textiles de base utilisées (toutefois voir également les paragraphes 3 et 4 de la note 6 ci-dessous).

6.2. Toutefois, cette tolérance ne concerne que les produits mélangés fabriqués à partir de deux matières textiles de base ou davantage, indépendamment de leur proportion dans le produit concerné.

Les matières textiles de base sont les suivantes :

- Soie,
- Laine,
- Poils grossiers,
- Poils fins,
- Crins,
- Coton,
- Matières pour la fabrication du papier et papier,

- Lin,
- Chanvre,
- Jute et autres fibres textiles libériennes,
- Sisal et autres fibres textiles du genre agave,
- Fibres de coco, abaca, ramie et autres fibres textiles végétales,
- Filaments synthétiques,
- Filaments artificiels,
- Filaments synthétiques discontinus,
- Filaments artificiels discontinus.

Exemple :

Un fil de la position n° 52.05 fabriqué à partir de fibres de coton et de fibres synthétiques discontinues est un fil mélangé. En conséquence, les matières non originaires qui ne répondent pas aux exigences des règles d'origine peuvent être utilisées à concurrence de 10 % en poids du fil.

Exemple :

Un tissu de laine de la position n° 51.12 fabriqué à partir de fil de laine et de fil synthétique de fibres discontinues est un tissu mélangé. En conséquence, un fil synthétique ou un fil de laine non originaire ou leur combinaison qui ne répond pas aux exigences des règles d'origine peuvent être utilisés à concurrence de 10 % en poids du tissu.

Exemple :

Une surface textile touffetée de la position n° 58.02 fabriquée à partir de fil de coton et de tissu de coton n'est qu'un produit mélangé si le tissu de coton est lui-même un tissu mélangé fabriqué à partir de deux matières textiles de base différentes ou davantage, ou si les fils de coton utilisés sont eux-même des produits mélangés.

Exemple :

Si la surface textile touffetée concernée avait été fabriquée à partir de fil de coton et de tissu de fibres synthétiques, deux matières textiles de base distinctes auraient bien évidemment été utilisées.

Exemple :

Un tapis touffeté fabriqué à partir de fils de fibres artificielles et de touffes de fils de coton sur fond de jute est un produit mélangé parce que trois matières textiles de base ont été utilisées. Ainsi, toutes matières non originaires pouvant être utilisées à un stade de la fabrication ultérieur à celui qui est autorisé par la règle applicable pourront être utilisées à condition que leur poids total n'excède pas 10 % du poids des matières textiles incluses dans le tapis. En conséquence, le fond de jute, les fils de fibres artificielles et/ou les fils de coton pourraient être importés à ce stade de la fabrication, sous réserve que les conditions de poids soient satisfaites.

6.3. Dans le cas des produits où entrent des « filaments de polyuréthane segmentés avec des segments souples de polyester, quipés ou non », la tolérance concernant ces filaments est portée à 20 %.

6.4. Dans le cas des produits où entrent des lames constituées d'une feuille d'aluminium ou d'une pellicule de matière plastique éventuellement recouverte de poudre d'aluminium, d'une largeur maximale de 5 mm, collées au moyen d'un produit adhésif entre deux bandes de pellicule plastique, la tolérance concernant ces lames est de 30 %.

Note 7

7.1. Dans le cas des produits textiles qui sont accompagnés dans la liste d'un renvoi à une note de bas de page se référant à la présente note introductive, les matières textiles, à l'exception des doublures et revêtements, qui ne répondent pas aux exigences de la règle énoncée dans la colonne 3 de la liste relative au produit ouvré concerné pourront être utilisées à condition qu'elle soient classées sous une position autre que celle dudit produit et que leur valeur n'excède pas 8% du prix du produit départ usine.

7.2. Les articles ornementaux et accessoires ou les autres matières non textiles utilisés qui contiennent des matières textiles ne répondent pas aux conditions énoncées dans la colonne 3 même s'ils ne sont pas visés par le paragraphe 3 de la note 4.

7.3. Conformément au paragraphe 3 de la note 4, tous articles ornementaux et accessoires ou autres produits non textiles non originaires qui ne contiennent pas de matières textiles peuvent, de toute façon, être librement utilisés pour autant qu'ils ne peuvent pas être produits à partir des matières énumérées dans la colonne 3.

Exemple :

Si une règle de la liste dit que pour produire un article textile particulier, tel qu'une blouse, il faut utiliser du fil, elle n'interdit pas l'emploi d'articles métalliques, tels que les boutons, du fait qu'ils ne peuvent pas être constitués de matières textiles.

7.4. Lorsqu'une règle fixant un pourcentage est applicable, la valeur des articles ornementaux et des accessoires sera prise en compte aux fins du calcul de la valeur des matières non originaires incorporées.

Note 8

8.1. Les Notes introductives 1 à 7 seront également applicables, le cas échéant, à tous les produits fabriqués à partir de matières non originaires même si lesdits produits ne sont pas visés par une condition spécifique énoncée dans la liste de l'appendice III mais tombent toutefois sous le coup de la règle applicable au changement de position qui figure au paragraphe 1 de l'article 4.

*APPENDICE III*¹*APPENDICE IV*¹

CERTIFICAT DE MOUVEMENT EUR.1
ET DEMANDE DE DÉLIVRANCE D'UN CERTIFICAT DE MOUVEMENT EUR.1

*APPENDICE V*¹

DÉCLARATION SUR FACTURE

¹ Non publiés ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

APPENDICE VI

Les montants, visés à l'alinéa *b* du paragraphe 1 de l'article 30 de l'annexe 3, équivalant à une unité de compte en monnaies nationales des îles Féroé, de la Norvège, de la Finlande, de l'Islande et de la Suède :

Couronne danoise.....	7,86455
Couronne norvégienne.....	7,98528
Markka finlandais.....	4,88483
Couronne islandaise.....	7,48336
Couronne suédoise.....	7,59059

Les valeurs limites, visées à l'alinéa *b* du paragraphe 1 de l'article 21 et au paragraphe 3 de l'article 28 de l'annexe 3, exprimées en monnaies nationales des îles Féroé, de la Norvège, de la Finlande, de l'Islande et de la Suède sont les suivantes :

	<i>Petits colis</i>	<i>Bagages personnels des voyageurs</i>	<i>Limite des déclarations sur facture</i>
	<i>(365 u. c.)</i>	<i>(1 025 u. c.)</i>	<i>(5 110 u. c.)</i>
Couronne danoise	2 900	8 200	40 800
Couronne norvégienne	2 900	8 100	40 200
Markka finlandais	1 800	5 000	25 000
Couronne islandaise	27 300	76 700	382 400
Couronne suédoise	3 000	8 000	39 000

*APPENDICE VII*¹CACHET SPÉCIAL VISÉ À L'ALINÉA *b* DU PARAGRAPHE 4 DE L'ARTICLE 22

¹ Non publiée ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

ANNEXE 4

COOPÉRATION ADMINISTRATIVE EN MATIÈRE DOUANIÈRE

Les Parties contractantes sont convenues que les règles et les modalités de la coopération administrative en matière douanière reposeront sur l'Accord entre pays nordiques concernant l'assistance mutuelle en matière douanière.

ANNEXE 5

SUPPRESSION DES DROITS DE DOUANE DE NATURE FISCALE
AUX ÎLES FÉROÉ*REFONTE DU RÉGIME TARIFAIRE ET DOUANIER*

Nonobstant les dispositions de l'article 4, les îles Féroé pourront maintenir provisoirement, jusqu'au 1er janvier 1993, les droits à l'importation de nature fiscale et les prélèvements sur la production interne en vigueur au 1er septembre 1992.

Il s'agit des lois ci-dessous :

1. Loi n° 119 du 23 décembre 1991 sur les droits à l'importation de nature fiscale :

Droit à l'importation de nature fiscale d'un montant de 33 % avec certaines exceptions concernant principalement les matières premières et les produits utilisés par l'industrie de la pêche.

2. Loi n° 120 du 23 décembre 1991 sur les droits à l'importation de nature fiscale et les prélèvements sur la production :

Droits à l'importation de nature fiscale et prélèvements sur la production d'un certain nombre de produits spécifiques.

Le 1er janvier 1993, le régime actuel des droits à l'importation de nature fiscale et des prélèvements à la production sera supprimé et remplacé par un nouveau régime d'impôts indirects reposant sur les éléments ci-dessous :

a) Une taxe à la valeur ajoutée (TVA) fondée sur le principe de non-discrimination des marchandises importées, et

b) Un système de droits d'accise perçus, dans les mêmes conditions, sur les articles produits localement et sur les marchandises importées.

ANNEXE 6¹LISTE DES PRODUITS DONT L'EXPORTATION POURRA ÊTRE SOUMISE
À DES LIMITATIONS PAR LA NORVÈGE

¹ Non publiée ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

ANNEXE 7

1. INTERPRÉTATION DE L'ARTICLE 16

1. Les Parties contractantes sont convenues que l'application de l'article 16 reposera sur les critères ci-dessous :

a) Seules pourront être considérées comme des aides publiques, les mesures se traduisant par un transfert net de fonds publics au bénéficiaire sous forme de subventions directes ou de la non-perception de recettes fiscales par suite de l'octroi d'avantages fiscaux; les aides accordées dans le cadre de programmes entièrement financés par les bénéficiaires ne sont pas des aides publiques au sens de l'article 16; dans l'évaluation de l'incidence des aides publiques, il y a lieu de tenir compte des effets cumulatifs de toutes les mesures d'aide.

b) En général, les mesures suivantes n'appartiennent pas au champ d'application de l'article 16 :

- i) Les crédits et prêts provenant de sources ou d'organismes publics, si le versement des intérêts et le remboursement du principal s'effectuent conformément aux conditions actuelles du marché;
- ii) Les garanties accordées par les gouvernements ou des organismes gouvernementaux, si les primes couvrent les coûts à long terme du plan concerné;
- iii) Les apports de capital par les gouvernements ou des organismes gouvernementaux, si on peut raisonnablement s'attendre à ce que le taux de rendement de ces investissements soit au moins égal au coût des emprunts contractés par les gouvernements;
- iv) Les mesures fiscales, y compris les versements au titre de la sécurité sociale, bénéficiant à toutes les entreprises et applicables dans tout le pays, dont il est tenu compte pour le calcul du revenu national général à des fins fiscales.

c) Les mesures ci-dessous sont des exemples des formes d'aide normalement compatibles avec les dispositions de l'article 16 :

- i) L'aide à la recherche, au développement et à l'innovation, à condition qu'elle vise clairement à stimuler ces activités et que celles-ci en soient encore au stade pré-concurrentiel; ledit stade comprend la recherche appliquée et le développement jusqu'à la mise au point d'un premier prototype; l'aide pourra représenter jusqu'à 50% du coût du projet ou pourra prendre la forme de taux d'imposition différenciés d'effet équivalent; la recherche fondamentale pourra bénéficier d'une aide plus importante; plus un projet se rapprochera du stade où ses résultats pourront être offerts sur le marché, et plus le taux des subventions diminuera;
- ii) L'aide accordée aux secteurs connaissant des difficultés de surcapacité pour leur permettre de rationaliser la structure de la branche industrielle en cause par le biais d'une réduction méthodique de la production et de l'emploi; ces mesures d'aide devraient être strictement limitées dans le temps et s'accompagner d'un programme d'ajustement; lors de l'évaluation des problèmes de surcapacité, il y aura lieu de tenir compte non seulement de la situation du pays concerné mais aussi de la conjoncture internationale dans son ensemble;
- iii) L'aide générale à la promotion des exportations telles que les semaines nationales, les promotions commerciales, les foires industrielles à condition que cette aide ne soit pas ciblée sur telle ou telle société;
- iv) L'aide au développement régional dans la mesure où elle ne nuit pas aux conditions dans lesquelles peut s'exercer la concurrence équitable; son objectif doit être de mettre les branches d'activités économiques des zones concernées par le développement régional sur le même pied d'égalité économique que celles des autres parties du pays et non d'accroître la capacité des secteurs déjà confrontés à des problèmes de surcapacité; la définition des zones de développement régional, y compris de celles en déclin industriel,

relève de la compétence exclusive des Parties contractantes qui pourront être requises de fournir des statistiques justifiant le choix de ces zones;

- v) L'aide au commerce et à l'industrie sous forme de prestations publiques dans des conditions et selon des modalités qui ne favorisent pas certains secteurs ni certaines entreprises;

L'aide générale en vue de la création de nouvelles possibilités d'emploi, à la condition que ces emplois ne soient pas dans des secteurs confrontés à des difficultés de surcapacité;

- vii) L'aide écologique, à la condition générale que soit appliqué le principe du pollueur-payeur; les investissements visant spécifiquement à réduire la pollution pourront être subventionnés à concurrence de 25 % ou sous forme de taux d'imposition différenciés d'effet équivalent; vu l'existence de législations ou de normes de nature différente dans d'autres pays et leur impact potentiel sur le commerce et la concurrence, l'importance des subventions accordées à tel ou tel secteur de l'activité économique sera constamment passé en revue.

- viii) L'aide aux petites et moyennes entreprises si elle vise à remédier aux désavantages directement attribuables à leur taille, à condition que ces entreprises n'emploient pas plus 100 personnes et que leur chiffre d'affaires soit inférieur à 10 millions d'ECUs.

d) Les mesures ci-dessous sont des exemples des formes d'aide normalement incompatibles avec les dispositions de l'article 16 :

- i) L'aide destinée à compenser les pertes d'exploitation des entreprises, soit directement, soit en les exonérant du paiement de sommes dues aux pouvoirs publics;
- ii) La participation au capital social de firmes, si cette mesure a un effet semblable à l'aide destinée à compenser les pertes d'exploitation;
- iii) L'aide à la production dans les secteurs qui sont confrontés à des problèmes de surcapacité structurelle ou aux entreprises en difficultés si elle ne s'accompagne pas d'un programme d'ajustement et si elle n'est pas strictement limitée dans sa durée;
- iv) L'aide accordée, dans le cadre d'un plan de réhabilitation, à certaines firmes si elle n'a pas simplement pour but de leur laisser le temps de mettre au point des solutions à long terme et d'éviter de graves problèmes sociaux;
- v) Les mesures d'aide, notamment dans le domaine de la fiscalité indirecte, qui sont appliquées de telle manière qu'elles favorisent les articles produits sur place au détriment des mêmes articles fabriqués sur le territoire de l'autre Partie contractante;
- vi) Les formes d'aide favorisant l'exportation d'articles à destination du territoire de l'autre Partie contractante, qui sont décrites dans l'appendice de la présente annexe.

2. INTERPRÉTATION DE L'ARTICLE 16 EU ÉGARD AU SECTEUR DE LA PÊCHE

Sauf indication contraire, après le 31 décembre 1993, les mesures d'aide au secteur de la pêche seront régies par les dispositions de l'article 16 de l'Accord et leur interprétation telle qu'elle figure dans la présente annexe :

- i) Les mesures d'aide ci-après au secteur de la pêche seront normalement considérées comme incompatibles avec l'Accord :
 - Les mesures générales d'aide à l'ensemble du secteur de la pêche, qui ne concernent pas, dans leur intégralité, des plans de restructuration, conformément aux dispositions sous-alinéa c, ii, du paragraphe 1;
 - L'octroi d'avantages fiscaux autres que ceux qui remédient directement à la situation désavantageuse, sur le plan des coûts, résultant clairement des particularités du secteur de la pêche;

- Les mesures sociales si leur volet subvention va au-delà du niveau qu'il atteint généralement dans les autres secteurs compte tenu des particularités du secteur de la pêche.
- ii) Les mesures d'aide ci-après seront normalement considérées comme compatibles avec les dispositions de l'article 16 de l'Accord :
 - Les mesures d'aide sous forme de fixation de prix planchers pour les premières ventes de poissons sur le marché intérieur et l'achat des excédents en vue de remédier aux déséquilibres graves du marché;
 - Les mesures d'aide régionales dans la mesure où elle seront nécessaires pour préserver les activités halieutiques dans les régions qui sont obligées de compter plus que les autres sur ces activités et dont les revenus d'origine halieutique sont manifestement inférieurs au revenu moyen du secteur de la pêche sur le plan national. Ces mesures régionales viseront uniquement à remédier à la situation désavantageuse, sur le plan des coûts, par rapport aux autres régions de pêche. Si une Partie contractante prend de telles mesures ou continue de les appliquer, elle devra, conformément aux dispositions de la présente annexe, fournir suffisamment d'informations sur la situation régionale pour justifier l'adoption ou le maintien de ces mesures.
- iii) Les mesures d'aide ci-après au secteur de la pêche sont considérées comme incompatibles avec l'Accord :
 - Toute aide accordée au secteur de la pêche sur la base du sous-alinéa c, vi, du paragraphe 1;
 - Toute aide accordée aux activités halieutiques sur la base du sous-alinéa c, viii du paragraphe 1.

3. ARRANGEMENTS TRANSITOIRES CONCERNANT LES ÎLES FÉROÉ

Nonobstant les dispositions des alinéas i et iii de la section 2 de la présente annexe, les îles Féroé pourront continuer d'accorder une aide publique à l'industrie halieutique jusqu'au 31 décembre 1994.

4. TRANSPARENCE DES MESURES D'AIDE PUBLIQUE

Les mesures de transparence visées au paragraphe 3 de l'article 16 de l'Accord comprennent notamment :

- La présentation d'un rapport annuel sur le montant total et la répartition de l'aide;
- La notification des nouveaux programmes d'aide, si possible avant leur mise en œuvre, et au plus tard 60 jours après la date de leur entrée en application; et
- L'obligation de fournir, sur demande, des informations sur les programmes d'aide existants et sur certains cas particuliers.

*APPENDICE DE L'ANNEXE 7*LISTE D'EXEMPLES DES FORMES D'AIDE À L'EXPORTATION
VISÉES À L'ANNEXE 7

- a)* Les systèmes permettant de conserver des devises ou autres pratiques similaires comportant des primes à l'exportation ou à la réexportation.
- b)* Le versement par les Gouvernements de subventions directes aux exportateurs.
- c)* La réduction, proportionnelle à la valeur des exportations, des impôts directs ou des charges sociales des entreprises industrielles ou commerciales.
- d)* L'exonération, au titre des exportations de marchandises, de tous prélèvements ou impôts, autres que les impositions sur les importations ou les impôts indirects perçus à un ou plusieurs stades sur les mêmes marchandises si elles sont vendues aux fins de la consommation intérieure, ou le versement, au titre des exportations de marchandises, de sommes en excédent des charges effectivement perçues à un ou plusieurs stades sur ces marchandises sous forme d'impôts indirects ou d'impositions prélevées à l'occasion de l'importation ou les deux.
- e)* S'agissant de la cession, par les gouvernements ou des organismes gouvernementaux à des conditions différentes de celles qui sont en vigueur sur le marché intérieur, de matières premières importées destinées au secteur de l'exportation, la fixation de prix à un niveau inférieur à celui des prix mondiaux.
- f)* Pour ce qui est des garanties gouvernementales concernant les crédits à l'exportation, la perception de primes fixées à des taux manifestement trop faibles pour couvrir les coûts opérationnels à long terme et les pertes des organismes d'assurance en matière de crédits.
- g)* L'octroi par les Gouvernements (ou des organismes spéciaux contrôlés par les Gouvernements) de crédits à l'exportation à des taux inférieurs à ceux que lesdits Gouvernements doivent payer pour s'assurer les fonds ainsi employés.
- h)* L'absorption par le Gouvernement de la totalité ou d'une partie des coûts auxquels les exportateurs doivent faire face pour s'assurer des crédits.
-

No. 34114

**DENMARK
(ON BEHALF OF THE FAROE ISLANDS)
and
SWITZERLAND**

**Agreement on free trade between the Faeroe Islands and
Switzerland (with protocols). Signed at Copenhagen on
12 January 1994**

*Authentic texts: Danish, Faeroese, English, German and French.**

Registered by Denmark on 1 October 1997.

**DANEMARK
(À L'ÉGARD DES ÎLES FÉROÉ)
et
SUISSE**

**Convention sur le libre-échange entre les îles Féroé et la
Suisse (avec protocoles). Signé à Copenhague le 12 jan-
vier 1994**

*Textes authentiques : danois, féringien, anglais, allemand et français.**

Enregistré par le Danemark le 1er octobre 1997.

* The authentic Danish and Faeroese texts are reproduced herein. The authentic English, German and French texts are reproduced in volume 1993 — Les textes danois et féringien sont reproduits dans ce volume. Les textes authentiques anglais, allemand et français sont dans le volume 1993.

[DANISH TEXT — TEXTE DANOIS]

AFTALE MELLEM DANMARKS REGERING OG FÆRØERNES
LANDSSTYRE PÅ DEN ENE SIDE OG DEN SCHWEIZISKE
REGERING PÅ DEN ANDEN SIDE OM FRIHANDEL MELLEM
FÆRØERNE OG SCHWEIZ

DANMARKS REGERING OG
FÆRØERNES LANDSSTYRE

på den ene side, og

DEN SCHWEIZISKE REGERING

på den anden side

I det følgende benævnt de Kontraherende
Parter,

SOM HENVISER TIL Færøernes status
som en selvstyrende del af Danmark.

SOM TAGER HENSYN TIL, at Færøerne
tidligere var omfattet af Danmarks medlem-
skab af Den europæiske Frihandelssammen-
slutning (EFTA), men ikke er omfattet af Dan-
marks medlemskab af De Europæiske Fælles-
skaber,

SOM TAGER HENSYN TIL, at samhande-
len mellem Danmark og Schweiz reguleres af
aftaler mellem Schweiz og det Europæiske
Økonomiske Fællesskab,

SOM TAGER HENSYN TIL, at samhande-
len mellem Færøerne og det Europæiske Øko-
nomiske Fællesskab reguleres af en aftale mel-
lem Danmark og Færøernes landsstyre på den
ene side og Det europæiske Økonomiske Fæl-
lesskab på den anden side,

SOM TAGER HENSYN TIL den vitale be-
tydning for Færøerne af fiskeriet, som udgør
deres vigtigste erhvervsaktivitet, idet fisk og fi-
skerivarer er deres vigtigste eksportartikler,

SOM ØNSKER at konsolidere og udvide de
bestående økonomiske forbindelser mellem
Færøerne og Schweiz og at sikre en harmonisk

udvikling af deres samhandel inden for ram-
merne af europæisk samarbejde;

SOM ER BESLUTTEDE PÅ med dette mål
for øje gradvis at fjerne hindringerne for den
væsentlige del af deres handel i overensstem-
melse med bestemmelserne i den almindelige
overenskomst om told og udenrigshandel, der
vedrører oprettelsen af frihandelsområder,

SOM ERKLÆRER, at de er rede til i lyset af
alle relevante faktorer og især af udviklingen i
det europæiske samarbejde, at undersøge mu-
ligheden for at udbygge og uddybe deres for-
bindelser for at udvide dem til områder, som
ikke er omfattet af denne aftale,

HAR VEDTAGET til virkeliggørelse af disse
målsætninger og i betragtning af, at ingen be-
stemmelse i denne aftale kan fortolkes således,
at de kontraherende parter fritages for de for-
pligtelser, som påhviler dem ved andre interna-
tionale overenskomster,

AT INDGÅ DENNE AFTALE:

Artikel 1

Fra den dato, denne aftale træder i kraft, eta-
blerer de Kontraherende Parter frihandel mel-
lem Færøerne og Schweiz i overensstemmelse
med de regler, der er nævnt i de følgende artik-
ler.

Artikel 2

Aftalen anvendes på:

- varer, som henhører under kapitel 25 til 97 i
det harmoniserede system, bortset fra de va-
rer, der er nævnt i Protokol 1;
- varer nævnt i Protokol 2 med behørig hen-
syntagen til særlige bestemmelser,
med oprindelse på Færøerne eller i Schweiz.
Protokol 3 fastlægger oprindelsesreglerne.

Artikel 3

Indførsels- og udførselstold og alle afgifter med tilsvarende virkning skal være forbudt mellem de Kontraherende Parter. I det omfang toldafgifter af fiskal art fortsat anvendes, skal de være underlagt de samme bestemmelser som nævnt i artikel 4.

Artikel 4

De Kontraherende Parter afholder sig fra alle foranstaltninger eller praksis af intern fiskal art, der direkte eller indirekte bevirker en forskelsbehandling mellem varer fra den ene Kontraherende Part og tilsvarende produkter med oprindelse i den anden Kontraherende Parts territorium.

Varer udført til en af de Kontraherende Parter territorium må ikke begunstiges med en intern afgiftsgodtgørelse, der er højere end den afgift, disse varer direkte eller indirekte pålægges.

Artikel 5

Kvantitative importrestriktioner og alle foranstaltninger med tilsvarende virkning skal være forbudt mellem de Kontraherende Parter.

Artikel 6

Aftalen er ikke til hinder for forbud eller restriktioner vedrørende indførsel, udførsel eller varer i transit, som er begrundet i hensynet til den offentlige sædelighed, orden eller sikkerhed, beskyttelse af menneskers og dyrs liv og sundhed, planteliv og miljø, beskyttelse af nationale skatte af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi, eller beskyttelse af intellektuel ejendomsret, eller regler vedrørende guld eller sølv, bevaring af ikke-fornybare naturressourcer, såfremt sådanne tiltag bliver iværksat i forbindelse med restriktioner for indenlandsk produktion eller forbrug. Sådanne forbud eller restriktioner må dog hverken udgøre et middel til diskrimination eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem de Kontraherende Parter.

Artikel 7

Beskyttelsesforanstaltninger vedtaget af Færøerne eller Schweiz kan kun udstrækkes til at gælde for deres gensidige samhandel, hvis de er i overensstemmelse med bestemmelserne i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel.

Artikel 8

Med henblik på aftalens rette funktion skal de Kontraherende Parter, når som helst det er påkrævet, udveksle oplysninger og, på anmodning af en af de Kontraherende Parter, afholde konsultationer.

Finder en af de kontraherende parter, at det er i de Kontraherende Parters interesse at ændre denne aftale eller at udstrække de oprettede forbindelser til områder, der ikke dækkes heraf, forelægger den en begrundet anmodning herom for den anden kontraherende part.

Aftaler, der følger af den i foregående stk. omhandlede procedure, skal ratificeres eller godkendes af de Kontraherende Parter i overensstemmelse med disses egne procedurer.

Artikel 9

Protokollerne til denne aftale, herunder tillæg, udgør en integrerende del heraf. Protokol 3 kan ændres gennem administrative aftaler mellem de Kontraherende Parter.

Artikel 10

Denne aftale gælder på den ene side for Færøerne og på den anden side for Schweiz' områder.

Denne aftale gælder også for Fyrstendømmet Liechtenstein, så længe dette Fyrstendømme forbliver knyttet til den Schweiziske Forbundsstat ved en toldaftale.

Artikel 11

Denne aftale er udfærdiget på dansk, engelsk, færøsk, fransk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Denne aftale godkendes af de Kontraherende Parter i overensstemmelse med deres egne procedurer. Den træder i kraft på den første dag i den anden måned, der følger efter dagen, hvor de Kontraherende Parter meddelte hinanden gennem diplomatiske kanaler at deres respektive krav til denne aftales ikrafttræden er opfyldt. De Kontraherende Parter kan allerede på tidspunktet for undertegnelsen erklære, at de under en indledende fase skal anvende aftalen foreløbigt fra den 1. september 1993 eller på

en eventuel senere dato, man måtte blive enige om.

Artikel 12

Hver af de Kontraherende Parter kan opsige aftalen ved meddelelse herom til den anden Kontraherende Part. Aftalen ophører med at være i kraft tolv måneder efter tidspunktet, hvor den anden Kontraherende Part modtog denne meddelelse.

[For the testimonium and signatures, see No. I-34114 in volume 1993 — Pour le testimonium et les signatures, voir n° I-34114 du volume 1993.]

PROTOKOL 1¹

Jfr. artikel 2

Varer henhørende under kapitel 25-97 i Det Harmoniserede System, der ikke er omfattet af denne aftale ved import til Schweiz

¹ Not published herein in accordance with article 12 (2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended — Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

PROTOKOL 2

Artikel 1

Færøerne udstrækker frihandel i overensstemmelse med denne aftale til at gælde import af produkter, der henhører under kap. I til 24 i Det Harmoniserede System med oprindelse i Schweiz, med de undtagelser, der er nævnt i Tillæg I til denne protokol.

Artikel 2

For varer opregnet i Tillæg II til denne protokol med oprindelse på Færøerne, anvender Schweiz samme behandling som for indførsel med oprindelse i lande, der er medlemmer af den Europæiske Frihandels-sammenslutning (EFTA).

Hvis Færøerne giver udtryk for interesse i at få denne behandling udstrakt til andre produkter, der henhører under kap. I til 24 i det Har-

moniserede System, vil Schweiz se velvilligt på en sådan anmodning.

Artikel 3

Denne aftale udelukker ikke, at de Kontraherende Parter på deres indførsel og udførsel af forarbejdede landbrugsprodukter anvender variable beløb eller indre kompensationsforanstaltninger, med henblik på at tage højde for prisforskelle på de landbrugsvarer, der indgår deri.

Artikel 4

De Kontraherende Parter skal anvende deres forskrifter i veterinære, sundheds- og plante-sundhedsspørgsmål på en ikke-diskriminatorisk måde og skal ikke indføre nogen nye foranstaltninger, der virker unødigt hæmmende på handelen.

TILLÆG I TIL PROTOKOL 2¹

Liste over varer, der ikke indgår i det frihandelsregime, som Færøerne anvender på varer med oprindelse i Schweiz, og som henhører under kap. I til 24 i det Harmoniserede System:

TILLÆG II TIL PROTOKOL 2¹

¹ Not published herein in accordance with article 12 (2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended — Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

PROTOKOL 3 OM OPRINDELSESREGLER

INDHOLD

- AFSNT I Generelle bestemmelser**
- Art. 1 Definitioner
- Afsnit II Definition af begrebet »varer med oprindelsesstatus«**
- Art. 2 Oprindelseskriterier
- Art. 3 Fuldt ud fremstillede varer
- Art. 4 Tilstrækkeligt bearbejdede og forarbejdede produkter
- Art. 5 Utilstrækkelige bearbejdnings- og forarbejdningsprocesser
- Art. 6 Kvalificerende enheder
- Art. 7 Tilbehør, reservedele og værktøj
- Art. 8 Varer i sæt
- Art. 9 Neutrale elementer
- Afsnit III Territorialkrav**
- Art. 10 Territorialprincippet
- Art. 11 (Dette bilag indeholder ingen artikel 11)
- Art. 12 Genindførsel af varer
- Art. 13 Direkte transport
- Art. 14 Udstillinger
- Afsnit IV Godtgørelse eller fritagelse**
- Art. 15 Forbud mod toldgodtgørelse eller -fritagelse
- Afsnit V Bevis for oprindelse**
- Art. 16 Generelle betingelser
- Art. 17 Procedure for udstedelse af varecertifikat EUR. I
- Art. 18 Efterfølgende udstedelse af varecertifikat EUR. I
- Art. 19 Udstedelse af et duplikateksemplar af varecertifikat EUR. I
- Art. 20 Udstedelse af varecertifikat EUR. I på grundlag af på forhånd udstedt eller udformet oprindelsesbevis
- Art. 21 Betingelser for udfærdigelse af en fakturaerklæring
- Art. 22 Autoriseret eksportør
- Art. 23 Gyldigheden af oprindelsesbevis
- Art. 24 Fremlæggelse af oprindelsesbevis
- Art. 25 Indførsel i form af delforsendelser
- Art. 26 Undtagelser for formelt oprindelsesbevis
- Art. 27 Yderligere dokumenter
- Art. 28 Opbevarelse af oprindelsesbeviser og yderligere dokumenter
- Art. 29 Uoverensstemmelser og formelle fejl
- Art. 30 Beløb udtrykt i ECU
- Art. 31 Indførsel fra og genudførsel til en af de stater, der er omtalt i Tillæg VII

- Afsnit VI Metoder for administrativt samarbejde**
- Art. 32 Gensidig bistand
 - Art. 33 Kontrol af oprindelsesbevis
 - Art. 34 Tvistbilæggelse
 - Art. 35 Sanktioner
 - Art. 36 (Dette bilag indeholder ingen artikel 36)
 - Art. 37 Toldbehandling som ikke-oprindelsesprodukt
 - Art. 38 Tillæg

Liste over tillæg:

- Tillæg I: Indledende bemærkninger til listen i tillæg III
- Tillæg II: Liste over bearbejdning og forarbejdning, der kræves udført på ikke-oprindelsesmaterialer, for at det fremstillede produkt kan opnå oprindelsesstatus
- Tillæg III: Varecertifikat EUR. I og ansøgning om varecertifikat EUR. I
- Tillæg IV: Fakturaerklæring
- Tillæg V: De beløb, der svarer til en ECU i de nationale valutaer
- Tillæg VI: Specialstempel
- Tillæg VII: Samarbejde med andre lande
- Tillæg VIII: Fælleserklæring
- Tillæg IX: Fælleserklæring

Afsnit I

Generelle bestemmelser

Artikel I

Definitioner

I denne Protokol betyder:

- (a) »fremstilling« al slags bearbejdning og forarbejdning, herunder samling eller specifikke arbejdsprocesser;
- (b) »materiale« enhver bestanddel, råvare, komponent eller del osv. anvendt i fremstillingen af varen;
- (c) »produkt« det produkt, der fremstilles, selv om det er beregnet til senere brug i en anden fremstillingsproces;
- (d) »varer« både materialer og produkter;
- (e) »toldværdi« værdien fastsat i overensstemmelse med Aftalen om implementeringen af Artikel VII i Den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel, udfærdiget i Genève den 12. april 1979;
- (f) »ab fabrik-pris« den pris, der betales for produktet af fabrik til fremstilleren på Færøerne eller i Schweiz, i hvis virksomhed den sidste bearbejdning eller forarbejdning finder sted, forudsat at prisen omfatter værdien af alle anvendte materialer, minus alle indenlandske skatter, der bliver, eller kan blive, refunderet, når det færdige produkt udføres;
- (g) »værdi af materialer« toldværdien ved importen af anvendte materialer uden oprindelsesstatus, eller, hvis denne ikke er kendt og ikke kan fastslås, den første pris, det er muligt at fastslå, som er betalt for materialerne på Færøerne eller i Schweiz;
- (h) »værdi af materialer med oprindelsesstatus« værdien af sådanne materialer, som de er defineret i litra (g) anvendt mutatis mutandis;
- (i) »kapitler« og »overskrifter« de kapitler og overskrifter (4-cifrede koder) anvendt i den nomenklatur, der udgør Det Harmoniserede Varebeskrivelses- og Nomenklatorsystem i denne Protokol benævnt »Det Harmoniserede System« eller »HS«;
- (j) »klassificeret« henviser til klassificeringen af et produkt eller materiale under en bestemt overskrift;
- (k) »forsendelse« produkter, som enten sendes samtidig fra en eksportør til en modtager eller er omfattet af et enkelt transportdokument, der omfatter deres forsendelse fra eksportøren til modtageren eller, i mangel af et sådant dokument, af en enkelt faktura.

Afsnit II

Definition af begrebet »varer med oprindelsesstatus«

Artikel 2

Oprindelseskriterier

- I. For anvendelsen af aftalen, og uden præjudice for bestemmelserne i afsnit 3 og 4, skal følgende produkter anses som produkter med oprindelse på Færøerne eller i Schweiz:
- (a) produkter, der fuldt ud er fremstillet på Færøerne eller i Schweiz i henhold til artikel 3;
 - (b) produkter fremstillet på Færøerne eller i Schweiz, til hvis fremstilling der er medgået materialer, der ikke fuldt ud er fremstillet dér, forudsat at:
 - (i) sådanne materialer har undergået tilstrækkelig bearbejdning eller forarbejdning på Færøerne eller i Schweiz i henhold til artikel 4, eller at
 - (ii) sådanne materialer har oprindelse i den anden Kontraherende Part i henhold til denne Protokol eller at
 - (iii) sådanne materialer har oprindelse i en af de stater, der henvises til i Tillæg VII med anvendelse af oprindelsesreglerne i aftalerne om frihandel mellem Færøerne på den ene side og de stater, der henvises til i Tillæg VII på den anden, i den udstrækning de nævnte regler er identiske med reglerne i denne Protokol.
2. For produkter med oprindelse i Schweiz kan bestemmelserne i afsnit 1 (b) (iii) kun anvendes på betingelse af, at det nødvendige administrative samarbejde mellem Schweiz og de stater, der henvises til i Tillæg VII er til stede, hvad angår anvendelsen af disse bestemmelser i overensstemmelse med bestemmelserne i denne Protokol.
3. Uanset bestemmelserne i litra (b) (ii) og (iii) i stk. 1 vil produkter med oprindelse på Færøerne, i Schweiz eller i en af de stater, der henvises til i Tillæg VII i henhold til denne Protokol med anvendelse af de i litra (b) (iii) i stk. 1 nævnte oprindelsesregler, som udføres fra den ene Kontraherende Part til den anden i uændret stand eller efter i den eksporterende stat at have undergået en bearbejdning eller forarbejdning, som ikke går ud over den i artikel 5, stk. 1 omhandlede, bevare deres oprindelse.

4. For anvendelsen af afsnit 3, når produkter med oprindelse i begge Kontraherende Parter eller i en eller begge Kontraherende Parter og i en eller flere af de stater, der henvises til i Tillæg VII anvendes og disse produkter har undergået en bearbejdning eller forarbejdning i den eksporterende stat, som ikke går ud over den i artikel 5, stk. 1 nævnte, bestemmes oprindelsen ud fra det produkt, der har den højeste toldværdi, eller hvis denne ikke kendes og ikke kan fastslås, med den højeste første pris, det har været muligt at fastslå, betalt for produkterne i vedkommende stat.

Artikel 3

Fuldt ud fremstillede varer

- I. Som »varer, der er fuldt ud fremstillet« på Færøerne eller i Schweiz, anses:
- (a) mineralske produkter, som er udvundet af deres jord eller af deres havbund
 - (b) vegetabiliske produkter, der er høstet dér
 - (c) levende dyr, som er født og opdrættet dér
 - (d) produkter fra levende dyr, som opdrættes dér
 - (e) produkter fra jagt og fiskeri, som drives dér
 - (f) produkter fra havfiskeri og andre produkter, som er hentet op fra havet uden for Færøernes eller Schweiz' territorialfarvand af deres fartøjer
 - (g) produkter, der er fremstillet på Færøernes eller Schweiz' fabriksskibe udelukkende på grundlag af de i litra (f) nævnte produkter
 - (h) brugte produkter, som indsamles dér, og som kun kan anvendes til genindvinding af råmateriale, herunder brugte dæk, der kun kan anvendes til vulkanisering eller bruges som affaldsprodukter
 - (i) affald og skrot fra fremstillingsvirksomhed, som udøves dér
 - (j) varer, som er fremstillet dér udelukkende på grundlag af de i litra (a) til (i) nævnte produkter.
2. Udtrykket »deres fartøjer« og »Færøernes og Schweiz' fabriksskibe« i stk. 1, litra (f) og (g) omfatter kun de fartøjer og fabriksskibe:
- (a) som er optaget i skibsregistret eller registret på Færøerne eller i Schweiz
 - (b) som fører Færøernes eller Schweiz' flag
 - (c) som for mindst halvdelen vedkommende ejes af indbyggere på Færøerne eller schweiziske statsborgere, eller af et selskab, hvis hovedsæde ligger på Færøerne eller i Schweiz, og hvis administrerende direktør

eller direktører, formand for bestyrelsen eller tilsynsrådet samt flertallet af disse organers medlemmer er indbyggere på Færøerne eller schweiziske statsborgere, og selskabets kapital desuden, når det drejer sig om interessentskaber eller anpartsselskaber, for mindst halvdelens vedkommende tilhører Færøerne, Schweiz, offentlige institutioner eller statsborgere eller indbyggere heri

- (d) hvis kaptajn og skibsofficerer er indbyggere på Færøerne eller schweiziske statsborgere, og
- (e) hvis besætning er sammensat således, at mindst 75% er indbyggere på Færøerne eller schweiziske statsborgere.

Artikel 4

Tilstrækkeligt bearbejdede og forarbejdede produkter

1. Ved anvendelsen af artikel 2 anses produkter, der ikke fuldt ud er fremstillet på Færøerne eller i Schweiz, for at have undergået tilstrækkelig bearbejdning eller forarbejdning dér, når det fremstillede produkt henføres under en anden toldposition end den, hvorunder alle de materialer, der ikke har oprindelsesstatus, og som er blevet anvendt til fremstillingen, tariferes, jfr. dog bestemmelserne i stk. 2 og 3.

2. For et produkt, der er anført i kolonne 1 og 2 i listen i Tillæg II til denne Protokol gælder de for varen i kolonne 3 angivne betingelser i stedet for reglen i stk. 1.

3. For produkter i kapitel 84 til 91 inkl. kan eksportøren i stedet for at opfylde betingelserne i kolonne 3 vælge at anvende betingelserne i kolonne 4.

4. De i stk. 1, 2 og 3 nævnte betingelser definerer for alle produkter, der er omfattet af denne aftale, den bearbejdning og forarbejdning, som skal udføres på de materialer uden oprindelsesstatus, som anvendes i fremstillingen af disse produkter, og gælder kun for sådanne materialer. Følgelig, hvis et produkt, der har opnået oprindelsesstatus ved at opfylde betingelserne for dette produkt, anvendes i fremstillingen af et andet produkt, skal de betingelser, der gælder for det produkt, hvori det indgår, ikke gælde for det, og der skal ikke tages hensyn til de materialer uden oprindelsesstatus,

der måtte være blevet anvendt i fremstillingen af det.

5. Denne artikel skal gælde med de undtagelser, der er fastsat i artikel 5.

Artikel 5

Utilstrækkelige bearbejdnings- og forarbejdningsprocesser

1. Følgende bearbejdnings- eller forarbejdningsprocesser betragtes som utilstrækkelige til at give produkterne oprindelsesstatus, uanset om betingelserne i artikel 4 er opfyldt:

- (a) behandling med henblik på at sikre, at varernes tilstand ikke forringes under transport og oplagring (lufttilførsel, strækning, tørring, afkøling, anbringelse i saltvand, svovlholdigt vand eller i vand, der er tilsat andre stoffer, fjernelse af beskadigede eller fordærvede dele og lignende)
- (b) simple foranstaltninger bestående i afstøvning, sigtning, sortering, klassificering, sammenstilling (herunder opdeling i sæt), vask, maling og tilskæring
- (c) (i) udskiftning af emballage og adskillelse og samling af kolli
 - (ii) simpel aftapning, påfyldning af flasker, anbringelse i tasker, i etuier, i æsker, på bræt, plader, bakker m.v. samt alle andre simple emballeringsarbejder
- (d) anbringelse af mærker, etiketter eller andre lignende kendetegn på selve varerne eller deres emballage
- (e) simpel blanding af varer, hvad enten de er af samme art eller ej, når en eller flere af bestanddelene ikke opfylder betingelserne i denne Protokol for at kunne anerkendes som fuldt ud fremstillede varer
- (f) simpel samling af dele for at kunne danne en komplet artikel
- (g) kombination af to eller flere af de i litra (a) til (f) nævnte arbejdsprocesser
- (h) slagting af dyr.

2. Alle arbejdsprocesser udført på Færøerne eller i Schweiz på et givet produkt skal betragtes samlet ved vurderingen af, om den bearbejdning eller forarbejdning, vedkommende produkt har undergået, skal betragtes som utilstrækkelig i henhold til stk. 1.

Artikel 6

Kvalificerende enheder

1. Den kvalificerende enhed for anvendelse af oprindelsesreglerne er det produkt, der anses for at være basisenheden ved tarifiering i Det Harmoniserede Systems nomenklatur.

Heraf følger, at:

- (a) når et produkt, der består af en gruppe eller samling af artikler, tariferes i henhold til Det Harmoniserede System under en og samme position, udgør helheden den kvalificerende enhed
- (b) når en forsendelse består af et antal identiske produkter tariferet under samme position i det Harmoniserede System, behandles hvert produkt for sig ved anvendelsen af oprindelsesreglerne.

2. Når emballagen i henhold til almindelig bestemmelse 5 vedrørende fortolkningen af Det Harmoniserede System er indbefattet i produktet med hensyn til tarifieringen, bør dette også være tilfældet ved bestemmelsen af oprindelsen.

Artikel 7

Tilbehør, reservedele og værktøj

Tilbehør, reservedele og værktøj, der leveres som standardudstyr til materiel, maskiner, apparater eller køretøjer til en pris, der er indbefattet i varens pris eller ikke faktureres særskilt, betragtes som værende en del af dette materiel eller disse maskiner, apparater eller køretøjer.

Artikel 8

Varer i sæt

Varer i sæt i henhold til almindelig regel 3 i det Harmoniserede System betragtes som havende oprindelsesstatus, forudsat at alle produkter, som indgår i deres sammensætning, har oprindelsesstatus. Varer i sæt, der består af produkter med og uden oprindelsesstatus, anses dog som helhed for at have oprindelsesstatus, forudsat at værdien af produkterne uden oprindelsesstatus ikke overstiger 15% af de pågældende sæts pris ab fabrik.

Artikel 9

Neutrale elementer

Ved bestemmelse af, om et produkt har oprindelse på Færøerne eller i Schweiz, under-

søges det ikke, om energi, anlæg og udstyr, maskiner og værktøj, der er anvendt ved fremstillingen af færdigvarerne, samt varer, der er anvendt ved fremstillingen, men som ikke indgår i eller er bestemt til at indgå i det pågældende produkts endelige sammensætning, har oprindelse eller ej.

Afsnit III

Territorialkrav

Artikel 10

Territorialprincippet

Betingelserne i Afsnit II vedrørende opnåelse af oprindelsesstatus skal opfyldes uden afbrydelse på Færøernes eller Schweiz' territorium. Derfor anses produkter, der har undergået et bearbejdning eller forarbejdning på Færøerne eller i Schweiz og har forladt de Kontraherende Parters territorium eller en af de staters territorium, som er nævnt i Tillæg VII, som produkter uden oprindelsesstatus, jfr. dog bestemmelserne i artikel 12.

Artikel 11

(Denne Protokol indeholder ingen artikel 11)

Artikel 12

Genindførsel af varer

Såfremt varer, der er udført fra Færøerne eller Schweiz til et tredieland, senere returneres dertil, anses de for aldrig at have forladt Færøernes eller Schweiz' territorium, hvis der over for toldmyndighederne kan føres tilfredsstillende bevis for, at:

- (a) de returnerede varer er de samme varer, som dem, der blev udført, og
- (b) de ikke har undergået nogen behandling, ud over hvad der var nødvendigt for at sikre, at deres tilstand ikke blev forringet under opholdet i det pågældende land eller under udførslen.

Artikel 13

Direkte transport

1. Den præferenceordning, der er fastsat i aftalen, gælder kun for varer eller materialer, der opfylder betingelserne i denne Protokol, og som transporteres inden for Færøernes eller

Schweiz' territorium eller en af de staters territorium, der er nævnt i Tillæg VII. Dog kan produkter, der udgør en enkelt forsendelse, transporteres med passage af andre territorier end Færøernes og Schweiz' eller en af de staters, der er nævnt i Tillæg VII, eventuelt med omladning eller midlertidig oplagring på disse territorier, såfremt produkterne til stadighed har været overvåget af toldmyndighederne i transit- eller oplagingslandet, og de ikke har været underkastet anden behandling end eventuel losning og lastning eller enhver anden behandling med henblik på at sikre, at deres tilstand ikke forringes.

2. Som dokumentation for, at betingelserne i stk. 1 er opfyldt, skal der for indførselslandets toldmyndigheder fremlægges:

- (a) enten et gennemgående fragtbrev udstedt i udførselslandet som grundlag for transporten gennem transitlandet
- (b) eller en erklæring fra toldmyndighederne i transitlandet, der indeholder:
 - (i) en nøjagtig beskrivelse af produkterne
 - (ii) datoen for produkternes losning og lastning og eventuelt angivelse af de anvendte fartøjers navne, og
 - (iii) dokumenterede oplysninger om de omstændigheder, under hvilke produkterne har henligget i transitlandet,
- (c) eller i mangel heraf enhver anden dokumentation.

Artikel 14

Udstillinger

1. Varer, som er afsendt fra Færøerne eller Schweiz til en udstilling i et andet land end Færøerne, Schweiz eller en stat nævnt i Tillæg VII, og som efter udstillingen sælges til indførsel til Færøerne eller Schweiz, opnår ved indførslen de fordele, som følger af denne aftales bestemmelser, forudsat at de opfylder de i denne Protokol fastsatte betingelser for at kunne anerkendes som varer med oprindelse på Færøerne eller i Schweiz, og at der over for toldmyndighederne føres tilfredsstillende bevis for:

- (a) at en eksportør har sendt disse varer fra Færøerne eller Schweiz til det land, hvor udstillingen afholdes, og har ladet dem udstille dér
- (b) at denne eksportør har solgt varerne eller på anden måde overdraget dem til en modtager på Færøerne eller i Schweiz
- (c) at varerne under udstillingen eller umiddelbart efter er blevet sendt til Færøerne el-

ler Schweiz i den stand, i hvilken de blev afsendt til udstillingen, og

- (d) at varerne fra det tidspunkt, hvor de blev afsendt til udstillingen, ikke har været benyttet til andre formål end til fremvisning på den pågældende udstilling.

2. Et oprindelsescertifikat skal udstedes eller udfærdiges i overensstemmelse med bestemmelserne i Afsnit V og fremlægges for indførselslandets toldmyndigheder på de normale betingelser. Udstillingens betegnelse og adresse skal anføres derpå. Om fornødent kan der kræves supplerende dokumentation for varernes art og for de omstændigheder, under hvilke de har været udstillet.

3. Stk. 1 gælder for alle udstillinger, messer eller tilsvarende offentlige arrangementer af kommerciel, industriel, landbrugsmæssig eller håndværksmæssig karakter, under hvilke varerne er under konstant toldkontrol, dog ikke arrangementer med privat formål i forretninger eller handelslokaler med henblik på salg af udenlandske varer.

Afsnit IV

Godtgørelse eller fritagelse

Artikel 15

Forbud mod toldgodtgørelse eller -fritagelse

1. Materialer uden oprindelsesstatus anvendt i fremstillingen af produkter med oprindelse på Færøerne eller i Schweiz i henhold til denne Protokol, for hvilke et oprindelsescertifikat udstedes eller udfærdiges i overensstemmelse med bestemmelserne i afsnit V, skal ikke indrømmes toldgodtgørelse eller -fritagelse under nogen form.

2. Forbudet i stk. 1 skal gælde enhver ordning med refusion, eftergivelse eller ikke-betaling, delvis eller fuldstændig, af told eller afgifter med tilsvarende virkning, der gælder i en Kontraherende Part for materialer anvendt i fremstillingen, hvor sådan refusion, eftergivelse eller ikke-betaling gælder, udtrykkeligt eller de facto, når produkter, der fremstilles af nævnte materialer udføres, og ikke når de anvendes internt i nævnte stat.

3. Eksportøren af produkter, der er omfattet af et oprindelsescertifikat, skal være rede til til enhver tid og på opfordring fra toldmyndighederne at fremlægge alle relevante dokumenter som bevis på, at ingen godtgørelse er modtaget, hvad angår de materialer uden oprindelsessta-

tus, der er anvendt i fremstillingen af vedkommende produkt, og at al told og afgifter med tilsvarende virkning, der gælder for sådanne materialer, faktisk er betalt.

4. Bestemmelserne i stk. 1 og 3 skal også gælde for emballage i henhold til artikel 6 (2), tilbehør, reservedele og værktøj i henhold til artikel 7 og varer i sæt i henhold til artikel 8, når sådanne genstande ikke har oprindelsesstatus.

5. Bestemmelserne i stk. 1 til 4 skal kun gælde for materialer, der er af en slags, som aftalen gælder for. Desuden skal de ikke forhindre, at Færøerne eller Schweiz anvender priskompensationsforanstaltninger for landbrugsprodukter, der gælder for udførsel i overensstemmelse med bestemmelserne i aftalen.

Afsnit V

Bevis for oprindelse

Artikel 16

Generelle betingelser

1. Produkter med oprindelsesstatus i henhold til denne Protokol skal ved indførsel til Færøerne eller Schweiz nyde godt af aftalen efter fremlæggelse af:

- (a) enten et varecertifikat EUR.1, der er vist i Tillæg III:
- (b) eller, i de i artikel 21(1) nævnte tilfælde, en erklæring, hvis tekst vises i Tillæg IV, der afgives af eksportøren på en faktura, en følgeseddel eller ethvert andet handelsdokument, der beskriver de omhandlede produkter tilstrækkelig detaljeret til, at de kan identificeres (i det følgende benævnt »fakturaerklæring«).

2. Uanset bestemmelserne i stk. 1 skal produkter med oprindelsesstatus i henhold til denne Protokol i de i artikel 26 nævnte tilfælde nyde godt af aftalen, uden at det er nødvendigt at fremlægge nogen af de ovenfor nævnte dokumenter.

Artikel 17

Procedure for udstedelse af varecertifikat EUR.1

1. Et varecertifikat EUR.1 udstedes af den eksporterende stats toldmyndigheder efter skriftlig anmodning fra eksportøren eller, på eksportørens ansvar, fra dennes godkendte repræsentant.

2. Med henblik herpå skal eksportøren eller dennes godkendte repræsentant udfylde både

varecertifikat EUR.1 og den ansøgningsformular, der er vist i Tillæg III.

Disse formularer skal udfyldes enten på et af de officielle sprog på Færøerne og i Schweiz eller på engelsk, i overensstemmelse med bestemmelserne i den nationale lovgivning i det eksporterende land. Hvis de er skrevet i hånden, skal de udfyldes med blæk med blokbogstaver. Varebeskrivelsen skal stå i den dertil beregnede rubrik og anføres uden tomme linjer. Når rubrikken ikke udfyldes fuldstændig, skal der trækkes en vandret streg under varebeskrivelsens sidste linje, og den ikke udfyldte del skal udstreges.

3. Eksportøren, der anmoder om udstedelse af et varecertifikat EUR.1, skal på anmodning af toldmyndighederne i eksportlandet, hvor varecertifikat EUR.1 udstedes, fremlægge alle relevante dokumenter til bevis for de omhandlede varers oprindelsesstatus samt for opfyldelsen af de øvrige af denne Protokols betingelser.

4. Et varecertifikat EUR.1 udstedes af den Kontraherende Parts toldmyndigheder, hvis de omhandlede produkter kan betragtes som varer med oprindelse på Færøerne eller i Schweiz i henhold til artikel 2 (1) og opfylder de øvrige af denne Protokols betingelser.

5. Et varecertifikat EUR.1 kan på de i denne Protokol omhandlede betingelser udstedes af de Kontraherende Parters toldmyndigheder, hvis vedkommende produkter befinder sig på deres territorium, og hvis de produkter, der skal udføres, kan betragtes som varer med oprindelse på Færøerne, i Schweiz eller i en af de stater, der er henvist til i Tillæg VII i henhold til art. 2(3).

6. I de tilfælde, der er nævnt i stk. 5, forudsætter udstedelsen af et varecertifikat EUR.1 fremlæggelse af et tidligere udstedt eller udformet bevis for oprindelse.

Toldmyndighederne i modtagerlandet må, gennem administrativt samarbejde, kunne få ægte kopier af det tidligere udstedte eller udformede oprindelsesbevis.

7. De udstedende toldmyndigheder skal tage alle nødvendige skridt til at kontrollere varernes oprindelse, og at de øvrige betingelser i denne Protokol er opfyldt. Med henblik herpå har de ret til at kræve enhver form for dokumentation og at foretage enhver form for kontrol af eksportørens regnskaber eller enhver anden kontrol, de måtte finde hensigtsmæssig.

Det påhviler de udstedende toldmyndigheder at påse, at de i stk. 2 omhandlede formula-

rer er korrekt udfyldt. De skal navnlig kontrollere, at den rubrik, der er beregnet til varebeskrivelsen, er udfyldt på en sådan måde, at det ikke er muligt at foretage svigagtige tilføjelser.

8. Datoen for udstedelsen af varecertifikat EUR.1 skal anføres i den del af certifikatet, der er forbeholdt toldmyndighederne.

9. Et varecertifikat EUR.1 udstedes ved udførelsen af de varer, som det vedrører, af udførselslandets toldmyndigheder. Certifikatet stilles til rådighed for eksportøren, så snart udførslen faktisk har fundet sted eller er sikret.

Artikel 18

Efterfølgende udstedelse af varecertifikat EUR.1

1. Uanset artikel 17(9) kan et varecertifikat EUR.1 undtagelsesvis udstedes efter udførelsen af de varer, som det vedrører, såfremt:

- (a) det på grund af fejltagelser, uforsætlige undladelser eller særlige omstændigheder ikke er blevet udstedt ved udførslen; eller
- (b) der over for toldmyndighederne kan føres tilfredsstillende bevis for, at et varecertifikat EUR.1 blev udstedt, men ikke blev accepteret ved importen af tekniske årsager.

2. Ved anvendelsen af stk. 1 skal eksportøren i anmodningen anføre sted og dato for udførslen af de produkter, som varecertifikat EUR.1 vedrører og angive grunden til sin anmodning.

3. Toldmyndighederne må kun udstede et varecertifikat EUR.1 efterfølgende, når de har undersøgt, at oplysningerne i eksportørens anmodning er i overensstemmelse med oplysningerne i de tilsvarende dokumenter.

4. På varecertifikater EUR.1, der udstedes efterfølgende, skal anføres en af følgende påtegninger:

»GIVIN EFTIRFYLGJANDI«,
 »UDSTEDT EFTERFØLGENDE«,
 »NACHTRÄGLICH AUSGESTELLT«,
 »ISSUED RETROSPECTIVELY«,
 »DELIVRÉ A POSTERIORI«,
 »RILASCIATO A POSTERIORI«,
 »ÜTGEFIÐ EFTIR EÁ«,
 »UTSTEDT SENERE«,
 »ANNETTU JÄLKIKÄTEEN«,
 »UTFÄRDAT I EFTERHAND«.

5. Den i stk. 4 omhandlede påtegning anføres i rubrikken »Bemærkninger« på varecertifikat EUR.1.

Artikel 19

Udstedelse af et duplikateksemplar af varecertifikat EUR.1

1. I tilfælde af tyveri, bortkomst eller ødelæggelse af et varecertifikat EUR.1 kan eksportøren henvende sig til den toldmyndighed, der udstedte dette, og anmode om udstedelse af et duplikateksemplar på grundlag af de hos myndigheden beroende udførselsdokumenter.

2. På duplikateksemplet, der bliver udstedt på denne måde, skal anføres en af følgende påtegninger:

»TVÍTAK«,
 »DUPLIKAT«,
 »DUPLICATE«,
 »DUPLICATA«,
 »DUPLICATO«,
 »EFTIRRIT«,
 »KAKSOISKAPPALE«.

3. Den i stk. 2 omhandlede påtegning anføres i rubrikken »Bemærkninger« på varecertifikat EUR.1.

4. Duplikateksemplet, der påføres datoen for udstedelsen af det oprindelige varecertifikat EUR.1, skal have virkning fra den dato.

Artikel 20

Udstedelse af varecertifikat EUR.1 på grundlag af på forhånd udstedt eller udformet oprindelsesbevis

Når produkter, der udgør en enkelt forsendelse, og som er omfattet af et varecertifikat EUR.1 eller en fakturaerklæring, stilles under et toldsteds myndighed på Færøerne eller i Schweiz eller i Danmark, skal det oprindelige oprindelsesbevis kunne erstattes med et eller flere varecertifikater EUR.1 udstedt af dette toldsted med henblik på at sende alle eller nogle af disse produkter til andre toldsteder, uanset om de er beliggende på Færøerne eller i Schweiz.

Artikel 21

Betingelser for udfærdigelse af en fakturaerklæring

1. En fakturaerklæring, som omtalt i artikel 16(1)(b) kan udfærdiges:

- (a) af en godkendt eksportør i henhold til artikel 22;

(b) af enhver eksportør for enhver forsendelse bestående af et eller flere kolli, der indeholder varer med oprindelsesstatus, og hvis samlede værdi ikke overstiger 5.110 ECU.

2. En fakturaerklæring kan udfærdiges, hvis vedkommende produkter kan anses som produkter med oprindelse på Færøerne eller i Schweiz i henhold til artikel 2(1) og opfylder de øvrige betingelser i denne Protokol.

3. En fakturaerklæring kan i henhold til de i denne Protokol nævnte betingelser udfærdiges, hvis vedkommende produkter befinder sig på udførselsstatens territorium, og produkterne, der skal udføres, kan anses som produkter med oprindelse på Færøerne eller i Schweiz eller i en af de stater, der henvises til i Tillæg VII, jfr. Artikel 2(3). Bestemmelserne i artikel 17(6) skal anvendes *mutatis mutandis*.

4. Den eksportør, der udfærdiger en fakturaerklæring, skal være rede til til enhver tid og på udførselslandets toldmyndigheders anmodning at fremlægge alle relevante dokumenter til bevis for vedkommende produkters oprindelsesstatus samt for, at de øvrige betingelser i denne Protokol er opfyldt.

5. En fakturaerklæring skal udfærdiges af eksportøren ved med maskinskrift, ved påstempning eller med trykt tekst at påføre fakturaen, følgesedlen eller et andet handelsdokument erklæringen, hvis tekst fremgår af Tillæg IV, idet han anvender en af de sproglige versioner, der er anført i nævnte Tillæg i overensstemmelse med bestemmelserne i udførselslandets nationale lovgivning. Erklæringen kan også skrives i hånden; i så fald skal den skrives med blæk og med blokbogstaver.

6. Fakturaerklæringer skal være påført eksportørens håndskrevne originalunderskrift, jfr. dog bestemmelserne i artikel 22(8).

7. En fakturaerklæring kan udfærdiges af eksportøren ved udførslen af de produkter, den vedrører, eller senere. Hvis fakturaerklæringen udfærdiges efter, at de produkter, den vedrører, er blevet deklareret til indførselslandets toldmyndigheder, skal fakturaerklæringen indeholde en henvisning til de dokumenter, der allerede er indleveret til disse myndigheder.

Artikel 22

Autoriseret eksportør

1. Uanset bestemmelserne i artikel 17, 18, 19, 21 og 31 skal der i overensstemmelse med nedenfor anførte betingelser gælde en forenklet

procedure for udstedelse af dokumentation vedrørende bevisførelse for oprindelse.

2. Udførselslandets toldmyndigheder kan bemyndige enhver eksportør, i det følgende benævnt »autoriseret eksportør«, som ofte udfører produkter, for hvilke der kan udstedes certifikater EUR.1, og som over for toldmyndighederne kan tilbyde tilfredsstillende garanti for kontrollen med produkternes oprindelsesstatus samt for, at de øvrige betingelser i denne Protokol er opfyldt, til ved udførslen ikke at frembyde varen ved toldstedet i udførselslandet samt til ikke at indgive den anmodning om varecertifikat EUR.1, der gælder for disse produkter, med henblik på at opnå et varecertifikat EUR.1 på de vilkår, der er fastsat i artikel 17, stk. 1 til 5.

3. Anvendes den forenkledede procedure, kan toldmyndighederne i udførselslandet bestemme, at der benyttes certifikater EUR.1 med et særligt tegn, så det er muligt at identificere dem.

4. Den i stk. 2 omhandlede bemyndigelse skal, efter toldmyndighedernes skøn, indeholde en bestemmelse om, at rubrik 11 »Toldvæsenets påtegninger« på varecertifikat EUR.1:

- (a) enten forud af toldvæsenet i udførselslandet attesteres med det kompetente toldstedets stempel samt håndskreven eller påtrykt underskrift af en toldembedsmand ved det pågældende toldsted
- (b) eller af den autoriserede eksportør forsynes med et særligt stempel, som er godkendt af udførselslandets toldmyndigheder, og som er i overensstemmelse med det i Tillæg VI til denne Protokol afbildede stempelaftryk; dette stempel kan påtrykkes formularen.

Rubrik 11 »Toldvæsenets påtegninger« i varecertifikat EUR.1 udfyldes i givet fald af den autoriserede eksportør.

5. I de i stk. 4 (a) omhandlede tilfælde skal rubrik 7 »Bemærkninger« på varecertifikat EUR.1 forsynes med en af følgende påtegninger:

»EINFÖLD MANNAGONGD«,
 »FORENKLET PROCEDURE«,
 »YKSINKERTAISTETTU MENNETTELY«,
 »FORENKLET PROSEDYRE«,
 »EINFÖLDUÐ AFGREIÐSLA«,
 »FÖRENKLAD PROCEDURE«,
 »VEREINFACHTES VERFAHREN«,
 »PROCEDURE SIMPLIFIEE«,
 »PROCEDURA SEMPLIFICATA«,
 »SIMPLIFIED PROCEDURE«.

Den autoriserede eksportør skal i givet fald i rubrik 13 »Anmodning om undersøgelse« anføre navn og adresse på den toldmyndighed, der er kompetent til at kontrollere dette varecertifikat EUR.1.

6. Skulle udførselslandets toldmyndigheder konstatere, at et varecertifikat EUR.1 eller en fakturaerklæring, der er udstedt i henhold til bestemmelserne i denne artikel, er ugyldigt i relation til de leverede produkter, skal de straks underrette indførselslandets toldmyndigheder herom.

7. Toldmyndighederne kan bemyndige en autoriseret eksportør til at udfærdige fakturaer, der er påført den erklæring, der vises i Tillæg IV til denne Protokol, i stedet for et varecertifikat EUR.1. Toldmyndighederne skal forsyne eksportøren med et autorisationsnummer, der skal fremgå af valutaerklæringen.

Erklæringen, der afgives af den autoriserede eksportør på fakturaen skal udfærdiges i en af de sprogversioner, der fremgår af Tillæg IV. Den skal være underskrevet i hånden og skal enten:

- (a) indeholde en henvisning til den autoriserede eksportørs autorisationsnummer, eller
- (b) af den autoriserede eksportør påføres det i stk. 4 (b) omtalte særlige stempel, der er godkendt af udførselslandets toldmyndigheder. Dette stempel kan påtrykkes fakturaen.

8. Udførselslandets toldmyndigheder kan dog bemyndige en autoriseret eksportør til ikke at underskrive den i stk. 7 omhandlede erklæring på fakturaen, når der til udformningen og/eller forsendelsen af sådanne fakturaer benyttes telekommunikation eller elektroniske data-behandlingsmetoder.

De nævnte toldmyndigheder skal fastlægge betingelserne for anvendelsen af dette stykke, herunder, om nødvendigt, en skriftlig tilkendegivelse fra den autoriserede eksportør, at han påtager sig det fulde ansvar for en sådan erklæring, som om de faktisk havde været underskrevet i hånden af ham.

9. I den i stk. 2 og 7 omhandlede bemyndigelse skal toldmyndighederne navnlig angive:

- (a) hvilke betingelser der skal overholdes ved udfærdigelse af anmodninger om certifikater EUR.1 eller af erklæringen på fakturaen vedrørende produkternes oprindelse
- (b) bestemmelser om opbevaring af disse anmodninger samt af kopi af fakturaer, som indeholder eksportørens erklæring, i mindst to år. Disse bestemmelser skal også gælde for certifikater EUR.1 samt for fak-

turaer, som indeholder eksportørens erklæring, og som har tjent som grundlag for udstedelse af andre oprindelsesbeviser, som er brugt i henhold til betingelserne i art. 17(5) og 21(3).

10. Toldmyndighederne i udførselslandet kan undtage visse kategorier af produkter fra de i stk. 2, 7 og 8 nævnte lettelser.

11. Toldmyndighederne skal nægte at give den i stk. 2, 7 og 8 nævnte bemyndigelse til eksportører, der ikke tilbyder alle de garantier, de anser for nødvendige.

Toldmyndighederne kan når som helst trække bemyndigelsen tilbage. Dette skal ske, når betingelserne for godkendelse ikke længere er opfyldt, eller når den autoriserede eksportør ikke længere tilbyder disse garantier.

12. Den godkendte eksportør kan blive anmodet om, i overensstemmelse med de regler, toldmyndighederne har fastsat, at holde disse underrettet om, hvilke forsendelser han agter at foretage, for at give det kompetente toldsted mulighed for eventuelt at foretage enhver kontrol, den finder nødvendig, før produkterne afsendes.

13. Bestemmelserne i denne artikel berører ikke anvendelsen af de Kontraherende Parters forskrifter vedrørende toldformaliteter og brugen af toddokumenter.

Artikel 23

Gyldigheden af oprindelsesbevis

1. Varecertifikat EUR.1 har en gyldighedstid på fire måneder fra datoen for dets udstedelse i udførselslandet, og skal inden for den nævnte periode frembydes for indførselslandets toldmyndigheder.

En fakturaerklæring har en gyldighedstid på fire måneder fra datoen, hvor den blev udfærdiget af eksportøren, og skal inden for den nævnte periode frembydes for indførselslandets toldmyndigheder.

2. Varecertifikater EUR.1 og fakturaerklæringer, som frembydes for indførselslandets toldmyndigheder efter udløbet af den i stk. 1 nævnte frist, kan godtages som grundlag for præferencebehandling, såfremt overskridelsen af fristen skyldes force majeure eller ekstraordinære omstændigheder.

3. I andre tilfælde af for sen frembydelse kan indførselslandets toldmyndigheder godtage varecertifikater EUR.1 eller fakturaerklæringer, når varerne er blevet frembudt for dem inden udløbet af nævnte frist.

Artikel 24

Fremlægelse af oprindelsesbevis

1. Varecertifikat EUR.1 og fakturaerklæringer skal fremlægges for toldmyndighederne i indførselslandet i henhold til de i dette land gældende bestemmelser. Nævnte myndigheder kan forlange en oversættelse af et varecertifikat EUR.1 eller en fakturaerklæring. De kan desuden kræve, at indførselsanmeldelsen suppleres med en angivelse fra importøren af, at produkterne opfylder de nødvendige betingelser for, at aftalen kan finde anvendelse.

2. I tilfælde, hvor indførselsanmeldelsen overføres ved hjælp af datanet til toldmyndighederne i indførselslandet er det op til disse myndigheder af afgøre, inden for rammerne af og i overensstemmelse med den nationale lovgivning i dette land, hvornår og i hvilket omfang disse dokumenter, som udgør bevis for oprindelsesstatus, faktisk skal fremlægges.

Artikel 25

Indførsel i form af delforsendelser

Når demonterede eller ikke-monterede produkter i henhold til almindelig regel 2 (a) i det Harmoniserede System henhørende under HS Kapitel 84 og 85, efter anmodning fra importøren og på vilkår fastsat af toldmyndighederne i indførselslandet indføres i delforsendelser, skal et enkelt oprindelsesbevis for sådanne produkter fremlægges for toldmyndighederne ved indførsel af den første delforsendelse.

Artikel 26

Undtagelser for formelt oprindelsesbevis

1. Produkter i småforsendelser fra privatpersoner til privatpersoner eller produkter, der medbringes af rejsende som personlig bagage, betragtes som varer med oprindelsesstatus, uden at det er nødvendigt at fremlægge formelt oprindelsesbevis, såfremt det drejer sig om indførsel helt uden erhvervmæssig karakter, og det erklæres, at produkterne opfylder betingelserne i denne Protokol, og der ikke er nogen tvivl om denne erklærings rigtighed. Når det drejer sig om produkter sendt pr. post, kan denne erklæring afgives på tolddeklaration C2/CP3 eller på et ark papir, vedhæftet dette dokument.

2. Som indførsel helt uden erhvervmæssig karakter anses lejlighedsvis indførsel, der udelukkende består af varer bestemt til personlig

brug for modtagerne eller de rejsende eller deres familie, og hvis beskaffenhed eller mængde ikke giver anledning til tvivl om, at indførslen sker i ikke-erhvervmæssigt øjemed.

3. Desuden må den samlede værdi af disse varer ikke overstige 365 ECU for så vidt angår småforsendelser eller 1.025 ECU for så vidt angår indholdet af de rejsendes personlige bagage.

Artikel 27

Yderligere dokumenter

Dokumenter nævnt i artikel 17(3) og 21(4) brugt som bevis på, at varer, der er omfattet af et varecertifikat EUR.1 eller en fakturaerklæring, kan anses som varer med oprindelse på Færøerne eller i Schweiz, og at de opfylder de øvrige betingelser i denne Protokol, kan bl.a. bestå af følgende:

- (a) konkret bevis på de processer, som er udført af eksportøren for at fremstille de pågældende varer, som f.eks. fremgår af hans regnskaber eller interne bogholderi;
- (b) dokumenter, der bekræfter oprindelsesstatus for materialer anvendt ved fremstillingen af de pågældende varer, udstedt eller udfærdiget på Færøerne eller i Schweiz, hvor disse dokumenter er anvendt i overensstemmelse med dette lands nationale lovgivning;
- (c) dokumenter, der bekræfter den bearbejdning eller forarbejdning, som er udført på Færøerne eller i Schweiz på materialer anvendt ved fremstillingen af de pågældende varer, udstedt eller udfærdiget i en Kontraherende Part, hvor disse dokumenter anvendes i overensstemmelse med dette lands nationale lovgivning;
- (d) varecertifikater EUR.1 eller fakturaerklæringer, der bekræfter oprindelsesstatus for materialer anvendt ved fremstillingen af de pågældende varer, udstedt eller udfærdiget i en af de stater, der henvises til i Tillæg VII i overensstemmelse med denne Protokol.

Artikel 28

Opbevarelse af oprindelsesbeviser og yderligere dokumenter

1. Den eksportør, der anmoder om udstedelse af et varecertifikat EUR.1, skal opbevare de i artikel 17(3) nævnte dokumenter i mindst to år.

2. Den eksportør, der udfærdiger en fakturaerklæring, skal opbevare en kopi af denne fak-

turaerklæring samt de i artikel 21(4) nævnte dokumenter i mindst to år.

3. Toldmyndighederne i udførselslandet, som udsteder et varecertifikat EUR.1, skal opbevare det i artikel 17(2) nævnte ansøgnings-skema i mindst to år.

4. Med forbehold for artikel 24(2) skal toldmyndighederne i indførselslandet opbevare de for dem fremlagte varecertifikater EUR.1 og fakturaerklæringer i mindst to år.

5. I tilfælde omtalt i artikel 24(2) er det op til indførselslandets toldmyndigheder at afgøre, i overensstemmelse med dette lands nationale lovgivning, hvordan varecertifikater EUR.1 eller fakturaerklæringer skal opbevares i mindst to år.

Artikel 29

Uoverensstemmelser og formelle fejl

1. Konstateres der mindre uoverensstemmelser mellem oplysningerne på varecertifikat EUR.1 eller på fakturaerklæringen og oplysningerne på de dokumenter, der fremlægges for toldstedet med henblik på produkternes toldklæring, medfører dette i sig selv ikke, at varecertifikat EUR.1 eller fakturaerklæringen er ugyldigt, såfremt det på fyldestgørende måde godtgøres, at dette dokument faktisk svarer til de frembudte produkter.

2. Åbenbare formelle fejl, såsom trykfejl i et varecertifikat EUR.1 eller i en fakturaerklæring bør ikke medføre, at dette dokument afvises, såfremt disse fejl ikke er af en sådan art, at de skaber tvivl om rigtigheden af oplysningerne i dokumentet.

Artikel 30

Beløb udtrykt i ECU

1. Beløb i udførselslandets nationale valuta svarende til det i ECU udtrykte beløb fastsættes af udførselslandet og meddeles den anden Kontraherende Part.

Er beløbene højere end de tilsvarende beløb fastsat af indførselslandet, skal sidstnævnte godtage dem, hvis produkterne er faktureret i udførselslandets nationale valuta.

2. Såfremt varerne er faktureret i en af de statters valuta, der er nævnt i Tillæg VII, skal importlandet acceptere de beløb, der er meddelt af vedkommende stat.

3. De beløb, der skal anvendes i en hvilken som helst national valuta, skal i den pågældende nationale valuta svare til de beløb, der er udtrykt i ECU pr. 1. oktober 1990.

Modværdien af en ECU i de Kontraherende Parters nationale valutaer skal være de beløb, der er angivet i Tillæg V til denne Protokol.

4. Beløbene udtrykt i ECU skal revideres, når der er behov herfor, men mindst hvert andet år.

Under denne revision skal de Kontraherende Parter sikre, at der ikke sker nogen reduktion i de beløb, der skal anvendes i en hvilken som helst national valuta, og skal endvidere vurdere ønskeligheden af at bevare de reelle effekter af de aktuelle værdigrænser. Med henblik herpå kan den beslutte at ændre beløbene udtrykt i ECU.

Artikel 31

Indførsel fra og genudførsel til en af de stater, der er nævnt i Tillæg VII

1. Varer med oprindelsesstatus i henhold til denne Protokol skal, når de importeres i Schweiz, nyde godt af denne aftale, også ved forelæggelse af bevis for oprindelse udstedt i en af de i Tillæg VII nævnte stater, hvori udtrykket »trade with the Faroe Islands« er indført. Når der anvendes EUR.1-varecertifikat, skal dette udtryk være indført i rubrikken »Bemærkninger« og ved hjælp af toldmyndighedsstempel fra et af disse lande.

2. Når varer, i forvejen indført i Schweiz ledsaget af oprindelsesbevis som nævnt i Art. 16(1), udstedt eller fremstillet på Færøerne, genindføres til en af de i Tillæg VII nævnte stater, skal Schweiz i overensstemmelse med stk. 1 påtage sig at udstede eller udfærdige oprindelsesbevis med udtrykket »trade with the Faroe Islands«, forudsat at varerne genindføres i samme tilstand eller ikke har undergået bearbejdning eller forarbejdning i Schweiz, udover hvad der henvises til i Artikel 5(1).

Afsnit VI

Metoder for administrativt samarbejde

Artikel 32

Gensidig bistand

1. For at sikre korrekt anvendelse af denne Protokol skal Færøerne og Schweiz bistå hin-

anden, gennem de kompetente toldmyndigheder, med at kontrollere ægtheden af varecertifikater EUR.1 og fakturaerklæringer samt rigtigheden af de oplysninger, som gives i disse dokumenter.

2. De Kontraherende Parters toldmyndigheder skal forsyne hinanden med aftryk af stempler, der anvendes i deres toldsteder ved udstedelse af certifikater EUR.1.

Artikel 33

Kontrol af oprindelsesbevis

1. Efterfølgende kontrol af varecertifikat EUR.1 og fakturaerklæringer foretages ved stikprøver eller i øvrigt, når indførselslandets toldmyndigheder nærer begrundet tvivl om dokumenternes ægthed, de pågældende produkters oprindelsesstatus, eller hvorvidt de øvrige bestemmelser i denne Protokol er opfyldt.

2. Med henblik på anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1 skal toldmyndighederne i indførselslandet sende varecertifikat EUR.1 og fakturaen, hvis den er blevet fremlagt, eller af fakturaerklæringen, eller en kopi af disse dokumenter, tilbage til toldmyndighederne i udførselslandet, idet de i givet fald angiver, hvad der formelt eller reelt berettiger til kontrol.

De skal til støtte for anmodningen om efterfølgende kontrol fremsende alle dokumenter og oplysninger, som det har været muligt at indhente, og som giver grund til at antage, at oplysningerne givet i varecertifikat EUR.1 eller fakturaerklæringen er urigtige.

3. Kontrollen skal udføres af indførselslandets toldmyndigheder. Med henblik herpå har de ret til at kræve ethvert bevis og til at udføre enhver gennemgang af eksportørens regnskaber eller enhver anden kontrol, som de anser for hensigtsmæssig.

4. Såfremt indførselslandets toldmyndigheder beslutter at udsætte indrømmelse af præferencebehandling til de pågældende produkter, indtil resultatet af undersøgelsen foreligger, skal de tilbyde at frigive varerne til importøren, dog således, at der træffes de sikkerhedsforanstaltninger, der skønnes nødvendige.

5. Toldmyndighederne, der anmoder om kontrol, underrettes om resultatet af denne kontrol så hurtigt som muligt. Dette resultat

skal klart indikere, om dokumenterne er ægte, og om de pågældende produkter kan anses som produkter med oprindelse på Færøerne eller i Schweiz og opfylder de øvrige betingelser i denne Protokol.

Artikel 34

Tvistbilæggelse

Når der opstår tvist i forbindelse med kontrolprocedurerne i artikel 33, som ikke kan løses mellem de toldmyndigheder, der anmoder om kontrol, og de toldmyndigheder, der er ansvarlige for udførelsen af denne kontrol, eller hvor de rejser et spørgsmål om fortolkning af denne Protokol, skal de Kontraherende Parter holde samråd.

Artikel 35

Sanktioner

Der iværksættes sanktioner mod enhver person, der udfærdiger, eller lader udfærdige et dokument med urigtige oplysninger for at opnå præferencebehandling af produkter.

Artikel 36

(Denne Protokol indeholder ingen artikel 36).

Artikel 37

Toldbehandling som ikke-oprindelsesprodukt

Med henblik på anvendelsen af artikel 2, stk. 1, litra (b) (iii) skal ethvert produkt med oprindelse i en af de i Tillæg VII nævnte stater behandles som ikke-oprindelsesprodukt i den eller de perioder, hvor sidstnævnte Kontraherende Part anvender de todsatser, som gælder for tredjelande, eller andre tilsvarende beskyttelsesforanstaltninger for sådanne produkter i henhold til reglerne om samhandel med vedkommende land.

Artikel 38

Tillæg

Tillæggene til denne Protokol udgør en integrerende del af dette.

TILLÆG I TIL PROTOKOL 3¹

Indledende bemærkninger til listen i tillæg II

*Generelt**TILLÆG II TIL PROTOKOL 3¹*

Liste over bearbejdning eller forarbejdning af materialer uden oprindelsesstatus, der er påkrævet for at den færdige vare kan få oprindelsesstatus

TILLÆG III TIL PROTOKOL 3¹

Varecertifikat EUR.1 og ansøgning om varecertifikat EUR.1

EKSPORTØRENS ERKLÆRING*TILLÆG IV TIL PROTOKOL 3¹*

Fakturaerklæring

¹ Not published herein in accordance with article 12 (2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended — Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

TILLÆG VTIL PROTOKOL 3

De beløb, der svarer til en ECU
i de nationale valutaer

De beløb, der henvises til i denne Protokols artikel 30, stk. 1, som svarer til en ECU, udtrykt i Færøernes, Schweiz' samt de i Tillæg VII nævnte staters nationale valutaer, er som følger:

Danske kroner	7,86455
Schweiziske frank	1,70478
Finske mark	4,88483
Islandske kroner	74,8336
Norske kroner	7,98528
Østrigske schilling	14,4794
Svenske kroner	7,59059

De værdigrænser, der henvises til i denne Protokols artikel 21, stk. 1, litra b) og i artikel 26, stk. 3, udtrykt i Færøernes, Schweiz' samt de i Tillæg VII nævnte staters nationale valutaer, er som følger:

	små sendinger	rejsendes personlige bagage	sendinger omfattet af fakturaerklæring
	(365 r.e.)	(1.025 r.e.)	(5.110 r.e.)
Danske kroner	2.900	1.100	40.200
Schweiziske frank	650	1.800	8.800
Finske mark	1.800	5.000	25.000
Islandske kroner	27.300	76.700	382.400
Norske kroner	2.900	8.200	40.800
Østrigske schilling	6.000	15.000	74.000
Svenske kroner	3.000	8.000	39.000

TILLÆG VI TIL PROTOKOL 3¹

Model til det i artikel 22, stk. 4 litra b) ombandlede stempelaftryk

¹ Not published herein in accordance with article 12 (2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended — Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

*TILLÆG VII TIL PROTOKOL 3***Samarbejde med andre lande**

De stater, der henvises til i

- Artikel 2, stk. 1 (b) (iii), 2, 3 og 4
- Artikel 10
- Artikel 13, stk. 1
- Artikel 14, stk. 1
- Artikel 17, stk. 5
- Artikel 21, stk. 3
- Artikel 27, stk. (d)
- Artikel 30, stk. 2-3
- Artikel 31
- Tillæg IV
- Tillæg V
- Tillæg VIII

er følgende:

- Østrig
- Finland
- Island
- Norge
- Sverige

*TILLÆG VIII TIL PROTOKOL 3***Fælleserklæring**

1. Med henvisning til artikel 20 er der enighed mellem de Kontraherende Parter og den danske regering om, at varecertifikater EUR. I kan udstedes af toldmyndighederne i Danmark, når produkter sendt fra Færøerne opbevares under danske toldmyndigheders kontrol med det formål at sende alle eller en del af disse produkter til Schweiz. Oprindelsesbevis kan også udstedes eller udfærdiges i Danmark for varer af schweizisk oprindelse, når de sendes fra Danmark til Færøerne, forudsat at afsenderen kan fremvise tilfredsstillende bevis for oprindelsen.

sig i en Kontraherende Part eller i en af de stater, der er nævnt i Tillæg VII, og dér er underlagt regler for midlertidig lagring, lagring på toldlager eller i frizoner, kan godtages som oprindelsesprodukter, forudsat at der – inden for en frist, som udløber fire måneder efter denne dato – for toldmyndighederne i den importerende stat fremlægges et oprindelsesbevis udstedt efterfølgende, samt dokumenter, som beviser de omstændigheder, hvorunder transporten har fundet sted.
2. Varer, som opfylder bestemmelserne i denne Protokol, og som på dagen for aftalens ikrafttræden er undervejs til eller befinder
3. Hvad angår det administrative samarbejde omtalt i artikel 2, stk. 2, er det underforstået, at det administrative samarbejde, som er etableret i protokol B til EFTA-konventionen, skal anvendes.

*TILLÆG IX TIL PROTOKOL 3***Fælleserklæring**

De Kontraherende Parter er enige om, at de, i lyset af udviklingen i Europa og ikrafttrædelsen af oprindelsesreglerne i aftalen om Det europæiske økonomiske Samarbejdsområde, skal rådføre sig med hinanden og med de Kontraherende Parter i den aftale, med det formål at vurdere, fra sag til sag, i hvilket omfang og på hvilken basis disse regler kan tilpasses denne aftale, specielt med henblik på at opnå større kumulation og indirekte transport.

PROTOKOL 4

Vedrørende den behandling, Schweiz kan anvende på indførelse af visse produkter under ordningen for opbygning af obligatoriske lagre

Schweiz kan etablere en ordning for obligatoriske lagre for varer, der er uundværlige for befolkningens overlevelse, og i Schweiz' tilfælde for hæren, i tider med alvorlig forsyningsknaphed, og fremstillingen af hvilke i Schweiz er utilstrækkelig eller ikke-eksisterende, og hvis

egenskaber og art gør det muligt at opbygge lagre.

Schweiz skal anvende denne ordning på en måde, der ikke medfører diskriminering, direkte eller indirekte, mellem produkter indført fra den anden part i denne aftale og nationale tilsvarende produkter eller erstatningsprodukter.

[FAEROESE TEXT — TEXTE FÉRINGIEN]

SÁTTMÁLI MILLUM RÍKISSTJÓRN DANMARKAR OG FØROYA
LANDSSTÝRI ØDRUMEGIN OG RÍKISSTJÓRN SVEIS HINU-
MEGIN UM FRÍHANDIL FØROYA OG SVEIS MILLUM

RÍKISSTJÓRN DANMARKAR OG FØROYA LANDSSTÝRI

øðrumegin og

RÍKISSTJÓRN SVEIS

hinumegin,

hereftir nevndir sáttmálapartarnir,

SUM VÍSA TIL støðu Føroya sum ein sjálvstýrandi part av Danmark;

SUM HAVA FYRILIT FYRI, at Føroyar fyrr hava verið partur av Europeiska Frihandilsfelagsskapinum (EFTA) gjøgnum limaskap Danmarkar, men er ikki uppií limaskapi Danmarkar í Europeiska Felagsskapinum;

SUM HAVA FYRILIT FYRI, at samhandilin Danmarkar og Sveis millum verður skipaður við avtalum millum Sveis og Europeiska Búskaparliga Felagsskapin.

SUM HAVA FYRILIT FYRI, at samhandilin Føroya og Europeiska Búskaparliga Felagsskapsins millum verður skipaður við eini avtalu millum Danmark og Føroya Landsstýri øðrumegin og Europeiska Búskaparliga Felagsskapin hinumegin,

SUM HAVA FYRILIT FYRI tí livsneyðuga týðningi fiskivinnan, sum tann týðningarmesta vinnan, hevur fyri Føroyar, við tað at fiskur og fiskavørur eru høvuðsútflutningsvørurnar;

SUM ERU SINNAÐIR at stimbra og viðka um búskaparliga sambandið Føroya og Sveis millum, og við serligum atliti til kappingarumstøður á jøvnum føti at tryggja eina hóvliga menning av sínámillum samhandlinum, sum liður í einum europeiskum samstarvi;

SUM HAVA SETT SÆR FYRI stig fyri stig at taka burtur flestallar forðanir fyri samhandilin samsvarandi treytunum í tí Almenna Sáttmálanum um Toll og Uttanríkishandil (GATT), serliga teimum viðvíkjandi stovnseting av frihandilsøkjum;

SUM BODA FRÁ, at teir, við atliti til allar viðkomandi tættir og serliga menningina í europeiska samstarvinum, eru til reiðar at kanna móguleikan fyri at menna og styrkja sambandið teirra millum til eisini at fevna um øki, sum hesin sáttmáli ikki fevnir um;

HAVA AVGJØRT til tess at útinna hesi stevnumið, og við atliti til, at eingin regla í hesum sáttmála kann verða tulkað soleiðis, at sáttmálapartarnir sleppa undan skyldunum í øðrum altjóða sáttmálum,

AT GERA HENDA SÁTTMÁLA:

Grein 1

Frá tí degi, henda avtala kemur í gildi, seta sáttmálapartarnir í verk frihandil Føroya og Sveis millum sambært teimum reglum, sum nevndar eru í hesum greinum.

Grein 2

Hesin sáttmáli fevnir um:

- vøkur, sum koma undir kapitlarnar 25 til 97 í Tillag-
aðu Skipanini; tó eru vøurnar nevndar í fylgiskjali
I ikki iroknaðar;
- vøkur nevndar í fylgiskjali II við serligum atliti
til serligar reglur,

sum hava uppruna sín í Føroyum ella Sveis. Fylgiskjal III ásetur upprunareglurnar.

Grein 3

Innflutnings- og útflutningstollur og øll avgjøld við samsvarandi árinu skulu verða bannað sáttmálapartanna millum. Í tann mun figgjarlig tollgjöld standa við, verða somu reglur at galda sambært grein 4.

Grein 4

Sáttmálapartarnir skulu halda seg frá einhvørji fyriskipan ella innlendis figgjarligari gjaldsgongd, sum beinleiðis ella óbeinleiðis ger mun á vørum frá øðrum sáttmálapartinum og samsvarandi vørum frá landøki hjá hinum sáttmálapartinum.

Vørum, sum eru útfluttar til landøki hjá øðrum sáttmála-partinum, kunnu ikki fáa fyrimum av einum endurgjaldi fyri innlendisavgjald, sum er hægri enn tað avgjaldið, sum beinleiðis ella óbeinleiðis er lagt á tær.

Grein 5

Innflutningsavmarkingar í nøgd og øll tiltøk við samsvarandi árinu eru bannað sáttmálapartanna millum.

Grein 6

Sáttmálin forðar ikki fyri forboðum og avmarkingum fyri innflutningi, útflutningi ella umflutningi av vørum, sum eru grundað á almenna siðalagið, lóg og landaskil ella almenna trygd, at verja mannalív og -heilsu, djór ella plantur og umhvørvið; at verja listarlig, søgulig ella fornfrøðilig tjóðvirði; at verja ognarrætt hugverka; ella reglur um gull ella silvur; ella at varðveita avmarkað náttúrutilfeingi, um slík tiltøk verða sett í verk í samband við avmarkingar í heimaframleiðslu ella nýtslu. Slík forboð ella slíkar avmarkingar skulu tó ikki føra til mannámun ella dulda avmarking í samhandlinum sáttmálapartanna millum.

Grein 7

Verndarstig, sum Føroyar ella Sveis hava viðtikið, kunnu bert verða galdandi fyri sínámillum samhandil teirra, um tey eru sambært reglunum í Almenna Sáttmálanum um Toll og Uttanríkishandil (GATT).

Grein 8

Fyri at sáttmálin kann virka á rættan hátt, skifta sáttmálapartarnir, tá neyðugt er, upplýsingar sínámillum og hava samráðingar eftir áheitan frá øðrum sáttmálapartinum.

Heldur annar sáttmálapartin, at tað hevði havt áhuga beggja sáttmálaparta at broyta henda sáttmála ella at viðka samstarvið, sum komið er í lag, til at fevna um øki, sum sáttmálin ikki fevnir um, skal hann bera eina grundaða áheitan fram fyri hin sáttmálapartin.

Sáttmálar, sum verða gjørdir eftir regluni í undanfarna stk., skulu sáttmálapartarnir staðfesta ella góðkenna sambært egnari mannagongd.

Grein 9

Tey fyra fylgiskjøluni til henda sáttmála við uppískoytum til henda sáttmála eru ein fastur partur av honum. Fylgiskjal III kann verða broytt við fyrisitingaravtalum sáttmálapartanna millum.

Grein 10

Sáttmálin fevnir øðrumegin um Føroyar og hinumegin um landøki Sveis.

Hesin sáttmáli fevnir eisini um fúrstadømið Liechtenstein, so leingi sum hetta fúrstadømið verður verandi knýtt at sambandsríkinum Sveis við eini avtalu um tollsamgongu.

Grein 11

Sáttmálin er skrivaður á donskum, enskum, fronskum, føroyskum og týskum máli, har hvør tekstur hevur sama gildi.

Sáttmálapartarnir góðkenna sáttmálan sambært egnari manngongd. Hann kemur í gildi tann fyrsta dagin eftir í øðrum mánaði, at sáttmálapartarnir um stjórnarumboð boðaðu hvør øðrum frá, at teirra ávikavísu treytir fyri, at hesin sáttmáli kemur í gildi, eru loknar. Sáttmálapartarnir kunnu, longu tá undirskrivað verður, vátta, at teir ta fyrstu tíðina kunnu seta sáttmálan fyribils í gildi tann 1. september 1993, ella ein annan dag seinni, sum teir verða samdir um.

Grein 12

Annar sáttmálaparturin kann siga sáttmálan upp við at boða hinum sáttmálapartinum frá hesum. Sáttmálin fer úr gildi tólv mánaðir eftir tann dag, hin sáttmálaparturin tók imóti fráboðanini.

[For the testimonium and signatures, see No. I-34114 in volume 1993 — Pour le testimonium et les signatures, voir n° I-34114 du volume 1993.]

FYLGISKJAL I¹**sambært grein 2**

örur, ið hoyra undir kapitlarnar 25-97 i Tillagaðu Skipanini (TS),
um hesin sáttmáli ikki fevnir um undir innflutningi til Sveis.

¹ Not published herein in accordance with article 12 (2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended — Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

FYLGISKJAL II

Grein 1

Føroyar viðka um frihandilin sambært hesum sáttmála fyri innflutningi av framleiðslum sambært kapitlunum 1 til 24 í Tillagaðu Skipanini við uppruna í Sveis, við teimum undantøkum, sum nevnd eru í uppiskoyti 1 til hetta fylgiskjal.

Grein 2

Vørur, sum standa í uppiskoyti 2 til hetta fylgiskjal við uppruna í Føroyum, fáa somu viðferð í Sveis sum innflutningur við uppruna í londum, sum eru limir í Evropeiska Frihandilsfelagsskapinum (EFTA).

Skuldu Føroyar havt áhuga fyri at fáa hesa viðferð viðkaða til aðrar framleiðslur sambært kapitlunum 1 til 24 í Tillagaðu Skipanini, fer Sveis við vælvild at taka sær av eini slíkari áheitan.

Grein 3

Hesin sáttmáli útilokar ikki, at sáttmálapartarnir áseta umskiftandi upphæddir ella innlendis endurgjaldstiltøk fyri innflutning ella útflutning av viðgjørdum landbúnaðarvörum fyri at byrgja upp fyri prismunum á landbúnaðarframleiðslum, sum eru í hesum.

Grein 4

Sáttmálapartarnir skulu nýta reglur sínar í landbúnaðar-, heilsu- og plantuheilsuárum á ein hátt, ið ikki ger mismun, og skulu ikki seta nøkur nýggj tiltøk í verk, ið óneyðuga kunnu tarna samhandlinum.

UPPÍSKOYTI I TIL FYLGISKJAL II¹

Listi yvir vörur, sum ikki eru við í frihandilsskipanini, sum Føroyar hava ásett fyri vörur við uppruna í Sveis sambært kapitlunum 1 til 24 í Tillagaðu Skipanini og Vørulýsingini:

UPPÍSKOYTI 2 TIL FYLGISKJAL II¹

¹ Not published herein in accordance with article 12 (2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended — Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

FYLGISKJAL III SBR. GREIN 3 FRUMSKJAL UM UPPRUNAREGLUR

INNIHALDSYVIRLIT

- PARTUR I - ALMENNAR REGLUR
- grein 1 Lýsingar
- PARTUR II - HUGTAKIÐ UPPRUNAVØRUR LÝST
- grein 2 Upprunaeyðkenni
 - grein 3 Fulllidnar framleiðslur
 - grein 4 Nóg mikið viðgjörðar ella tilgjörðar framleiðslur
 - grein 5 Ikki nøgtandi viðgerð ella tilgerð
 - grein 6 Eyðkennandi eindir
 - grein 7 Tilhoyr, eykalutir og amboð
 - grein 8 Framleiðslur í settum
 - grein 9 Uttanveltað viðurskifti
- PARTUR III - LANDØKISKRØV
- grein 10 Landøkismeginregla
 - grein 11 (Hetta frumskjal hevur onga grein 11)
 - grein 12 Endurinnflutningur av vørum
 - grein 13 Beinleiðis flutningur
 - grein 14 Framsýningar
- PARTUR IV - TOLLENDURGJALD ELLA FRITØKA
- grein 15 Forboð móti tollendurgjaldi ella fritøku fyri tolli
- PARTUR V - PRÓGV FYRI UPPRUNA
- grein 16 Almenn krøv
 - grein 17 Mannagongd tá ið EUR.1 vørustaðfesting verður útgivin
 - grein 18 EUR.1 vørustaðfesting
 - grein 19 Tvitak av EUR.1 vørustaðfesting at geva út
 - grein 20 At geva út EUR.1 vørustaðfesting grundað á upprunaváttan útgivin ella skrivað frammanundan
 - grein 21 Reglur fyri at skriva fakturaváttanir
 - grein 22 Góðkendur útflytari
 - grein 23 Rættargildi upprunaváttanna
 - grein 24 At leggja fram upprunaváttan
 - grein 25 Innflutningur í pørtum
 - grein 26 Undantøk frá formligari upprunaváttan
 - grein 27 Undirstøðisskjøl

- grein 28 At goyma upprunaváttan og undirstøðisskjöl
- grein 29 Ósambæri og formligar villur
- grein 30 Upphæddir ásettar í ECU
- grein 31 Innflutningur úr landi og endurútflutningur til land, sum nevnt er í uppiskoyti VII

PARTUR VI - FYRISITINGARLIGIR SAMSTARVSHÆTTIR

- grein 32 Sínamillum hjálp
- grein 33 Kanning upprunaváttanar
- grein 34 Trætuloysn
- grein 35 Revsing
- grein 36 (Hetta frumskjal hevur onga grein 36)
- grein 37 Ikki upprunalig viðgerð
- grein 38 Uppiskoyti

UPPISKOYTI SLISTI

- Uppiskoyti I Inngangsviðmerkingar til listan í uppiskoyti III
- Uppiskoyti II Listi yvir viðgerð og tilgerð av ikki upprunaligum tilfari, sum krevst fyri at lidnar vørur gerast upprunavørur
- Uppiskoyti III Vørustaðfesting EUR.1 og áheitan um vørustaðfesting EUR.1
- Uppiskoyti IV Fakturaváttan
- Uppiskoyti V Upphæddirnar samsvarandi eini ECU í innlendis gjaldoyra
- Uppiskoyti VI Serstempul
- Uppiskoyti VII Samstarv við onnur lond
- Uppiskoyti VIII Felags yvirlýsing
- Uppiskoyti IX Felags yvirlýsing

PARTUR I**ALMENNAR REGLUR****Grein 1
Lýsingar**

Í hesum frumskjali verður:

- (a) "framleiðing" at skilja sum øll sløg av viðgerð ella tilgerð, samanseting iroknað, ella serstakar viðgerðir;
- (b) "tilfar" at skilja sum øll sløg av tilfari, ráevni, allar lutir ella partar og tilikt, ið nýtt er í framleiðingini av vøruni;
- (c) "framleiðsla" at skilja sum tann framleiðsla, ið verður framleidd, eisini um hon er ætlað til seinni nýtslu í eini aðrari framleiðing;
- (d) "vøra" at skilja sum tilfar og vørun;
- (e) "tollvirði" at skilja sum ásetta virðið samsvarandi sáttmálanum um at fremja kapittul VII í Almenna Sáttmálanum um Toll og Uttanríkishandil (GATT), gjørdur í Geneve tann 12. apríl 1979;
- (f) "ab virki prisur" at skilja sum söluprisurin fyri framleiðsluna, goldin framleiðaranum, á tí virki í Føroyum ella í Sveis, har síðsta arbeiðið ella framleiðing er fullført, treytað av at í prisinum er virðið á øllum tilfarinum, sum nýtt er, við frádrátti av øllum innlendisgjøldum, ið eru ella kunnu verða endurgoldin, tá ið lidna framleiðslan er útflutt;
- (g) "virði á tilfari" at skilja sum tollvirði í innflutningsstundini á ikki-upprunatilfarinum, sum nýtt er, ella um hetta ikki er kent og ikki kann verða staðfest, tann fyrst staðfesti prisurin goldin fyri hetta tilfar í Føroyum ella Sveis;
- (h) "virðið á upprunatilfari" at skilja sum virðið á tí tilfari, sum lýst er í litra (g), sum verður at nýta samsvarandi;
- (i) "kapittul" og "vøruflokkur" at skilja sum tann kapittul og tann flokkur (kotur við 4 talstavum), nýttar í vøruskránni, sum fevnir um "Harmonized Commodity Description and Coding System", sum í hesum frumskjali verður víst til sum "Tillagaða Skipanin" ella "TS";

- (j) "flokking" at skilja sum flokking av framleiðslu ella tilfari í einum serstøkum vøruflokki;
- (k) "sønding" at skilja sum framleiðslur, sum annaðhvørt verða sendar samstundis frá einum útflytara til ein móttakara, ella sum eru umfataðar av einum einstøkum flutningsskjali, ið fevnir um sendingina frá útflytara til móttakara, ella um einki tilíkt skjal er, av einum einstøkum faktura.

PARTUR II

HUGTAKIÐ "UPPRUNAVØRUR" LÝST

Grein 2

Upprunaeyðkenni

1. Við nýtslu av sáttmálanum og við fyrivarni fyri reglunum í 3. og 4. stk. verða hesar framleiðslur settar sum framleiðslur, sum hava uppruna sín í Føroyum ella í Sveis:
 - (a) framleiðslur, sum sambært grein 3 eru fulllidnar í Føroyum ella í Sveis;
 - (b) framleiðslur, sum eru framleiddar í Føroyum ella í Sveis, sum innihalda tilfar, sum ikki hevur fullan uppruna her, treytað av at:
 - (i) hetta tilfar hevur verið nógv viðgjørt ella tilgjørt í Føroyum ella í Sveis sambært grein 4, ella at
 - (ii) hetta tilfar hevur uppruna í hinum sáttmálapartinum sambært hesum frumskjali, ella at
 - (iii) hetta tilfar hevur uppruna í einum av teimum londum, sum víst verður til í uppiskoyti VII til hetta frumskjal sambært upprunareglunum í sáttmálanum um frihandil millum Føroyar øðrumegin og tey lond, sum víst verður til í uppiskoyti VII, hinumegin, í tann mun nevndu reglur eru samlíkar reglunum í hesum frumskjali.
2. Fyri framleiðslur framleiddar í Sveis kunnu reglurnar í 1. stk., litra (b), (iii) bert verða galdandi, um so er at neyðuga fyrisitingarliga samstarvið millum Sveis og tey lond, sum víst verður til í uppiskoyti VII, er sett á stovn í samsvari við reglurnar í hesum frumskjali.

3. Uttan mun til reglurnar í 1. stk., litra (b) (ii) og (iii) skulu framleiðslur, ið sambært hesum frumskjali verða roknaðar at hava uppruna í Føroyum, Sveis ella einum landi, sum víst verður til í uppiskoyti VII sambært upprunareglunum, ið nevndar eru í 1. stk., litra (b), (iii), og sum eru útfluttar frá einum sáttmálaparti til hin sáttmálapartin í sama standi uttan at verða viðgjørðar ella tilgjørðar í útflutningslandinum út um tað, sum nevnt er í grein 5, 1. stk., varðveita uppruna sín.
4. Við nýtslu av 3. stk. í førum, har framleiðslur við uppruna hjá báðum sáttmálapørtum ella hjá einum ella báðum sáttmálapørtum og í einum ella fleiri av teimum londum, sum víst verður til í uppiskoyti VII, verða nýttar, og hesar framleiðslur ikki eru viðgjørðar ella tilgjørðar í útflutningslandinum út um tað, sum nevnt er í grein 5, 1. stk., verður upprunin avgjørður eftir tí framleiðslu, ið hevur hægsta tollvirðið ella, um hetta ikki er kent og ikki kann verða staðfest, við hægsta fyrst staðfesta prísinum, ið er goldin fyri framleiðsluna í tí landinum.

Grein 3 Fulllidnar framleiðslur

1. Niðanfyri standandi er at meta sum "fulllidnar framleiðslur" í Føroyum ella í Sveis:
 - (a) mineralskar framleiðslur vunnar úr jørð teirra ella havbotni teirra;
 - (b) grønmeti, heystað har;
 - (c) livandi dýr, fødd og ald har;
 - (d) Framleiðslur úr livandi dýrum, ald har;
 - (e) Framleiðslur frá veiðu ella fiskiskapi, rikin har;
 - (f) Framleiðslur frá havfiskiskapi og aðrar framleiðslur tiknar úr havinum uttan fyri føroyskt ella sveisiskt sjóøki við teirra skipum;
 - (g) framleiðslur gjørðar umborð á føroyskum ella sveisiskum verksmiðjuskípum einans úr framleiðslum nevndar í litra (f);
 - (h) brúktar framleiðslur, sum eru savnaðar har, og bert kunnu nýtast til endurnýtslu av rávörum,

iroknað brúkt dekk, ið bert kunnu nýtast til at vulkanisera ella til burturkast;

- (i) rusk og leivdir stavandi frá framleiðing har;
 - (j) vøgur framleiddar har einans burtur úr teimum í litra (a) til (i) nevndu framleiðslum.
2. Orðingin "teirra skipum" og "føroyskum ella sveisiskum verksmiðjuskipum" í 1. stk., litra (f) og (g) skulu bert viðvikja skipum og verksmiðjuskipum:
- (a) sum eru skrásett ella fráboðað í Føroyum ella í Sveis;
 - (b) sum sigla undir føroyskum ella sveisiskum flaggi;
 - (c) sum við einum parti uppá í minsta lagi 50% eru ogn hjá íbúgvum í Føroyum ella íbúgvum í Sveis ella hjá einum felagi við høvuðsskrivstovu í øðrum av hesum londum, har stjórin ella stjórar-nir, formaðurin í nevndini ella umsjónarráðnum og meirilutin av limunum í hesum nevndum eru íbúgvar í Føroyum ella íbúgvar í Sveis og harafturat, um talan er um eitt iognarfelag ella eitt felag við skerdari ábyrgd, tá í minsta lagi helvtin av peningi felagsins er ogn hjá hesum londum, teirra almennu stovnum ella íbúgvum;
 - (d) hvørs skipari og yvirmanning eru íbúgvar í Føroy-um ella íbúgvar í Sveis; og
 - (e) av hesum í minsta lagi 75% av manningini eru íbúgvar í Føroyum ella í Sveis.

Grein 4

Nóg mikið viðgjørðar ella tilgjørðar framleiðslur

1. Við nýtslu av grein 2 verða framleiðslur, sum ikki eru vorðnar fulllidnar í Føroyum ella í Sveis, mettar at vera nóg mikið viðgjørðar ella tilgjørðar har, tá ið framleiðslan er flokkað í einum øðrum vøruflokki enn ikki upprunaliga tilfarið, ið nýtt er í framleiðingini, er flokkað undir, tó við fyrivarni fyri reglunum í 2. og 3. stk.
2. Fyri framleiðslu, nevnda í teigunum 1 og 2 í listanum í uppiskoyti II til hetta frumskjal, skulu treytirnar ásettar í teigi 3 fyri umrøddu framleiðslu verða loknar í staðin fyri regluna í 1. stk.

3. Fyri framleiðslurnar í kapitlunum 84 til 91 iroknað, kunnu útflytarar, istaðin fyri at lúka treytirnar í teigi 3, velja at nýta treytirnar ásettar í teigi 4.
4. Reglurnar í 1., 2., og 3. stk., áseta fyri allar framleiðslur, ið hesin sáttmáli fevnir um, ta viðgerð ella tilgerð, sum má gerast við ikki upprunaligt tilfar nýtt í framleiðingini av hesum framleiðslum, og eru bert galdandi fyri tilíkt tilfar. Sostatt, hevur ein framleiðsla, sum hevur fingið upprunastøðu við at lúka treytirnar fyri hesa framleiðslu, verðið nýtt í framleiðingini av einari aðrari framleiðslu, eru reglurnar, sum eru galdandi fyri framleiðsluna, sum hon er vorðin ein partur av, ikki galdandi fyri hana, og nýtist ikki at verða hugsað um ikki upprunaliga tilfarið, sum møguliga var nýtt til framleiðingina.
5. Hendan grein er galdandi, tó ikki í teim førum, sum nevnd eru í grein 5.

Grein 5

Ikki nøgtandi viðgerð ella tilgerð

1. Hendan viðgerð er at meta sum ikki nøgtandi viðgerð ella tilgerð at veita upprunastøðu, um so treytirnar í grein 4 eru loknar ella ikki:
 - (a) Viðgerð at tryggja, at framleiðslan verður varðveitt í góðum standi undir flutningi og á goymslu (at lufta, breiða, turka, køla, leggja í salt-ella svávullaka ella aðrar vatnuppløysingar, burturbeina skaddar partar og líknandi viðgerð);
 - (b) Einföld viðgerð eitt nú at taka burtur dust, sila ella sálða, skilja, flokka, seta saman (iroknað at býta upp í vørusett) vaska, mála, skera sundur;
 - (c) (i) at umskifta pakktilfar og lata upp og savna pakkar;
 - (ii) á einfaldan hátt at lata í fløskur, gløs, posar, eskjur, kassar, festa á kort ella plátur o.s.fr. og alt annað einfalt pakki-virksemi;
 - (d) seta merki, navnaseðlar, og onnur líknandi frámerki á framleiðslur ella teirra innpakking;
 - (e) á einfaldan hátt at blanda framleiðslur, um tær eru av sama slaggi ella ikki, har ein ella fleiri partar av blandingini ikki lúka krøvini, sum eru

- ásett í hesum frumskjali, fyri at verða mettt sum upprunavørur;
- (f) á einfaldan hátt at seta saman partar til eina fullfiggjaða framleiðslu;
 - (g) at sameina tvær ella fleiri viðgerðir, sum eru tilskilaðar í litra (a) til (f);
 - (h) at drepa dýr.
2. Øll viðgerð, ið er gjørd í Føroyum ella í Sveis við eina ávísu framleiðslu, er at meta sum ein heild, tá ið avgjørt verður, um framleiðslan varð viðgjørd ella tilgjørd ónøgtandi sambært 1. stk.

Grein 6 Eyðkennandi eindir

1. Við nýtslu av reglunum í hesum frumskjali skal eyðkennandi eindin vera tann ávísu framleiðslan, sum verður mettt at vera grundeindin, tá ið flokkað verður sambært toll- og vøruskránni í Tillagaðu Skipanini.
- Samsvarandi hesum verður, at:
- (a) tá ið ein framleiðsla, ið er ein bólkur ella ein samanseting av lutum er flokkað sambært Tillagaðu Skipanini í einum ávísu vørflokki, er heildin eyðkennandi eindin.
 - (b) tá ið ein sending er samansett av fleiri einsháttaðum framleiðslum, sum verða flokkaðar undir sama vørflokki í Tillagaðu Skipanini, má hvør einstøk framleiðsla metast hvør sær, tá reglurnar í hesum frumskjali verða nýttar.
2. Um pakking sambært vanligu tulkingarreglu 5 í Tillagaðu Skipanini er iroknað framleiðsluna, tá ið flokkað verður, skal hon eisini vera iroknað, tá uppruni verður avgjørdur.

Grein 7 Tilhojr, eykalutir og amboð

Tilhojr, eykalutir og amboð, ið eru latin saman við útgerð, maskinum, tólum ella akførum, sum eru partur av vanligu útgerðini, og eru iroknað prisinum á hesum, ella sum ikki eru fakturerað hvørt sær, verða mettt sum partur av tí útgerð, maskinu ella akfari, talan er um.

Grein 8
Framleiðslur í settum

Framleiðslur í settum, sum tey eru greinað í vanligu tulkningarreglu 3 í Tillagaðu Skipanini skulu metast at hava upprunastøðu, um allar framleiðslur í samansetingini hava upprunastøðu. Um eitt sett er sett saman av uppruna- og ikki upprunavörum, skal kortini alt settið sum heild roknast at hava upprunastøðu, treytað av at virðið á framleiðslunum, sum ikki hava upprunastøðu, ikki fer upp um 15% av ab virki prísinum á settinum.

Grein 9
Uttanveltað viðurskipti

Fyri at gera av, um ein framleiðsla hevur uppruna sín í Føroyum ella í Sveis, skal tað ikki vera neyðugt at sanna, um orkan, virkið ella útgerðin eins og maskinurnar og amboðini nýtt til at framleiða eina slíka framleiðslu, ella um einhvør framleiðsla, nýtt undir framleiðingini, og sum ikki verður partur, og sum ikki var ætlað at vera partur av endaligu samansetingini av framleiðsluni, eru upprunavörur ella ikki.

PARTUR III

LANDØKISKRØV

Grein 10
Landøkismeginreglan

Reglurnar í parti II um at fáa upprunastøðu skulu verða loknar uttan slit í føroyskum ella sveisiskum landøki. Við hesum fyri eyga skal útvegan av upprunastøðu metast at vera slitin, tá ið framleiðslur, sum eru viðgjørðar ella tilgjørðar í Føroyum ella í Sveis, eru farnar úr landøki sáttmálapartanna ella einum av teimum londum, sum víst verður til í uppiskoyti VII, samanber tó grein 12.

Grein 11
(Hetta frumskjal hevur onga grein 11)

Grein 12
Endurinnflutningur av vörum

Vörur, útfluttar úr Føroyum ella Sveis til eitt triðja land, sum síðani verða aftursendar, skulu verða mettar sum ongan-tíð farnar úr føroyskum ella sveisiskum landøki, um tollvaldið kann fáa nóg góða vissu fyri, at:

- (a) aftursendu vörurnar eru tær somu, sum tær útfluttu; og
- (b) vörurnar ikki hava fingið nakra viðgerð uttan ta, sum hevur verið neyðug fyri at varðveita tær í góðum standi, meðan tær vóru í tí landinum, ella meðan tær vóru útfluttar.

Grein 13 Beinleiðis flutningur

1. Fyrimunarviðgerð sambært sáttmálanum, er bert galdandi fyri framleiðslur, ið lúka reglurnar í hesum frumskjali, ið verða fluttar innan landøki Føroya ella Sveis ella innan eitt landøki hjá einum av teimum londum, sum nevnd eru í uppiskoyti VII. Tó kunnu framleiðslur, sum bert fevna um eina sending, verða fluttar gjøgnum onnur landøki enn landøki Føroya og Sveis ella landøki hjá einum av teimum londum, sum nevnd eru í uppiskoyti VII og um høvi býðst, verða lossaðar ella lagdar á goymslu í slíkum landøki, treytað av at framleiðslurnar og vørugoymslurnar hava verið undir stöðugum eftirliti av tollmyndugleikunum í transittlandinum ella goymslulandinum, og at tær ikki hava verið fyri aðrari viðgerð enn uppskipan, innskipan ella aðrari viðgerð, sum hevur verið neyðug fyri at varðveita tær í sama standi.
2. Sum prógv fyri, at treytirnar í 1. stk. eru loknar, skal fyri tollmyndugleikunum í innflutningslandinum verða framlagt:
 - (a) eitt gjøgnumgangandi farmabræv givið í útflutningslandinum viðvikjandi flutninginum av vøruni ígjøgnum transittlandið; ella
 - (b) ein staðfesting útgivin av tollmyndugleikunum í transittlandinum, sum:
 - (i) gevur eina nágreiniliga lýsing av framleiðslunum;
 - (ii) staðfestir dagin, tá ið framleiðslan er uppskipað og innskipað og, tá umstøðurnar tala fyri tí, nøvnini á skipunum; og
 - (iii) staðfestir undir hvørjum treytum, framleiðslan hevur verið í transittlandinum, ella
 - (c) um hetta ikki er gjørligt, so onnur próvskjøl istaðin.

Grein 14 Framsýningar

1. Framleiðslur, ið verða sendar úr Føroyum ella Sveis til framsýning í einum øðrum landi enn Føroyum, Sveis ella landi nevnt í uppiskoyti VII, og sum aftaná framsýningina verða seldar til innflutnings til Føroya ella Sveis fáa við innflutningin fyrimunirnar sambært sáttmálanum, treytað av at framleiðslurnar lúka krøvini í hesum frumskjali, sum geva teimum rætt til at verða settar at hava uppruna í Føroyum ella Sveis, og um tað mótvegis toll- myndugleikunum kann veitast nøgtandi prógv fyri, at:
 - (a) ein útflytari hevur sent hesar framleiðslur úr Føroyum ella Sveis til framsýningarlandið og hevur sýnt tær fram har;
 - (b) at hesin útflytari hevur selt ella á annan hátt handað einum persóni í Føroyum ella Sveis framleiðslurnar;
 - (c) at framleiðslurnar eru sendar undir framsýningini ella beint aftaná til Føroya ella Sveis í sama líki, sum tær vóru sendar til framsýningina; og
 - (d) at framleiðslurnar, frá tí at tær vóru sendar á framsýningina, ikki hava verið nýttar til annað endamál enn til at vísa fram á framsýningini.
2. Upprunaváttan má verða útgivin ella skrivað sambært reglunum í parti V og verða lagt fyri tollmyndugleikarnar í innflutningslandinum á vanligan hátt. Heitið á framsýningini og bústaður verða at viðmerkja á váttanina. Um neyðugt kann eyka próvførsla verða kravd fyri, hvørjum slagi framleiðslurnar eru av, og undir hvørjum umstøðum tær eru sýndar fram.
3. 1. stk. er galdandi fyri allar handils-, idnaðar-, landbúnaðar- ella handverksframsýningar, umframt sölustevnur ella samsvarandi almennar framsýningar, har framleiðslurnar eru undir stöðugum tolleftirliti, undantikið slíkar framsýningar, sum eru fyriskipaðar til privat endamál í handlum ella handilshølum við tí í hyggju at selja útlenskar framleiðslur.

PARTUR IV

ENDURGJALD ELLA FRÍTØKA

Grein 15

Forboð móti tollendurgjaldi ella fritøku fyri tolli

1. Ikki upprunaligt tilfar nýtt til at gera framleiðslur við uppruna í Føroyum ella í Sveis sambært hesum frumskjali, sum upprunaváttan er útgivin ella skrivað fyri samsvarandi reglunum í parti V, skal ikki fáa tollendurgjald ella verða fritikið fyri toll av nøkrum slagi.
2. Forboðið í 1. stk. skal vera galdandi fyri eina og hvørja skipan viðvíkjandi heilt ella lutvist at endurgjalda, eftirgeva ella ikki at gjalda toll ella avgjöld við samsvarandi árinum, sum eru galdandi hjá sáttmálaparti fyri tilfar nýtt í framleiðingini, treytað av at reglurnar greidliga ella í praksis geva loyvi til at endurgjalda, eftirgeva ella ikki at gjalda, tá ið framleiðslurnar gjørdar úr nevnda tilfari verða útfluttar, men ikki tá ið tær verða afturhildnar til innlendis nýtslu í tí landinum.
3. Útflytarar av framleiðslum, ið eru umfataðar av eini upprunaváttan, mugu til eina og hvørja tíð vera til reiðar eftir áheitan frá tollmyndugleikunum at visa fram øll neyðug skjøl, sum prógva, at einki tollendurgjald er givið fyri ikki upprunaligt tilfar, ið er nýtt til at gera viðkomandi framleiðslur, og somuleiðis at tollur og øll avgjöld við samsvarandi árinum, sum eru lögð á tilíkt tilfar, í roynd og veru eru goldin.
4. Reglurnar í 1.-3. stk. eru eisini galdandi fyri pakkitilfar samsvarandi grein 6, 2. stk., tilhoyr, eykalutir og amboð, sum nevnd eru í grein 7 og framleiðslur í settum, sum nevndar eru í grein 8, tá ið tilíkir lutir ikki hava upprunastøðu.
5. Reglurnar í 1.-4. stk. eru bert galdandi fyri tilfar av tí slagnum, sum sáttmálin fevnir um. Harumframt skulu tær ikki vera til hindurs fyri, at Føroyar ella Sveis seta í verk tiltøk viðvíkjandi prísendurgjaldi fyri landbúnaðarvørur, sum galda fyri útflutning samsvarandi reglunum í hesum sáttmála.

PARTUR V**PRÓGV FYRI UPPRUNA****Grein 16
Almenn krøv**

1. Upprunavørur sambært hesum frumskjali skulu við innflutning til Føroya ella Sveis fáa fyrimum av sáttmálanum við at leggja fram annaðhvørt:
 - (a) eina EUR.1 vørustaðfesting, sum víst í uppiskoyti III; ella
 - (b) í teimum í grein 21, 1. stk. nevndu førum, eina váttan, hvørs tekstur er tilskilaður í uppiskoyti IV, ið útflytarin gevur á einum faktura, einum útflyggingarskjali ella einum hvørjum øðrum handilsskjali, sum lýsir viðkomandi framleiðslur nóg nágreiniliga til at tør kunnu kennast aftur (hereftir víst til sum "fakturaváttan").
2. Hóast 1. stk. skulu upprunavørur sambært hesum frumskjali í teimum í grein 26 nevndu førum fáa fyrimum av sáttmálanum, uttan at tað er neyðugt at leggja fram nakað av omanfyri nevndu skjølum.

Grein 17**Mannagongd tá ið EUR.1 vørustaðfesting verður útgivin**

1. Ein EUR.1 vørustaðfesting verður útgivin av tollmyndugleikunum í útflutningslandinum eftir skrivliga áheitan frá útflytaranum ella undir ábyrgd útflytarans av fulltrúa hansara.
2. Í hesum sambandi skal útflytarin ella fulltrúi hansara fylla út bæði EUR.1 vørustaðfesting og áheitanarformála, sum eintak er víst av í uppiskoyti III.

Hesir formálar verða at fylla út annaðhvørt á einum av almennu málunum í Føroyum og í Sveis ella á enskum samsvarandi reglunum í innlendis lóggávuni í útflutningslandinum. Eru teir handskrivaðir, skulu teir skrivast við blekki og við prentstavum. Vørulýsingin má vera tilskilað í tí teigi, ið gjørdur er til tess, og ongar tómar linjur mugu vera eftir. Í teimum førum, tá ið teigurin ikki er heilt fullur, skal vatnrøtt strika verða sett undir niðastu linju av lýsingini, og krossur gjørdur um tað tóma plássið.

3. Útflytari, sum sækir um at fáa eina EUR.1 vørustaðfesting útgivna, skal til eina og hvørja tíð, tá ið tollmyndugleikarnir í útflutningslandinum, har EUR.1 vørustaðfestingin er útgivin, biðja um tað, vera til reiðar at visa fram øll neyðug skjøl, ið prógva upprunastøðuna hjá viðkomandi framleiðslum, og skulu allar aðrar treytir í hesum frumskjali verða loknar.
4. Tollmyndugleikarnir hjá einum sáttmálaparti geva út EUR.1 vørustaðfesting, um viðkomandi framleiðsla kann metast sum framleiðsla við uppruna í Føroyum ella í Sveis sambært grein 2, 1. stk., og um hon lýkur hinar treytirnar í hesum frumskjali.
5. Eina EUR.1 vørustaðfesting kunnu tollmyndugleikar sáttmálapartanna sambært reglunum í hesum frumskjali geva út, um viðkomandi framleiðslur eru í landøki teirra, og um framleiðslurnar, sum skulu útflytast, hava uppruna í Føroyum, Sveis ella í einum landi, sum vist verður til í uppiskoyti VII sambært grein 2, 3. stk.
6. Í teimum í 5. stk. nevndu forum er útgáva av EUR.1 vørustaðfesting treytað av, at áður útgivin ella skrivað upprunaváttan er framløgð.

Tollmyndugleikarnir í móttøkulandinum mugu vera førir fyri, gjøgnum fyrisitingarligt samstarv, at útvega sonn avrit av áður útgivnum ella skrivaðum upprunaváttanum.
7. Útgevandi tollmyndugleikarnir skulu taka øll neyðug stig til at prógva, at framleiðslan er upprunavøra, og at øll onnur krøv í hesum frumskjali eru lokin. Í hesum sambandi hava teir rætt til at biðja um eitt-hvørt próvtilfar og til at fremja eithvørt eftirlit við roknskapi útflytarans ella einhvørja aðra kanning, sum teir meta vera neyðuga.

Útgevandi tollmyndugleikarnir skulu eisini tryggja, at teir í 2. stk. nevndu formálar eru útfyltir á rættan hátt. Serstakliga skulu teir ansa eftir, at teigurin til vørulýsing er útfyltur á slíkan hátt, at eingin møguleiki er fyri svikafullum uppiskoyti.
8. Dagurin, ið EUR.1 vørustaðfestingin varð útgivin, skal verða viðmerktur í tí partinum av staðfestingini, sum er ætlaður tollmyndugleikunum.
9. Eina EUR.1 vørustaðfesting skulu tollmyndugleikarnir í útflutningslandinum geva út, tá ið framleiðslurnar, sum staðfestingin viðvíkur, verða útfluttar. Hon skal

vera tæk hjá útflytaranum, so skjótt sum umrøddi útflutningur er avgreiddur ella vissur.

Grein 18
EUR.1 vørustaðfesting

1. Hóast grein 17, 9. stk. kann ein EUR.1 vørustaðfesting verða útgivin aftaná, at tær framleiðslurnar, hon viðvíkur, eru útfluttar, um:
 - (a) hon ikki varð útgivin samstundis sum útflutningur in fór fram vegna mistøk, óvildaða gloymsku ella serligar umstøður; ella
 - (b) tollmyndugleikarnir fáa nóg góða vissu fyri, at ein útgivin EUR.1 vørustaðfesting við innflutningin ikki var góðtikin av tekniskum ávum.
2. Fyri at lúka 1. stk. skal útflytarin í áheitanini upplýsa stað og dag, tá ið framleiðslan, sum EUR.1 vørustaðfestingin snýr seg um, er útflutt, og grundgeva áheitan sína.
3. Tollmyndugleikarnir kunnu bert útgeva eina EUR.1 vørustaðfesting aftaná, um tað fyrst er staðfest, at upplýsingarnir í áheitanini frá útflytaranum samsvara við tey skrivligu skjøluni.
4. EUR.1 vørustaðfestingar útgivnar aftaná skulu verða áteknaðar við einum av hesum áritum:

"GIVIN EFTIRFYLGJANDI"
"UDSTEDT EFTERFØLGENDE,"
"UTSTEDT SENERE"
"ANNETTU JÄLKIKÄTEEN"
"ÚTGEFIÐ EFTIR Á",
"UTFÄRDAT I EFTERHAND"
"NACHTRÄGLICH AUSGESTELLT"
"DELIVRE A POSTERIORI"
"RILASCIATO A POSTERIORI"
"ISSUED RETROSPECTIVELY".
5. Átekningin, sum vist í 4. stk., skal verða innsett í teigin "Viðmerkingar" á EUR.1 vørustaðfestingini.

Grein 19
Tvítak av EUR.1 vørustaðfesting at geva út

1. Verður ein EUR.1 vørustaðfesting stolin, burturmist ella oyðiløgd, kann útflytarin venda sær til tollmyndugleikarnar, sum góvu hana út, fyri at fáa eitt tvítak grundað á útflutningsskjøluni í teirra varðveitslu.

2. Tvitak útgivið á henda hátt skal verða áteknað við einum av hesum áritum:

"TVÍTAK",
"DUPLIKAT",
"EFTIRRIT",
"KAKSOISKAPPALE",
"DUPLICATA",
"DUPLICATO",
"DUPLICATE".
3. Áteknin, sum vist verður til í 2. stk., skal verða innsett í teigin "Viðmerkingar" á tvitakinum av EUR.1 vørustaðfestingini.
4. Tvitak, sum skal dagfestast sama útgávudag sum upprunaliga EUR.1 vørustaðfestingin, skal hava gildi frá tí dagfestingi.

Grein 20

At geva út EUR.1 vørustaðfesting grundað á upprunaváttan útgivin ella skrivað frammanundan

Tá ið framleiðslur, ið bert fevna um eina sending, sum ein EUR.1 vørustaðfesting ella ein fakturaváttan fevnir um, eru undir eftirliti hjá tollvaldi í Føroyum, Sveis ella Danmark, skal tað vera møguligt at byta um upprunaligu upprunaváttanina við eina ella fleiri EUR.1 vørustaðfestingar, útgivnar av hesi tollstovu til tess at senda øðrum tollstovum allar framleiðslur ella nakrar teirra, antin tær eru í Føroyum ella í Sveis.

Grein 21

Reglur fyri at skriva fakturaváttan

1. Ein fakturaváttan, sum nevnd í grein 16, 1. stk., litra (b) kann verða skrivað:
 - (a) av einum góðkendum útflytara sambært grein 22;
 - (b) av einum og hvørjum útflytara av sendingum við einum pakka ella fleiri pakkum við upprunavørurum í, hvørs samlaða virði ikki fer upp um 5.110 ECU.
2. Ein fakturaváttan kann verða skrivað, um framleiðslurnar, talan er um, kunnu metast sum upprunavørur í Føroyum ella í Sveis sambært grein 2, 1. stk. og lúka hinar treytirnar í hesum frumskjali.

3. Ein fakturaváttan kann sambært treytunum í hesum frumskjali verða skrivað, um viðkomandi framleiðslur eru í landøkinum hjá útflutningslandinum, og um framleiðslurnar, sum skulu útflytast, kunnu metast sum framleiðslur við uppruna í Føroyum, Sveis ella einum landi, sum vist verður til í uppiskoyti VII, sbr. grein 2, 3. stk. Reglurnar í grein 17, 6. stk. verða at nýta samsvarandi.
4. Útflytari, ið skrivar eina fakturaváttan, skal til eina og hvørja tíð, tá ið tollmyndugleikarnir í útflutningslandinum biðja um tað, vera til reiðar at leggja fram øll nýtilig skjøl, ið prógva, at viðkomandi framleiðslur eru upprunavørur, og at aðrar treytir í hesum frumskjali eru loknar.
5. Útflytarin skal skriva eina fakturaváttan á maskinu, stempla ella prenta á fakturan, fylgiseðilin ella annað handilsskjal. Váttanin, hvørs tekstur stendur í uppiskoyti IV, skal verða skrivað á einum av teimum málum, sum nevnd eru í sama uppiskoyti samsvarandi reglum í innlendis lóggávuni í útflutningslandinum. Váttanin kann eisini verða handskrivað; í slikum førum skal hon verða skrivað við prentstavum og við blekki.
6. Á fakturaváttanina skal undirskrift útflytarans verða handskrivað, sí tó grein 22, 8. stk.
7. Útflytarin kann skriva eina fakturaváttan, tá ið framleiðslurnar, hon viðvikur, verða útfluttar ella seinni. Verður fakturaváttan skrivað aftaná, at framleiðslurnar, hon viðvikur, eru fráboðaðar tollmyndugleikum í innflutningslandinum, skal fakturaváttanin hava eina tilvísing til tey skjøl, sum longu eru lögð fyri myndugleikarnar.

Grein 22 Góðkendur útflytari

1. Hóast greinirnar 17, 18, 19, 21 og 31 verður farið fram eftir eini einfaldari mannagongd, tá skjalprógvið fyri upprunastøðu verður útgivið, sambært treytunum í niðanfyri nevndu reglum.
2. Við tí endamáli at fáa EUR.1 staðfesting sambært treytunum, sum ásettar eru í grein 17, 1.-5. stk., kunnu tollmyndugleikarnir í útflutningslandinum veita einum og hvørjum útflytara, sum hereftir verður nevndur "góðkendur útflytari", ið hevur regluligar avskipingar, har EUR.1 vørustaðfesting kann verða útgivin, og sum veitir góðkendu myndugleikum alla

neyðuga trygd fyri eftirliti við uppruna framleiðslunnar, eins og at aðrar treytir í hesum frumskjali eru loknar, tá ið framleiðslan verður útflutt heimild til, hvørki at leggja framleiðsluna ella áheitanina um EUR.1 vørustaðfesting viðvíkjandi hesum framleiðslum fyri tollmyndugleikarnar í útflutningslandinum.

3. Tá fram verður farið eftir einføldu mannagongdini, kunnu tollmyndugleikarnir í útflutningslandinum krevja, at EUR.1 vørustaðfestingar, ið hava eitt týðiligt merki, so tær eru lættar at kenna aftur, verða nýttar.
4. Í góðkenningini, sum vist verður til í 2. stk., skal verða ásett, tá ið røttu myndugleikarnir biðja um tað, at teigur 11 "Tollvaldið átekna" í EUR.1 staðfesting skal:

(a) annaðhvørt frammanundan verða áritað við stemplinum hjá viðkomandi tollstovu í útflutningslandinum og handskrivaða ella ikki handskrivaða undirskrift hjá einum umboði fyri viðkomandi tollstovu; ella

(b) verða áritað av góðkenda útflytaranum við einum serligum stempli, sum tollmyndugleikarnir í útflutningslandinum hava góðkent, og sum samsvarar við stempulavritið í uppiskoyti VII í hesum frumskjali; hetta stemplið kann verða forprentað á formálan.

Teig 11 "Tollvaldið átekna" í EUR.1 vørustaðfestingini skal góðkendi útflytarin fylla út um neyðugt.

5. Í teimum førum, sum vist verður til í 4. stk., litra (a) skal eitt av hesum áritum verða innsett í teig 7 "Viðmerkingar" í EUR.1 staðfestingini:

"EINFÖLD MANNAGONGD",
 "FORENKLET PROCEDURE",
 "YKSINKERTAISTETTU MENETTELY",
 "FORENKLET PROSEDYRE",
 "EINFÖLDUD AFGREIÐSLA",
 "FÖRENKLAD PROCEDUR",
 "VEREINFACHTES VERFAHREN",
 "PROCEDURE SIMPLIFIEE",
 "PROCEDURA SIMPLIFICATA",
 "SIMPLIFIED PROCEDURE".

Góðkendi útflytarin skal um neyðugt viðmerkja í teigi 13 "Áheitan um kanning" navn og bústað tess tollmyndugleika, sum er skikkaður at kanna EUR.1 staðfestingina.

6. Um so er, at tollmyndugleikarnir í útflutningslandinum raka við, at ein EUR.1 vørustaðfesting ella ein fakturaváttan útgivin sambært reglunum í hesi grein er ógildug viðvíkjandi einari og hvørjari latnari framleiðslu, skulu teir beinanvegin boða tollmyndugleikunum í innflutningslandinum frá hesum.
7. Tollmyndugleikarnir kunnu geva einum góðkendum útflytara heimild til at skriva fakturar við útflutningsváttan, sum vist í uppiskoyti IV til hetta frumskjal í staðin fyri EUR.1 staðfesting. Tollmyndugleikarnir skulu geva útflytaranum eitt heimildarnummar, sum skal standa á fakturaváttanini.

Váttanina skal góðkendi útflytari skriva á fakturan á einum av málunum í uppiskoyti IV. Hon skal verða undirskrivað við hond og skal annaðhvørt:

- (a) hava eina tilvísing til heimildarnummarið hjá góðkenda útflytaranum; ella
 - (b) verða áritað av góðkenda útflytaranum við serligum stempli, sum vist verður til í 4. stk., litra (b), og sum er góðkent av tollmyndugleikunum í útflutningslandinum. Tilik stempul kunnu verða forprentað á formálan.
8. Tollmyndugleikarnir í útflutningslandinum kunnu tó loyva, at ein góðkendur útflytari ikki undirskrivur váttanina, sum vist verður til í 7. stk., og sum er áritað á fakturan, tá ið tilíkir fakturar verða skrivaðir og/ella sendir um telesamskipti ella teldunet. Nevndu tollmyndugleikar áseta treytirnar fyri nýtslu av hesum stk. og eisini, um neyðugt, krav um skrivliga váttan frá góðkenda útflytaranum um, at hann átekur sær fullu ábyrgdina av slikari váttan, eins og hevði hann undirskrivað hana við hond.
 9. Í heimildini, sum vist verður til í 2. og 7. stk., skulu tollmyndugleikarnir serliga útgreina:
 - (a) treytirnar, sum mugu verða loknar fyri áheitan um EUR.1 staðfestingar ella fakturaváttanir viðvíkjandi uppruna framleiðslunnar;
 - (b) treytirnar fyri í minsta lagi í tvey ár at goyma hesar áheitanir og avrit av fakturunum við váttan útflytarans. Hesar reglur eru eisini galdandi fyri EUR.1 staðfestingar og fakturar við váttan útflytarans, og sum hava verið fortreyt fyri, at onnur upprunaprógv eru útgivin sambært treytunum í grein 17, 5. stk. og grein 21, 3. stk.

10. Tollmyndugleikarnir í útflutningslandinum kunnu undantaka ávísar framleiðslubólkar frá teimum serligu fyrimununum, sum nevndir eru í 2., 7. og 8. stk.
11. Tollmyndugleikarnir skulu nokta at geva útflytarum eina tilíka heimild, sum víst verður til í 2., 7. og 8. stk., sum ikki veita alla ta trygd, sum teir halda vera neyðuga.

Tollmyndugleikarnir kunnu til eina og hvørja tíð taka heimildina aftur. Tað skulu teir gera, tá ið góðkendi útflytari ikki longur lýkur treytirnar ella ikki longur veitir ta neyðuga trygdina.
12. Góðkendi útflytari kann verða biðin um at siga tollmyndugleikunum, sambært teimum reglum, sum hesir hava ásett, frá vørum, sum hann ætlar at útflyta, soleiðis at viðkomandi tollstova fær høvi til at gera tær kanningar, sum verða mettar neyðugar, áðrenn vørunar verða sendar avstað.
13. Reglurnar í hesi grein skulu ikki hava ávirkan á tær reglur, sum sáttmálapartarnir ganga eftir, tá ið talan er um tollformsspurningar og nýtslu av tollskjølum.

Grein 23 **Rættargildi upprunaváttanna**

1. Ein EUR.1 vørustaðfesting hevur gildi í fyra mánaðir frá útgávudegnum í útflutningslandinum og skal í hesum tíðarskeiði verða víst tollmyndugleikunum í innflutningslandinum.

Ein fakturaváttan hevur gildi í fyra mánaðir frá tí degi, útflytari skrivaði hana, og skal í nevnda tíðarskeiði verða lögð fyri tollmyndugleikarnar í innflutningslandinum.
2. EUR.1 vørustaðfestingar og fakturaváttanir, sum verða vístar tollmyndugleikunum í innflutningslandinum eftir seinastu freist fyri framlegging, sum ásett í 1. stk., kunnu verða góðtiknar við tí endamáli at geva fyrimunarviðgerð, um so er, at staðfestingin ikki er framlögð innan seinastu freist, orsakað av force majeure ella heilt óvanligum umstøðum.
3. Í øðrum førum, tá ið hon er ov seint framlögð, kunnu tollmyndugleikarnir í innflutningslandinum góðtaka EUR.1 vørustaðfestingar ella fakturaváttanir, tá ið vørunar eru lagðar fyri tollmyndugleikarnar innan nevndu seinastu freist.

Grein 24**At leggja fram upprunaváttan**

1. EUR.1 vörustaðfestingar og fakturaváttanir skulu verða lagðar fyri tollmyndugleikarnar í innflutningslandinum sambært reglunum, ið ásettar eru í hesum landi. Nevndu myndugleikar kunnu krevja, at ein vörustaðfesting EUR.1 ella ein fakturaváttan verður umsett. Teir kunnu eisini krevja, at við innflutningsfráboðanini skal fylgja ein frágreiðing frá innflytaranum, at framleiðslurnar lúka kravdu treytirnar fyri, at sáttmálin kann verða nýttur.
2. Í teimum førum, har innflutningsfráboðanir eru sendar tollmyndugleikunum í innflutningslandinum um teldu-netið, kunnu hesir myndugleikar gera av, innan rammurnar og í samsvari við innlendis löggávuna í tí landinum, nær og í hvønn mun skjøluni, sum vátta upprunastøðuna, veruliga skulu verða framløgd.

Grein 25**Innflutningur í pørtum**

Tá ið sundurtiknar ella ikki samansettar framleiðslur, sambært vanligu reglu 2, litra (a) í Tillagaðu Skipanini og sum koma undir TS 84. ella 85. kapittul, eftir áheitan frá innflytaranum og sambært treytum ásettum av tollmyndugleikunum í innflutningslandinum, verða innfluttar í pørtum, skal ein einstøk upprunaváttan verða løgd fyri tollmyndugleikarnar, tá ið fyrsti parturin verður innfluttur.

Grein 26**Undantøk frá formligari upprunaváttan**

1. Framleiðslur sendar í smápakkum frá privatum persónum til privatar persónar, ella sum eru partur av persónliga viðføri teirra ferðandi, verða at meta sum upprunavørur, uttan at kravt verður, at formlig upprunaváttan verður løgd fram, treytað av at hesar framleiðslur ikki eru innfluttar við nøkrum vinnuligum endamáli og at fráboðað verður, at tær lúka treytirnar í hesum frumskjali, og at eingin ivi er um, at fráboðanin er sonn. Í teimum førum, framleiðslur verða sendar við posti, kann henda fráboðan verða gjørd á tollfráboðan C2/CP3 ella á pappír, heft sum fylgiskjal til tað skjalið.
2. Hissini innflutningur, sum bert fevnir um framleiðslur til persónliga nýtslu ella nýtslu hjá móttakarunum ella teim ferðandi ella húski teirra, skal ikki metast sum innflutningur við vinnuligum endamáli, um tað

týðiliga sæst av vøruslagi ella vørunøgd, at innflutningurin einki vinnuligt endamál hevur.

3. Harafturat má samlaða virðið á hesum framleiðslum ikki fara upp um 365 ECU, tá ið talan er um smápakkar, ella 1.025 ECU, tá ið talan er um framleiðslur, sum eru partur av persónliga viðføri teirra ferðandi.

Grein 27 Undirstøðisskjøl

Skjøl, nevnd í grein 17, 3. stk. og grein 21, 4. stk., ið eru nýtt sum prógv fyri, at framleiðslur, sum ein EUR.1 vørustaðfesting ella ein fakturaváttan fevna um, kunnu verða settar sum upprunavørur í Føroyum ella í Sveis og lúka hinar treytirnar í hesum frumskjali, kunnu eitt nú vera:

- (a) beinleiðis prógv um tað, sum útflytari hevur tilvirkað fyri at útvega sær hesar vørur, sum tað stendur eitt nú í hansara roknskapi ella innanhýsis bókhaldi;
- (b) skjøl, sum prógva, at tilfarið at framleiða hesar vørur er upprunatilfar, útgivin ella skrivað í Føroyum ella í Sveis, tá ið hesi skjøl eru nýtt í samsvari við innlendis löggávuna í tí landinum;
- (c) skjøl, sum prógva, at tilfarið at framleiða hesar vørur er viðgjørt ella tilgjørt í Føroyum ella Sveis, útgivin ella skrivað hjá tí sáttmálaparti, har hesi skjøl eru nýtt samsvarandi innlendis löggávuini í tí landinum;
- (d) EUR.1 vørustaðfesting ella fakturaváttan, ið prógvar, at tilfarið at framleiða hesar vørur er upprunatilfar, útgivin ella skrivað hjá einum sáttmálaparti ella einum av teimum londum, sum vist verður til í uppiskoyti VII sambært hesum frumskjali.

Grein 28 At goyma upprunaváttan og undirstøðisskjøl

1. Útflytari, sum søkir um at fáa eina EUR.1 vørustaðfesting útgivna, skal í minsta lagi í tvey ár goyma skjøluni, ið vist verður til í grein 17, 3. stk.
2. Útflytari, sum skrivar eina fakturaváttan, skal í minsta lagi í tvey ár goyma eitt avrit av fakturaváttanini eins og skjøluni, sum vist verður til í grein 21, 4. stk.

3. Tollmyndugleikarnir í útflutningslandinum sum geva eina EUR.1 vörustaðfesting út, skulu í minsta lagi í tvey ár goyma áheitanina, sum víst verður til í grein 17, 2. stk.
4. Við fyrivarni fyri grein 24, 2. stk. skulu tollmyndugleikarnir í innflutningslandinum í minsta lagi í tvey ár goyma EUR.1 vörustaðfestingar og fakturaváttanir, sum eru lagdar fyri teir.
5. Í teimum í grein 24, 2. stk. nevndu førum, kunnu tollmyndugleikarnir í innflutningslandinum í samsvari við innlendis löggávuna í tí landinum gera av, hvussu EUR.1 vörustaðfestingar ella fakturaváttanir skulu verða goymdar í minsta lagi í tvey ár.

Grein 29

Ósambæri og formligar villur

1. Verður smávegis formligt ósambæri staðfest millum upplýsingar givnar í eini EUR.1 vörustaðfesting ella í eini fakturaváttan og tær, sum givnar eru í skjølum lögð fyri tollvaldið við tí endamáli at lúka formligu treytirnar fyri at innflyta framleiðslurnar, skal tað ikki í sjálvum sær ógilda EUR.1 vörustaðfestingina ella fakturaváttanina, um tað verður nóg væl tryggjað, at skjalið svarar til tær framlögdu framleiðslurnar.
2. Eyðsýndar formligar villur so sum skrivivillur á eini EUR.1 vörustaðfesting ella á eini fakturaváttan eiga ikki at føra við sær, at skjalið verður vrakað, um hesar villur ikki eru soleiðis háttáðar, at tær skapa iva um beinleikan av áritunum á hesum skjali.

Grein 30

Upphæddir ásettar í ECU

1. Upphæddir í innlendisgjaldoyra í útflutningslandinum svarandi til upphæddir ásettar í ECU, verða ásettar av útflutningslandinum og fráboðaðar hinum sáttmálapartinum.

Fer upphæddin upp um samsvarandi upphædd, ásett av innflutningslandinum, skal seinni nevndi góðtaka tær, um so er, at framleiðslurnar eru faktureraðar í gjaldoyranum hjá útflutningslandinum.
2. Eru framleiðslurnar faktureraðar í gjaldoyranum hjá einum av teimum londum, sum nevnd eru í uppiskoyti VII, skal innflutningslandið góðkenna tær upphæddir, ið viðkomandi land hevur fráboðað.

3. Upphæddin, ið nýtt verður í einum hvørjum innlendis gjaldoyra, skal í viðkomandi innlendis gjaldoyra samsvara við upphæddina ásetta í ECU tann 1. október 1990.

Tað, sum samsvarar við eina ECU í innlendis gjaldoyra sáttmálapartanna ella einum av teimum londum, sum vist verður til í uppiskoyti VII, skal vera tann upphæddin, sum tilskilað er í uppiskoyti V til hetta frumskjal.

4. Upphæddirnar ásettar í ECU eiga at verða endurskoðaðar, tá tað er neyðugt, tó í minsta lagi annaðhvørt ár.

Tá ið endurskoðað verður, skulu sáttmálapartarnir víska, at upphæddirnar, sum nýtast skulu í innlendis gjaldoyranum, ikki verða lækkaðar, og skulu harumframt taka støðu til, um tað er ynskjandi at varðveita veruliga áriníð av hesum virðismørkum. Við hesum fyri eyga kunnu sáttmálapartarnir gera av at broyta upphæddirnar ásettar í ECU.

Grein 31

Innflutningur úr landi og endurútlutningur til land, ið nevnt er í uppiskoyti VII

1. Upprunavørur sambært hesum frumskjali, skulu, tá tær verða innfluttar til Sveis, nýta fyrimunirnar av hesum sáttmála, eisini tá upprunaváttan verður framløgd, sum er útgivin ella skrivað í landi, sum vist verður til í uppiskoyti VII, og har orðingin "samhandil við Føroyar" er innsett. Tá EUR.1 vørustaðfesting verður nýtt, skal henda orðing verða sett inn í teigin "Viðmerkingar" og staðfest við einum stempli hjá tollvaldinum í einum av hesum londum.
2. Tá framleiðslur, sum longu frammanundan eru innfluttar til Sveis saman við eini upprunaváttan sum nevnt í grein 16, 1. stk., sum er útgivin ella skrivað í Føroyum, verða endurinnfluttar til eitt av teimum londum, sum nevnd eru í uppiskoyti VII, skal Sveis sambært 1. stk. átaka sær at geva út ella skriva eina upprunaváttan við orðingini "samhandil við Føroyar", treytað av at framleiðslurnar verða endurútluttar í sama standi ella, at tær ikki eru viðgjørdar ella tilgjørdar í Sveis út um tað, sum nevnt er í grein 5, 1. stk.

PARTUR VI**FYRISITINGARLIGIR SAMSTARVSSHETTIR****Grein 32
Sínamillum hjálp**

1. Til tess at tryggja, at hetta frumskjal verður nýtt rætt, skulu Føroyar og Sveis hjálpa hvør øðrum gjøgnum røttu tollmyndugleikarnar at kanna trúvirðið av EUR.1 vørustaðfestingum og fakturaváttanum eftir og beinleikan av upplýsingunum í hesum skjølum.
2. Tollmyndugleikarnir hjá sáttmálapørtunum skulu lata hvør øðrum avrit av teimum stemplum, ið teirra tollstovur nýta til at geva EUR.1 vørustaðfestingar út.

**Grein 33
Kanning upprunaváttannar**

1. Eftirkanningar av EUR.1 vørustaðfestingum og fakturaváttanum skal fara fram við stakroyndum, og annars tá ið tollmyndugleikarnir í innflutningslandinum hava rimiliga orsök til at ivast í, um hesi skjøl eru røtt, um framleiðslurnar, talan er um, eru upprunavørur, ella um aðrar treytir í hesum frumskjali eru loknar.
2. Viðvíkjandi reglunum í 1. stk. skulu tollmyndugleikarnir í innflutningslandinum senda tollmyndugleikunum í útflutningslandinum EUR.1 vørustaðfestingina og fakturan aftur, um hann hevur verið fyrilagdur, ella fakturaváttan, ella eitt avrit av hesum skjølum, um neyðugt við upplýsingum um grundirnar fyri sjálva kanningina ella í hvørjum líki hon er.

Fyri at grunda áheitanina um eftirkanning skulu teir senda øll skjøl og allar útvegaðar upplýsingar, sum benda á, at upplýsingarnar, ið vóru givnar á EUR.1 vørustaðfestingini ella á fakturaváttanini, eru skeiv-
ar.

3. Kanningina gera tollmyndugleikarnir í útflutningslandinum. Til tess hava teir rætt til at biðja um øll próvskjøl og til á ein hvønn hátt at kanna roknskap útflýtarans ella fremja tað eftirlit, teir halda vera hóskandi.
4. Um tollmyndugleikarnir í innflutningslandinum gera av at útseta, at fyrimunarviðgerðin av framleiðslunum, talan er um, verður veitt, meðan biðað verður eftir

kanningarúrslitinum, skulu teir bjóða sær til at geva innflytaranum framleiðslurnar leysar, tó treytað av øllum trygdartiltøkum, sum hildin vera neyðug.

5. Tollmyndugleikunum, sum biðið hava um kanningina, skulu kanningarúrslitini verða fráboðað skjótast gjørligt. Hesi úrslit mugu týðiliga vísa, um skjølini eru sonn, og um framleiðslurnar eru at meta sum upprunavørur í Føroyum ella í Sveis, og at tær lúka hinar treytirnar í hesum frumskjali.

Grein 34 Trætuloyvn

Stinga trætur seg upp í samband við kanningarháttin í grein 33, sum teir tollmyndugleikarnir, sum biðja um eftirlit, og teir tollmyndugleikarnir, sum hava ábyrgdina av hesum eftirliti, kunnu ikki loysa sinamillum, ella teir seta fram spurningar um, hvussu hetta frumskjal verður at tulka, skulu sáttmálapartarnir taka upp samráðingar.

Grein 35 Revsing

Revsing skal verða áløgd hvørjum ti, sum ger ella fær gjørt eitt skjal við skeivum upplýsingum til tess at framleiðslur skulu fáa fyrimunarviðgerð.

Grein 36 (Hetta frumskjal hevur onga grein 36)

Grein 37 Ikki upprunalig viðgerð

Við ti fyri eyga at seta í verk grein 2, 1. stk., litra (b) (iii), skal hvør upprunavøra í einum av teimum londum, sum vist verður til í uppiskoyti VII, verða viðgjørd sum ikki upprunalig vøra í tí tíðarskeiði ella tíðarskeiðum, sum seinri nevndi sáttmálapartur nýtir til tollsatsin, sum er galdandi mótvegis triðjalondum, ella onnur samsvarandi trygdartiltøk fyri tilíkar framleiðslur sambært reglunum um samhandil við viðkomandi land.

Grein 38 Uppiskoyti

Uppiskoytini til hetta frumskjal eru ein fastur partur av hesum.

*UPPÍSKOYTI I TIL FYLGISKJAL III¹***INNGANGSVIÐMERKINGAR TIL LISTAN Í UPPÍSKOYTI II**

Almennar reglur

UPPÍSKOYTI II TIL FYLGISKJAL III¹

Listi yvir treytir til grein 4 í hesum frumskjali viðvúkjandi upprunareglum

*UPPÍSKOYTI III TIL FYLGISKJAL III¹***VØRUSTADFESTING EUR. 1 OG ÁHEITAN UM VØRUSTADFESTING EUR. 1****ÁHEITAN UM VØRUSTADFESTING**

VÁTTAN ÚTFLYTARANS

*UPPÍSKOYTI IV TIL FYLGISKJAL III¹***UPPÍSKOYTI IV TIL FYLGISKJAL III**

FAKTURAVÁTTAN

¹ Not published herein in accordance with article 12 (2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended — Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

UPPÍSKOYTI V TIL FYLGISKJAL III

Upphæddirnar, sum vist verður til í grein 30, 3. stk., í hesum frumskjali, samsvarandi einari ECU í innlendis gjaldoyranum í Føroyum, Sveis og teimum londum, sum vist verður til í uppiskoyti VII, eru hesar:

Danskar krónur	7,86455
Sveisar frankar	1,70478
Finskir markar	4,88483
Íslendskar krónur	74,8336
Norskar krónur	7,98528
Eysturrikskir skillingar	14,4794
Svenskar krónur	7,59059

Virðismørkini, sum vist verður til í grein 21, 1. stk., (b) og grein 26, 3. stk. í hesum frumskjali, í innlendis gjaldoyranum í Føroyum og í Sveis og í teimum londum, vist verður til í uppiskoyti VII, eru hesi:

	smáar sendingar	persónligt viðføri hjá ferðandi	sendingar umfataðar av fakturaváttan
	(365 ECU)	(1.025 ECU)	(5.110 ECU)
Danskar krónur	2.900	8.100	40.200
Sveisar frankar	650	1.800	8.800
Finskir markar	1.800	5.000	25.000
Íslendskar krónur	27.300	76.700	382.400
Norskar krónur	2.900	8.200	40.800
Eysturrikskir skillingar	6.000	15.000	74.000
Svenskar krónur	3.000	8.000	39.000

UPPÍSKOYTI VI TIL FYLGISKJAL III¹

Fyrimynd til serstemplið, sbr. grein 22, 4. stk. (b)

¹ Not published herein in accordance with article 12 (2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended — Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

UPPÍSKOYTI VII TIL FYLGISKJAL III

Londini, vist verður til í

- grein 2, 1. stk., litra (b), (iii), 2., 3. og 4. stk.
- grein 10
- grein 13, 1. stk.
- grein 14, 1. stk.
- grein 17, 5. stk.
- grein 21, 3. stk.
- grein 27, litra (d)
- grein 30, 2. og 3. stk.
- grein 31
- uppiskoyti IV
- uppiskoyti V
- uppiskoyti VIII

eru hesi:

- Eysturriki
- Finnland
- Ísland
- Noreg
- Svøríki

*UPPÍSKOYTI VIII TIL FYLGISKJAL III***Felags yvirlýsing**

1. Visandi til grein 20 eru sáttmálapartarnir og danska ríkisstjórnin vorðin samd um, at EUR. 1 vørustaðfestingina kunnu tollmyndugleikar í Danmark geva út, tá ið upprunavørur sendar úr Føroyum eru undir eftirliti hjá tollmyndugleikunum í Danmark við tí fyri eyga at senda allar ella nakrar av hesum framleiðslum til Sveis.

Upprunaváttan kann eisini verða útgivin ella skrivað í Danmark fyri upprunavørur í Sveis, tá ið tær verða sendar úr Danmark til Føroya, treytað av at sendarin kann vísa nøgtandi prógv um uppruna.

2. Vørur, sum lúka reglurnar í hesum frumskjali, og sum tann dagin, sáttmálin kemur í gildi, annaðhvørt verða fluttar ella eru á fyribils goymslu, á frigoyslu ella í frium øki hjá einum sáttmálaparti ella einum av teimum londum, sum vist verður til í uppískoyti VII, kunnu verða góðkendar sum upprunavørur, treytað av framlegging - innan fyra mánaðir frá hesum degi - fyri tollvaldinum í innflytandi landinum av afturvirkandi próvtilfari um uppruna og øll skjøl, sum prógva flutningssumstøurnar.
3. Viðvíkjandi fyrisitingarliga samstarvinum nevnt er í grein 2, 2. stk. er at skilja, at arbeiðt kann verða eftir fyrisitingarliga samstarvinum, sum er grundað á fylgiskjal B í EFTA-sáttmálanum.

*UPPÍSKOYTI IX TIL FYLGISKJAL III***Felags yvirlýsing**

Sáttmálapartarnir eru samdir um, sæð út frá gongdini í Evropa og út frá, at upprunareglurnar í sáttmálanum um tað Evropeiska Búskaparliga Samstarvsøkið verða settar í gildi, at leita sær ráð hvør hjá øðrum og hjá sáttmálapørtunum í tí sáttmálanum til tess at meta um, í hvørjum einstøkum føri, í hvønn mun og á hvørjum grundarlagi hesar reglur kunnu verða lagaðar til henda sáttmála, og serliga við atliti til at fáa rúmari samløgu og óbeinleiðis flutning.

FYLGISKJAL IV

**VIÐVIKJANDI TÍ VIÐFERÐ SVEIS KANN VEITA INNFLUTNINGI AV ÁVÍSUM
FRAMLEIDSLUM, SUM SKIPANIN UM AT LEGGJA VÖRUR UPP Í TREYTAÐAR
GOYMSLUR FEVNIR UM**

Sveis kann lata skipanina um treytaðar goymslur fevna um vörur, sum í eina tíð, tá veitingar skorta álvarsliga, og sum fólkið ikki kann liva uttan, og viðvikjandi Sveis fyri herin, tá slíkar vörur ikki verða framleiddar ella verða framleiddar í smávegis nøgdum í Sveis, og um vöran í eginleika og slagi kann leggjast á goymslu.

Sveis nýtir hesa skipan á ein slíkan hátt, sum ikki beinleiðis ella óbeinleiðis førir við sær, at munur verður gjørdur á vörum, sum verða innfluttar frá hinum partinum í hesum sáttmála til samsvarandi vörur ella vörur, sum verða framleiddar í landinum í staðin.

